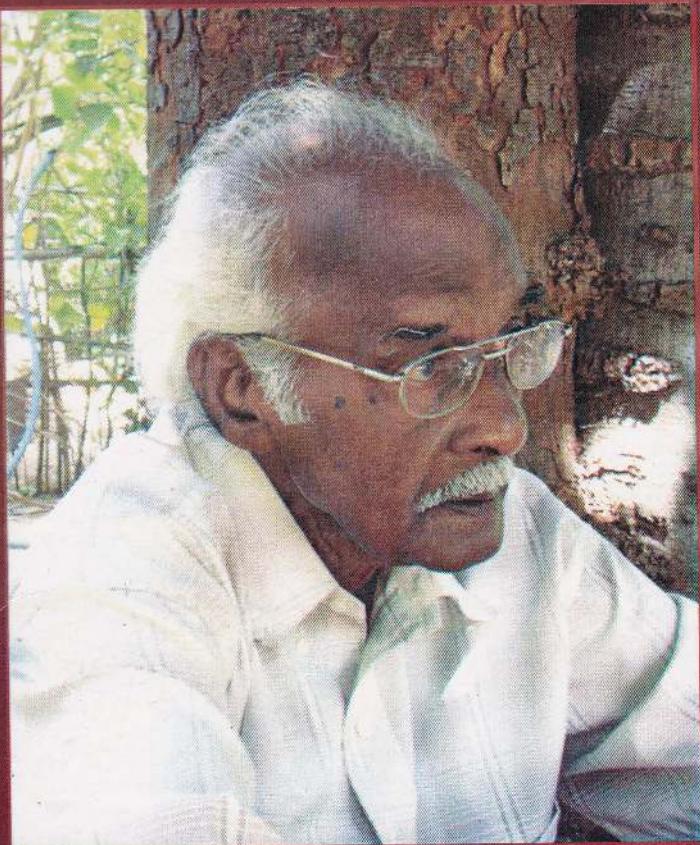

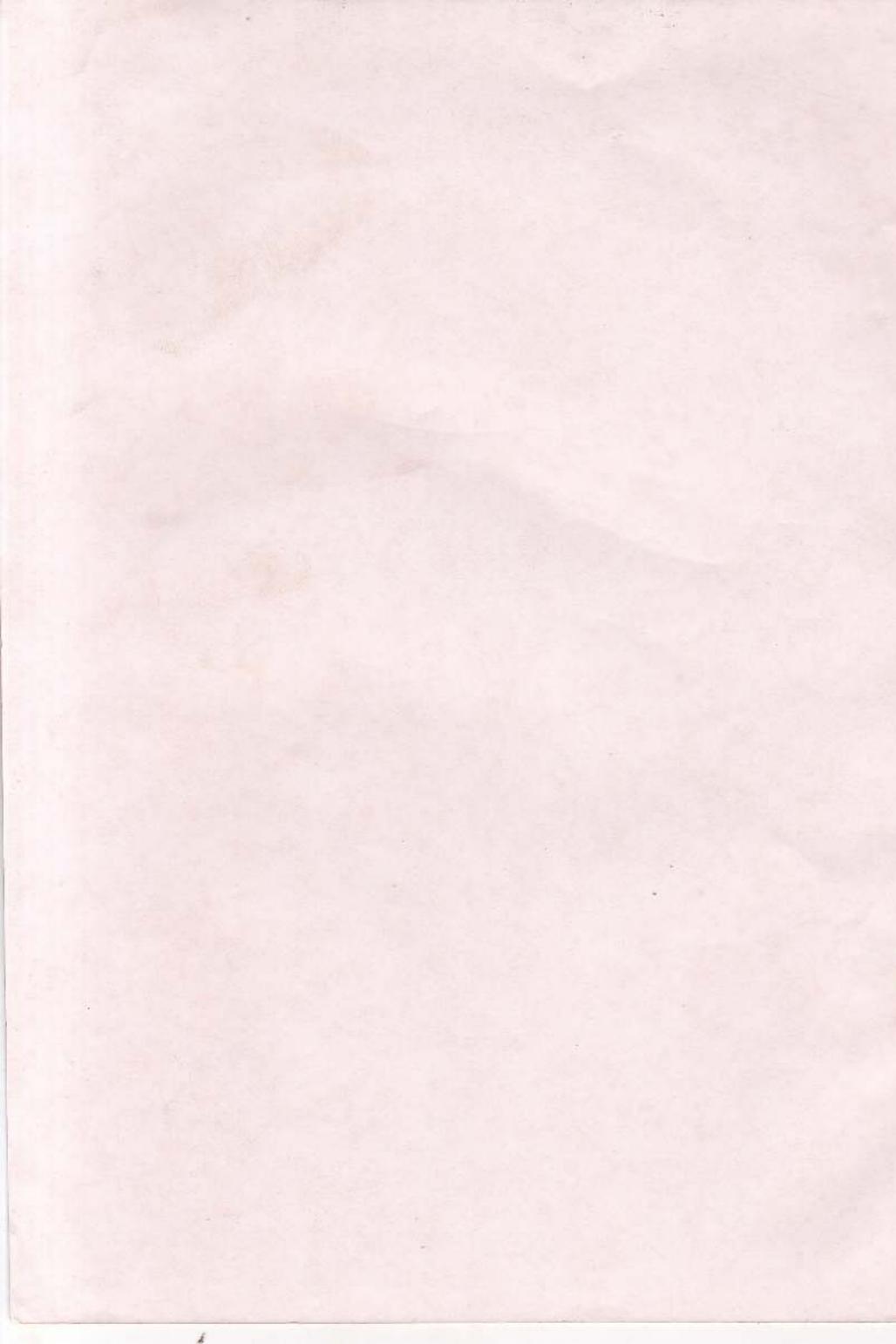
நவாலியூரானின் கிடை இலக்கியப் பணிகள்

வி. ரி. திருமாவலான்

நவாலியூராவின்

(நவாலியூர் நா. வெள்ளத்துவர்)

கலை லெக்கியப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்திரா

யாழ். ராதவல்வி வெளியீடு

யாழ்பாணம்.

2008

நூலின் பொருள்	: நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்
ஆசிரியர்	: வி.பி. தனேந்திரா
	ஓ. 227, சென்.பயனாட்கற் வீதி,
	அரியாலை மேற்கு,
	யாழ்ப்பாணம்.
பக்கங்கள்	: VI+122 = 128
முதற் பதிப்பு	: ஆணி 2008
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியர்
வெளியீடு	: யாழ். ராதவல்லி வெளியீடு யாழ்ப்பாணம்.
கணினி வழங்கலம்	: செல்வி. ஆர்.சத்தியவாணி, செல்வி. என்.சுபாஜினி
அச்சுப்பதிப்பு	: 'ஸுரா' பதிப்பகம் நாவஙர் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
விலை	: 200/=

Name of Book	: Navaliyuranin Kalai Ilakkiyap Panihal
Author	: V.P. Thanendra
	No.227, St.Benedict's Road,
	Ariyalai West,
	Jaffna.
Page's	: VI+ 122 = 128
First Edition	: June 2008
Copy Right	: Author
Published by	: Yarl. Rathavalli Publication
	Jaffna.
Computer Layout	: Miss. R.Sathyavani, Miss. S.Subajini
Print by	: 'Suraby' Pathippakam
	Navalar Road, Jaffna.
Price	: 200/=

சமுத்து இசை நாடக வரலாற்றில்
தனக்கென முத்திரை பதித்தவர்;
பேர்புகழ் நிறையப் பெற்றாலும்
கர்வம் கொள்ளாத சுபாவத்தையும் நல்ல
பண்பியல்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு
வாழ்ந்த ஓர் உன்னதக் கலைஞர்;
என் மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்
அமரார்
கலாடூஷணம்
சோகச்சோபித சொர்ணக் கவிக்குயில்
கதிர்காமு இரத்தினம்
அவர்களுக்கு இந்நால்...

உள்ளே...

- என்னுரை V
 வாழ்வும் பணியும் 01 - 10
 சமூக நாடகங்கள் 11 - 42
 வரலாற்று - இலக்கிய நாடகங்கள் 43 - 57
 சிந்துநடைக்கூத்து 58 - 66
 நாடக உத்திமுறைகள் 67 - 70
 பட்டங்களும் விருதுகளும் 71 - 72
 திரைப்படம் 73 - 84
 நாவல் 85 - 90
 சிறுக்கை 91 - 98
 கிதங்கள் 99 - 101
 திருப்பாடல்க் கவிதைகள் 102 - 106
 கல்வெட்டுக் கவிதைகள் 107 - 114
 பிறதுறைகள் 115 - 120

என்னுரை

என் மனதிற்குப் பிடித்த எனிமையும், தாழ்மையும், நட்புற வும், கலை இலக்கிய ஆளுமையும் கொண்டவர்தான் நவாலியூரான். தனக்குள் இருந்த திறனை இனங்கண்டு அதனை வளர்த்துப் புகழ் பெற்றவர். இவர், நாடகம் - சிந்துநடைக்கூத்து - திரைப்படம் - நாவல் - சிறுகதை - கவிதை எனப் பல துறைகளிலும் தனக்கெனத் தனித்துவ முத்திரையைப் பதித்தவர்.

கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் 25 ஆண்டுகாலம் ஆசிரியத் துவப் பணிபுரிந்த போது, அக்கல்லூரித் தமிழ் மன்றத்தின் கலை விழாக்களில் இவரது நாடகங்கள் பல அரங்கேற வாய்ப்பாக அமைந்தன. இவர் எந்த அமைப்புகளையும் சார்ந்து நிற்கவில்லை. எனினும் பாடசாலைகள் - ஆலயங்கள் - சனசமூக நிலையங்கள் போன்ற அமைப்புகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, அவ்வமைப்பு சார்ந்த நடிகர்களைக் கொண்டு தனது நாடகங்களை மேடையேற்றினார். இவருக்கென்று நடிகர் குழாம் நிரந்தரமாக இருக்கவில்லை.

கலை வளர்க்க என்று தனது நேரத்தையும், காலத்தையும் செலவு செய்யும் இவர், கலை ஆளுமைகளை விற்றுத் தமக்குப் பணம் சம்பாதிக்காத கலைஞர்களில் ஒருவர். ஆனால் ஏனைய அமைப்பு களின் வளர்ச்சிக்கும், மேம்பாட்டிற்கும் தனது நாடகங்கள் மூலம் நிதி சேகரித்துக் கொடுத்த சமூகப் பணியாளன்.

இவர் வயதில் முதியவரானாலும் செயலிலே இளமையானவராகக் காணப்படுகின்றார். மற்றோருக்கு உதவிசெய்யும் மனப்பான்மை நிறையவே உண்டு. எந்த வேலையையும் தேக்கி வைக்கும் தன்மை அறவே இல்லை. எதையும் உடனுக்குடன் செய்துமுடிக்கும் இவரது ஆற்றலும், பொறுப்புணர்வும் இளைஞர்களுக்கு நல்லதொரு முன் உதாரணம்.

இனிமை ததும்பும் பேச்சு. கோபக்குணமற்ற பண்பு. பகவர் களைச் சம்பாதிக்காது நன்பர்களைச் சம்பாதிக்கும் பக்குவம். இளைஞர்கள் மீது அதிக அக்கறை கொண்டு அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகி நிற்றல் என, நீளச் சொல்ல முடியும் நவாலியூரானைப் பற்றி...

சாதனைகள் புரிந்த கலைஞர்கள் காலத்தால் மறைந்து போகும் அபத்தம் எமது சமூகப்புலத்தில் நிலவுகின்றது. நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள் அழிந்து போகக்கூடாது என்ற நல் நோக்குடன் இந்நாலை எழுத முயன்றேன்.

நவாலியூரான் பற்றிய கட்டுரைகள், பத்திரிகைகள் - சங்சிகைகள் - கலைஞர்கள் பற்றிய ஒருசில நூல்கள் என்பவற்றில் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் இவரைப் பற்றிய முழுமையான பதிவுகள் அவற்றில் இல்லை. அந்தக் குறையைப் போக்கும் வகையில் இந்நால் அமைய வேண்டும் என்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்தியுள்ளேன். இயன்ற வரை நவாலியூரானின் கலைஇலக்கியப் பணிகள் அனைத்தையும் தொட்டுச் சென்றுள்ளேன். இவரின் ஒவ்வொரு துறைகளும் ஆழமாக ஆய்வுசெய்யப்பட வேண்டும். அந்த ஆய்வினை மேற்கொள்வோ ருக்கு இந்நால் துணைபுரியும் என்பதில் எவ்வித ஜயப்பாடும் இல்லை.

இவரின் கலை இலக்கிய ஆக்கங்கள் அத்தனையும் உதிரிகளாகச் சிதறிக் கிடக்கின்றன. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி நூல்களாக வெளிக் கொண்டுவர வேண்டிய தேவை உண்டு. அவை நூல்களாக வெளி வராவிடின் அழிந்து போகும் தூர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்படும். எனவே சமூகப் பொறுப்புணர்ந்தவர்கள் இப்பணிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுப்பது அவர்களின் தார்மீகக் கடமை ஆகும்.

00

'நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்' எனும் இந்நால் கடந்த இரண்டு வருட ஆய்வின் வெளிப்பாடு. எனது ஆய்வுத் தேட லுக்குத் தேவையான தகவல்களைத் தந்துதவிய நவாலியூர் நா. செல்லத் துரை, திருமதி றுத் மகேஸ்வரி செல்லத்துரை ஆகியோருக்கு எனது நன்றிகள். இந்நாலின் அட்டைப்படத்திற்கான புகைப்படத்தினைத் தந்துதவியவர் திரு. கு. மகிழ்ச்சிகரன்.

இந்நாலின் அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்துத் தந்தவர் 'சுரபி' பதிப்பகத்தைச் சேர்ந்த செல்வி ஆர். சத்தியவாணி. இவருடன் இணைந்து கணனித் தட்டச்சினை மேற்கொண்டவர் செல்வி எஸ். கபாஜினி. மற்றும் நல்ல முறையில் அச்சுப் பதிப்பினை மேற்கொள்ள உதவியவர் திரு. அ. அமலதாஸ். இவர்களோடு உறுதுணையாக நின்று உழைத்த 'சுரபி' பதிப்பகத்தார் அனைவருக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றிகள்.

வி.பி.தனேந்தீரா

01.06.2008

வாழ்வும் பண்யும்

“ நெஞ்சத்தை ஊடறுத்து உள்ளே சென்று, அந்த உள்ளத்து நோயைத் தீர்ப்பதற்கான அருமருந்துகளே கலைஇலக்கியங்கள்.”

அத்தகைய கலை இலக்கியத்தை வளர்ப்பவர்களுள் ஒருவர் நவாலியுரான் என்று அழைக்கப்படும் நவாலியூர் நா.செல்வத்துரை.

கவிதை உலகில் தனக்கென முத்திரை பதித்த சோமசுந்தரப் புலவர் பிறந்த ஊர் நவாலி. ஸழத்து நாடக வரலாற்றில்ப் பேசப்படும் கலையரசு சொர்ணவிங்கம் பிறந்த ஊர் நவாலி. இவ்வாறு பல அறிஞர்களையும், கலைஞர்களையும் ஸழத்துக்குத் தந்த பெருமை நவாலியூருக்கு உண்டு.

நவாலியூரின் குறிச்சிகளுள் ஒன்று தெற்கு நவாலி. இந்தக் குறிச்சி மாவடிக் குறிச்சியென்று அன்று அதாவது 1900 களில் அழைக்கப்பட்டதென்றும், காலப் போக்கில் அப்பெயர்மறந்து, திசைவழிப் பெயராக அநு நவாலி என அழைக்கப் பெற்று இன்றும் அதே பெயரில் அழைக்கப்பெறுகிறதென்றும், இக்குறிச்சியின் அக்காலப் பெரியோர்கள் - முதியோர்கள் கூறிவெந்தனர். அத்தோடு 1900களில் ஆங்கிலக் கல்வியறிவில் இக்குறிச்சி சிறந்து விளங்கி இருந்தமையும் அதனால் இந்தக்குறிச்சி மக்கள் பெருமையாக - மகிழ்ச்சியாக அமைதியாக வாழ்ந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வி அறிவுதான் இந்தக் குறிச்சியைப் பேர் சிறக்கச் செய்தது.

ஒரு மனிதனின் மதிப்பான - செழிப்பான - அமைதியான வாழ்க்கை வளர்ச்சிக்குப் பற்பல காரணிகள் ஏதுவாக இருப்பினும் முதல்க் காரணியாயிருப்பது கல்வியறிவு என்பது வெள்ளிடமைலை என்றே சொல்ல வேண்டும். அத்தகைய அறிவை 1900களில் இந்தக்குறிச்சியில் எழுபது வீதத்தினர் பெற்றிருந்தனர். அந்தப் பரம்பரையில் பலர் இன்று கொழும்பிலும் - கண்டா, இங்கிலாந்து, அவஸ் ரேவியா போன்ற வெளிநாடுகளிலும் வாழ்வதால் ஓர் அறிவுப் பரம்பரையை இக்குறிச்சி இழந்துவிட்டது என்பது ஒரு கச்பான உண்மை.

கல்வியறிவு கொண்ட தெற்கு நவாலியூரில் நாகமுத்து - தெய்வானை தம்பதிகளுக்கு, கடைசி மகனாக 1929 தெ 06 ஆம் திங்டி பிறந்தவர் தான் நவாலியூர் நா. செல்வத்துரை.

இவரது முத்த அண்ணன் என்.சி.முருகேசு பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியர், பின்பு அதிபராகவும் கடமையாற்றியவர். முருகேசு சிறந்த ஹார்மோனிய வித்து வான், நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவின் இசை நாடகங்கள் பலவற்றுக்கு ஹார்மோனியம் வாசித்த பெருமைக்குரியவர். 1994 ஆம் ஆண்டு இறைவனடி சேர்ந்தார்.

நவாலியூரானின் முத்த சகோதரி திருமதி கிறிஸ்தீனா ஜயாத்துரையும் ஓர் ஆசிரியை. இவர் திருமணத்தின் பின்பு தனது ஆசிரியத்தொழிலை இராஜீனா மாச் செய்து கொண்டார். 92 வயது கடந்தும் இவர் நல்ல உடல்உள் ஆரோக்ஷியத் தோடு பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளுடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

நவாலியூரானின் அடுத்த அண்ணன் அரியம் டேவின் ஒரு கிறிஸ்தவமத ஊழியனாயிருந்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இறைவனடி சேர்ந்துள்ளார்.

நவாலியூரானின் அடுத்த சகோதரி அரியமலர் இராசையா 83 வயது மூலம் நல்ல திடகாத்திரமாக, தனது பிள்ளைகளுடனும் பேரப்பிள்ளைகளுடனும் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

நல்லதொரு குடும்பச் சூழலில் வளர்க்கப்பட்ட நவாலியூரான் கல்வியில் உயர்ந்து விளங்கினார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை, தெற்கு நவாலியூரில் உள்ள தமிழ்ப் பாடசாலை ஒன்றில் கற்றார்.

கொழும்பு முகத்துவாரம் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் தலைமை ஆசிரியராக என்.சி. முருகேச என்பவர் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த போதுதான் தனது தமிழ்யான செல்லத்துரையை (இன்று இவர் நவாலியூர் நா.செல்லத்துரை என்றும், நவாலியூரான் என்றும் அழைக்கப்படுவார்) தன்னோடு கொழும்பில்த் தங்கவைத்து இவருக்கான படிப்பையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தார். யாழ் வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் ஏழாம் வகுப்புக் கல்வியை நிறைவு செய்தபின்தான் இவர் கொழும்பு செல்ல நேர்ந்தது.

கொழும்பு கிராண்ட் பாஸ் சென். ஜோசப் (St.Joseph) கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகளும் அதன் பின்னர் கொழும்பு கொட்டை ஹேணா கதிட்டநல் (Cathedral College) கல்லூரியில் எஸ்.எஸ்.சி. வரையும் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

1948 இல் இவரின் எஸ்.எஸ்.சி. (அன்றைய Senior School Certificate - இன்றைய ஜி.சி.ஏ. சாதாரணத் தேர்வு.) தேர்வின் பெறுபேறுகள் இவருக்கு வெற்றியாயும் திருப்தியாயும் இருந்தன.

தமிழ்மொழி - தமிழ் இலக்கியம், ஆங்கில மொழி - ஆங்கில இலக்கியம், வரலாறு - சுகாதாரக் கல்வி-புவியியல் - கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் நல்ல புள்ளிகள் பெற்ற இவர் அன்றைய எச்.எஸ்.சி. (Higher School Certificate இன்றைய க.பொ.த.உயர்தரக் கல்வி) யைத் தொடர்வதற்கு ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்த போது கொழும்பு மட்டக்குழி என்ற இடத்தில் அமைந்த சென். ஜோன்ஸ் (St.John's College) என்ற ஆங்கிலக் கல்லூரியில் எட்டாம் வகுப்பு வரை ஆங்கில மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியப் பதவி இவருக்குக் கிடைத்தது.

ஆங்கில மொழி - ஆங்கில இலக்கியம், தமிழ் மொழி - தமிழ் இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களில் 'B' புள்ளிகள் இவர் பெற்றதாலும், இவரது அண்ணன் என்.சி. முருகேசவும் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி அதிபர் குணசேகராவும் நல்ல நண்பர்கள் என்ற நெருக்கத்தாலும் அந்த வேலைவாய்ப்பு நவாலியூரானுக்குக் கிடைத்தது.

இங்குதான் இவரின் கலைவாழ்வு - கலைகளுக்குள் ஒன்றான நாடக நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

வாழ்வு அழம்பமானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1949 ஜெனவரி மாதம் தொடக்கம் ஆசிரியப் பணியாற்றுத்தொடங்கிய இவருக்கு நாடகம் நடிக்கும் முதற் சந்தர்ப்பம் அங்கு திடீரென ஏற்பட்டது. அது அதிபர் குணசேகராவின் அன்பு வேண்டுகோள். அதே நேரம் இவரது அண்ணர் என்.சி.முருகேசு இவருக்கு இட்ட கண்டிப்பான கட்டளை, இவரின் காதுகளைத் துளைக்கத் தவறவில்லை. “முதலில் கல்வி - அதில் வெற்றிகண்ட பின்னர்தான் கலை” தமையனாரின் இந்தக் கண்டிப்பான கட்டளையை மீற விரும்பாததால்தான் கலைவாழ்வு பற்றி அப்போது இவர் சிந்திக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் தனது அதிபரின் வேண்டுகோளையும் தட்டிக்கழிக்க முடியாமல் தடுமாறினார்.

1950 ஜெனவரி இறுதிப்பகுதியில் இவரது அதிபர் இவரை அணுகி “பாடசாலை நூல்நிலைய நிதிக்காக நாடகம் ஒன்றைத் தயாரிக்க முடிவு செய்துவிட்டோம். ஆங்கில நாடகம் ‘த டிக்ரேற்றர்’ (The Dictator) நீர்தான் டிக்ரேற்றராக (சர்வதிகாரி) நடிக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து விட்டோம் எதிர்மறை விடையொன்று தந்து எங்களை வேதனைப்படுத்த வேண்டாம். உடன்பாட்டுப் பதில்தான் எங்களது எதிர்பார்ப்பு” என்று கூறினார்.

வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ளவிட்டாலும் உள்ளூர் ஆனந்தித்த நவாலியூரான் தனது தமையனாரின் கவனத்திற்கு அதைத் தெரியப்படுத்தி னார். “இப்போது நீ உத்தியோகம் பார்க்கிறாய். அடிப்படைக் கல்வியும் உனக்கு வெற்றி தந்திருக்கிறது. கல்வியில் மேலும் முன்னேறுவாய் என்ற நம்பிக்கையில் உனது கலைவாழ்வுக்குச் சம்மதம் தருகிறேன். ஆனால் பிறைவேற்றாய்ப் படித்தாவது நீ ஒரு பட்டதாரியாக வேண்டும். அப்படியாகினால் கல்வியும் கலையும் உனக்குப் பெருமைதேடித்தரும்” என்று முடித்தார் ஆசிரியர் முருகேசு.

மிகுந்த விருப்பத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் நாடகப் பயிற்சி நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. நெறியாளரின் பண்பாலும் ஒழுக்கத்தாலும் எல்லா நடிகர்களும் கவரப்பட்டார்கள். மேடையேறும் நாள் நெருங்கிக் கொண்டிருந்ததால் நடிகர்களுக்கு ஒரே மகிழ்ச்சி.

1951 செப்ரேம்பர் மாதம் பல நூற்றுக்கணக்கான பார்வையாளர்களின் மத்தியில் சென்.ஜோன்ஸ் கல்லூரி மேடையில் அந்நாடகம் அரங்கேறியது. சிங்கள தமிழ் மூஸ்லிம் பறங்கி மக்கள் எனப் பார்வையாளர்கள் கூடி இருந்தனர். மாலை 6.00 மணிக்குத் தொடங்கிய நாடகம் முடிவடையும் போது இருவு நேரம் 8.00 மணி. நாடகம் முடிந்து திரை மூடப்பட்டதும் அமோகமான கைதட்டல். கைதட்டலின் மத்தியில் மேடைவந்த அந்தப் பார்வையாளரில் ஒரு கணிசமான தொகையினர் செல்லத்துரை அவர்களுக்கு கைலாகு கொடுத்து நல்ல பாராட்டு வார்த்தைகளும் கூறினார். அவர்களோடு சேர்ந்து கல்லூரி அதிபர் ஆசிரியர்கள் செல்லத்துரையின் அண்ணர் என்.சி.முருகேசு ஆகியோரும் அவரைப் பாராட்டத் தவறவில்லை. என்றுமே இல்லாத ஓர் இன்ப ஊற்றில் அன்றைக்கு மிதந்து கொண்டிருந்த செல்லத்துரை அவர்கள், தான் ஒரு நடிகன் என்பதை அன்று புரிந்துகொண்டார்.

அதே நேரத்தில் இன்னுமொன்றையும் யோசிக்காமல் இவரால் இருக்க முடியவில்லை. தான் இனிமேல் நடிக்கப் போகும் நாடகம் தனது சொந்தக் கதை, வசனம், பாடல்கள், மெட்டமைப்பு, நெறியாள்கை ஆகியவற்றில் உருவாக வேண்டும் என்பதே அந்த யோசனை.

இந்த நிலையில் தனது கதைவசனம், பாடல்களில் நாடகம் எழுத்த தொடங்கிவிட்டார். ‘வீரமகன்’, ‘முதல் கல்’ ஆகிய இரண்டு நாடகங்களும் அவைகளுக்கான பாடல்களும் இவரின் கைவண்ணத்தில் உருவாகின. தான் எழுதின நாடகப் பாடல்களுக்கு மெல்லிசை மெட்டமைக்க வேண்டுமென்று துடித்துக்கொண்டிருந்த இவர், தான் வணங்கும் யேசுவுக்குப் பாட்டெழுதி அந்தப் பாடலுக்கே தனது முதல் மெட்டமைப்பு இருக்க வேண்டுமென்றும் உறுதிகொள்ளத் தவறவில்லை. கொழும்பில் ஈராண்டு இவர் கற்ற கர்நாடக இசை அறிவும், கேள்விஞர்மும் மெல்லிசை மெட்டமைக்க வேண்டும் என்ற இவரது ஆசையைத் தூண்டின. இவரின் அண்ணர் என.சி.முருகேச ஹார் மோனியம் வாசிப்பதில் சிறந்து விளங்கியவர். பொழுதுபோக்கு நேரங்களில் தனது ஹார்மோனியத்தில் கர்நாடக சங்கீதம் வாசிப்பதில் அவருக்கு ஒரு தனி அலாதி. அப்படி அவர் வாசிக்கும் போது செல்லத்துரை அவர்களும் அதைக் கிரகித்துக் கொள்வார். இதுகான் இவருக்கு வந்த கேள்வி ஞானம். மெல்லிசை மெட்டமைக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம் இவரைத் தொட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணி என்று சொல்லலாம். இவர் எழுதிய முதற்பாடல் யேசுவைப் பற்றியது. அதனுடைய இராகம் சாரங்கா ஆகும்.

பல்லவி

பெத்தலை நகரம் பெற்று எடுத்தது

இன்றைக்குத் தேவ பாலகனை

தூய்மையாக மனிதன் வாழ

தெய்வவேதம் தந்தவரை

அநுபல்லவி

யேசுதானந்தப் பாலகன் தேய்வ வேதந்தந்த பாலகன்

வணங்குவம் வணங்குவம் தேவபாலனை வணங்குவம்

வணங்குவம் வணங்குவம் வணங்குவம் (பெத்தலை...)

சரணம்

தீயவை வேர்கெட்டுச் செத்து மடியும்

தூயவை வேர்வைத்து எம்மை வளர்க்கும்

பக்தியில் வளர்ந்து தெய்வயேசு பாலனை நாங்கள் வணங்கினால்

எங்களின் உள்ளத்தில் ஆடும்தீய எண்ணமெல்லாம் நீங்கினால்

யேசுவின் ஆசி எம்பில்ப் பொங்கும்

எங்களின் வாழ்வில்ததேன் சிந்தும்

வாழுங்கால எல்லைவரையேசு

வள்ளலைப்பாடி வணங்குவதும்

வணங்குவதும் வணங்குவதும்

(பெத்தலை...)

இதைத் தொடர்ந்து தனது ‘வீரமகன்’, ‘முதற் கல்’ ஆகிய நாடகங்களுக்காக, தான் எழுதிய பாடல்களுக்கும் இசையமைத்து முடித்தார். தெய்வ ஆசியோடும் வரத்தோடும் நவாவியூர் நா.செல்லத்துவர (நவாவியூரான்) என்ற பெயரில் முதன்முதலில் தான் உருவாக்கிய அந்த இரண்டு நாடகங்களையும் தனது சொந்த ஊரான தெற்கு நவாவியூரில் மேடையேற்ற வேண்டுமென்ற தீராத ஆசையோடு ஒவ்வொரு பாடசாலைத் தவணை விடுமுறைகளிலும் கொழும்பில் இருந்து நவாவியூருக்கு வந்து, தனது நன்பர்களுக்கு அந்த இரண்டு நாடகங்களையும் நல்ல முறையில் பழக்கி, தானும் கதாநாயகனாக நடித்து ஏப்ரல் டிசெம்பர் விடுமுறைகளில் மேடையேற்றினார். ‘வீரமகன்’ (சமூகம்) 1952 ஏப்ரலிலும், ‘முதற் கல்’ (சமூகம்) 1952 டிசெம்பரிலும் மேடையேற்றப்பட்டது.

‘முதற் கல்’ நாடகத்திற்குப் பின்னணியாக ஹார்மோனியம் வாசித்தவர் நடிகமணி வி.வி.வெருமத்து ஆவார். நவாவியூரானின் அந்த நாடகத்திற்குத் தலைமைதாங்கிய அன்றைய வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிப் பாரானுமன்ற உறுப்பினர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம், நவாவியூரானின் நடிப்பைப் பாராட்டி ‘திருமை நடிகன்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவப்படுத்தினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டின் சென்னையில்....

இத்தகைய பெருமைகள் இவரைச் சேருகின்ற போதெல்லாம் தமையனாரின் அறிவுரையும் இவரைக் குடைந்துகொண்டே இருக்கும். ‘முதலில் கல்வி - அதில் வெற்றிகண்ட பின்தான் கலை’ இந்த மகுட வார்த்தை நவாவியூரானின் காதுகளில் அடிக்கடி ரீங்காரம் செய்துகொண்டிருந்ததால் அதை இவர் மறக்கவும் மறுக்கவும் முடியாமலிருந்தது.

தன்னோடு கல்வி கற்ற நன்பர்கள் சிலரோடு, பட்டப்படிப்புப் பற்றிக் கதைக்கும் போதெல்லாம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தான் இவரின் நினைவுக்கு வரும். அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணி (B.A)ப் படிப்பைத் தொடர்ந்துவந்த - தனக்குத் தெரிந்த ஒருசிலரோடு அலசவார். அவர்களின் சாதகமான பதில் இவருக்குப் பெரும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. தமையனாரும் அந்த முடிவை மிகத் திருப்தியாக ஆமோதித்தார்.

நன்பர்கள் சிலரோடு சேர்ந்து இவர் அனுப்பிய விண்ணப்பத்திற்கு உடன் பாட்டுப் பதில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து கிடைத்தது. இச் செய்தியை அறிந்த சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரிச் சமூகத்திற்கு ஒரே மகிழ்ச்சி. இவர் களிலும் பார்க்க நவாவியூரானின் அண்ணர் என்.சி.முருகேசுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சி அவரது ஆசியோடும், வாழ்த்துக்களோடும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றார். இவர் படித்த கல்லூரியின் பெயர் அரசு கலைக்கல்லூரி (Govt. Arts College). இங்கு தமிழ் மொழியைப் பிரதான பாடமாகவும் - வரலாற்றை நவாவியூரானின் கலை திட்கையைப் பணிகள்

இரண்டாவது பாடமாகவும் - ஆங்கிலத்தைத் துணைப்பாடமாகவும் பதிவு செய்து கலைமானிக் கல்வியைப் பூரிப்போடு தொடர்ந்தார்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மூன்றாவது ஆண்டில் 1955இல் படித்துக்கொண்டிருந்த இவருக்கு நாடகமேடை ஒன்று எதிர்பாராத வகையில் கிடைத்தது. மூன்றாம் ஆண்டு மாணவர்கள் நாடகம் மேடையேற்றலாம். அது போட்டி நாடகம். கதை, வசனம், பாடல்கள், மெட்டமைப்பு அந்தந்தத் துறை மாணவர்களே செய்ய வேண்டும். முழு முயற்சிகளும் அவரவர்களுக்கே என்று கல்லூரி அதிபர் அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து அந்தந்தத் துறையைச் சார்ந்த மாணவர்கள் நாடகம் தயாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

தமிழ்த்துறை, விஞ்ஞானத்துறை, வரலாற்றுத்துறை, புவியியல்துறை மாணவர்களின் நாடகங்கள் தயாராகிக் கொண்டிருந்தன. தமிழ்த்துறைக்கு, செல்லத்துரை தயாரிப்பாளராகவும், நடிகராகவும் செயற்பட வேண்டுமென்று அவரோடு கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்த சக மாணவர்களும், தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியரும் ஒருமனதாகத் தீர்மானித்ததால் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள இவர் பின்நிற்கவில்லை. இவர் தயாரிப்பாளராகிவிட்டார்.

சென்னையிலுள்ள கிண்டி என்ஜினியரிங் கொலிங் கொஸ்ரலில் (Engineering College Hostel) அரசு கலைக்கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தங்கியிருந்து அதாவது விடுதி மாணவர்களாகிக் கல்வியை மேற்கொள்வது வழக்கம். அவர்களுள் செல்லத்துறையும் ஒருவர். அங்கு தனது பொழுது போக்கு நேரங்களில் கூடுதலாக இரவு நேரங்களில், தான் நடித்த டிக்ரேற்றர் பாத்திரத்தை நடித்துக் காட்டுவார். கூடுதலாக சிவாஜியின் திரைப்பட வசனங்களைப் பேசிக்காட்டுவார். ஒரளவு சூரல் வளமிருந்ததால் பாடியும் காட்டுவார். இவைகளையெல்லாம் ரசித்த சக மாணவர்கள் செல்லத்துறையே தங்கள் கலைத்துறைத் தயாரிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்ததால், அந்தப் பொறுப்பு, செல்லத்துரை அவர்கள் மேல் சுமத்தப்பட்டது. இந்த நிலையில், போட்டிக்காக இவர் எழுதிய நாடகம் 'திருந்திய மகன்'.

நாடகத்தின் கடையோட்டம்

தாய் - மகன் - மகன் இது ஒரு குடும்பம். ஏற்கனவே தகப்பனை இழந்த குடும்பம். மகன் மிக்க துணிச்சலானவன். அதிலும் எங்கு அநியாயமோ அதைத் தட்டிக் கேட்பதில் பேர் போனவன். தட்டிக் கேட்டும் அது சரிவரவில்லை யென்றால் சண்டமாருதமாக மாறுவதிலும் அவன் முதல் ஆள். அவனுக்கு ஒரே யொரு தங்கை, திருமணங்கு செய்து கணவன் வீட்டில் வாழுகின்றாள். மனம் முடித்து ஓராண்டு பூர்த்தி - குழந்தைகளில்லை. ஈராண்டும் முடிவற்றது. அப்பவும் அவன் தாயாகவில்லை. கணவன் இவளைச் சிறிது சிறிதாக வெறுத்து முற்றாக அச்டடை செய்துவிட்டான். அந்தக்கவலையில் அவனின் தாய்தந்தை இறக்கின்றனர். அவன் இரண்டாவது கலியாணம் ஒருவருக்கும் தெரியாம் : செய்து அவளையும் தனது வீட்டுக்குக் கூட்டி வந்து குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தி கிறான். முதல் மனைவி சமையல்காரியாகிறாள். இதையறிகிறான் முதல் நவாசியுராளின் கலை இகையைப் பணிகள்

மனைவியின் அண்ணன், அந்தத் துணிச்சல்க்காரன், தாய்க்கும் சேதி எட்டு கிறது. “அம்மா அவனை நான் கொன்றபின்தான் ஆறுவேள்” என்கிறான். தாய் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. “காலம் வரும் அப்போது உன் மைத்துணன் திருந் துவான்” என்று சமாதானம் கூறுகிறாள் அவள். தனது மகன் தீய செயல்களை விடுத்துத் திருந்திய மகன் என்று பெயரெடுக்க வேண்டுமென்று தெய்வத்தை மன்றாடுகிறாள். ஆனால் மகன் அதற்கு எதிர்மாறு. காலம் சூழன்றது “வைரத்தை வைரத்தால் வெட்ட வேண்டும்” - “முள்ளை முள்ளால் எடுக்க வேண்டும்” என்பதற்கிணங்கச் செயல்ப்பட்டு தனது தங்கையிடம் செல்லும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவளை வெறுப்பது மட்டுமல்ல அடிப்பதையும் வேதனைப் படுத்துவதையும் வழக்கப்படுத்திக் கொண்டான். மைத்துணனைத் தன் கைப் பொம்மையாக்கி நண்பன்போல் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டதும் மைத்துண னும் நம்பிவிட்டான்.

அன்று ஒருநாள் தனது நண்பனுடன், (இந்த நண்பன் இவனது தங்கையை அவள் மனம் முடிப்பதற்கு முன் விரும்பியவன். ஆனால் அதை அவள் வெளிப் படுத்துமுன் அவள் திருமணமாகிவிட்டாள். அது பேசிச் செய்த திருமணம்) மஜிக் ஷோ (Magic Show) பார்ப்பதற்காக அடுத்த கிராமத்துக்குச் செல்கிறான் துணிச்சல்க்காரன். அன்றைக்குத்தான் மஜிக் ஷோவின் கடைசிநாள்.

அதே இடத்துக்கு மஜிக் ஷோ பார்ப்பதற்காக மைத்துணனும் வருகிறான், அதாவது தனிமையில். இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு மஜிக் ஷோ முடிந்ததும் மூவரும் சந்திக்கின்றனர். ஒன்றாக வந்த இவர்கள் கால் மைல் தூரம் நடந்து அங்கிருந்து பிரிந்து தத்தம் வீடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

பிரியிற இடத்தில் மைத்துணனைக் கொன்றுவிடுகிறான் துணிச்சல்க்காரன். அவனது நண்பனும் சேர்ந்து நடந்து வந்தகாட்டு வெளியின் ஒரு மூலையில் கிடந்த முளைப் பற்றைக்குள் அந்தச் சடலம். தான் செய்த கொலைக்காக ஒவ்வொரு நாளும் அழுவான் -இறைவனைப் பூசை செய்வான். உதவி வேண் டியவர்களுக்கு நல்ல உதவி செய்வான். தனியார் நிறுவனத்தில் சாதாரண வொறி ஓட்டுநராக இருக்கும் அவன் இப்போது பலராலும் விரும்பப்படும் ஒருவன்.

கால ஓட்டத்தில் நல்லவனாக மாறிய அவன் தனது மைத்துணனின் மனைவியைத் தனது தாயின் அனுமதியுடன் தானும், அவனது தங்கையைத் தனது நண்பனும் மனம் முடிப்பதாக அக்கதை முற்றுப் பெறுகிறது. இப்போது தாய்க்கு அவன் திருந்திய மகன். நடந்த கொலை மற்ற எவருக்கும் தெரியாது. அந்த இருவருக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒன்று. இனியும் தெரியவ ராது. இதுதான் திருந்திய மகன் கதை.

போட்டி நாடகங்கள் நான்கில் ஒன்றான ‘திருந்திய மகனும்’ மேடை யேறியது. போட்டி முடிவுற்ற சிறிது நேரத்தின் பின் முடிவுகள் அறிவிக்கப் பட்டன. முதலாம் இடத்தைத் திருந்திய மகன் நாடகமும், சிறந்த நடிகர் விருதைச் செல்லத்துரை அவர்களும் பெற்றபோது அவையினர் பலத்த நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

கருகோசம் செய்தனர்.

இறைவன் தனக்குத்தந்த கொடை இது என்று சொல்லிச் சொல்லி இவர் மகிழாத நாளில்லை.

பட்பயூர்ஷப முழுத்த விள்...

கலைமாணிக் கல்வியை நிறைவு செய்து இலங்கை திரும்பிய நவாலியூர் நா. செல்லத்துறையைக் கட்டித்தமுளி வாழ்த்தனார் தமையன் முருகேசு. தமையனார் எப்போது வாழ்த்தனாலும் அந்த வாழ்த்து செல்லத்துறைக்கு ஏதோ ஒரு நன்மையைத் தருவது வழக்கம். இந்த வாழ்த்தும் அப்படித்தான் அமைந்தது.

ஹற்றன் நகரிலமைந்த ஹெலன்ட்ஸ் கல்லூரிக்கு இவர் விண்ணப்பித்த போது, அதன் அதிபர் உடனடியாக இவரை அழைத்தார். நவாலியூரானின் நாடக ஈடுபாடும் விளையாட்டுத்துறை ஆர்வமும்தான் அந்தக் கல்லூரியில் இவர் ஆசிரியராவுதற்குக் காரணிகளாயின. செஸ் (chess) - ரேபிள் ரெனிஸ் (மேசைப் பந்து), பட்டமின்ரன் (Badminton) ஆகிய விளையாட்டுக்களில் இவர் சிறந்து விளங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஹெலன்ட்ஸ் கல்லூரி மேடையில் இவரது நாடகங்களுக்கு ஆசையோடு களம் அமைத்துக் கொடுத்தவர் அக்கல்லூரி அதிபர் ஜெயசிங். அதன் காரணமாக 'உடன்பிறந்த உணர்ச்சி', 'இரத்தபாசம்', 'தாய்நாடு', 'சதியின் பரிசு', 'இராவணன்', 'சிலையெடுத்த சேரன்', 'குலசேகரப்பாண்டியன்', 'குண்டு குடித்தது' போன்ற நாடகங்கள் இவரால் அங்கு மேடையேற்றப்பட்டன. அந்த நாடகங்கள் பலரின் நல்லவிப்பிராயத்தைப் பெற்றன என்பது மெருகல்ல.

இதனால், அக்கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் - பிள்ளைகள் நவாலியூரானில் அளவிட முடியாத அன்பு கொண்டிருந்தார்கள். இவரின் மிக மிக நெருங்கிய நண்பர்களாக விளங்கியவர்கள் அங்கு இவரோடு கற்பித்த இரா.சிவலிங்கம், முன்னாள் கல்வி அதிகாரி (ஹற்றன் வலயம்) மாரிமுத்து என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. கல்லூரி அதிபராலும் இவர் நேசிக்கப்பட்டவர்.

இன்று இலங்கையில் மிகப் பிரபல்ய ஆய்வாளராகவும், நூலாசிரி யராகவும் வெளியீட்டாளராகவும் விளங்கும் சாரல் நாடன் (நல்லையா) இவரது காலத்தில் ஹெலட்டன்ஸ் கல்லூரியில் மாணவனாயிருந்தது மட்டு மல்ல இவர் தயாரித்த 'குண்டு குடித்தது' என்ற சமூக நாடகத்திலும் நடித்தவர். அதைப் பெருமையோடு இன்றும் நவாலியூரான் கூறுவார்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் 1958 ஓகஸ்டில் இவரது திருமணமும் நிறைவேறியது. இவரது இல்லத்தறசியாக வாய்த்தவர் ருத் மகேஸ்வரி. ஒரு

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாகிய அவர் மாத்தளை பி.எம்.எஸ். பாட சாலையில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தவர். நல்ல ஆசிரியை மட்டுமல்ல, கலையில் ஈடுபாடுகொண்ட சிறந்த பாடகியும் ஆவர்.

வாழ்வதற்கு மிகச்சிறந்த சூழலையும் சுவாத்தியத்தையும் தன்னுள்ளே பெற்றிருப்பது கண்டிமாநகரம் என்பதை அறிந்து வைத்திருந்தவர் நவாலியூரான். கண்டியின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் கண்டி வாலி (Kandy Lake) ஒன்றே போதும் மனதை மகிழுச் செய்வதற்கு என்று இவர் அடிக்கடி கூறுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அங்குள்ள பாடசாலையொன்றில்க் கடமையாற்ற விரும்பு கிறேன் என்று தமையனாருக்கும் தனது மனைவி மகேஸ்வரிக்கும் எழுதியிருந்தார். கண்டிக்கும் மாத்தளைக்குமிடையில் பதினாறு மைல் தூர் இடைவெளி என்பதால், தான் அங்கு வர விரும்புவதாகத் தனது மனைவிக்கு எழுதிய கடித்தில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இருவரின் பதிலும் வந்தது. கண்டியில் இடம் கிடைக்க வாழ்த்துகிறோம் என்ற சாரப்படத் திருவரும் எழுதியிருந்தனர். அதே நாட்களில், கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பதவிக்கு விண்ணப்பம் கோரியிருந்தார் அக்கல்லூரியின் அதிபர் திரு. ஓர்லோப் (Orloff).

தனது கலைமாணிக் பட்டப்படிப்பின் பிரதான பாடம் தமிழ் என்பதை யும் துணைப்பாடம் ஆங்கிலம் என்பதையும், நாடகத்துறையிலும் உள்ளக விளையாட்டுகளிலும் தனக்கு ஈடுபாடு உண்டு என்பதையும் முன்னிலைப் படுத்தி விண்ணப்பித்திருந்த நவாலியூரானை, திரித்துவக் கல்லூரி 1959 ஜையிலிருந்து தனது தமிழ்த்துறைத் தலைவராக்கியது. நேர்முகத் தேர்வுக்குத் தன் னோடு பல பட்டதாரிகள் வந்திருந்த போதும் தனக்கு அந்த இடம் கிடைத் தது இறையாசி என்பதை எப்போதும் சொல்லிக் கொள்ளத் தவறமாட்டார். தமிழ்த்துறைத் தலைவர் என்ற பதவி கிடைத்தபடியாலும் மாத்தளையில் வீடெடுத்துத் தனது மனைவியோடு வாழலாமென்பதாலும் மாத்தளையிலிருந்து கண்டிக்குப் பயணம் செய்வது அவ்வளவு கடினமில்லை என்பதாலுமே நவாலியூரான் வைலைன்ட்ஸ் கல்லூரியிலிருந்து விலக வேண்டி நேர்ந்தது.

இந்த நிலையில் இருவருக்கும் பி.எம்.எஸ் ஆங்கில பாடசாலை அதிபர் மில் ஆர்மெண்ட் (Miss Armend திருமதி மகேஸ்வரி படிப்பித்த பாடசாலை அதிபர்) அவர்கள் பாடசாலைக்கென அமைக்கப்பட்டிருந்த வீடோன்றைக் கொடுத்தார். அங்கிருந்துதான் நவாலியூரான் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரிக்குச் செல்வது வழக்கம்.

அங்கு கல்விப்பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த போது இவரின் நாடகத் தொண்டு மேலும் மேலும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. 1958இல் இவரின் திருமணத்துக்கு, திருமதி மகேஸ்வரி செல்லத்துறையின் ஒரு மாமன் கே.குசை தாசன் என்பவர் வந்திருந்தார். அவர் கந்தர்மத-த்தைப் பிறப்பிடமாகவும் மன்னார் உயிலங்குளத்தை வாழ்விடமாகவும் கொண்டவர். நவாலியூரானின் திருமணம் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

முடிந்த நான்காம் நாள் நவாலியூரானேச் சந்தித்த குசைதாசன் நவாலியூரானின் ஒரு சில நாட்கங்கள் தனது ஊரான உயிலங்குளத்திலும் மேடையேற வேண்டு மெனக் கேட்டுக்கொண்டதை மறுக்காத நவாலியூரான் ஹற்றன் வைறலன்ட்ஸ் கல்லூரி சென்று, தான் பழக்கிய நாடக நடிகர்கள் வைறலன்ட்ஸ் அதிபர் ஆகியோ ரைச் சந்தித்து அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்றார். அதிபரின் ஆசியோடு நடிகர்களைக் கூட்டிடக்கொண்டு மன்னாரிலுள்ள உயிலங்குளம் சென்ற அவர் தான் படிப்பித்த திரித்துவக் கல்லூரியின் விடுமுறைக்காலமான அந்த ஏப்ரல் மாதத்திலும் மே முதலாம் தேதியிலும் தனது மூன்று நாட்கங்களை உயிலங்குளம் வெளியரங்கொண்றில் மேடையேற்றினார். ‘சுதியின் பரிசு’ (1959.04.26), ‘உடன்பிறந்த உணர்ச்சி’ (1959.04.29), ‘சிலையெடுத்த சேரன்’ (1959.05.01) ஆகிய நாடகங்கள் அங்கு மேடையேறின.

○○

சமூக நாடகங்கள்

நவாலியுரான் சிறந்த நடிகன் மட்டுமல்ல நாடகப் பிரதிகளை எழுதி நெறியாற்றுகை செய்வதிலும் வல்லவர். இவர் எழுதி நெறியாற்றுகை செய்த எழுபத்தைந்து நாடகங்களுக்குள், சமூக நாடகங்கள் ஏற்தாழ 55 ஆகும். சமூகத்தில் நடைபெறும் அவலங்களையும், இழிநிலைகளையும் தனது நாடகங்களின் மூலம் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரே.

எமது சமூகப் புலத்தில் நடைபெற்றுவரும் அவலங்களை வெறுமனே கட்டிக்காட்டுவதோடு மட்டும் இவரது பணி நின்றுவிடுவதில்லை. அதற்கான தீர்வினையும் கூற இவர் தவறுவதுமில்லை. எளிமையான வீச்சான கதை வசனங்களை நாடகப் பாத்திரங்களில் தவழ்ந்து விளையாட வைப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தும் இவர், தனது ஒவ்வொரு கதை வசனங்களும் பார்வையாளர்களிடம் தெளிவாகச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்துவார்.

நாடகங்களின் இடையே பாடல்களைப் புருத்திப் பார்வையாளர்களின் இரசனையை மெருகூட்டுவார். பாடல்களைக் கூடப் பொருத்தமான இடத்தில், தத்துவார்த்த ரீதியான அறவிழுமியங்கள் வெளிப்படும் வகையில் அமைத்துக் கொடுப்பதில் சிறப்புத்தேர்ச்சி பெற்றவர். பாடல்களைத் தானேனமுதி இசையமைப்பதோடு பின்னணி வாத்தியங்களையும் வாசித்துக் கொள்வார்.

இவர், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் அறிமுகமாகி இருப்பது ஒன்றும் புதினம் இல்லை. ஏனெனில் இவரது நாடகங்கள் 1960களில் இருந்து பல இடங்களிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டன. இதனால் பலரது அறிமுகமும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

○○

1960 களிலிருந்து மேடையேற்றப்பட்ட இவரது சமூகநாடகங்கள் பற்றிய ஒருநோக்கு;

'சுதியின் பரிக' 1959 சித்திரை 26 அன்று உயிரிலங்குளம் வெளியரங்கில் மேடையேறியது. 'கெட்டகுமாரன்' 1960 ஆவணியில் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில்..., 'நினைவுச் சின்னம்' 1960 சித்திரையில் மாத்தளை பி.எம்.எஸ். பாடசாலை மண்டபத்திலும், 1963 ஜூப்பசி 19 இல் கண்டி புஸ்பதான் மண்டபத்திலும், 1974 ஆவணியில் யாழ்ப்பாணம் சுண்டிக்குளி புனித யோவான் கல்லூரி மண்டபத்திலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. 'நீங்க ஓர் இஸ்லாமியனா' 1963 புரட்டாதி 31 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில்...

○○

‘எதிர்பாரா முடிவு’ 1965 கார்த்திகை 28 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. இந்நாடகம் மலைமுரசு சிவம் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, கண்டி ஐக்கிய வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நிதிசேகரிப்புக்காக நவாவியூரானால் எழுதி நெறியாற்றுகை செய்யப்பட்ட ஒரு சமூக நாடகம்.

‘எதிர்பாரா முடிவு’ நாடகத்தைப் பார்த்து இரசித்த உரூகங்கை என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த கலை க.இராமசாமி 1965 டிசம்பர் மாத ‘மலைமுரசு’ சஞ்சிகையில் எழுதிய விமர்சனம்:

“கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நாடகங்கள் இங்கு எந்த மூலை முடுக்குகளில் நடந்தாலும் அவைகளைச் சென்று பார்ப்பது எனது வாழ்க்கை இலட்சியங்களில் ஒன்றாகிவிட்டது. இதற்கணமே ‘எதிர்பாரா முடிவு’ என்ற சமூக நாடகம் ஒன்று நடைபெறவிருப்பதை விளம்பரத் தாள்கள் மூலம் தெரிந்து கொண்ட நான் இருபத்திநான்கு மைல்களுக்கப் பாவிருந்து 28.11.1964 மாலை கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி நோக்கி வந்தேன். எதிர்பாரா முடிவைக் கண்டு களித்த நான் அந்தனை காலமும் நான் பார்த்த நாடகங்களுள் முதன்மையானதும் புதுமையானதுமான இந்நாடகத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் செப்பவேண்டுமென்று நவாவியூரானைக் காணமுயற்சித்தேன். அன்று அவரோடு பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. எனவே எனது எண்ணத்தை இங்கே கொட்டியிருக்கிறேன். கதையிலே பெரியதொரு தத்துவத்தை வைத்து மிகக் குறைந்த (ஒரு மனி) நேரத்தில் மிகச் சிறந்த ஒரே காட்சி அமைப்பில் புதுமையான முறையில் நாடகத்தை மேடையேற்றியவருக்கு நாடக உலகமும் கலையுலகமும் பெரிதும் கடமைப்பட்டுள்ளது. இங்கு நான் கண்ட நாடகங்களுள் இந்நாடகம் மிகமிகத் தரம் வாய்ந்ததும் புதுமை நிறைந்ததும் என்பதில் சிறிதும் ஜயமில்லை.” இவ்வாறு அமைகிறது.

மேலும் ரத்தொட்டை என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த பி.ஆ.சங்கரவிங்கம் 1964 டிசம்பர் மாத ‘மலைமுரசு’ சஞ்சிகையில் ‘எதிர்பாரா முடிவு’ பற்றி எழுதும் போது,

“கண்டி மாநகரில் பல்வேறு நாடகங்களைப் பல ஆண்டுகளாகக் கண்டு வந்த நான் ‘எதிர்பாரா முடிவு’ என்ற சமூக நாடகத்தைப் பார்த்தேன். ஈழத்து நாடக உலகிலே புதுமையில்லையே - புரட்சியில்லையே என்று ஏங்கிக் கிடந்த கலை அபிமானிகளின் காலக் கணவை நனவாக்கிய - நல்ல தொரு நாடகமாக மிளிர்ந்த ‘எதிர்பாரா முடிவு’ உண்மையிலேயே கலைஞர்களும் ரசிகர்களும் எதிர்பார்த்த முடிவுக்கு நேர்மாறானதுதான். ஏனெனில் இத்தனை காலமும் நாடகம் பார்த்தவர்கள் உள்ளூர் நாடக மென்றால் குப்பை என்றும் உதவாக்கரை என்றும் கிண்டல் மொழியும் கேவிப்பேச்சும் பேசுவார்கள். அப்படிப் பேசிக்கொண்டு நாடகம் பார்த்த வர்களில் நாலும் ஒருவன். நாடகம் பார்த்த பின்பு எனது அபிப்பிராயத்தை நவாவியூரானின் கலை இலக்கியப் பளரிகள்

மாற்றிக்கொண்டேன்.”

என்று அவர் தனது மனதில் தோன்றிய விடயங்களை வெளிப்படுத்தி யிருந்தார். இந்த விமர்சனங்களின் மூலம் நவாவியூரானின் ஆரம்பகால நாடக ஆளுமையை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

॥

‘நல்ல தீர்ப்பு’ 1965 சித்திரை 30 இல் அவ்வாய் சாமணந்தரைப் பிள்ளையார் கோவில் முன்றலிலும், 1965 ஜூப்பசி 28 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்திலிலும், 1967 தை 14 இல் கந்தர்மட்டம் சைவப்பிரகாச வித்தியா சாலைக்கு அருகாமையில் உள்ள திறந்தவெளியிலிலும், 1967 ஆவணி 19 இல் தெற்கு நவாவியூர் திறந்தவெளி அரங்கிலிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. மேலும் இந்நாடகம் 1970 பங்குணி 30 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியிலிலும், 1970 ஆவணி 22 இல் கந்தர்மட்டம் ஆத்திரிகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலைய முன்றலிலிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

1960 களில் யாழ்ப்பாண மண்ணில் சாதியத்தின் குரூர் கரம் தாண்டவ மாடி மனிதத் தன்மையை அடியோடு சிதைத்ததென்னாம். விதவைகள் புறக் கணிக்கப்படும் அபத்தக் கலாசாரமும் அக்காலத்தில் நிலவியமை ஒருண்ணமை. இவற்றையெல்லாம் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டிய நாடகம் தான் ‘நல்ல தீர்ப்பு’. இந்நாடகம் அக்காலகட்டத்தில் பல பாகங்களிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. நல்ல வரவேற்றபையும் பெற்றது.

1960 கருக்கு முன்பு விதவைகள் தங்கள் வீட்டிலோ உறவுகளின் வீட்டிலோ நடக்கும் நல்ல காரியங்களை முன்னின்று நடத்திவைப்பது இல்லை. அன்றைய சமுதாய அமைப்பு அப்படி. அவர்கள் அப்படிப்பட்ட வைபவ நேரங்களில் ஒதுக்கப்படுவார்கள். இவ்வாறு சொல்வதிலிலும் பார்க்க, தாமாகவே ஒதுங்கி ஒரு மூலையில் அமர்ந்து விடுவார்கள் என்று சொல்வதே பொருத்தம். ‘நல்ல தீர்ப்பு’ நாடகத்தில் இக்கருவை வித்தியாசமான முறையில் எடுத்துக்கூறி, அன்றையச் சமுதாயத்தில் பெண் விடுதலையாளாகத் தொழிற்பட்டுள்ளார் நவாவியூரான்.

அழகி ஒரு விதவை. தன்னால் வளர்க்கப்பட்ட ராஜன் என்பவனின் திருமணத்தைப் பார்க்க அவள் ஆசைப்பட்ட போதும், ராஜனின் தந்தை அவளை ஒதுக்கியதால் அவள் நஞ்சருந்தி மரணத்தைத் தழுவுகிறாள். அதேநேரம் பக்கத் துக் கோவிலிலே நடந்த தனது திருமணத்தை முடித்துக் கொண்டு தனது அண்ணி இருக்கும் வீட்டுக்கு, திருமண மண்டபத்திலிருந்து யாருக்கும் தெரி யாமல், அதாவது தாலிகட்டிய மனைவிக்குக் கூடச் சொல்லாமல் ஓடிவந்தான் ராஜன். அழகி ராஜனின் அண்ணன் தேவதர்ஷனைக் காதல் திருமணம் செய்தவள். தேவதர்ஷன் இறந்து போக அவள் விதவையாளாள். அத்தோடு அவள் சாதியிலும் குறைந்தவள். ராஜனைத் தன்மகன் போல வளர்த்து பீ.ஏ. பட்டப் படிப்பு வரை படிப்பித்த பெருமை அழகிக்கு இருந்தபோதும், ராஜனின் கல்யாணத்தைப் பார்க்க முடியாத துயரைத் தாங்கிடாது தற்கொலை செய்கிறாள். நவாவியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

அண்ணியின் மரணத்தைக் கண்டு நாஜன் ஏங்கியதால் அவன் பைத்திய மாகிறான். நாஜனைத் திருமணப்பந்தலில் காணாத அவனின் மனைவி தேவி - தேவியின் அண்ணன் பரமநாதன் - தேவியின் தந்தை மூர்த்தி - நாஜனின் தந்தை தியாகு அனைவரும் நாஜனைத்தேடி அழிக் கீடு வருகிறார்கள். நாஜன் சிரிக்கிறான், அழிகிறான் ஏதேதோ பேசுகிறான். அது கண்ட பரமநாதன் தியாகு வையும் தனது தந்தை மூர்த்தியையும் கடிந்து சொல்கிறான், “சாதியென்றும் விதவையென்றும் நீங்கள் காட்டிய பாகுபாட்டில் நாஜனுக்கு ஏற்பட்ட இந்தக் கதியால் நாஜனின் மனைவி - என் தங்கை பாதிப்படைகிறான். அதனால் விதவையாகப் போகிறாள்” என்று

‘நல்ல தீர்ப்பு’ நாடகத்தின் கதைச்சக்ருக்கம் மேற்கண்டவாறு அமைகிறது. சாதியென்றும், விதவையென்றும் மனிதத்தை ஒதுக்கித்ததன்ஞாவதினால் ஒட்டு மொத்தச் சமூகநோய் பெருகும். இதற்குத் தீர்வு கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், பாகுபாடுகளைக் களைந்து சமத்துவமாக வாழ வழிவகுக்க வேண்டும். இதனை யாசிப்பதாக நவாலியூரானின் இந்நாடகம் அமைந்துள்ளது.

○○

‘அடிமை விலங்கு’ 1966 ஆணி 30 இல் கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

இந்தியத் தூதுவர் நெவில் நாஜ்குமார் தலைமையில், கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது ‘அடிமை விலங்கு’. ஒன்றரை மனி நேரம் நடைபெற்ற இந்தச் சமூகநாடகம் சிறந்ததொரு சீர்திருத்த நாடகமாகும். சாதி வெறிகொண்ட ஒருவரின் கொட்டத்தை அவரது சொந்த மகன் அடக்குவதாக இந்நாடகம் அமைகிறது.

இந்நாடகத்தைப் பார்த்த மலரன்பன் 1966 ஆடி 09 இல் ‘வீரகேசரி’ கலா மன்றத்தில் எழுதிய விமர்சனம்:

“குடிவெறியும் சாதி வெறியும் கொண்ட கணக்கப்பிள்ளை முத்து வேல் என்பவரை மையமாக வைத்துப் பின்னப்பட்ட இக்கதையில் இவரது மனைவி மேனகா- மகன்குமரேஸ்- மகள்ராதா- மருமகன் சித்திரன் ஆகியோரும் கணக்கப்பிள்ளை முத்துவேலர் வேலைபார்க்கும் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் கூலி ஒருத்தரின் மகன் ஜெயமும் வட்டிக்காரன் கஹான் பாடும் இடம்பெறுகின்றனர்.

ஒரு மனி முப்பது நிமிடங்கள் நடந்தேறிய இந்நாடகம் பார்த்தவர் கஞக்கு விருந்தாக அமைந்துவிட்டது. நவாலியூரானுக்கு அவரது அடிமை விலங்கு மாபெரும் புகழையும் வெற்றியையும் ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது.”

1966 ஆடி மாதத்தில் ‘தினபதி’ ஆடரங்கம் பகுதியில் கலைமகன் என்பவர் எழுதிய விமர்சனம்:

“அடிமை விலங்கு என்ற சமூக நாடகம் ஓரே காட்சியில் திரைக்குத் திரை மூடாமல் ஒன்றரை மனிநேரம் நடைபெற்றது. இந்த நாடகம் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

அதன் வசனகார்த்தாவும் டைரக்டராகும் நடிகருமான் நவாலியூர் நா. செல்லத் துரைக்கு நல்லபெயரை ஈட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது. அருமையான கருத்துக்கள் பொதிந்த வசனங்கள் - மனித வாழ்வுக்குத் தேவையான சீர்திருத்தங்கள் - அழகான நடிப்பு - நாடகத்தில் நாடகமாகவரும் இரண்டு காட்சிகள் ஆகியவை எமது உள்ளத்தையே தொட்டுவிட்டன.

டாக்ரர் ஜெயம் பாத்திரமேற்று நடித்த எஸ். தேவதாசின் நடிப்பிலே அமைதியிருந்தது. தேவையும் அதுதான். சித்திரன் பாத்திரமேற்ற யூனிவிசிற்றி விஞ்ஞான மாணவன் டானியல் நாஜின் நடிப்பு ஜோர். நாடகத்தில் வரும் நாடகக் காட்சியில் தனது மனவியைக் கொல்லும் கட்டத்தில் அவரின் நடிப்பு உச்சம். சாதி வெறிபிடித்த மிலமுதலாளி யாக நடித்த எஸ். பெருமாளின் நடிப்பு மாபெரும் வெற்றி. சிறந்த நடிகள் என்றால் நன்றாகப் பொருந்தும், யூனிவிசிட்டி எஞ்ஜினியர்ப் பிரிவு மாணவனாக நடித்த நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை, தான் ஓர் அனுபவ நடிக என்பதைக் காட்டிவிட்டார். சிவாஜியின் நடையும் அவரது சிம்மக் குரலும் இவரில் (நவாலியூரானில்) தொனிக்கிறது. அவருக்கொரு சபாஷ். மொத்தத்தில் அடிமை விலங்கு மிகச்சிறந்த நாடகமென்றால் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி” இவ்வாறு அமைகிறது.

ஆனந்தன் என்பவர் எழுதிய விமர்சனம் (பத்திரிகையின் பெயர் தெரிய வில்லை);

“கருத்துக்கள் ஏராளமாகப் பொதிந்திருந்த அடிமை விலங்கு நாடகத்தை எழுதியவர் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை. அவரின் திறமையான வசனங்களாலும், அவரின் டைரக்ஷனாலும் உருவாகிய அடிமை விலங்கு நாடகத்தை மேடையேற்றியவர்கள் மலையக இசைக்குழுவினர்.

நடிகர்கள் எல்லோரும் தத்தம் பாகங்களைச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தனர். குறைசொல்ல இடமின்றி அவர்களது நடிப்பு அமைந்ததென்றால் அதற்குப் பொறுப்பாக இருந்த டைரக்டருக்கே அந்தப் பெருமை பின்னனி இசையமைப்பில் வெற்றி கண்ட அலோசியல் ஸ்ரீபன் சிறப்பாகப் பின்னனி இசை வழங்கியிருக்கிறார்.

‘உலகமே ஒரு தினிச்’ - ‘என்ன கொடுமை’ ஆகிய பாடல்கள் அருமையாக இருந்தன. மொத்தத்தில் அடிமை விலங்கு மிகச் சிறந்த நாடகமென்பது புகழ்ச்சியல்ல. இப்படியான சிறந்த நாடகங்கள் இலவ்கை முழுவதும் மேடையேறுமானால் ஒரு கோபாலக் கிருஷ்ணனையும், கலைஞர் கருணாநிதியையும் பார்ப்பதற்கு, சினிமா உலகுக்குப் போகவேண்டிய அவசியமே இருக்காது.”

இந்த நாடகம் மீண்டும் 1968 சித்திரை 18 இல் நவாலியூர் மகாவித்தி யாலயத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

'நான் நடந்த பாதையிலே' 1968 கார்த்திகை 26 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில்...

'புதியதொரு உலகம்' 1971 ஜூப்பசி 14 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

இந்த நாடகத்தைப் பற்றி 1971.10.28 அன்று 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில்,

"நன்மையிகு உலகமொன்று ஏற்படவேண்டும் நாமெல்லோரும் நற்பணிகள் புரிந்திடவேண்டும். அதனால் நாடும் ஞாலமும் சிறப்புற்று மக்களெல்லோரும் தூய்மையும் உயர்வும் எழ்துவர் - எனவே புதியதொரு உலகம் செய்ய வாரீ. இவ்வரிய கருத்துக்களைத் தனது ஒன்றரை மணி நேர 'புதியதொரு உலகம்' என்ற நாடகத்தில் மிகத் தெளிவாக - தனக்கே உரித்தான நாடகப்பாணியில் வழங்கியிருக்கும் பிரபல நாடகாசிரியரும் சாலூரித்திய மண்டலப் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளருமான நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை பாராட்டுக்குரியவர்.

ஓரே காட்சியில் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரிக் கட்டடத்திக்காக பிரஸ்தாப கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்ற இந்த நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலை வரான கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் மேற்படி நாடகம்பற்றிக் குறிப்பிடு கையில், 'தமிழ் நாடகத்தின் தரம் குறைந்துவிட்டது என்று கூச்சலிடுபவர் கள் இந்த நாடகத்தை வந்து பார்த்திருக்க வேண்டும். தமிழ் நாடகத்தின் தரம் குறையவில்லை. நிறைந்துவிட்டது, என்பதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது புதியதொரு உலகம்' என்றார். 'இந்நாடகாசிரியர் நா. செல்லத்துரை ஓரே காட்சியில் நாடகங்களை வழங்கிய முதல்வர் களுள் ஒருவராவர்' என்றும் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் குறிப்பிட்டார். இந்நாடகத்தில் பங்குகொண்ட எம்.என்.சிவராம் - எம்.வி. சித்தார்த்தன் - ஆர். சாமுவேல் - ஜி. திரவியம் பிள்ளை - ஆர். யேசுபாதம் - கே. சாந்தகுமார் - ஆர். மனோகர் - ஏ. முகுந்தகுமார் - டி. ஜெயசிங்கம் - ஆசிரியர்கள், நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை - ஆர்.சி. இராஜேந்திரன் ஆகியோர் தங்கள் பாத்திரங்களை உணர்ந்து நடித்தார்கள்.

மலையக இசைக்குழு ஸ்ரீபன் அலோசியஸ் - புவனேந்திரன் ஆகி யோரின் பின்னனி இசை எல்லோர் மனதையும் ஈர்ப்பதாக அமைந்தது. இத்தகைய கருத்தாழூமும் காவியச் சிறப்பும் முத்தமிழ் முழக்கமும் நிரம் பிய நாடகங்கள் இன்றைய காலகட்டத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாத சாதனங்களுள் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றதென்பதில் ஐயமில்லை." என்று க.ப. சிவம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதே நாடகமான 'புதியதொரு உலகம்' பற்றி அசோகன் என்பவர் 1971.09.04 அன்று 'தினகரன்' பத்திரிகையில் எழுதியது.

"கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக அக்கல்லூரியின் நிதிஉதவிக்காக அன்மையில் நவாலியூரானின் கலை திக்கியப் பணிகள் வி.பி.தனேந்திரா

மேற்படி கல்லூரி மண்டபத்தில் கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன் தலைமையில் 'புதிதோரு உலகம்' என்ற நாடகம் சிறப்பாக அரங்கேறியது.

புதியதோர் உலகம் செய்வோம் கெட்ட போரிடும் மாந்தரை வேரொடு சாய்ப்போம் என்று புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் என்றோ ஒரு நாள் பாடினார். அவர் பாடிய வீரப்பாடல்களின் எதிரொலி இன்றும் தமிழ் மக்களின் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறது. இதற்கொரு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்திருந்தது 'புதியதோர் உலகம்' என்ற ஓரங்க நாடகம்.

பல அருமையான நாடகங்களை இயற்றி அரங்கேற்றிய திரித்துவக் கல்லூரி ஆசிரியர் நவாவியூர் நா. செல்லத்துவரை அவர்களே இக்கதையை யும், உருவாக்கி ஆனந்தன் என்ற பெயரில் கதாநாயகனாக வந்து புதியதோர் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும் புரட்சியாளராக நம்கண்முன்னே தோன்றுகிறார்.

சுக கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் ஆர்வத்துடன் பங்கு பற்றிய இந்த நாடகம் ஒரே காட்சியில் ஒன்றரை மணிநேரத்தில் விறு விறுப்புடன் ஓடி, ரசிகர்களைச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைக்கிறது. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தத்தம் பாகங்களைச் சிறப்பாக - நல்ல முறையில் நடித்து நாடகம் வெற்றிபெறச் செய்திருக்கிறார்கள்.

நவநாகரிக மங்கையர்கள் அரைநிர்வாண ஆபாச உடையணிந்து இளைஞர்களை எவ்வாறு கிறுங்க வைக்கிறார்கள் - பணவெறி பிடித் தலையும் மனிதனிற்குள் பிரச்சினையாலும் சமூக ஏற்றுத் தாழ்வு களினாலும் மனிதர்க்குள் எத்தனை சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதற் கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக - பிரச்சினைகளுக்கு விடை கூறுவதாக அமைந்திருந்தது 'புதியதோரு உலகம்'.

கதைக்குச் சிகரம் வைத்தாற் போல் அமைந்திருந்தது நகைச்சவைப் பாகம். நகைச்சவைப் பாகத்தை ஏற்று வேலைக்காரரானாக நடித்த மாணவன் சித்தார்த்தனனின் சிறந்த நடிப்பை விஷேஷமாகப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். ஒன்றரை மணிநேரம் பம்பரமாகச் சமூன்று ரசிகிப் பெருமக்களை ஆனந்தக் கடவில் ஆழ்த்தினார்." என்றவாறு அந்த விமர்சனம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

இந்த நாடகம் மீண்டும் 1972 புரட்டாதி 25 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில், 'கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்' 1972 ஜூப்சி 28 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்திலும், 1974 ஆடி 21 இல் றஜவல (மலைநாடு) புனித வளத்துச் சின்னப்பர் தேவாலய முன்றலிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

○○

'எதற்கும் ஒரு தீர்ப்பு' 1972 பங்குணி 09 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில், 'கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்' 1972 ஜூப்சி 28 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்திலும், 1974 ஆடி 21 இல் றஜவல (மலைநாடு) புனித வளத்துச் சின்னப்பர் தேவாலய முன்றலிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

'நீதிருந்து உலகம் திருந்தும்' 1972 மார்க்கிழி 02 இல் தெல்தெனிய (மலை நாடு) மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில்..., 'யார் ஆசை நிறைவேறும்' 1975 ஆவணியில் குருநாகல் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆற்றுகை செய்யப் பட்டது.

'சாபக்கேடு' 1976 ஆடி 24 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்திலூம், 1981 சித்திரையில் வத்தேகம் சி.சீ.த. தமிழ் மகாவித்தியாலய மண்டபத்திலூம் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

'ஜீவவெளிச்சம்' 1979 புரட்டாதியில் அல்வாய் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி திறந்தவெளி அரங்கிலூம், கரவெட்டி மெதடிஸ்த தேவாலய முன்றிலூம், 1980 சித்திரை 27 இல் அல்வாய் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி திறந்தவெளி அரங்கிலூம் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

'பழிக்குப் பழி' 1982 கார்த்திகை 20 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் அரங்கேறியது. 1990 மார்க்கிழி 25 இல் யாழ்ப்பாணம் ஆத்திகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலைய முன்றிலில் இடம்பெற்ற இச்சமூக நாடகம் நான்கு போட்டி நாடகங்களுள் முதலிடத்தைப் பெற்றது.

'அங்பைக் கடைப்பிடிச்சா' 1982 ஜூப்பசி 14 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில்..., 'பூமியிலே சமாதானம்' 1983 மார்க்கிழி 19 இல் கிளிநொச்சி கருணா நிலையத்தில்..., 'ஜீவனுள்ள நாட்களைல்லாம்' 1983 மார்க்கிழி 21 இல் கிளிநொச்சி கருணா நிலையத்திலூம், 1998 சித்திரையில் தெற்கு நவாவியூர் திறந்தவெளி மேடையிலூம் அரங்கேறியது.

'விசுவாசம் ஓர் அற்புத மருந்து' 1984 மார்க்கிழி 23 இல் கிளிநொச்சி கருணா நிலையத்திலூம், 1993 சித்திரையில் தெற்கு நவாவியூர் திறந்தவெளி யரங்கிலூம் அரங்கேறியது.

○○

'உம்முடைய சிலுவையிலே' 1984 மார்க்கிழி 25 இல் யாழ். ஆத்திகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலைய முன்றில் அரங்கேறியது.

இந்நாடகம் ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தின் கதை, கால்முடமான மக்களாருவனைப் பெற்றெடுத்த ஐந்தாம் ஆண்டு, நேசகுமாரின் மனைவி இறைவனடி சேர்ந்துவிடுகிறார். தேவன் என்ற அந்தப் பையன் ஆறாவது ஆண்டை அடைந்தபோது நேசகுமார் அடுத்த கிராமத்துக் கிறிஸ்தவப் பெண்ணான மல்லி காவை மறுமணம் செய்கிறார். ஈராண்டு காலமாக தேவனைத்தன் மக்களை நேசித்த மல்லிகா மூன்றாவது ஆண்டு தனக்கொரு மகள் (றாணி) பிறந்தபின் தேவனைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக வெறுக்கத் தொடங்கி, றாணி பருவமடைந்த பின் மிகமோசமாக வெறுத்துவிட்டாள். அந்தவெறுப்பு உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அதேவேளை றாணி தனது அண்ணன் தேவனில் வைத்த அன்பும் பாசமும் சொல்லமுடியா அளவுக்குத் திவிரமடைந்தது. இதன் காரணமாக, தாய்க்கும் மகளுக்குமிடையே பிரச்சினை - நேசகுமாருக்கும் மல்லிகாவுக்கு மிடையே சண்டை. தேவனைக் கேவலமாகப் பேசுவதோடு சரியான நவாவியூராளின் கலை இக்கீயப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்திரா

முறையில் உணவுகூடப் பரிமாற மறுத்துவிட்டாள் மல்லிகா.

இடையிடையே பல பின்க்குகள் திருப்பங்கள் ஏற்பட்டு அன்றொரு நாள் யேசுவைப் பற்றித் தேவனும் றாணியும் பாடிக்கொண்டிருந்தபோது, திடீரென மயக்கம் ஏற்பட்டதால் றாணி இறந்து விடுகிறாள். மல்லிகா தேவனை மிகமோசமாக ஏகிறாள். தேவன், தெய்வத்தை நொந்து, தனது தங்கைக்கு உயிர்கொடுக்கும்படி வேண்டுகிறான். அதே நேரத்தில், பக்கத்தில் பிரத்தியேக வைத்தியசாலை நடத்தும் டாக்டர் அருள் என்பவர் றாணியின் மரணத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார். தேவன் இறைவனோடு போராடுகிறான். இறுதி யில் மேசைமீது இருந்த சிலுவையால் தனது மன்னையில் அடிக்கிறான். இரத்தம் தெறித்துப் பறக்கிறது. பல துளிகள் றாணியின் உடலைக்கும் பரவு கின்றன. தேவன் இறக்கிறான். அதன்பின் றாணியின் உடலை உற்று நோக்கிய டாக்டர் அருள், றாணியின் உடல் அசைவதைக்கண்டு ஆச்சரியப்படுகிறார். றாணி உயிர் பிழைப்பாள் என்ற நம்பிக்கை டாக்டர் அருளுக்கு ஏற்படுகிறது. ஏற்பட்டதும் சொல்கிறார்.

“இந்த உலகத்துக் கண்களுக்கு தேவன் ஒரு முடம், சொத்தி. ஆனால் உண்மையில் தேவன் மனுஷமுடமில்லை மோட்சம் தந்த அவதார ஜீவன்”.

மல்லிகா தனது பிழையை உணர்கிறாள். “இறைவா! உம்முடைய சிலுவை மூலம் என்னுடைய மகளின் உயிரைப் பிழைக்கவைச்ச, உயிர்த்தெழுதலின் மகிமையைப் பரப்பிய நீ, என் மகனையும் எனக்குத் திருப்பித்தா”

என்று மன்றாடுகிறாள். அதே நேரம் ஜீந்து வீடுகள் தள்ளியிருக்கும் கிறிஸ்து நாதர் ஆலயத்தில், பாடலொன்று கேட்கிறது.

“உம்முடைய சிலுவையிலே
உயிர்கள் நிலைக்கும் உலகினிலே”

அத்தோடு நாடகம் முடிவுக்கு வருகிறது. ‘உம்முடைய சிலுவையிலே...’ நாடகம் நவாலியூரானின் ‘உலகம் எங்கள் கைகளிலே’ என்ற நாலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

○○

‘நாளை மலரும்’ 1987 சித்திரை 10 இல் ஆத்திகுடி கலைமகள் சனசமூக முன்றலில் முதல் மேடை. அதே ஆண்டில் நவாலியூர் மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில் மீண்டும் மேடையேற்றப்பட்டது.

‘சுதந்திரப்போ’ 1993 வைகாசி 23 இல் நல்லூர் ஜனசக்தி சனசமூக நிலையக் கலையரங்கில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

‘பட்ட மரம்’ 1995 மார்கழியில் கரவெட்டி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்திலும், கரவெட்டி மெதடில்த தேவாலயத்திலும், 2004 மாசி 14 இல் கொழும்பு வாழும் மீட்பர் பேராலயத் திறந்தவெளி அரங்கிலும், 2004 மாசி 28 இல் யாழ்ப்பாணம் வை.எம்.சி.ஏ. மண்டபத்திலும் அரங்கேறியது.

‘அன்பு இல்லம்’ 1997 மார்கழியில் யாழ்ப்பாணம் ஆத்திகுடிக் கலை மகள் சனசமூக நிலைய முன்றலிலும், அரியாலை சனசமூக நிலைய மண்டப நவாலியூரானின் கலை திலக்கியப் பணிகள்

பத்திலும், யாழ்ப்பாணம் நாவலர் கலாசார மண்டபத்திலும் அரங்கேறியது. 1999ஆம் ஆண்டுக்கான கலாபூஷணம் விருது பெற்றவர்களைக் கொர விப்பதற்காக இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்கள வேண்டுதலின் பேரில், இந்நாடகம் 1999 ஆடி 17 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகக் கலாசபதி கலையரங்கில் மேடையேற்றப்பட்டது.

○

நல்லூர் புனித யாக்கோபு ஆலய வாலிபர்களினால் வருடா வருடம் ‘விடுதலையின் ஒலி’ என்னும் நிகழ்வு 1990இல் இருந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இந்திகழ்வில் பாடல்கள், அருள்ரை என்பன இடம்பெற்றாலும், நாடகம்தான் பிரதான நிகழ்வு.

நல்லூர் புனித யாக்கோபு ஆலய வாலிபர் சங்க வரலாற்றில் நவாலியூ ராணின் பெயர் பொன் எழுத்துக்களினால் பொறிக்கப்பட வேண்டும் என்னில் இவரது ‘ஜீவவெளிச்சம்’ (1990), ‘பழிக்குப்பழி’ (1991), ‘தீர்மானம்’ (1992), ‘அன்பு இல்லம்’ (1993), ‘உண்மைகள் உண்மையாவதில்லை’ (1994) ஆகிய சமூக நாடககங்கள் அவ்வாலய வாலிபர்களை நடிகர்களாகக் கொண்டு புனித யாக்கோபு ஆலய மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டன.

1995 இல் யாழ் நகரம் பாரிய இடப் பெயர்வைச் சந்தித்தது. இதனால் புனித யாக்கோபு ஆலய வாலிபர்களின் செயற்பாடும் வலுக்குன்றிப் போனது. நீண்டதொரு இடைவெளியின் பின்பு 2001ஆம் ஆண்டு வி.பி.தனேந்திரா வாலிபர் சங்கத்தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அவரது முயற்சியினால் மீண்டும் விடுதலையின் ஒலி நிகழ்வினை நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நாடக நெறியாள்கையைச் செய்வதற்கு நவாலியூரானை அனுகினார். நவாலியூரான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சம்மதம் தெரிவித்தார்.

விடுதலையின் ஒலி நிகழ்வுகள் புனித யாக்கோபு ஆலய மண்டபத்திலேயே நடைபெறுவது வழக்கம். இந்த வழக்கத்தை மாற்றி யாழ்ப்பாணம் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் பிரமாண்டமாக நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. நூற்றுக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் மத்தியிலே நவாலியூரானின்,

‘குடும்பங்கள் பலவகை இது ஒருவகை’ என்ற சமூக நாடகம் 2001 ஆணி 29இல் மேடையேற்றப்பட்டது. அங்லிக்கன் திருச்சபையின் கொழும்பு மறைமாவட்ட 14காவது ஆயர் டுலிப் டி சிக்கோரா ஆண்டகை யாழ் நகரத்திற் குத் தமது முதலாவது உத்தியோகபூர்வமான விஜயத்தினை மேற்கொண்டார். ஆயரை வரவேற்றுக் கொரவிக்கும் முகமாக இதே நாடகம் 2001 கார்த்திகை 04 அன்று மீளவும் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் விருந்தானது.

‘எங்கள் கிராமத்தின் இந்தக் கோவங்கள்’ 2002 கார்த்திகை 17இல் யாழ்ப்பாணம் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில், நல்லூர் புனித யாக்கோபு ஆலய வாலிபர்களினால் விடுதலையின் ஒலி நிகழ்வுக்காக மேடையேற்றப்பட்டது.

நவாலியூரானின் இந்த நாடகத்தைப் பார்த்த, பிரபல எழுத்தாளரும் சமூகவியல் மருத்துவரும் நடிகருமான நந்தி 2002 கார்த்திகை 30 இல் 'உதயன்' பத்திரிகையில் எழுதிய விமர்சனம்:

"குடிய்பழக்கம் ஒரு குடியை மட்டுமல்ல ஒரு கிராமத்தையும் ஒரு சமூகத்தையும் கெடுக்கும் என்ற செய்தியை அழுத்தமாகத் தெரிவிக்கும் ஒரு நாடகம், சமீபத்தில் நல்லூர் புனித யாக்கோபு ஆலயம் சார்ந்த இளை ஞர்களால் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி அரங்கில் மேடையேற்றப் பட்டது.

ஒரு மணி நேரம் நடந்த இந்த நாடகத்தில் எல்லாமே சிந்தனை யைத் தூண்டும் காட்சிகளும் கருத்துக்களும், கதாசிரியர் இயக்குநர் கலா பூஷணம் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை இந்தச் சிறு நாடகத்தில், பல நவீன உத்திகளைக் கையாண்டிருக்கிறார்.

இரு தோழிகள் ஒருத்தி பாடகி மற்றவர் ஆடல் பயிற்றுவிப்பவர். ஒரு கதைப் புத்தகத்தைப் படித்தவாறு ஆடல்பாடலுடன் நாடகத்தை நகர்த்துவது நேரத்திற்கு உயிர் ஊட்டுகிறது. காட்சிகளிடையே தாமதம் இல்லை. ஏனெனில் ஏழு களங்களில் நடைபெறும் நிகழ்வுகள் ஒரே மேடையில் அங்குமிங்குமாக நடைபெறுகின்றன. இது நல்ல உத்தி. காலங்களின் இடைவெளிகூட ஒரே காட்சியமைப்பில்.

உதாரணமாக, பகவான் யேசுதோன்றி அவரின் அற்புதங்களும் அவரது தெய்வீக அருளும் காட்டப்படுகின்றன. ஓர் ஆத்மீகப் பின்னணி யில் சீர்திருத்தக் கருத்தைப் பிணைத்து அதற்கு வலுவுட்டுவதாக வள்ளது.

தகப்பனின் குடிவெறிப்பழக்கத்தால் ஜனகள் என்ற பையனின் கல்வி பாதிப்பு - அதைச்சீராக்கும் ஆசிரியர் ஜெயசிங்கம் - சிந்தனையும் அமைதியான பேசுகங்கொண்ட முத்தவர் முத்துத்தம்பி (ஜனகனின் பேரன்) ஆகிய பாத்திரங்கள் நாடகத்தின் தூண்கள்.

குடிபோதையில் கிராம அழிவு காட்டப்படுகிறது. பின்னணியிலும் மேடையிலும் ஆடலிலும் பாடலிலும் ஒருவரின் இறப்பு - அதனால் ஒரு விதவை - ஓர் அநாதை - கையிழந்த ஒருவர் - ஆஸ்பத்திரியில் வெட்டுக் காயங்களுடன் பலர். இப்படியாக, கிராம மக்கள் நோயாளிகளாகின்றனர். கிராமம் ஆஸ்பத்திரியாகின்றது.

கிராமத்தின் இந்த நோயைத் தீவிரமாக ஒழித்து ஒருவழி காட்டு வதற்கு அந்தக் கிராமத்தின் வாசிக்காலை நிர்வாக இளைஞர்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே இனி, கிராமத்தின் கோலங்கள் அழுகும் அமைதி யும் பெறும்.

சிறந்த ஒரு நாடகம். சமய பேதமின்றி அனைவரும் சூறிப்பாக எல்லாப் பாடசாலைப் பின்னைகளும் பார்க்க வேண்டியது." என்றால்து.

இதே நாடகம் 2002 மார்க்சி 27 இல் கோப்பாய் கிறிஸ்தவ கல்லூரி

மண்டபத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்டது.

'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை முடிவு ஒரு கற்பனை' 2004 கார்த்திகை 17 இல் விடுதலையின் ஓலி நிகழ்வுக்காக சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்தில் நல்லூர் புனித யாக்கோபு ஆலய வாலிபர்களினால் மேடையேற்றப்பட்டது.

○○

இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நவாலியூரானின் நாடகங்கள் பல மேடையேற்றப்பட்ட போதும், மேடையேற்றாது இவரால் எழுத்துருப் பெற்ற சமூக நாடகங்கள் கிழே தரப்படுகின்றன. 'குழறிவெடிக்கும் ளரிமலை', 'இலட்சிய நாயகன்', 'உலகத்துக்கு ஒளியாக', 'சித்திர குப்தன் தரும் தண்டனை', 'சீதனப் பேய்', 'நல்லவை செய்வோம்' என்பவை ஆகும்.

○○

குறும்பங்கள் பலவகை கிடை ஒருவகை

என்ற மேடை நாடகத்தில் வரும் நிகழ்வொன்றை மாதிரியாகத் தருகிறேன் உங்கள் பார்வைக்காக.

- [கதை மாந்தர்கள்: 1) சுந்தரம் 2) ஆனந்தன் 3) விஜயதாஸ் 4) நிருஷா 5) வனிதா

(கிழமேடை இடது மையத்திலிருந்து நேர்த்தியோ றிப்பெயர் செய்கி றார் சுந்தரம், அருகில் ஆனந்தன்)]

சுந் - சரியெடா தமிப்பு ஆனந்தன். டொக்டர் சந்திரராசான்றை நேர்த்தியோ றிப்பெயர் முடிஞ்சுது. மிச்சத்தைச் சொல்லு

ஆன - தனராசற்றை முத்த பிள்ளை இரத்தினதேவிக்கு அடுத்தது நிருஷா தேவி -அதுக்கடுத்தது ஜீவகன் - அதுக்குப் பிறகு தெய்வீகன்

சுந் - அதுக்குப் பிறகு...

ஆன - இல்லை அண்ணை

சுந் - அப்ப அவருக்கு நாலு பிள்ளையளே

ஆன - முதல் ரெண்டும் பொட்டையள், மற்ற ரெண்டும் பொடியன்கள். இரத்தினதேவியைப் பற்றி முன்னமே சொல்லிப்போட்டன்.. இப்ப...

சுந் - இப்ப நிருஷாதேவியைப் பற்றி...

ஆன - சொல்றன் கேளுங்கோ...

சுந் - கேக்கிறன். அழுக்கிடையிலைநான் சொல்லிற்றை ஒருக்காக் கேட்டிட்டு.

ஆன - சொல்லுங்கோ

சுந் - இந்த நேர்த்தியோ றிப்பெயர் முடிஞ்சுது. இனி என்றை வீட்டுக்குப் போனமெண்டால்.. ரீயும் ஒண்டு குடிச்சிட்டு உன்றை நேர்த்தியோ என்றை வீட்டிலையிருக்கு அதையும் றிப்பெயர் செய்து செய்து நீ சொல்லிற கதையையும் கேக்கலாம் வா.

(இருவரும் மேல் மேடை வலது மையத்தால் வெளியேறும் போது ஆனந்தன் சொல்கிறார் சுந்தரத்தைப் பார்த்து)

ஆன - வேக் ஷூப்பைப் (Work Shop) பூட்டாமல் வெளிக்கிடுறியள் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

அண்ணே.

- சுந்** - ஓமெடா தம்பி. மறந்து போனன். நல்ல வேளை நீ சொன்னது (கடையைப் பூட்டி வெளியேறுகிறார்கள்.)
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் உரையாடுகின்றன.)
- விஜீ** - இன்னும் ஒரு மாசந்தான்ரி தவணை. அது முடியிறதுக்கிடையிலை..., என்றை கையிலை உன்றை சீதனப் பணம் இருக்க வேணும். இல்லையெண்டால்.., இந்த விஜயதாலின்றை வீட்டிலை நீ இருக்க முடியாது.
- நிரு** - ஓடிப்போனவளெண்டு ஒதுக்கி..., என்னைக் கைவிட்ட என்றை தாய் தகப்பனிட்டை..., எப்படிப் போய் நான் சீதனம் கேக்கிறது.
- விஜீ** - ஓடிப்போனவளோ ஒழுங்காய்க் கட்டினவளோ...., பிள்ளைப் பங்கைக் குடுக்க வேண்டியது தான்ரி..., தாய் தகப்பன்றை கடமை.
- நிரு** - ஐயோ தெய்வமே.. (நிருஷா அழுகிறான்)
- விஜீ** - தெய்வத்தைக் கூப்பிடிடாதை - போய் உன்றை அப்பறைக் கூப்பிடு - ஐஞ்சு லட்சம் பணத்தை..., சீதனமாய் எனக்குத் தரச்சொல்லு
- நிரு** - நீங்கள்தானே, “எனக்குச் சீதனம் வேண்டாம் நிருஷா. நகை நட்டு - பொருள்பணம் - வீடுவளவு இதெல்லாம் எனக்குச் சம்பாதிக்கத் தெரியும். நீ மட்டும் வந்தால்ப் போதும்” எண்டு சொல்லி என்னைக் கூட்டி வந்தனீங்கள். யோசிச்சுப் பாருங்கோ. (இவர்கள் உறைநிலை)
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- ஆன** - சுந்தரம் அண்ணே..., நூலை அறுத்துக் கொண்டு காத்தோடை போன பட்டம் மாதிரி.... அந்தப் பிள்ளை நிருஷாதேவி.. போஸ்ற் ஒப்சிலை முத்திரை விக்கிற விஜயதாஸ் எண்ட கிளாக் பையனோடை ஓடிப் போட்டுதன்னை.
- சுந்** - முத்திரை வாங்கிற நேரத்திலை..., விரலும் விரலும் முட்டின காத வெண்டு சொல்லு.
- ஆன** - சரியாய்ச் சொல்லிப் போட்டியல்.
- சுந்** - அருசரி...., பையன் சொந்தமோ இல்லையெண்டால்...
- ஆன** - ஒரே ஆக்கள்தான். ஆனால் பொடியன் கிறிஸ்தியன். இப்ப..., பொட்டையும் கிறிஸ்தியன்.
- சுந்** - அப்ப..., பிரச்சனைதான். ஓடிப்போன பிரச்சனை - மதம்மாறின பிரச்சனை.
- ஆன** - உதெல்லாம் வாழ்க்கையிலை நடக்கிறதுதான் அண்ணை. நீங்கள் இந்து நான் கிறிஸ்தியன். நாங்கள் ஒற்றுமையாய் இல்லையே.
- சுந்** - எல்லாம் மனந்தான்றா தம்பி. மிச்சத்தைச் சொல்லு
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- விஜீ** - யோசிச்சுத்தான்ரி சொல்லிறங். நீ போகத்தான் வேணும் - சீதனம் கேக்கத்தான் வேணும்.

- நிரு** - என்னாலெல் முடியாது முடியாது.
- விஜீ** - நிருஷா (கையை ஓங்குகிறான் அடிப்பதற்கு, அடிக்கவில்லை உறைநிலை)
- சுந்** - “எனக்குச் சீதனம் ஒண்டும் வேண்டாம் - நீ தான் எனக்குச் சீதனம்” என்னுடையைக் களவெடுக்கிறவனுக்கு ஏன்ரா தம்பி சீதனம். மிச்சத்தைச் சொல்லு (உறைநிலை)
- விஜீ** - நிருஷா! நீ போய்ச் சீதனத்தோடை வரப்போறியோ இல்லை யெண்டால்...?
- நிரு** - நான் போகமாட்டன் கேக்க மாட்டன்.
- விஜீ** - நீ போகத்தான் வேணும் கேக்கத்தான் வேணும்
- நிரு** - ஜயோ தெய்வமே (அழுகிறான்)
- விஜீ** - நகைக்கடை நடத்தி அநியாய வட்டி வாங்கி எக்கச்சக்கமாய்ச் சம் பாதிச்ச பணத்திலை. உன்றை அக்காக்கொரு வீடு - உனக்கொரு வீடு என்னுடையைக் கொரு அப்பா. உன்றை அந்த வீட்டைக்கூட நான் கேக்கலை. இப்ப அதை வாடகைக்குக் குடுத்திட்டாராம். அது போகட்டும். பன்றன்னுடையைக் கொண்டு வாங்கினாரே உன்றை பேரிலை அதைவித்து அந்தக் காசைத்தரட்டும் சீதனமாக. போ... போய் அதைக்கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு வா.
- நிரு** - நான் போகமாட்டன்-போகமாட்டன்.
- விஜீ** - நான் கேக்கிறதை நீ தரமாட்டாய். இப்ப நான் தாறதை நீ வாங்கு (நிருஷாவை அடிக்கிறான் விஜயன்)
- நிரு** - (அழுதபடி) அடிக்காதைங்கோ. அடிக்காதைங்கோ.
- விஜீ** - இனி அடிக்கமாட்டன் - அடிக்கமாட்டன்.
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- ஆன** - சுந்தரம் அண்ணே - அந்தப் பிள்ளை நிருஷாதேவி.. விஜயனோடை ஒடியிட்டுது என்னுடையைக் கேள்விப்பட்டதும்... அதின்றை அக்கா இரத்தின தேவி - தம்பிமார் - தாய் தகப்பன் - கொட்டின கண்ணீரும் புலம்பலும் கொஞ்சமில்லை. பாவங்கள். நான் அதுகளின்றை வீட்டை போற தாலை..., அதைப் பாத்தன்.
- சுந்** - தாரமும் குருவும் தலைவிதிப்படியே... ம்... மிச்சத்தைச் சொல்லு...
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- விஜீ** - உண்ணைக் கொல்லப்போறன்றி நிருஷா - கொல்லப்போறன்
- நிரு** - கொல்லுங்கோ. நாளுக்குநாள்..., என்னைச் சித்திரவதைப்படுத்திறதை விட..., ஒரேயடியாய் என்னைக் கொல்லுங்கோ. எந்தக் கையாலை என்னை இழுத்து வந்தியளோ..., அந்தக் கையாலை என்னைக் கொல்லுங்கோ. எந்தக் கழுத்திலை தாலியைக் கட்டினியளோ..., அந்தக் கழுத்தை நெரிச்சக் கொல்லுங்கோ.
- விஜீ** - கொல்லத்தான் போறன் (உரத்து) கொல்லத்தான் போறன். இன்டைக் குத்தான்றி உன்றை உயிர்..., என்றை கையாலை பிரியப் போகுது.

- நிரு** - ஏன் கத்திறியள் நாலு வீடுகேக்க. கத்தாமல் என்னைக் கொல்லுங்கோ.
- வி ஐ** - சுத்தவன்றி - கத்திக்கத்திக் கொல்லுவன்றி. அதுதான்றி என்றை முடிவு. இந்தக் கையாலை தான்றி உன்னை இழுத்து வந்தனான். அந்தக் கையாலைதான்றி உன்னைக் கொல்லப்போறன். எந்தக் கழுத்திலை தாலியைக் கட்டின்னோ..., அந்தக் கழுத்தை..., இந்த ரெண்டு கையாலும் நெரிச்சுத்தான்றி கொல்லப்போறன்.
- நிரு** - அது எனக்கு வேணும். பிறந்த நாளிலையிருந்து..., எனக்கு நோயோ நொடி யோ வராமல்ப் பாதுகாத்து..., என்றை துன்பதுயரத்திலை அக்கறை காட்டின..., என்றை தாய் தகப்பனை ஏமாத்தி..., உங்க ஜோடை ஓடிவந்த இந்தப் பாவிக்கு இது வேணும். ம... கொல்லுங்கோ.
- வி ஐ** - நான் நினைச்சது நிச்சயமாய் நடக்கும். உன்றை அழுகையைக் கேட்டு நான் இரங்கப் போறதில்லை. இன்னுமிருந்தால்ச் சொல்லிமுடி சாகி றதுக்கு முதல்.
- நிரு** - சொல்லத்தான் போறன். ஒருசில நேர இன்பத்துக்காக..., என்றை எதிர் காலச் சிறப்பைக் கூடச் சிந்திக்காமல், உங்களுக்கு வாழ்க்கைப்பட்ட நான்..., உங்கடை கையாலை இறந்தால்..., அதுதான் எனக்கு நிம்மதி.
- வி ஐ** - நான் சொன்னபடி நீ போய்வந்தியெண்டால்..., என்னோடை நீ வாழும் ஒவ்வொரு நியிஷமும் உனக்கு நிம்மதி கிடைக்கும். இல்லை யெண்டால்..., என்றை கை உனக்கு யமன்.
- நிரு** - அதுதான் உங்கடை விருப்பமெண்டால்..., அது நடக்கட்டும். தங்கடை உயிரைவிட..., தங்கடை பிள்ளையளின்றை உயிர்தான் பெரி செண்டு எண்ணியெண்ணிப் பாதுகாத்த அந்தத் தாயையும் தந்தையையும் துச்சமெண்டு நினைச்சு..., உங்கடை கை என்னைக் காக்கும் - காத்தால்ப் போதும் எண்டு நினைச்சு..., உங்கஜோடை ஓடியந்த எனக்கு..., உங்கடை கையே யமனாகட்டும். ம.. கொல்லுங்கோ.
- வி ஐ** - இனியும் தாமதிக்கமாட்டான் இந்த விழுயன்... இப்ப கொல்லிறங்பார். (நிருஷாவின் கழுத்தை நெரிக்கிறான் விழுயன்...) இந்த நேரம் மேல் மேடை இடது பக்க வளரியிலிருந்து நடுவுமேடை நடுவு மையத்தை நோக்கி ஓடிவந்த வளிதா அடிக்கிறான் விழுயனின் முதுகில். பலத்த அடியால் நிலைகுலைந்த விழுயதாஸ் திரும்பிப்பார்த்து.)
- வி ஐ** - அக்..கா!
- வனி** - கொல்லடா கொல்
- வி ஐ** - அக்.. கா...
- வனி** - டே விழுயன். அன்பாலை அந்தப் பிள்ளையை..., அனைக்கவேண்டிய நீ..., அதை அடிச்சு வதைச்சுக் கொடுமைப்படுத்திறயே நீயுமொரு மனுஷனா...
- வி ஐ** - ஐயோ அக்கா...
- வனி** - இன்னோடக்கு நேற்றைக்கில்லையெடா..., ஒரு மாசமாய் நான் கவனிச் நவாலியரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

- சுக்கொண்டுதான் வாறன். சீதனம் கொண்டு வா சீதனம் கொண்டுவா எண்டு..., நீ செய்யிற கொடுமை - செய்யிற சித்திரவதை.
- வி.ஐ.** - நான் சீதனம் கேட்டது...
- வ.னி.** - எனக்குத் தெரியுமடா... உன்றை குழந்தை குட்டியளுக்குச் சேத்து வைக்கவேணுமென்ட ஆசை.
- வி.ஐ.** - ஓமக்கா.
- வ.னி.** - டே விழுயன். நீ கிறிஸ்தவன் தானே... பைபிள் படிச்சனி தானே. அதிலை என்னடா சொல்லியிருக்கு. "மன்னுலகத்தில் உங்களுக்கெனச் செல்வத்தைச் சேமித்து வைக்க வேண்டாம். இங்கே பூச்சியும் துருவும் அழித்துவிடும். திருடனும் அதைக் கண்ணமிட்டுத் திருடுவான். ஆனால்..., விண்ணுலகில் உங்கள் செல்வத்தைச் சேமித்துவையுங்கள் அங்கே பூச்சியோ துருவோ அழிப்பதில்லை - திருடனும் கண்ண மிட்டுத் திருடுவதில்லை. உங்கள் செல்வம் எங்குளதோ அங்கே உங்கள் உள்ளமும் இருக்கும்." இது தான்றா யேசு எங்களுக்குத்தந்த பைபிள். இது உன்றை உள்ளத்திலையும் இருக்குமென்டு நம்பிறன்.
- வி.ஐ.** - (அந்தரமாக) ஓம் அக்கா
- வ.னி.** - நிருஷான்றை குடும்பத்திலை சேந்து..., நீயுமொரு பணக்காரனாய் வாழலாமென்டு நினைச்சுத்தான் நிருஷாவைக் காதலிச்சியா... இல்லையெண்டால்..., வாழ நாளெல்லாம்..., ஒரு நல்லவளோடை வாழ்ந்தால்த்தான் வாழ்வு சிறக்கும் எண்டு நினைச்சு..., நிருஷாவைக் காதலிச்சியா.
- வி.ஐ.** - ஜீயோ என்னைக் கொல்லாதைதங்கோக்கா
- வ.னி.** - தான் பிறந்து வளந்த வீட்டைவிட்டு..., எந்த நிமிஷமும் மாறாத தாய்ப் பாசுத்தை விட்டு..., ஆசைத் தகப்பன்றை அறிவுரையைப் புறக்கணிச்சு..., சின்ன வயசிலையிருந்து கடைப்பிடிச்ச மதத்தைவிட்டு..., உன்னைத் தேடி வந்தவளை..., உனக்காக உன்னோடு வாழ்ந்தவளை இப்படி யெல்லாம் கொடுமைப் படுத்திற நீயும் ஒரு கிறிஸ்தவனா?
- வி.ஐ.** - ஜீயோ அக்கா அக்கா
(விழுயன் அழுகிறான், நடுவுமேடை நடுவு மையத்தில் நின்றபடி. அப்போது கீழ்மேடை இது மையத்தில் நின்று அழுதுகொண்டிருக்கும் நிருஷாவை நோக்கி நடக்கிறாள் வனிதா... இதே நேரம் ஆனந்தன் சொல்கிறார் சந்தரத் துக்கு. விழுயன் - வனிதா - நிருஷா உறைநிலை)
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- ஆ.ன.** - சந்தரம் அன்னை. விழுயன்றை அக்கா வனிதா..., ஒரு ஸ்கூல்ப் பிறின் சிப்பல். இன்னும் கலியாணமே கட்டேல்லை. பண்பான மனுவி. சீதனக் கடையெண்டால் அவவுக்குப் புடிக்கவே புடிக்காது. தன்னைக் கலியாணம் செய்ய விரும்பிறவன்..., சீதனமென்டு கேக்காமல்..., தன்னைக் கட்டிறதெண்டால்க் கட்டட்டும். இல்லையெண்டால்...,

- தனக்குத் கலியாணமே வேண்டாமென்டு இருக்கிறா...**
- சுந்** - சரிதான்டா தம்பி அவ்வின்றை உழைப்பே ஒரு பெரிய சீதனம். பிற கேள் சீதனமென்டு கேப்பான்... சரி.. மிச்சத்தைச் சொல்லு.
- (என்று சொன்னபின் வேலை செய்தல். அப்போது நிருஷாவிடம் சென்ற வளிதா. நிருஷாவைத் தன்னோடு அணைத்து)
- வனி** - நிருஷா..., நானிருக்கேக்கை..., நீயேனம்மா அழைவேணும். இவன்றை கையாலை.... உனக்கேதாவது இன்டைக்கு ஆகியிருந்தால்...., தெய் வம் இவனைச் சம்மா விட்டிருக்காது.
- நிரு** - அண்ணி...
- வனி** - நிருஷா
(தனது காலில் விழுந்த நிருஷாவைத் தூக்கியெடுத்துத் தன்னோடு அணைக் கிறாள் வளிதா. அப்போது ஆனந்தன் சொல்கிறான்)
- ஆன** - சுந்தரம் அன்னை...! விஜயன் இளிச் சீதனத்தைக் கனவிலைகூட நினைக்கமாட்டான்.
- சுந்** - பேசிச் செய்த கலியாணமே..., சீதனம் கேட்டு வாங்க. ஒருத்தரை ஒருத்தர் நல்லாய் விரும்பிச் செய்த கலியாணமெல்லே. இதுக்கேன்றா தம்பி சீதனம். சரி சரி மிச்சத்தைச் சொல்லு
(இருவரும் உறைநிலை. அப்போது வளிதா)
(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- வனி** - டே விஜயன்...! எங்கடை ஊரிலையுள்ள யேசுநாதர் ஆலயத்திலை..., நிருஷாவுக்கு நீ தாவிகட்டின நேரத்திலை.. சொன்னதை நீ மறந் திட்டியாடா. “இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் - கசுத்திலும் துக்கத்திலும் இனைப்பிரியாமல் இனைந்திருப்போம்” என்டு கடவுள்கும் போத கருக்கும் முன்னாலை..., நீ செய்த சத்தியத்தை நினைவுபடுத்திப்பார்.
- விஜை** - ஐயோ அக்கா.
- வனி** - அதுக்குப்பிறகு..., என்றை இந்த வீட்டிலை..., எனக்கு முன்னாலை “நிருஷா! இன்பத்திலை நீ எனக்கு எப்படியோ... துன்பத்திலையும் நீ எனக்கு அப்படித்தான்” என்டு எத்தினையோதரம்... நிருஷாவுக்கு நீ சொன்னதைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டவள் இந்த வளிதா. ஆனால்... இன்டைக்கு...? எங்கையெடா அந்த வாக்கு...
(விஜயன் மெளனம். மிருதங்க ஓலி, கேள்விக்குத்தக்கதாக ஓலிக்கிறது ஒருசில வினாடிகள். அதுமுடிய வளிதா கேட்கிறாள்)
- எங்கையெடா அந்த உறுதி...?
(விஜயன் மெளனம் - மிருதங்க ஓலி ஓரிரு வினாடிகள்)
- எங்கையெடா அந்தச் சபதம்?
- விஜை** - ஐயோ போதுமக்கா போதும்.
- வனி** - இன்னுமிருக்கு.. கேள். “உன்னைக் காப்பாத்தக்கூடிய தொழிலிருக்கு - வருவாயிருக்கு -வலு இருக்கு என்டு நிருஷாவுக்கு நீ சொல்லித் தாவாவியுரானின் கலை இக்கீயப் பணிகள்

- தானே..., நிருஷாவை நீ கூட்டியந்தனி...
விஜு - 'ஓமக்கா'
- வனி** - உழைக்கிறதை வைச்சுச் சமாளிக்கிறது தான்றா மதிப்பு. வாழ்நாள் முழுவதும்..., நிருஷாவை உண்ணாலை காப்பாத்த முடியும் எண்ட தெரியத்திலை அவளைக் கொண்டு வந்த நீ..., உன்றை சொந்தக் கையையும் உழைப்பையும் நம்பித்தான்றா வாழுவேணும். மற்றவையின்றை கையையோ உழைப்பையோ நம்பியில்லை. எங்கடை அப்பா எங்களை வளத்தைக் கொஞ்சம் நினைச்சுப்பார்.
- (இப்படிச்சொன்ன வனிதா சோகத்தோடும் ஆத்திரத்தோடும் கீழ் மேடைவது மையத்தை நோக்கி நடக்க, விஜுயன் யோசித்தபடி நடுவு மேடை நடுவு மையத்திலிருந்து மேல் மேடை நடுவு மையம் நோக்கிச் செல்ல, ஆனந்தன் சொல் கிறான் சுந்தரத்துக்கு)
- (அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- ஆன** - விஜுயன்றை தகப்பன் ஜீவராசா..., அருமையான மனுஷன் அண்ணை, மதிப்பாகத்தான் இருந்தவர். பால்ப்பண்ணை நடத்திச் சம்பாதிச்சவர்.
- சுந்** - இருக்கிறாரோ...?
- ஆன** - ஆள் இப்ப இல்லை - போட்டுது
- சுந்** - காலம் வந்தால்..., நாங்களும் போகவேண்டியதுதான்.
- ஆன** - ஆரிட்டையும் கைநீட்டிய..., ஒரு சதங்கூடத் கேட்டிருக்கமாட்டார்.
- சுந்** - அப்பிடித்தான்றா ஆனந்தன் வாழுவேணும்.
 (இருவரும் உறைநிலை அப்போது வனிதா)
- (அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- வனி** - அப்பிடி வாழ்ந்த எங்கடை அப்பான்றை பேரை..., சீதனம் கேட்டுச் சந்திக்கிமுக்கப் போறியாடா.
- விஜு** - இல்லை அக்கா இல்லை.
- வனி** - டே விஜுயன்..., உன்றை வருவாய் போதாதெண்டால்..., சுய தொழில் மூலம்..., உன்றை வருவாயை நீதான் பெருக்க வேணும். காதலிச்சுப் பொம்பிளையக் கொண்டுவந்த நீ..., சீதனம் கேக்கிறது எந்த விதத்தி லும் நியாயமில்லை - அழகுமில்லை. அப்பிடிக் கேட்டால்..., அது..., கைநீட்டிப் பிச்சை கேக்கிறமாதிரி.
- (சொல்லிவிட்டு கீழ்மேடை வலது மையம் நோக்கி மிக மெதுவாக நடக்கிறான் வனிதா. விஜுயன் நடுவுமேடை நடுவு மையம் வருகிறான். அப்போது ஆனந்தன் சொல்கிறான்)
- (அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)
- ஆன** - கையிலை மடியிலை ஒரு கொஞ்சம் இருந்தால்த்தான் அண்ணை..., ஜீவராசா மாதிரி வாழ்மாம்.
- சுந்** - அதுக்காகத்தானே நானும்..., இந்த ரீவி றிப்பெயர் வேலை யோடை..., மேலதிக வருமானத்துக்கெண்டு..., கோழிப்பண்ணை நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

விட்டுத்தோட்டம் வைச்சிருக்கிறன். இதிகளிலை வாறு வருமானம் போதுமடா தம்பி.

ஆன - போதுமெண்ட மனம் பொன்மனம். சரி நீங்கள் உங்கடை வேலையை முடியுங்கோ.

(இருவரும் உறைநிலை, விஜயன் சொல்கிறான்)

(அடுத்த களத்துப் பாத்திரங்கள் பேசுகின்றன.)

வி ஜி - அக்கா... நான் உணந்திட்டன். திருந்தியிட்டன் அக்கா திருந்தியிட்டன். (இதுகேட்ட வனிதா - நிருஷா இருவரின் முகங்களிலும் சந்தோஷம்)

இனி..., சீதனமெண்டு கேக்கமாட்டன். அப்பான்ரை ஆசை மகனாக உங்கடை அருமைத் தம்பியாக வாழுப் போறன்... நிச்சயம் வாழு வனக்கா வாழுவன்.

(விஜயனுக்கு அருகில் வந்த வனிதா)

வனி - தம்பி... ஆருக்கும் நீ அடிமையாய் வாழுப்படாது. நிருஷாவை..., அதின்ரை தாய் தகப்பன் சகோதரங்களுக்குத் தெரியாமல்க் கூட்டியந்தநீ... அந்தப் பிள்ளையைக் கொரவாயாய் வாழுவைக்க உன் னாலை முடியுமெண்டதையும் நீ காட்டவேணும். இதுதான்தம்பி உன்ரை அக்காவின்ரை ஆசை. அக்கா உன்னை ஏசியிட்டாளே யெண்டு..., ஆத்திரிப்படாதை.

(என்று சொல்லிவிட்டு, கீழ்மேடை இடது மையம் நிற்கும் நிருஷா விடம் சென்று)

நிருஷா... வாம்மா...

(நிருஷாவை அழைத்து அணைக்கிறாள். மூவரும் மேல்மேடை வலது மையத்தால் வெளியேறுகிறார்கள்.)

“குடும்பங்கள் பலவகை இரு ஒருவரைக்” என்ற சமூக நாடகத்தில் இடம்பெறும் பல நிகழ்வுகளில் இது ஒரு நிகழ்வு)

○○

எங்கள் கிராமத்தின் இந்தக் கோலங்கள்

என்ற மேடை நாடகத்தில் வரும் ஒரு நிகழ்வையும் உங்களின் பார்வைக் காகத் தருகிறேன். ஏழு இடங்களில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளின் தொகுப்பே இந்த நாடகம். அந்த ஏழு இடங்களையும் ஒரே மேடையில் ஆங்காங்கே அமைத்தே நாடகம் நடைபெறுகிறது. அந்தில் றஞ்சினி (ஆட்கி)- தேவுகி (பாட்கி) ஆகிய இருவரையும் நகர்த்தியே கதை ஒடுகிறது.

தேவ - இந்தப் புத்தகக் கதை...., எனக்கெண்டால், நல்லாப் புடிச்சிருக்கெடி றஞ்சினி.

றஞ்சி - எனக்குந்தான்ரி. சோகக் கதையெண்டால்..., இஞ்சிபோட்டுப் பிளையின் ரீ குடிச்சமாதிரி..., அலாதியாயிருக்கும். முதல்ப்பகுதி யெல்லாம் நல்லாயிருக்கு. முடிவையும் பாப்பம்.

தேவ - இந்தக் கதையை நாட்டிய நாடகமாக்கப்போறன். எங்கடை கலைக்கூடமாணவியளை வைச்சு..., மேடையேத்தினமெண்டால்..., நல்லாயி ருக்கும். ஓடியன்ஸ்க்கும்நல்லவிருந்தாயிருக்கும்.

ரஞ்சி - செய்வம்

தேவ - ஒன்பதாம் பக்கத்தை ஒருக்கா வாசிச்சுப்பார்.

ஐனக - அம்மா..., பசிக்குதம்மா... ஐயோ அம்மா... அம்மா... பசிக்குதம்மா...

ரஞ்சி - (உரத்து வாசிக்கிறாள்) அந்தச் சின்னவளின் பசிக்குக் காரணம் யார்? நீயும் வாசிச்சுப்பார்....., அந்த வரிகளை.

தேவ - உதை அண்டைக்கு நான் படிச்சனான், உந்த வரிகளை ஆதாரமாய் வைச்சு ஒரு பாடலும் எழுதிப்போட்டன். அதை இப்ப பாடுறன் நீ ஆடு.

ரஞ்சி - சரி படி

பல்லவி

தருவாயோ ஒரு பதில் நீ - ஏழை

மனிதர்க்கு வாழ்வில்லையோ - அவர்க்கு

சஞ்சலம் தான் உண்மையோ இறைவா (தருவாயோ...)
சரணம்

காலமெல்லாம் கண்ணீர் ஏனியில் ஏறிஅவர்

கதறியே அழுவதற்கோ

நாலமெல்லாம் படைத்த ஆண்டவா நீ மட்டும்

நேர்த்தியாய் வாழ்வதற்கோ

ஒரு விதி நீ படைத்தாய் அதில்

ஏழையை நீ வதைத்தாய் இறைவா

(தருவாயோ...)

தம்பண மூட்டைகளைக்கட்டியே காக்கின்ற

கூட்டமும் உன்படைப்போ

கல்மனம்கொண்டு தத்தம் குடும்பத்தைச் சிறைக்கின்ற

கொடியரும் உன்படைப்போ

பார்தனைப் படைத்தவனே ஏற்றத்

தாழ்வினை ஏன் படைத்தாய் இறைவா (தருவாயோ...)

ரஞ்சி - அற்புதமான வரிகள். உன்னை எழுத வைச்ச அந்தக் கடவுளின்றை உள்ளத்தை....., இந்த வரிகள் குத்தினாலும் ஆச்சரியமில்லை.

தேவ - சரி கதையை இண்டைக்கு வாசிச்ச முடிக்கவேணும். நானும் வாசிக் கிறன் - நீயும் வாசி.

(அடுத்த களம்)

ஐனக - அம்மா... நஞ்சதந்து என்னைக் கொல்லுங்கோம்மா கொல்லுங் கோம்மா இல்லாட்டி நஞ்சை என்னட்டைத் தாருங்கோம்மா அடு என்னைக் கொல்லட்டும்மா. கொல்லட்டும். அதுக்குப் பிரிகு இந்த-

குரல் உங்களுக்குக் கேக்காது - கேக்காது. கேக்கவே கேக்காது.

தங்க - ஜனகன் - ஜனகன்... முருகா என்றை தெய்வமே முருகா (அழகிறாள் தங்கம்)

ஜனக - படைச்சு கடவுள் படியளப்பானென்டு என்றை சேர் எனக்குச் சொல்ல வித் தந்தவர். இஞ்சை... எனக்கு... அம்மா ஜூயோ அம்மா... (அழகிறாள்)

தங்க - ஜனகன்... ஜனகன்... முருகா உன்னை நினைச்சால் சிரிப்பும் வருகுது அழகையும் வருகுது. எனப்பா என்னை இப்பிடி ஆக்கிவிட்டாய். என்றை குடும்பத்தைப்பார். பாத்த பிறகாவது சொல்லப்பா சொல்லு. (என்று தங்கம் அழும்போது ஜனகன் சொல்கிறான்)

ஜனக - கடவுளைக் கேக்காமல்..., அப்பாட்டைக் கேளுங்கோம்மா உந்தக் கேள்வியை.

தங்க - அப்பா சரியாயிருந்தால்..., எங்களுக்கேனப்பா இந்த அவலம். சரி சரி..., வா... ரொட்டி செய்யிறன்-பருப்புக்கறி இருக்கு..., சமாளிச்சுச் சாப்பிடு.

(நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வெளியேறுகிறாள் ஜனகனுடன்.

இந்த நேரம் நடுவு மேடை வலது பக்கத்தால் மேடைக்கு வருகிறான் இராச வேல், ஈம்பல்ஸ்ரீஶ் சாறுமும் வெள்ளைநிற பெணியனும் அவனாது உடை, கசிப்புக் குடியால் தள்ளாடித் தள்ளாடி வந்த அவன் தங்கத்தை விளிக்கிறான்.)

(அடுத்த களம்)

இரா - தங்கம்! தங்கம்! (தங்கம் வெளியிலில்லை. தனக்கு முன்னாலத் தங்கம் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு ஏதேதோ உள்ளுகிறான் அவ்வளவு வெறி அவனுக்கு) என்னடி....! புருஷன் கூப்பிடுறான். கேட்டும் கேக்காத மாதிரிப் பாசாங்கோ (அங்குமிங்கும் தேடியின்) ஆளையே காணம். எடியே தங்கம் என்னடி செய்து கொண்டிருக்கிறாய். அந்தப் பயல் ஜனகனையும் காணேல்லை. (ஜனகனை விளிக்கிறான்) டே ஜனகன்! ஜன...கன்! (ஒரைகேட்ட ஜனகன் நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வந்து தகப்பனை விளிக்கிறான்.)

ஜனக - அப்பா

(அதே நேரம் புத்தகம் வாசித்துக்கொண்டிருந்த றஞ்சினி தலை நிமிர்த்தி, தனது தோழி தேவிகையைப் பார்த்துச் சொல்கிறாள்.)

(அடுத்த களம்)

றஞ்சி - தேவகி, இந்த வரிகளைச் சொல்றன் கேள். நான் விரும்பிப் பாட மாக்கின வரிகள்.

தேவ - சொல்லு கேப்பம்

றஞ்சி - கடவுள்தான் மனிதனைப் படைக்கிறாரென்று வேதங்கள் சொல்கின்றன. அதுதான் உள்ளமையென்றால்... சோக மனிதனை ஏன் படைத் தார் கடவுள்? அவர்களைப் பார்த்து மகிழ்வதற்கா - நெயாண்டி செய்நவாவியூராளின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

வதற்கா. ஸெயாண்டிக்கென்றால் ஏழைகளை அவர் படைத்திருக்க வேண்டாம். மகிழ்வுக்கென்றால் செல்வந்தரை மட்டுமே படைக் கட்டும். வேதனைப்பட்டு..., கண்ணீர்விட்டுக்கதறியமுது..., வறுமை யிலும் சோசத்திலும் ஆழந்திருக்கும் ஏழைகளுக்காக யார் கவலைப் படுகிறார்கள். விரலுக்கு விரல் உதவியாயிருக்கிறது போல, மனி தனுக்கு மனிதன் உதவியாயிருக்கிறானா? அப்படி மிருந்தாலும் அது அழிவும். அவர்களும் ஒன்றைக்கொடுத்து இன்னொன்றை எதிர்பார்க்கும் சுயநல்வாதிகள்தான். தமது இல்லத்தை அழுபடுத்துவதற்காக..., தாம் வைத்திருக்கும் உயிரற்ற பொருளொன்று அல்லது சிலையோ உருவமோ ஓன்று உடைந்துவிட்டால்..., அதற்காக அழுது..., அதைத் திருத்தப் பெரும்பாடுபடும் மனிதன்..., மனித உயிரொன்று..., சோக வேதனையால்த் தனக்குள் உடைந்து சுக்குநாறாகும்போது..., அதை உணர்கிறானா? உடைபட்டவனை நிமிர்த்தி..., மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனிதனாக அவனை மாற்றுகிறானா - ஆக்குகிறானா? இல்லை. (மிக உரத்து) இல்லை (மேலும் உரத்து) இல்லை. (முழு மேடையையும் பயன்படுத்தி அவ்வளவு வசனத்தையும் பேசிய நஞ்சினி மறுபடியும் வந்து தனது இருப்பிடத்தில் அமர்கிறாள். அப்போது அதைக்கேட்டிருந்த தேவகி சொல்கிறாள் ரஞ்சினிக்கு)

தேவ - ஆவேச வார்த்தைகள். தன்றை பார்வையை...., பின்தங்கிய சமுதாயத் திலை பரவவிட்டுத்தான் எழுதியிருக்கிறார் இந்த நூலாசிரியர். மிச் சுத்தையும் படிச்சுப் பாப்பம்.
(இருவரும் மறுபடியும் வாசிக்கிறார்கள் மௌனமாக. இருவரும் உறைநிலை.)
(அடுத்த களம்)

இரா - டே ஜனகன் எங்கையெடா போட்டாள் உன்றை அம்மா

ஜனக - சூசினியிலை ரொட்டி சுட்டுக்கொண்டிருக்கிறா

இரா - அவளிட்டைச் சொல்லாடா...., இராசவேல் வந்திருக்கிறானென்னாடு.
(நடுவு மேடை இடது பக்கத்தை எட்டிப் பார்த்தபடி, தாயைக் கூப்பிடு கிறான் ஜனகன்.)

ஜனக - அம்...மா! அப்பா வந்திருக்கிறார் அம்மா.

தங்க - (உள்ளே இருந்தபடி) தெரியும்

இரா - (உரத்து) அப்ப ஏன்றி பதிலில்லை. (இந்த நேரம் நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் உள்ளே வந்து இராசவேலிடம் சொல்கிறாள் தங்கம்.)

தங்க - தம்பிக்குப் பசி. அதுதான் ரொட்டி சுட்டுக்கொண்டிருந்தனான்.

இரா - எனக்குந்தான்றி பசி. என்னோடை இன்னும் ரண்டுபேர் என்றை ஆக்கள். இப்பொய்க் கூட்டிக்கொண்டு வாறன். மூண்டு பேருக்கும் நீ சோறுபோடவேணும்.

ஜனக - அப்பா..., சிலவேளை அம்மா சமைக்கிறேல்லை. சமைக்கிற நேரத் திலை..., எங்களுக்கு அளவாய்த் தான் சமைப்பா. சிலவேளை..., எங்

நவாலியூரானின் கலை இகையீடுப் பணிகள்

களுக்கே சாப்பிடப்போதாது. அம்மா இண்டைக்குச் சமைக்கேல்லை. சோறு சமைக்க ஒன்றுமில்லை. இந்த நிலையிலை உங்கடை ஆக்களுக்கு எப்பிடி அப்பா குடுக்கிறது. (இது கேட்டு ஆக்திரமடைந்த இராச வேல் அடிக்கிறான் ஜனகளைத் தாறுமாறாக.)

இரா - என்ன சொன்னாய் (அடிதாங்க முடியாத ஜனகள்)

ஜனக - அப்பா அடிக்காதைங்கோப்பா - அடிக்காதைங்கோ. (ஜனகன் அப்படிச் சொல்லசொல்ல அடிக்கிறான் இராசவேல் ஜனகள் அழுகிறான்.) ஜேயோ அப்பா... அடிக்காதைங்கோப்பா அடிக்காதைங்கோ (மகனால் வேதனைப்பட்ட தங்கம் மகனுக்கும் கணவனுக்கும் இடையில் நின்று, மகனுக்கு அடிவிழாது தடுத்தபடி சொல்கிறான்.)

தங்க - அந்தப் பாவத்தைப்போட்டு ஏன் அடிக்கிறியன். பசிவயித்தோடை சுருண்டு சுருண்டு படுத்துக்கிடந்த என்றை பிள்ளைக்கு..., பசிக் கேக்கை சோறு போட முடியாத பாவிநான். பசிபசியெண்டு வயித்தைப் பொத்திப்புடிச்சு அழுகுகொண்டிருந்த என்றை பிள்ளைக்கு ரொட்டியாவது சுட்டுக்குடுப்பமெண்டு சுட்டுக்குடுத்தன். அதின்றை பசியைப் போக்கிறதுக்காக அதைச் சாப்பிடிடுக்கொண்டிருந்த நேரத் திலை அதைப்போட்டு அடிக்கிறியனோ... அறிவிருக்கா உங்களுக்கு. (இது கேட்டு ஆக்திரப்பட்ட இராசவேல், தங்கத்தைப் பார்த்து.)

இரா - எடியே தங்கம்... என்னடி சொன்னாய் (என்றபடி அடிக்கிறான் தங்கத்தை, ஜனகள் அது கண்டு அழுகிறான்.)

ஜனக - அம்மா... அம்மா (அப்போது தங்கம் சொல்கிறான் ஜனகளைப் பார்த்து.)

தங்க - தம்பி நீ அழாதை அவர் நல்லாய் அடிக்கட்டும் (என்று ஜனகனுக்குச் சொன்னபின், தனது கணவனுக்குச் சொல்கிறான்.) அடியுங்கோ.. நல்லாய் அடியுங்கோ. அடிச்சடிச்சு என்னைக் கொல்லுங்கோ - என்னைக் கொல்லுங்கோ. (அதன் பிறகு அடிப்பதை நிறுத்திவிட்டுச் சொல்கிறான் தங்கத்துக்கு.)

இரா - பொத்தடி வாயை. புருஷன் அடிச்சால்... வாய் பொத்திக்கொண்டு தான்றி ஒரு பொம்பிளை இருக்கவேண்டும். புருஷனை எதித்துப் பேசிற நாயன் எந்த வீட்டிடுக்கும் உதவாது. (என்று கூறிவிட்டு மறு படியும் அடிக்கிறான் தங்கத்தை. அது கண்ட ஜனகள், தகப்பனுக்குக் கிட்ட ஒடிப் போய் அழுகுரவில் சொல்கிறான்.)

ஜனக - அப்பா... ஜேயோ அப்பா அடிக்காதைங்கோப்பா அம்மாவை அடிக்காதைங்கோப்பா (என்று கூறி, தாய்க்கும் தகப்பனுக்கும் இடையில் நின்று, தாய்க்கு அடிவிழாமல்த் தடுக்கப்பார்க்கிறான். இப்படி ஜனகள் செய்ததும் ஆக்திரப்பட்ட இராசவேல் சொல்கிறான் ஜனகனுக்கு.)

இரா - டே! ஜனகன் போடா வெளியாலை. நான் அவளை அடிச்சு உதைச்சுக் கொல்லுவன்றா ஆரடா நீ அதைக் கேக்கிறதுக்கு. ஒருத்தரும் வரப்படாது அவளுக்கு வக்காத்துப்பேச. (என்று கூறிய இராசவேல் ஜனகளை இழுத்துக் கீழே விழுத்துகிறான்.

நடுவுமேடை நடுவு மையத்தில் விழுந்த ஜனகள் கத்தி அழகிறான்.)

ஜனக - அம்மா... அம்மா(தங்கம் ஜனகனுக்கு அருகில்ச் சென்று ஜனகளைத் தழுவ கிறான்.)

தங்க - தம்பி- தம்பி(இநு கண்டு மேலும் ஆத்திரப்பட்ட இராசவேல் சொல்கிறான்.)

இரா - நீங்கள் ரெண்டுபேரும.... இனி இருக்கப்படாது. உங்களை வொட்டிச் சரிச்சாத்தான் இனி இந்த இராசவேலுக்கு நிம்மதி - நித்திரை (என்று சொல்லி நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வீட்டுக்குள் ஒடுகிறான். தங்கமும் ஜனகனும் அழகிறார்கள் இந்த நேரம் தேவகி சொல்கிறான் றஞ்சினி யைப் பார்த்து.)

(அடுத்த களம்)

தேவ - றஞ்சினி 15ஆம் பக்கத்தைப் புரட்டிப்பார். நான் அண்டைக்கே அதைப் பாடமாக்கிப் போட்டன்.

றஞ்சி - சொல்லு கேப்பம் (இந்த நேரம், ஜனகளையும் கூட்டிக்கொண்டு மேல் மேடை வலது மையத்துக்கு நடக்கிறான் தங்கம். தேவகி எழுந்து மேடை முழு வதையும் பயண்படுத்தி, தான் பாடமாக்கிய வசனங்களைச் சொல்கிறான்.)

தேவ - மனம்முடிக்கும் ஆரம்ப காலங்களில், தன் மனனவியில் மட்டற்ற காதலும் பாசமும் கொண்டிருப்பான் கணவன். “காதலெனும் பசுமைத் தென்றலை என உயிரிலும் உணர்விலும் பரவவிட்டு...” “காலமெல் வாம் என்னைக் கவர்ச்சி மயக்கத்திலே தாலாட்டும் தங்கப்பெண்ணே... என் உயிரே... (இந்த நேரம் முத்துவேல் எழும்புகிறார். கீழ்மேடை இடது பக்கத்தில் ஆழந்த யோசனையோடும் வேதனையோடும் இது வரை மொன மாக அமர்ந்திருந்த அவர் கண்களில்க் கோபம் பொங்க எழுந்து மேல்மேடை வலது மையத்தை நோக்கி நடக்கிறார் மிக மெதுவாக. தேவகியின் வசனம் தொடர்கிறது.) இளமையென்ன முதுமையென்ன...., கிழுதட்டும் பருவமென்ன....., எப்பருவம் வந்தாலும் அப்பருவ காலமெல்லாம் காதல்க்கதை பேசிடுவோம் வேறு கதை வீசிடுவோம் என்றெல்லாம் கரும்பு வார்த்தை பேசியவன்...., இன்று காலத்தின் சமூற்சியிலே முதேவி என்கிறான் சனியன் என்கிறான் மூடி என்கிறான் போடி என் கிறான் விசரி என்கிறான் பேய்ச்சி என்கிறான் இப்படியெல்லாம் சொல்லும் அளவிற்கு மாறிவிட்டானே அவன். என்ன கோலம் என்ன வேடிக்கை.” (என்று முடித்த தேவகி தனது இருப்பிடத்தில் அமர்ந்தும், றஞ்சினி சொல்கிறாள் தேவகிக்கு)

றஞ்சி - முருகா எனக்குக் கலியானமே வேண்டாமப்பா

தேவ - அதுக்குக் காலம்தான் பதில் சொல்லவேணும். முருகனைக் கேள்வதை முருகனுக்கு ரெண்டு. சரி சரி இப்ப இன்னுமொரு டான்ஸ் நீ ஆட வேணும். பாட்டை ஆயித்தம் செய்யிறன். கொஞ்சம் பொறு. (இரு வரும் புத்தகத்தில் கண் செலுத்துகிறார்கள். நடந்து சென்ற முத்து வேல், மேல் மேடை வலது மையத்தில் காணப்படுகிறார். அவரின் வலது பக்கத்தில் ஜன

கனும் தங்கமும், இருவருக்கும் ஒரே பயம். இந்த நேரம் கொடுவாக்கத்தினை ஒங்கியபடி நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வந்த இராசவேல் நடுவு மேடை இடது பக்கத்தில் நின்றபடி ஆத்திரக் குரலில்க் கத்துகிறான்.)

(அடுத்த களம்)

இரா - எடியே தங்கம் (அதுகேட்ட முத்துவேல் இராசவேலை விளிக்கிறார் ஆத்திரமாக)

முத்து - டே இராசவேல்... (இந்தக் குரலைத் தனது தகப்பனிடம் எதிர்பார்க்காத மகனுக்கு ஒரே ஆச்சரியம்...)

இரா - அப்பா (என்கிறான்)

முத்து - நான் உனக்கு அப்பாயில்லையெடா அப்பா இல்லை. உன்றை அப்பன் செத்துப்போனானென்று நினைச்சுக்கொள் மூதேசி. (என்று சொல்லிச் சொல்லி இராசவேலுக்கு அருகில் வந்து அவனைக் கள்ளத்தில் அறைகிறார். ஆத்திரங்கொண்ட இராசவேல் தகப்பனை விளிக்கிறான்.)

இரா - முத்துவேல்

முத்து - பெத்தவனைப் பேர்சொல்லிக் கூப்பிடெண்டு..., கசிப்பும் கள்ளச் சாரயமும் உனக்குப் படிப்பிச்சிருக்கு. நல்லது.

இரா - இன்டைக்கு வரைக்கும் கைநீட்டி அடிக்காத நீ..., இன்டைக்குக் கைவைச்சிட்டாய் போகட்டும்.

முத்து - மூடெடா வாயை

இரா - உனக்கு ஒரேயொரு குமாரன் இந்த இராசவேல் மறக்காதை.

முத்து - இராசவேல். இந்தப்பேரை..., எத்தினை ஆசையோடு உன்றை அம்மா உனக்கு வைச்சவ எங்கடை குடும்பத்திலை..., நீயொரு இராசவேலாய் இருக்கவேணுமென்று வைச்ச பேர். ஆனால் நீ..., எங்கடை குடும்பத்தைக் குத்திக்கிழிக்கிற கொடுவேலாய் மாறிட்டியெடா.

இரா - முத்துவேல் (ஆத்திரமாக)

முத்து - நல்லவேளை உன்றை கூத்தைப் பாக்காமல்..., உன்றை அம்மா..., வேளைக்கே போய்ச் சேந்திட்டா. இப்ப இருந்திருந்தா..., உன்னைக் குத்திக்கிழிக்கிற கூர்வேலாய் அவளே மாறியிருப்பாள்.

இரா - போதும் நிறுத்து..., இனியும் பேசாதை என்னைப் பற்றி...

முத்து - நான் பேசிற்றை நிறுத்தச் சொல்லிறி நீ..., இந்த ஊர் உன்னைப் பற்றிக் கேவலமாய்ப் பேசிற்றை நிறுத்தச் சொல்லு பாக்கலாம். மனுஷ னெண்டு திரியிறியே வெக்கமில்லாமல் பாவி.

இரா - கனக்கக் கதைக்காதை கெதியிலை சாகப்போறாய்.

முத்து - டேய் இராசவேல் (ஆத்திரமாக) இராசவேல்

இரா - உனக்குச் கொள்ளி வைக்க..., வேறை பிள்ளையளுமில்லை.

முத்து - உன்றை கசிப்புக்குடிக்கு..., எண்டைக்கு நீ கொள்ளிவைக்கிறியோ..., அண்டைக்குத்தான்ரா எனக்கு நீ கொள்ளிவைக்கிறபிள்ளை இல்லை யெண்டால் எனக்கு நீ இல்லை.

- இரா -** உன்றை இரத்தத்திலை ஊறின மகளெண்ட பாசுத்தை எப்பிடி மறக்கப் போறாய் - பாக்கத்தான் போறன்.
- முத்து -** அந்த உறவுச் சங்கிலியை இண்டைக்கு நான் அறுத்தெறிஞ்சு போட்டன்.
- இரா -** கவலைப்படமாட்டன். இப்ப போறன். என்றை ஆக்களோடை வருவன் - சாப்பிடுவன். அப்பபார் என்னிலை நீ வைச்ச பாசுத்தை.
- முத்து -** டே..., இந்தப் பக்கம் நீ தலை காட்டப்படாது. உழைக்கிற காசிலை..., உன்றை குடும்பத்துக்கு என்னடா குடுக்கிறாய். ஒரு நாளைக்கு ஜும்பது அறுபது ஆக்கக்கூடினது எழுபது. எந்த மூலைக்கெடா அந்தப் பணம் போதும் பராதேசி.
- இரா -** நிவாரணத்தையும் சேத்துக் கணக்குப்போட்டிட்டுப் பேச. அத் தோடை உனக்குப் புறம்பாய் வாற அந்த நிவாரணத்தையும் சேத்துக் கணக்குப்போடு. போட்டு வாறன்.
- முத்து -** டே இராசவேல்... கள்ளச்சாராயமும் கசிப்பும் போடிற எவனாவது இந்தப் பக்கம் தலைகாட்டட்டும்..., அவன்றை தலை கழுத்திலை இருக்காது. நிலத்திலையிருக்கும் போடா போ.
- இரா -** இந்த இராசவேல்..., கள்ளச்சாராயத் தோடையும் கசிப்போடையும் இருக்கிறவரை.... இந்த இராசவேலையோ இவன்றை ஆக்களையோ எவனும் அசைக்க முடியாது. போறன் எண்டு சந்தோஷப்படாதை போட்டு வருவன் - துக்கப்படு.
- (கையிலிருந்த கத்தியை நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வெளியே ஏற்று விட்டு ஆத்திரத்தோடு நடுவு மேடை வலது பக்கத்தால் வெளியேறுகிறான் இராசவேல். அவன் வெளியேறுவதைப் பார்த்து நின்ற முத்துவேல், தான் முன்னிருந்த கீழ் மேடை இடது பக்கத்தை நோக்கி நடந்து அதில் அமர்கிறார் - அவரின் முகத்தில் ஒரே சோகம்: அவையினர்க்கு முகம் காட்டியபடி அவர் அமர்ந்ததும், தங்கம் தனது மகன் ஜனகளையும் கூட்டிக் கொண்டு நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வெளியேறுகிறான். அப்போது, மிருதங்க ஜதி கள் சிலவற்றைத் தேவகி பாட, றஞ்சினி அதற்கு அபிநியம் பிடித்து ஆடுகிறாள். அதைத் தொடர்ந்து பாடுகிறாள் தேவகி. றஞ்சினியின் நடனம் தொடர்கிறது) (அடுத்த களம்)
- (ஒரு விருத்தம் மாதிரி)
- வன்புக்கு இடமேதடா
வன்புக்கு இடமேதடா அதை
வளர்த்திடில் வாழ்வேதடா
வளர்த்திடில் வாழ்வேதடா அது
வளர்ந்திடில் பேரேதடா நமக்கு

நல்லதொரு பேரேதடா அதனால்
அன்புக்கு வழிதேட்டா தாய

அன்புக்கு வழிதேட்டா அப்போ

நிம்மதி காண்பாயடா

செய்வழி சிறப்பாயடா நல்ல

செய்வழி சிறப்பாயடா... (வன்புக்கு...)

(பாடல் ஆடல் முற்றுப்பெறுகிறது. ஆடல் முடித்த ரஞ்சினி வந்து தனது வழிமையான இடத்தில் அமர்கிறாள் அப்போது தேவகி சொல்கிறாள், ரஞ்சினி யிடம்)

தேவ - வன்புக்கு நாங்கள் எப்பவும் இடங்கொடுக்கக்கூடாது ரஞ்சினி.

ரஞ்ச - உண்மைதான் தேவகி. சரி சரி, ஒரே தண்ணிவிடாய்.... அம்மா ரீ போட்டிட்டுக் காத்திருப்பா... போய்க் குடிச்சிட்டு வருவம் வா.

தேவ - சரி புறப்படு

ரஞ்சி - சொல்ல மறந்திட்டன் இந்தக் கதையிலவாற ஜெயசிங்கம் பாத்திரத் தைப் பாத்தியே

தேவ - ரீ குடிச்கக் குடிச்ச..., அதைப் பற்றிக் கதைப்பம் வா - அது சரி. நான் எப்ப வந்தாலும் ரீ தாறியள். உங்களுக்குச் சிரமம் தாறனெண்டு நினைக்கிறன்.

ரஞ்சி - நீ இஞ்சை வாறது அம்மாவுக்குப் பெரிய சந்தோஷம். என்றை டான்ஸ் பயிற்சிக்கு உள்ளை பாட்டு உதவுதெண்டால்..., அம்மாவுக் குச் சந்தோஷம் வராமல் வேறை என்னவரும். ஒரே புளுகம் ஆளுக்கு. சரி சரி வா.

(கீழ் மேடை வலது பக்கத்தால் இருவரும் வெளியேறுகிறார்கள். அதே நேரம் மேல்மேடை வலது பக்கத்தால் உள்ளே வருகிறார் ஆசிரியர் ஜெயசிங்கம். நீல லோங்ஸ்கம் மெஸ்லிய நீல ஷேர்ட்டும் சப்பாடத்தும் அணிந்திருக்கும் அவர் நடுவு மேடை நடுவு மையத்தில் வந்து நின்று ஜனகன் என்று கூப்பிடுகிறார்.) (அடுத்த களம்)

ஜெய - ஜனகன்... ஜனகன் (குரல் கேட்டு, நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால் வந்த ஜனகன், தனது ஆசிரியரைக் கண்டதும் சொல்கிறான்.)

ஜனக - வாருங்கோ சேர் (என்று கூறிவிட்டுத் தாயைக் கூப்பிடுகிறான்.) அம்மா... அம்மா சேர் வந்திருக்கிறார்.

(மகனின் குரல் கேட்டுத் தாய் தங்கம் உள்ளே வருகிறாள். நடுவு மேடை இடது பக்கத்தால், வந்து ஜனகனுக்கு இடது பக்கம் நின்றபடி, ஜனகனுக்கு வலதில் ஜெயசிங்கம் நிற்கிறார்.)

தங்க - வணக்கம் சேர். (என்று கூறி ஜனகனைப் பார்த்துச் சொல்கிறாள்.) தம்பி போய்க் கதினை கொண்டுவா

ஜெய - வேண்டாம். உங்களோடை ஒரு கொஞ்ச நேரம் கதைக்கவேணும். அதுதான் வந்தனான்.

தங்க - சொல்லுங்கே சேர்

ஜெய - ஜனகனை வேலைக்கு அனுப்ப வேணுமென்று கதைச்செலீங்களாம். நவாளியானின் கலை இலக்கீயப் பணிகள்

ஜனகநோடை படிக்கிற உங்கடை பக்கத்துவீட்டுச் சுகேந்திரன் சொன்னவன்.

தங்க - ஓம் சேர்.

ஜெய - ஜனகனைக் கட்டாயம் ஸ்கலுக்கனுப்புங்கோ வேலைக்கு வேண்டாம் ஜனக - சேர் எனக்கு

தங்க - எங்கடை வீட்டு நிலைமை சேர்

ஜெய - எனக்குத் தெரியும்

(இந்த நேரம் நடுவு மேடை நடுவு மையத்தை நோக்கி நடந்து வந்த முத்துவேல் ஜெயசிங்கத்தின் வலது பக்கத்தில் நின்று சொல்கிறார் ஜெயசிங்கத்துக்கு)

முத்து - தம்பி ஜெயசிங்கம்

ஜெய - சொல்லுங்கோ பெரியவரே

முத்து - என்றை மகன் இராசவேலை இந்த ஊர் அறியும். அதாலை அவனை உங்களுக்கும் நல்லாத் தெரியும்.

ஜெய - அதுக்காக, ஒரு கெட்டிக்கார மூளையைச் செயலிழக்கச் செய்ய..., முடிவு செய்திட்டியளைஞ்டு நினைக்கிறன்.

முத்து - அப்பிடியில்லைத் தம்பி அது...

ஜெய - ஒன்றும் சொல்லாதையுங்கோ...

தங்க - சேர்...

ஜெய - நானே சொல்றன். ஜனகன் படிப்பிலை மட்டுமில்லை - கலைத் துறையிலையும் கெட்டிக்காரன். சிறந்த நடிகன். நல்ல மேடைப் பேச் சாளன். எழுதிக் குடுக்கிற விசயத்தை மனப்பாடமாக்கி அப்பிடியே ஒரு சொல்லு விடாமல்ச் சொல்லுவான். எதிர்காலத்திலை அவன் ஒரு கலைஞராய் வரக்கூடியவன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாணவனை.., நாடு பாதுகாக்க வேண்டும். நாடு எண்ட பெரிய விருட்சத்திலை..., நாலும் ஓர் அங்கம். அதாலை நான் அவனைப் பாதுகாக்கப் போறன். இனவாதம், மதவாதம், வர்க்கபேதம் இல்லாத சமத்துவ உலகைக் கட்டியெழுப்பப்பாடுபடுகிறவன்தான் ஒரு கலைஞர். அவனிருந்த தால் அமைதி பொறுமை சிறப்பு இதெல்லாம் ஒரு நாட்டிலை கட்டாயம் வளரும். ஆனபடியால் ஜனகன் அடுத்த தவணையிலையிருந்து ஸ்கலுக்கு வரட்டும்.

முத்து - தம்பி ஜெயசிங்கம்..., நான் சொல்லிறதையும் ஒருக்காக் கேட்டிட்டு.

ஜெய - கேக்கிறன் அதுக்கு முன்னம்..., என்றை மனதைச் சொல்லப்போறன். கேட்டிட்டு அதுக்குப் பிறகு..., நீங்கள் சொல்ல விரும்பிறதைச் சொல்லுங்கோ.

முத்து - சரி தம்பி சொல்லுங்கோ.

ஜெய - 'உன்னைப் போல் உன் அயலானையும் நேசி' எண்டு சொல்லித்தந் தவர் யேக். அந்த யேசு செய்த அற்புதங்கள் எங்கடை கற்பனைக்குக் கூட எட்டாதவை. அந்த அற்புதங்களை அற்புதங்கள் எண்டு சொல்

விற்தைவிட..., உதவி வேண்டித் தவிச்ச மக்களுக்கு யேசு செய்த மாபெரும் உதவி என்டு சொல்லிறதுதான் பொருத்தம். துன்பத்தை யும் கலக்குத்தையும் அனுபவிச்சுத் தவிக்கிற ஒருத்தனுக்கு இரக்கங் காட்டி அவன்றை குறையை நீக்கி அவனை நிறைவுப் பாதையிலை - தெய்வ ஓளியிலை நடக்க வைச்சவர்தான் இயேசு. ஒரு சந்தர்ப் பத்திலை..., பெத்சாய்தா எண்ட ஊரிலை..., கண்பார்வையை இழந்த ஒருத்தருக்கு..., கண்பார்வை வரச் செய்தார் யேசு. கண் பார்வை கிடைச்சுதும் அந்த ஆள் எப்பிடிச் சந்தோஷப் பட்டிருப்பார் எண்டு நீங்கள் உங்கடை மனசிலை கற்பனை பண்ணிப்பாருங்கோ. (இப்பாடிச் சொன்ன ஜெயசிங்கம் கீழ்மேடை வலது மையம் சென்று ஆளந் தமாக நிற்க முத்து வேல் கீழ்மேடை இடது மையத்தை நோக்கி நடந்து யேசு வைப்பாற்றிய சிந்தனையோடு நிற்க தங்கமும் ஜனகனும் முத்துவேலின் இடது பக்கம் நிற்க, இயேசு மேல்மேடை இடது பக்க வெளியிலிருந்து மேல் மேடை நடுவு மையத்தை நோக்கி நடந்து மேல் மேடை நடுவு மையத்துக்கு வந்து நிற்க, வெளியிலிருந்து பல குரல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன)

(அடுத்த காலம்)

குரல் - ஆண்டவராகிய யேசு வந்திட்டார். ஆண்டவராகிய யேசு வந்திட்டார். அவரைத் தொடு. அவரைத் தொடு... (ஹர்து) அவரைத் தொடு... (இதே நேரம், கண் பார்வையற்ற ஒருவர், மேல் மேடை வலது பக்க வெளியிலிருந்து தடியின் உதவியுடனும் இன்னொருவரின் உதவியுடனும் மேல் மேடை நடுவு மையத்துக்கு வந்ததும், கண்பார்வை அற்றவரின் உதவியாளர் சொல்கிறார்.)

உதவி - இதோ யேசு... அவரைத் தொடு அவரைத் தொடு
(வெளியிலிருந்தும் அதே குரல்கள்)

குரல் - அவரைத் தொடு - ஆண்டவர் யேசுவைத் தொடு... யேசுவைத் தொடு...
கண்.அ - ஆண்டவரே... ஆண்டவரே (தொடுகிறான் யேசுவை)

யேசு - மகனே! மகனே!

(கண்பார்வை அற்றவனை இயேசு தொட்டுக் கேட்கிறார்)

ஏதாவது தெரிகிறதா சொல்.

கண்.அ - மனிதரைப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் மரங்களைப் போல்த் தோன்றுகிறார்கள். ஆனால் நடக்கிறார்கள்.

(யேசு மறுபடியும் அவனின் கண்களைத் தொட்டுக் கையை வைத்ததும்)

கண்.அ - ஆண்டவரே! ஆண்டவரே நான் பார்வை பெற்று விட்டேன். முழுப்பார்வையும் பெற்றுவிட்டேன்.

யேசு - ஊருக்குள் நுழைய வேண்டாம் வீட்டுக்குச் செல்.

(சொல்லிவிட்டு வந்தவறியே செல்கிறார் யேசு. பார்வையற்றவனும் உதவி யாளனும் வந்தவறியே மறைகிறார்கள். மறைந்ததும் ஜெயசிங்கம் சொல்கிறார்.)

(அடுத்த களம்)

ஜெய - அந்த யேசுவை வணங்கிறவன் நான். யேசுவைப்போலை..., எங்க ளாலை செய்ய முடியாது. அவர் செய்த ஆயிரம் ஆயிரம் மடங்கு உதவி யிலை ஒரு மிகச் சிறிய உதவியை..., உதவி தேவையான ஆரோ ஒருத் தருக்கு..., என்னாலை செய்ய முடியுமென்டால்..., அதுதான் யேசு வக்கு நான் செய்யும் பணி - கிறிஸ்தவன் என்ட சின்னம்

முத்து - புரியுது தம்பி

ஜெய - நான் மட்டுமில்லை. உதவி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும் வலுவழுள்ள ஒவ்வொரு ஆரூம்... உதவி தேடி நிக்கிற மனுஷருக்கு உதவி செய்யப் பின்னடிக்கக் கூடாது. கட்டாயம் செய்ய வேணும்.

முத்து - தம்பி நீங்கள்...

ஜெய - ஜனகனுக்கு உதவி செய்யப் போறன். என்றை என்னத்தையும் முயற்சி யையும் தடுக்காதைங்கோ.

முத்து - தம்பி நான் சொல்லப்போற்றையும் ஒருக்காக் கேட்டிட்டு...

ஜெய - சொல்லுங்கோ

முத்து - அழுக்குத் துணியைப் பொது இடத்திலை கழுவப்படாது என்னு சொல்லுவினம். இருந்தாலும் எங்கடை சூத்தையை, உங்களுக்கு நான் சொல்லுத்தான் வேணும். என்றை மகன் இராசவேல் மேசன் தொழில் செய்து உழைக்கிறவன். தன்றை உழைப்பிலை முக்காலப் பங்குப் பணத்தைக் கள்ளச் சாராயத்திலையும் கசிப்பிலையும் கரைக் கிறான். நாளொன்றுக்குத் தன்றை மனுசியிட்டை அவன் குடுக்கிறது ஜம்பது அறுபது ரூபா. ஆகக்கூடினது எழுபது, எந்த மூலைக்கு இது போதும். என்றை மருமேள் தங்கம்..., வீடு வீடாய்ப் போய்..., குத்தி இடிச்சு உழைக்கிற காகம் உந்த நிவாரணமும் இல்லாட்டி..., எங்கடை பாடு..., மழுத்தண்ணியிலை கறன் கட்டின இரும்புதான். எனக்கும் வயது போட்டுது. வயல்வேலை செய்த என்னாலை, இப்ப அதுகும் ஏலாது. அதாலை..., ஜனகனை வேலைக்கனுப்ப யோசிக் கிறம் தம்பி.

தங்க - என்றை உழைப்பும் நிரந்தரமாயில்லை. இருந்திருந்திட்டுத்தான் சேர்.

முத்து - இன்டைக்கும் அவன் இராசவேல் வந்து தன்றை வெறிகாரச் சிநே கிதர்மார் ரெண்டு பேருக்கு..., சோறு போடெண்டு ஒரே சண்டை . தங்கத்தையும் ஜனகனையும் நல்லா அடிச்சுப் போட்டான்.

தங்க - என்னை அடிச்சாலும் நான் தாங்குவன். இந்தச் சின்னவனை... (அழுகிறான்)

முத்து - கள்ளச்சாராயமும் கசிப்பும் செய்யிற சொறிச்சேட்டை தம்பி. உதுக்கு முழுக்குப் போடு..., கட்டாயம் ஒரு திட்டம் தேவை.

ஜெய - நீங்கள் முன்னமே இதுபற்றிக் கதைச்சிருக்கிறியள். என்றை மனதிலை இருக்கு. இளைஞர்கள் உங்களை மதிக்கினம். அவையின்றை உதவி நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

யோடை.

முத்து - இதைக் கட்டாயம் செய்ய வேணும் தம்பி.

ஜெய - ஊருக்கு அவசியமானதொண்டு. நான் மறக்க மாட்டன்.

முத்து - ரொம்பச் சந்தோசம்

ஜெய - அப்ப நான் போட்டு வாறன்.

முத்து - போட்டு வாங்கோ தம்பி.

(போவதற்குக் காலடி எடுத்த அவர் மறுபடியும் சொல்கிறார்)

ஜெய - மற்றது..., இப்ப விடுமுறை காலமென்டபடியால்..., ஐனகள்..., அடுத்த தவணையிலையிருந்து வரட்டும்.

தங் + ஐன - ஓம் சேர்

ஜெய - ஐனகள்ர முழுச்சிலவும் என்னோடை.

முத்து - தம்பி நீங்கள்...

ஜெய - அதெல்லாம் தீர்மானிச்சாக்க. போட்டு வாறன்.

தங்க - வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களுக்குக் கடமைப்படிட்டதம்.

முத்து - உண்மைதான். உங்களுக்கு எத்தினை நன்றி சொன்னாலும் போதாது.

ஜெய - அதெல்லாம் ஒண்டுமில்லை கடவுளுக்குச் சொல்லுங்கோ. பிறகு சந்திப்பம்.

(மேல்மேடை வலது பக்கத்தால் வெளியேறுகிறார் ஜெயசிங்கம். அவர் வெளி யேறுவதைப் பார்த்துவிட்டு முத்துவேல் சொல்கிறார் ஐனகளுக்கு)

முத்து - ஐனகள்..., எங்கடை கிராமியச் சமுதாயம் வரவரப் பின்தங்கிப் போகுது. வெளிநாட்டு மோகத்திலை..., எங்கடை இளைஞர்கள் யுவதிகள் கல்வியைக் கவனிக்கிறதுமில்லை. கணக்கெடுக்கிறது மில்லை. அதாலை..., எங்கடை கிராமத்திலை..., படிச்ச ஆக்களை விரல்விட்டு எண்ணலாம். இந்த நிலை நீடிச்சால்..., எங்களை ஆருமே மதிக்கமாட்டினம். அறிவுக்குத்தான் மதிப்பு. இதை நாங்கள் உணரவேணும். கல்வியிலை அக்கறைகாட்டாமல்..., ஏனோ தானோ எண்டு நாங்கள் இருக்கக் கூடாது. அப்பிடி இருக்கிறதை விட..., இல்லாமலிருக்கிறது நல்லது. நிவாரணமும் மின்சாரமும் வெளிநாட்டுக் கூட்டல் கழித்தல் பெருக்கல்த தொழிலும் போது மெண்டு இருக்கிறவரை..., எல்லாம் எங்களுக்கு இருக்கு - நிறைஞ்ச வாழ்வு எங்களுக்கு வந்திட்டுது எண்டு நாங்கள் மதிப்பிடக் கூடாது. இதை உன்றை மனதிலை நல்லாப் பதிச்ச..., நல்லாப்படிச்ச..., கூனிக் கொண்டிருக்கிற எங்கடை சமுதாயத்தை நீ நிமிர வைக்கவேணும். விடியலை நோக்கி எங்கடை கிராம மக்கள் புறப்பட நீ வழிகாட்ட வேணும். வானத்து விடிவெள்ளியாய் நீ வளர வேணும். இதுதான் என்றை ஆசை. உன்றை ஆசையும் இதுவாகவே இருக்கட்டும். உன்றை கல்வி முடிஞ்சு போச்செண்டுதானிருந்தன். ஜெயசிங்கம் சேர் அதுக்கு முண்டுகொடுத்து வளரப்பண்ண வழிசெய்திட்டார். இந்த

நிலையிலைதான் இந்தப் புத்திமதியை நான் உனக்குச் சொன்னன். ஏழைக்குஆகாயம் துணை. கடவுள் வடிவத்திலை..., ஜெயசிங்கம் சேர் உனக்கு உதவி. ஆனபடியாலை..., படிச்ச பாடங்களைத் திருப் பித் திருப்பிப் படிச்சு..., மனதிலை பதியவை போ... போய்ப்படி... (ஜனகன் உள்ளே போகிறான். தங்கமும் முத்துவேலும் பெரும் சந்தோஷத் தோடு காணப்படுகிறார்கள்)

நாடகம் தொடர்கிறது. ஆனால்..., முழு நாடகத்தையும் இங்கு தரமுடியாததால். ஒரு நிகழ்வு மட்டுமே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

○○

வரலாற்று இலக்கிய நாடகங்கள்

நவாலியூரான் சமூக நாடகங்களை மட்டும் எழுதுவதோடு நின்றுவிட வில்லை. வரலாறு, புராணம், இலக்கியம், சார்ந்த கதைகளையும் நாடகமாக்கி நெறியாள்கையும் செய்துள்ளார்.

‘காசியப்பா’ (வரலாறு) 1962 மார்க்பி 08இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி யில் முதன் முதலாக அரங்கேறியது. இந்த நாடகத்தில், காசியப்பனாக நவாலி யூரான் நடித்துள்ளார். இதே ‘காசியப்பா’ நாடகத்தை, பெண் பிள்ளைகளும் நடிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள் என்றால் அதில் ஏதோ கவர்ச்சி இருந்திருக்க வேண்டும். வசனம் - நடிப்பு - உடை என்று பற்பல அம்சங்கள் கவர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும். இந்த ஆசை கண்டி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலைக்கும் வந்ததென்றால் அது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

1972 தை மாதத்தில், கண்டி மகளிர் உயர்தரக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராய்க் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த திருமதி ஜே. ஜேசுதாசன் நவாலி யூரானை அணுகினார். “உங்களுடைய காசியப்பா நாடகத்தை எங்கள் கல்லூரி மேடையேற்ற விரும்புகிறது. எங்களுடைய பிள்ளைகளை நீங்கள் பழக்கி மேடையேற்ற வேண்டும்.” என்று அவர்விடுத்த அங்கு வேண்டுகோளை நவாலி யூரான் தட்டிக்கழிக்கவில்லை. கிழமையில் மூன்று நாடகங்கும் சனி ஞாயிறு முழுமாலை நேரங்களிலும் நடிப்புப் பயிற்சி நடந்து கொண்டிருக்கும். இதில் அறுபத்தொரு மாணவிகள் பங்கு பற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1973 மாசி 28 அன்று அக்கல்லூரி மண்டபத்தில் இரண்டாவது தடவையாக மேடையேறியது. இந்நாடகம் பற்றி க.ப.சிவம் எழுதிய குறிப்பு;

“நாற்றுக்கு நூறு பெண்களே எல்லாப் பாத்திரங்களையும் ஏற்று நடித்த கண்டி பெண்கள் உயர்தரக் கல்லூரி மாணவிகளின் காசியப்பா சரித்திர நாடகம் மிகுந்த வரவேற்றைப் பெற்றது.

இந்த நாடகத்தின் கதை வசனம் டைரக்ஷன் பொறுப்புக்களை, பல வெற்றி நாடகப் படைப்பாளராள் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரையே ஏற்று உருவாக்கியிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டு மணி நேரம் நடைபெற்ற இந்நாடகம் ரசிகர்களைக் களிப்பிலாழ்த்தியது.

காசியப்பாவாக நடித்த செல்வி காயத்திரியும், முகலனாக நடித்த செல்வி அருணாவும், தாதுசேனனாக நடித்த செல்வி வியமானியும், ரத்னா வளியாக நடித்த செல்வி செந்தினியும், மிகாராவாக நடித்த செல்வி புஸ்ப லீலாவும், அப்புஹாமியாக நடித்த செல்வி இந்திராணியும் தமது பாத்தி

ரங்களை வியக்கும் விதத்தில் மிகத்திறமாகச் செய்தனர். கருத்துமிக்க வசனங்களும் பல காட்சித்திருப்பங்களும் நிறைந்த இந்நாடகச் சிறப்புக்கு ஜனாப் ஸபரிச் ஷஹீட் அவர்களின் நடனக்காட்சிகளும் உதவின. விஷேடமாக சீகிரிக் கோட்டையில் இருபத்தைந்து மாணவிகள் எழிலுடையில் ஆடிய நவீன கண்டிய நாட்டியம் மிக நன்றாக அமைந்திருந்தது.

இறுதிக் காட்சியான சீகிரிக் கோட்டை அமைப்பு ரசிகர்களைக் கவர்ந்துவிட்டது. காசியப்பனில் இடம்பெறும் ஏழு காட்சிகளும் ஒன்றுக் கொள்ள சளைத்தவையல்ல. முடிகுட்டும் விழாவில் காசியப்பனுக்கும் முகலனுக்குமிடையிலான சொற்போர் அபாரம்.

கண்டி மகளிர் உயர்தரக் கல்லூரி மாணவிகளதும், திருமதி ஜே. ஜேகதாசனதும் முதல் தயாரிப்பு முயற்சியான இந்நாடகம் சபாங் பெற்றுவிட்டது. நாடகத்துக்கு திரு. பி.டி.நாஜன் ஜே. பி.தலைமை வகித் தார்." இக்குறிப்பு 1973.03.12 இல் 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் வெளிவந்தது.

மீண்டும் 'காசியப்பா' 1973 வைகாசி 14இல் மவசாக்கல (மலைநாடு) தோட்டத் திறந்த வெளியரங்கில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

○○

'தாய்நாடு' (வரலாறு) 1968 சித்திரை 18இல் முதன் முதலாக நவாலியூர் மகாவித்தியாலயத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து, 1968 சித்திரை 24இல் அல்வாய் தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி மண்டபத்திலும், 1974 வைகாசி 31இல் யாழ்ப்பாணம் கோப்பாய் சென். மேரில் ஆலய முன்றலிலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

'உடன்பிறந்த உணர்ச்சி' (இலக்கியம்) 1959 சித்திரை 29 இல் மன்னார் உயிலங்குளம் வெளியரங்கில்...

'சிலையெடுத்த சேரன்' (இலக்கியம்) 1959 வைகாசி 01 இல் மன்னார் உயிலங்குளம் வெளியரங்கில் முதன்முதலாக மேடையேற்றப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1959 வைகாசி 02இல் மன்னார் கருக்காக்குளம் திறந்த வெளியரங்கில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது:

'கண்ணீர்ப்படை' (இலக்கியம்) 1968 சித்திரை 24இல் அல்வாய் தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்திலும், 1968 புரட்டாதியில், கண்டி சல்வேஷன் ஆர்மித் தமிழ் வித்தியாலயத்திலும் மேடையேற்றப்பட்டது.

○○

'நீதிகேட்டாள் சோழநாட்டாள்' (இலக்கியம்) 1971 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக கொழும்பு சென். பேணாடெற்ஸ் பெண்கள் பாடசாலையில் மேடையேற்றப்பட்டது. மீண்டும் 1980 ஆவணியில் தெற்கு நவாலியூர் திறந்த வெளியரங்கிலும், 1997 ஆவணியில் யாழ்ப்பாணம் சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்திலும், 1998 சித்திரையில் யாழ்ப்பாணம் கரணவாய் மகாவித்தியாலயத்திலும், 2000 மார்க்டியில் உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி மண்டபத்திலும் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது.

2001.09.30 அன்று 'உதயன்' கலைச்சுடர்ப் பகுதியில் இந்த நாடகம் பற்றிய விமர்சனம் வந்தது.

"நீதி கேட்டாள் சோழநாட்டாள் என்ற ஓரங்க நாடகம் கலாபூஷணம் நவாலியூர் நா. செல்வத்துரையின் சிறந்த நாடகப்படைப்புக்களில் ஒன்றாகும்.

அவருடைய கைவண்ணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பலவகை (சமூக இலக்கிய புராண நவீன வரலாறு) நாடகங்களைப் பார்த்து ரசித்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, கண்டி மாநகரில் பிரபல்யமான திரித்துவக் கல்லூரியில் அவர் கடமையாற்றிய காலத்தில், தான் கடமையாற்றிய கல்லூரியிலும் வேறு பாடசாலைகளிலும் பலவேறு கலாமன்றங்களின் சார்பிலும் பல நாடகங்களைப் பலவேறு மட்டங்களில் அவர் தயாரித்துள்ளமை குறிப்பிடக் கூடியதாகும்.

அதே நிலையில் அவர் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும் நாடகக் கலைத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதுடன் மட்டுமல்லாமல், புதிய புதிய நாடக உத்திகளையும் புதுத்தி நாடகத்துறைக்கு மெருகூட்டி வருவதும் கண்கூடு.

இந்நாடகத்திலும் அவர் பொதுமக்களின் ரசனைக்குரிய உத்திகளைக் கையாண்டுள்ளார். இதில் இடம்பெற்றுள்ள முழுவிசைப்போட்டிகள் நடனக் காட்சிகள் மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ள கொண்ட காட்சி களாகும். நீதி கேட்டாள் சோழநாட்டாள் என்ற இந்த நாடகப் படைப் பானது மக்கள் மத்தியிலே மிகவும் பரிச்சயப்பட்ட சிலப்பதிகாரத்தின் வழக்காடு காலையினைச் சித்தரிக்கின்ற கருவாகும்.

அதை இவர் ஓரங்க நாடகமாக்கியதுடன் அவருடைய படைப்பினுடாக ரசிகர்களை நாடகத்துடன் ஒன்றிக்கச் செய்து நாடக நிகழ்வுகளுடன் இரண்டற்க கலக்கின்ற குழ்நிலையினை ஏற்படுத்தி விடுவதும் அவருடைய கலைத்திறனுக்குச் சான்றாக அமைகிறது. நவாலியூரானின் இந்த நாடகம் நவரங்களும் பொதிந்த முழுமையான போக்குடைய தாகும்.

நாடகத்துறையில் மிகவும் கடினமான ஒன்றெனக் கருதப்படுவது காட்சியினுடே பாத்திரங்களை நடமாடவிட்டு ஒரு சினிமாப்பாணியிலான ஜனரஞ்சகத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். நவாலியூரானின் நீதி கேட்டாள் சோழநாட்டாள் அத்தகைய ஒரு ஜனரஞ்சகத்தை ஏற்படுத்தி எத்தகைய பிசிகுமில்லாமல் வெற்றி கண்டுள்ளமைக்கு, தயாரிப்பாளரான இவரின் கைவண்ணமே காரணம்.

துல்லியமான பொருத்தப்பாடுடைய பின்னணி வயலின் இசையடன் திரைவிலகி ஆரம்பமாகும் இந்நாடகம், ஒருமணி நேரம் எந்தவிதத் தடங்கலோ பிசிருகளோ இன்றி ஒடுவதோடு ஆற்றொழுக்குப்போல சம்பவத் தொடர்களும் நிகழும். இவை நாடக அமைப்புக்குரிய ஒழுங்கு நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

கள். வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் பகர்வனவாக - குழலைச் சித்தரிக்கும் தன்மையதாக இருந்தன.

கதாபாத்திரங்களின் ஊடாட்டம் மிகக் கச்சிதமாக அவையினரின் பார்வைக்குத் தடங்கல் இல்லாததாக அமைந்திருந்தது. பாடல்கள் தகுந்த பின்னணியுடன் சம்பவத்துக்கு உரிய முறையில் அமைந்தன. எந்த நிலையிலும் பின்னணி இசை, நிகழ்ச்சியோட்டத்துக்கு இடையூறின்றி, பார்வையாளர்கள் அப்பின்னணியை அரங்கிலே நிகழும் ஒன்றெனக் கருதக்கூடியவாறு அமைக்கப்பட்டிருந்தமை அரங்கிலே இயக்குநர் நவாலியூரானின் அரங்கவியல் சார்ந்த திறமையாகும்.

இந்த நாடகத்தின் இறுதிக்கட்டமாகிய அந்த நிகழ்வு பார்வையாளரைப் பரவசப்படுத்தி அவையில் ஒருவித நிகழ்ச்சிக் கிணகிஞப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது. அதாவது பாண்டிய மன்னனின் அரண்மனையைப் பொதுமக்கள் ஆவேசங்கொண்டு எரிக்கும் காட்சி - பொற்கொல்லனை வேகும் தீயில் பொதுமக்கள் தள்ளிவிடும் காட்சி - தேவர்களாகிய இந்திரன் - வருணன் - காமன் - யமன் ஆகியோர் மதுரையின் காவலை உதறித் தள்ளிவிட்டு வெளியேறும் காட்சி ஆகியன் அற்புதமாக அமைந்து பார்த்திருந்த அவையோரைக் கொள்ள கொண்டுவிட்டன.

நவாலியூரானின் நாடகத்தில் பாத்திரங்கள் எப்பொழுதும் தகுந்த முறையில் அமைந்துவிடுவது அவருக்குரிய லாவகமாகும். அன்றும் இன்றும் பெண்பாத்திரங்களுக்கு உரியவர்களாகப் பெண்களையே தெரிவு செய்வார். அதற்குக் காரணம் நவாலியூரான் கையாளுகின்ற அரங்க அமைப்பின் கட்டமைப்பாகும். பார்வையாளர்களுக்கும் நடிகர்களுக்கும் எந்தவித விரசமோ அகுசையோ ஏற்படாதவிதமான இயக்க நிலைகளாகும்.

இந்த நாடகத்தில் பாண்டிய மன்னனுக்கும் கண்ணகிக்கும் ஏற்படுகின்ற வழக்குரையில் கண்ணகிக்கும் பாண்டியனுக்கும் இடையிலான உரையாடல்கள் முகபாவனைகள் 'அப்பளாஸ்' வாங்கிவிட்டன.

பாண்டியன் உயிர்துறப்பதும் பாண்டிமாதேவி அதைத் தாங்க முடியாது உயிர்விடுவதும் பார்வையாளர்களைக் கண்கலங்க வைத்து விட்டன. அதைத் தொடர்ந்து அரங்கில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பின்னணிக் காட்சி கள் அவையோரைப் பரவசப்படுத்துகின்றன. பின்னர் கண்ணகியின் கோபப்பொறி கக்கும் உணர்வுபூர்வமான வசனத்துடனும் நடிப்புடனும் இரண்டறக்கலந்து கூபையே கிளர்ந்தெழுகின்றது போன்ற நிலையில் நாடகம் நிறைவுபெறுகிறது. இது எழுத்தாளர் - இயக்குநர் - தயாரிப்பாளர் நவாலியூரானின் செல்வாக்குக்குட்பட்ட அம்சம் எனக் கொள்ளலாம்.

ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறுவதாயின் கலாபூஷணம் நவாலியூரான் அவர்களின் ஒரங்க நாடகமான நீதிகேட்டாள் சோழநாட்டாள், நாடக வரிசையில் சிறந்த நாடகக்களில் ஒன்றாகவும் ஜனரஞ்சகமான - சோடை போகாத நிகழ்வாகவும் - எந்தவிதத்திலும் பார்வையாளருக்கு அலுப்போ

சலிப்போ ஏற்படாத ஒரு நாடகமாகவும் - அலங்காரமான (A colourful production) நாடகமென்று பார்வையாளர்கள் வர்ணித்த நாடகமாகவும் - நவாலியூரானுக்கு ஒரு வெற்றி நாடகமாகவும் அமைந்ததென்றே குறிப் பிட வேண்டும்" இதனை எழுதியவர் கரணவாய் தமிழ் மகாவித்தியாலை அதிபர் செ.சதானந்தன்.

இந்த நாடகம் 2002 மாசி 27இல் நல்லூர் இளங்கலைஞர் மண்டபத்திலும், 2002 கார்த்திகை 04இல் நல்லூர் கந்தன் கோவில் முன்றவிலும் மேடையேற்றப்பட்டது.

இந்த நாடகம் 'சிலப்பதிகாரத்தில் சிலை எடுத்த சேரன்' என்ற பெயரில் (முழுச் சிலப்பதிகாரக் கதையையும் உள்ளடக்கியதாக) சென்னை மணி மேகஸைப் பிரகரம் வெசு விரைவில் வெளியிட இருக்கிறது.

நவாலியூரானின் 'உலகம் எங்கள் கைகளிலே' ஓரங்க நாடகத் தொகுப்பில் 'நீதி கேட்டாள் சோழநாட்டாள்' நாடகமும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

००

'மயானம் காத்த மன்னன்' (இலக்கியம்) 1974 மாசியில் முதன் முதலில் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1974 சித்திரையில் அம்பிட்டிய தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில்...

இந்த நாடகம் 'உலகம் எங்கள் கைகளிலே' என்ற ஆறு ஒரு காட்சி நாடகங்கள் அடங்கிய நூலில் உள்ளது.

அரிச்சந்திர மயான காண்டத்தையே கருவாகக் கொண்டு நாடகமாக்கியுள்ளார் நவாலியூரான். இசைநாடக மேதைகளினால் ஈழத்தில் எங்கும் பிரபஸ்யம் பெற்றிருந்த இக்கதையை வசனநடைமூலம் நடிக்க விரும்பினார். விறுவிறுப்புட்டும் வகையில் இந்நாடகத்தை உருவாக்கிய நவாலியூரானுடன் டாக்டர் நந்தியும் இணைந்து நடித்துள்ளார். டாக்டர் நந்தி விஸ்வாமித்திரராகவும், நவாலியூரான் அரிச்சந்திரனாகவும் நடித்துள்ளனர் என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

அரிச்சந்திரனுக்கும் சந்திரமதிக்கும் இடையிலான உரையாடலை இங்கு தருகின்றேன். இதன்மூலம் நவாலியூரானின் வசனநடையையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

(சிதையொன்றில் அதாவது விறகுக்கட்டைகளின் மேல் வளர்த்தப் பட்டிருக்கிறது லோகிதாசனின் பூதவடல். சந்திரமதி, தான் கொண்டுவந்த கொள்ளிக்கட்டையை ஒரு பக்கத்தில் வைத்து விட்டு இறைவனைக் கேட்கிறாள்)

சந் - இறைவா! எத்தனை குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்தாலும் அத்தனையில் ஒன்றைக்கூடப் பறிகொடுக்க விரும்பாதவள் தாய் என்பது தெரியாதா உனக்கு. உண்மை அப்படியிருக்கும் போது, எனக்குள்ள ஒரே நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

செல்வத்தை - அந்த ஆதாரத்தை எடுத்துவிட்டாயென்றால் நீதானா உலகத்தைக் காப்பவன். மக்களைக் காப்பவன் நியென்றால் எங்கே உன் அருங்காவல்? குடிகளை ஆள்பவன் நியென்றால் எங்கே உன் நல்லரசு? காவலையும் ஆட்சியையும் நீ இழந்ததால் என்மகன் பட்ட பரிதாபத்தைப் பார்த்தாயா? பெற்ற தாயொருத்தி பெற்றெடுத்த தன் மகனை - தன் ஒரே ஒரு மகனைத் தீயிலிட்டுப் பொசுக்கும் கொடு மையை நீ கண்டதுஞ்டா? இல்லையே? அப்படியானால் என் குழந்தைக்கு நானே கொள்ளிவைக்கும் பைத்திய நிலையை ஏன் தந்தாய் எனக்கு. சேய்க்குத் தாய் ஆற்றும் பெரும்பனி இதுதானா. சொல் இறைவா சொல்.

(என்று தன் மகனின் உடல்மேல், தன் தலைவைத்து அழுது கண்ணிர் வடித்த அவள் சில வினாடிகளின் பின் இறைவனைப் பாடிக் கேட்கிறாள்.)

പല്ലവി

தெய்வமே என் மகனை நீ பறித்தாய்
வேதனை வாழ்வை ஏன் கொடுத்தாய் (தெய்வமே...)
சரணம்

ஆறுதலில்லை அமைதியுமில்லை
 அவனியில் எனக்கோ எதுவுமில்லை - இன்று
 அழுவதைத் தவிர வேற்றேதும் இல்லயே
 ஆண்டவனே உன் துணைதானும் இல்லயே (தெய்வமே...)

(என்று பாடிமுடித்து இறைவனை விளித்துச் சொல்கிறாள் - அந்த இறைவனை நோகிறாள்)

சந் - இறைவா! பத்துமாதம் கூமந்து பெற்று நோயோ நோதலோ வரா மல்ப் பாதுகாத்து வளர்த்துவிட்ட லோகிதாசனை - என் சிங்காரச் செல்வமகனை நெருப்பிலிட்டு நீறாக்கும் நீச்சு செயலை எனக்கு விதித்த அப்பனே! என் கணவன் வந்து 'எங்கே என் மகன் லோகி தாசன்' என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்ல. பதில் சொல்ல முடியாமல்த திண்டாடப் போகிறேனே இறைவா. இது போதும். இனிமேல் எந்தத் தாய்க்கும் இப்படியொரு சோதனை வரக்கூடாது. இன்று பார்... தாய்மைப்பாசத்தை - அந்தத் தெய்வ உனர்ச்சியை உறைய வைத்து விறைப்பாக்கி விட்டு என் குழந்தையை எரிக்கப்போகிறேன். நன்றாகப் பார் அந்தக் கொடுமையை...

(என்று சொல்லிவிட்டு, தனது அருகில் தான் வைத்து கொள்ளிக்கட்டையைத் தனது வலக்கையிலெடுத்துச் சொல்கிறான்)

இந்தக் கொள்ளியினின்றும் வெறியாடும் நெருப்பு என்மகனின் உடலை வட்டமிட்டு... தன் அசர வாய்க்குள் அவனை விழுங்கப்போகும் கோரக் காட்சியையும் அதன் விளைவையும் பார்.

(லோகிதாசனின் பூதவுடலை அந்தக் கொள்ளிக் கட்டைதீண்டப்போகும் நேரம் தனது வலக்கையில் கைக்கோட்டியுடன் ஒங்கிருந்தோவந்த அரிசுந்திரன் அவனின் கையிலிருந்த கொள்ளிக் கட்டையைத் தனது கைக்கோட்டரியால்த் தடுத்து, கள்ளி என்று அவப் பெயருமிட்டு தன் மகன் லோகிதாசனின் பூதவுடல்தான் அங்கு காணப்படுகிறது என்பதை அறியாமல் அதைத் தனது காலால் உதைக் கிறான். உருண்டு உருண்டு போன அந்தப் பூதவுடல் சிதைக்கு வெளியே காணப் படுகிறது. மகனின் நிலைகண்டு மறுபடியும் அவனருகே கென்று அவனை அணைத்துச் சொல்கிறாள் அழுதமுது)

- சந் - மகனே என் செல்வமே, உனக்கு இப்படி ஒரு கதி வரவேண்டுமா? இந்த நேரம் உன் தந்தை இங்கு இருந்திருந்தால், இப்படியா நீ ஆகி யிருப்பாய். அன்பு தமுவ உன்னை அணைத்து இன்ப வார்த்தை களால்த் தன் பாசத்தைக் குழைத்து, மகனே மகனே என்று நொடி தொறும் மகிழ்ந்த அந்தத் தந்தை உன்றிலையை இன்று கண்டிருந்தால்...?
- அரி - போதும் நிறுத்து - எனக்குச் சேரவேண்டியதைக் கொடுத்து உன் காரி யத்தை நடத்து.
- சந் - தங்களுக்கான பொருள்தர என்னிடம் ஒன்றுமே இல்லை ஜயா
- அரி - உன் வீட்டுக்காரன் சேர்த்துவைத்த பணமும் பொருளும்
- சந் - அணைத்தும் பறிபோய்விட்டன.
- அரி - உன் அப்பன் அசுத்தாள் தந்தவை.
- சந் - அவர்களுமில்லை அவர்கள் தந்த பொருள்களுமில்லை.. எல்லாமே இழந்தவிட்டேன்.
- அரி - அப்படியானால்
- சந் - இன்று நானிருக்கும் இந்த நிலையில் எனக்குப் பொருள் தருவார் யாருமே இல்லை ஜயா.
- அரி - யாருமே இல்லையோ
- சந் - இறுதியாக என்னோடு துணையிருந்த என் ஓரேயொரு மகனையும் பறிகொடுத்த நான்... எந்த நிலையில்க் காணப்படுகிறேன் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.
- அரி - அதுபற்றி அலசவேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை. எனக்கு வேண்டியது என் கூலி. ஆகவே, இவ்வளவு காலமும் நீ சம்பாதித்துப் பூட்டி வைத்திருக்கும் பணத்தில் எடுத்தாவது எனக்குச் சேரவேண்டியவை நவாலியுரானின் கலை தீவிக்கீயப் பண்ணிகள்

- களை வாங்கித் தந்துவிடு.
- சந் - இதுவரை நான் சம்பாதித்தது என்செல்வ மகனைத்தவிர வேறு ஒன்று மேயில்லை.
- அரி - பொய்சொல்லாதே உன் காலில் நீ அணிந்தவைகள்
- சந் - அந்த மாணிக்கங்களும் மரகதங்களும் காலத்தின் கொடுமையால்த் திசைமாறிவிட்டன.
- அரி - உன் கையில்
- சந் - அந்த வைரமும் பவளமும் எங்கோ எனக்குத் தெரியவில்லை.
- அரி - உன் விரலில்
- சந் - அந்தத் தங்கமும் புஸ்பராகமும் இழந்துவிட்டேன். பறிகொடுத்து விட்டேன்.
- அரி - உன் மூக்கில்
- சந் - அந்த நீலமும் நித்திலமும் என்னைவிட்டுப் போய்விட்டன.
- அரி - உன் காதிலிருந்தவை
- சந் - அந்தப் புஞ்சராகமும் பதுமராகமும் இன்று இல்லை ஜயா.
- அரி - அப்படியானால் உன்னிடம் ஒன்றுமேயில்லை
- சந் - ஆமாம்
- அரி - சத்தியமாக
- சந் - நிச்சயமாக
- (சந்திரமதியின் பதிலுக்குப்பின், அருகுசென்று அவளது கழுத்தைப் பார்த்த அரிச்சந்திரன்)
- அரி - அதோ..! உன் கழுத்திலிருக்கும் அந்தத் தாலி
(தாலி என்று அரிச்சந்திரன் சொன்னதும் ஆச்சரியத்தால் ஏங்கிய சந்திரமதி)
- சந் - ஜயா! (என்று ஓர் ஆச்சரியத்தோடு விளிக்கிறாள் - யோசிக்கிறாள்)
- அரி - எதற்காக யோசிக்கவேண்டும் கள்ளியே.
- சந் - ஜயா! (வியப்போடு விளிக்கிறாள்)
- அரி - காலில் கையில் விரலில் மூக்கில் காதில் எதுவுமே இல்லையென்ற நான்... கழுத்திலிருக்கும் தாலியை எப்படி மறைப்பேன் என்று ஏங்கு கிறாயா மோசக்காரி
- சந் - என் கழுத்திலிருப்பது...
- அரி - தாலி. அழகான காட்சி. உன் கணவன், தன்னை உனக்குத் தந்த சாட்சி
- சந் - ஜயா
- அரி - அதை விற்றாவது எனக்குச் சேரவேண்டியவைகளை வாங்கிக் கொடுத்துவிடு உடனடியாக.
- சந் - என்ன வார்த்தை சொன்னீர்கள் ஜயா என்ன வார்த்தை சொன்னீர்கள்.
(என்று விமிமி அழுகிறான் சந்திரமதி. அது கண்ட அரிச்சந்திரன் சொல்கிறான்)
- அரி - அழு நன்றாக அழு. நீ அழுவது மட்டும் போதாது. ஆணி அறைந்து கொல்லப்படவும் வேண்டும், உண்மையை மறைக்க முயன்ற குற்றத் துக்காக.

- சந் - ஜயா உண்மையை மறைக்க விரும்பாதவள் நான். ஆனால்
அரி - என்னடி ஆனால்
- சந் - என் கழுத்திலிருக்கும் தாலி யாருக்குமே தெரியாத ஒன்று
அரி - எனக்குத் தெரிந்துவிட்டதென்ற கவலையோ - அதனாலொரு அழு
கையோ. சுடுகாட்டுக் காவலன்தானே - எப்படியாவது ஏமாற்றலாம்
ஏமாற்றியின் காரியத்தைச் சாதிக்கலாம் என்ற நினைப்பிலொரு
மூடி மறைப்போ.
- சந் - என்னைக் கொல்லாமல்க் கொல்லுகிறீர்களோ.
- அரி - கொல்லாமல்க் கொல்லமாட்டான் இந்தக் காவலன். நேரடியாக -
நேர்மையாகத்தான் கொல்லுவான். சுடுகாடு காத்தாலும் செம்மை
வழியே எனது வழி என்பதைப் புரிந்துகொள் பசப்புக்காரி.
- சந் - புரிகிறதையா. தங்கள் புனிதத்தன்மையைப் புரிந்து கொண்டேன்.
மானிடர்க்கோ வானவர்க்கோ சூடத் தெரியாத எனது தாலி தங்க
ளொருவருக்குத் தெரிந்துவிட்டதென்றால்...
- அரி - என்னைச் சோதிக்க வேண்டுமென்கிறாயோ?
- சந் - இல்லை. ஆனால்;
- அரி - ஆனாலும் ஆலும் போட்டுத் தாமதஞ்செய்து என் பொறுமையைச்
சோதிக்காதே. சோதித்தால்...
(கையில் வைத்திருந்த கைக்கோடரியை மரக்குற்றியில் வைத்துவிட்டு அருகிலிருந்த தண்டத்தை எடுத்துத் தொடர்கிறான் தனது வார்த்தைகளை)
இந்தப் பொல்லாத தண்டத்தாலே பிளந்துவிடுவேன் உன் மண்
டையை. அதன்பின் உன்னையும் சேர்த்து விடுவேன் உன் மகனோடு.
- சந் - என் மகனோடு சேர்ட்டும் என்னுடல்.
- அரி - அதற்குமன் உண்மையைச் சொல் - உன் கழுத்திலிருக்கும் அந்தத்
தாலி
- சந் - என் கணவர் ஒருவருக்கே காட்சிதரும் தாலி. அந்தத் தாலி, தங்கள்
கணகளுக்குத் தெரிந்துவிட்டதென்றால்...
- அரி - இறக்கவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டாயோ?
- சந் - என் உயிருக்கு உயிரான அருமைக் கணவனைப் பிரிந்து... இறுதியில்
உயிர்த்துணையாக வாழ்ந்த என் ஒரேயொரு மகனையும் பறி
கொடுத்த, இந்தப் பேதைப்பெண் சந்திரமதி
(என்று சொன்னதும் அழுகிறான். அப்போது அரிச்சந்திரன் வாயிலிருந்து
வெளிவருகிறது சந்திரமதி என்ற சொல்)
- அரி - (மிக மெதுவாக) சந்திரமதி
(என்று சொன்னபின் சந்திரமதியைப் பார்க்கிறான். சந்திரமதியின் வார்த்தைகள்
தொடர்கின்றன.)
- சந் - இறக்கட்டும்... ம... வெட்டுங்கள் உங்கள் கொலைக்கத்தியால்.
இல்லையென்றால் என் மண்டையைப் பிளந்து விடுங்கள் அந்தத்
நவாலியுரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

தண்டத்தால். இறைவன் விதித்தது அதுவென்றால் இந்தச் சந்திரமதி அதற்கு ஆளாக்டும். ம... வெட்டுங்கள்.

(விம்பிலிம்மி அழுகிறாள். அவளுகே சென்ற அரிச்சந்திரன் கேட்கிறான்)

அரி - என்ன? உன் பெயர் சந்திரமதி யா

சந் - ஆமாம்

அரி - அப்படியானால் உன் கணவன்.

சந் - வாய்மை ஒன்றுக்காகத் தன் பொருளை விசுவாமித்திர முனிவருக்குக் கொடுத்ததோடு... தன் அரசு பதவியையும் அவருக்கு உவந்து கொடுத்த அந்த... அந்த...

அரி - அந்த அரிச்சந்திரன்

சந் - ஆமாம் அவர்தான்

அரி - உன் கணவன் அப்படித்தானே

சந் - ஆமாம் அந்த உத்தமர் - அந்த வாய்மை வள்ளால். அவர் தான் என் கணவர்.

அரி - அப்படியானால் உன் மகன்

சந் - அதோ... தங்கள் கால்களால் உதைபட்டு...

அரி - (அழுதபடி) சந்திரமதி

சந் - உருண்டு உருண்டு கல்லும் முள்ளும் படர்ந்த இடத்தில் அனாதைக் கோலமாக

அரி - (அழுகையோடு) சந்திரமதி

சந் - காட்சியளிக்கிறானே அவன்தான் என் குழந்தை லோகிதாசன்...

அரி - சந்திரமதி (அழுகிறான் விம்மி விம்மி)

சந் - பட்டுப் பீதாம்பரம் அணிந்து - தங்கத்தாலும் வைரத்தாலும் புனையப்பட்ட மலர்மெத்தைக் கட்டிலிலே - நாஜு மாடி வீட்டினிலே வளர்ப்ப பலமந்து நாலு வகைப்படைகளும் புடை குழு - கம்பீர நடையோடு காட்சி தரவேண்டிய என் புதல்வன்... இந்த நாட்டு அரசிளங்குமரன் இன்று கட்டாந்தரையிலே படுத்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டுவிட்டார்கள் தானே?

அரி - சந்திரமதி

சந் - இனிச் சொல்லுங்கள் யார் கள்ளி - யார் மோசக்காரி - யார் பசப்புக் காரியென்று

அரி - (அழுதபடி) போதும் சந்திரமதி போதும்... என்னைச் சுடாமல்ச் சுட்டு விட்டாய். இனியாவது என்னைத் தெரிந்துபேசு.

சந் - (ஒரு வியப்போடு) ஜயா தாங்கள்

அரி - சுகுகாட்டுக் காவலன் - சாதாரண மனிதன். ஆனபடியால் எப்படிக் கண்டுபிடிக்க முடியும் அடையாளம்.

சந் - (ஏக்கத்தோடு) ஜயா

அரி - பட்டும் பகட்டுமுடுத்து... பொன்னோடும் பொருளோடும் உறவாடி

நவாலியுரானின் கலை இலக்கியப் பஸ்ரிகள்

வி.பி.தனேந்தீரா

- இந்த மன்னையும் மக்களையும் ஆளும் ஒருவனாக உன்முன் நான் காட்சி தந்திருந்தால்... என்னை நீ அடையாளம் கண்டிருப்பாய் தானே?
- சந்** - தாங்கள்
- அரி** - உன் கழுத்திலிருக்கும் தாலியைக் காணக்கூடியவன் உன் கணவன் ஒருத்தன்தான் என்றாயே.
- சந்** - ஆமாம்
- அரி** - அந்த அரிச்சந்திரன்
- சந்** - அவர்... அவர்...
- அரி** - (முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பியபடி) அவர்... அவர்...
- சந்** - சொல்லுங்கள் சொல்லுங்கள்
- அரி** - அந்த அரிச்சந்திரன் நான்தான்... சந்திரமதி நான்தான்
- சந்** - சுவாமி
- அரி** - (தனது முகத்தைத் திருப்பி, சந்திரமதியைப் பார்த்து) சந்திரமதி
- சந்** - சுவாமி
- அரி** - சந்திரமதி (சந்திரமதி விழுகிறான் அரிச்சந்திரனின் கால்களில். அவளைத் தூக்கி எடுக்கிறான் அரிச்சந்தின்.)

மயானம் காத்தமன்னன் இத்துடன் முடிவடையவில்லை தொடர்கிறது. 1978இல் இவர் வெளியிட்ட 'உலகம் எங்கள் கைகளிலே' என்ற ஆறு ஒரு காட்சி நாடகங்கள் அடங்கிய நூலில் இந்நாடகமும் உள்ளது.

'மயானம் காத்த மன்னன்' என்ற இந்த நாடகக் கதை, சத்தியம் (வாய்மை) மனிதனுக்கு அவசியமென்பதையும் - சத்திய வாழ்வு வாழ்வபவனோடு இறைவன் இணைந்திருப்பார் - அவனைக் காப்பாற்றுவார் - இறுதியில் வெற்றியும் தரு வார் என்பதையும் எடுத்துரகிறது. அதனால்த்தான் இந்தக்கதை ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் நாடகங்களாக மேடையேற்றப்படுகின்றது. மக்களும் அதனை விரும்பிப் பார்க்கின்றார்கள்.

○○

'தாய்மண்' (வரலாறு) 1990 மேயில் யாழ். இந்துக் கல்லூரி குமார சுவாமி மண்டபத்தில்..., 'அசோகன்' (வரலாறு) 1974 புரட்டாதியில் பேரா தெனிய தமிழ் மகாவித்தியாலய மண்டபத்தில்..., 'எஸ்தார்' (விவிலிய இலக்கியம்) 1975 புரட்டாதியில் கண்டி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை மண்டபத்தில்...

'கண்டியம்பதுக் காவலன்' (வரலாறு) 1976 ஆடி 24 இல் முதன்முதலாக கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில். தொடர்ந்து 1980 ஜூப்பசியில் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேறியது. அதில் கண்டி மன்னன் பூர்விக்கிறமஹாஜுசிங்கன் பாத்திரமேற்று நடித்தவர் நவாலியூரான்.

அது பற்றிய விமர்சனம் 'ஸழநாடு' வார இதழில் வெளிவந்தது (திகதி பெற முடியவில்லை.)

“அகில இலங்கைத் தமிழ் நாடகக் கலைஞர் பேரவை வெளியிட்ட

நவாலியூரானின் உலகம் எங்கள் கைகளிலே என்ற நாடக நூலிலிருந்து ‘கண்டியம்பதிக் காவலன்’ என்ற நாடகம் யாழ் வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

நாடகத்தின் ஆரம்பமே மிகமிக விறுவிறுப்பாகவும் தத்ரூபமாகவும், ஸ்ரீவிக்கிறமறாஜசிங்கன் காவத்திற்கே எம்மை நேரில் அழைத்துச் சென்றது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியது.

பின்னால் ஓடிக்கொண்டிருந்த முகிலும் நிலவும் - மேடையில் எரிந்து கொண்டிருந்த நெருப்பும் பார்ப்பது திரைப்படமோ என்ற ஜமிச் சத்தை ஏற்படுத்தி, பல நாட்களின் பின்னர் நல்லதோர் நாடகத்தைப் பார்க்கப் போகின்றோம் என்ற திருப்தியுடன் நிமிர்ந்து இருக்கச் செய்து இறுதிவரை விறுவிறுப்புக் குன்றாதபாடி செய்த பெருமை அகில இலங்கைத் தமிழ் நாடகக் கலைஞர் பேரவையைச் சாரும்.

திரைப்படக் கலைஞர்கள் (நவாலியூரானும், தர்மலிங்கமும்) தாம் ஒருவருக்கொருவர் சளைத்தவர்களால்ல என்பதைத் தமது மேம்பட்ட நடிப்பின் மூலம் காட்டினார்கள். ஸ்ரீவிக்கிறமறாஜசிங்கன் பாத்திரத்தில் நடித்த நவாலியூரான் நடிகர் திலகம் சிவாஜியைப் போலத் தோற்றமளித் ததுடன் நடிப்பிலும் ஈழத்துச் சிவாஜி எனப் போற்றக்கூடியவாறு செய் துள்ளார்.

மேடையில் மைக்பொருத்தாமலே தனது வெண்கலக்குரலால் ரசிகர்களின் காது செவிடுபடக் கூடியதாகக் கர்ச்சனை புரிந்த கர்மவீரன் முத்து வீரன் பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்த கலைக்காவலர் தர்மலிங்கத்தின் சிம்மக்குரலைப் பற்றிக்குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது.

யேசுதாசனின் பின்னணி இசையுடன் ஓலித்த நவாலியூரானின் பாடல்களை, தமது இனிய குரல்களினால் -பாலச்சந்திரனும், கமல லோஜினி பரமசிவமும் பாடி மேலும் மெருகூட்டியுள்ளார்கள்.

மாயவனாகத் தோன்றிய அன்றன் எமது உள்ளத்தைக் கவரக்கூடிய வகையில் நடித்திருந்தார். அரிமன்னனாகத் தோன்றிய நெமீசியஸ் தோற் றத்துக்கும் நடிப்புக்கும் ஏற்றவகையில் அவரது குரல் அமையாதது ஒரு குறையாகத் தெரிந்தது. வில்லவனாக நடித்த ஜெயசிங்கம் தனது பாகத் தைச் சோடையின்றிச் செய்தார். சிங்கமலையாக நடித்த மரிசிலினின் குரலிலும் நடையிலும் தளபதிக்குரிய எடுப்பு இருக்கவில்லையென்றாலும் மற்றையோருக்கு ஈடுகொடுத்து நடித்துள்ளார். சித்திரனாக வந்து துடிதுடித்து இறந்த காட்சியில் மட்டும் நடித்தாலும், பாலசிங்கம் எல் லோரினது உள்ளத்திலும் இடம்பிடித்துள்ளார்.

இயக்குநர் மாமணி இ. நற்குணசேகரனின் நெறியாள்கையின் தனித்துவத் திறமை, நாடகத்தில் பளிச்சிட்டது.

மேடையில் நவாலியூரான் பட்டமளித்து கொரவிக்கப்பட்டார். நவாலியூரானுக்கு, கலையரசு சொர்ணலிங்கம் ‘கலைமதி’ என்ற பட்ட

டத்தை வழங்கினார்.

இந்நாடகத்தைப் பெருந்திரளான் மக்கள் கண்டு களித்தது குறிப் பிடத்தக்கது.” இந்த விமர்சனத்தை சபா என்பவர் எழுதியிருந்தார்.

இந்த நாடகம் 1984 ஆவணியில் அச்சுவேலி கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும், 1991 கார்த்திகை 02 இல் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்திலும், 1994 சித்தி ரையில் தெற்கு நவாவியூர் திறந்தவெளியரங்கிலும் மேடையேற்றப்பட்டது.

8

‘விதியா இது சுதியா’ (இலக்கியம்) தசரதன் கைகேகி குனியின் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நாடகம், இந்நாடகம் 2001 பங்குனி 30 இல் யாழ்ப்பாணம் சென்.பொல்ஸ்கோ பாடசாலை மண்டபத்திலும், 2001 கார்த்திகை 14 இல் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி சைவவித்தியா அபிவிருத்திச் சபை மண்டபத்திலும் அற்றுகை செய்யப்பட்டது.

‘தாயகம்’ (வரலாறு) 2005 ஆடி 10 ஆம் திகதியும், 23 ஆம் திகதியும் நல்லூர் இளங்கலைஞர் மண்டபத்தில், நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலகக் கலாசாரப் பேரவை அங்கத்தவர்களினால் மேடையேற்றப்பட்டது.

இந்த நாடகம் பற்றி ‘தயன்’ குரியகாந்தி என்ற பகுதியில் 2007.07.31 அன்று வெளியான விமர்சனம்:

“கண்டி றாஜ்ஜியத்தின் கடைசி மன்னான் பூர்விக்கிறமராஜ்சிங் களை மையமாக வைத்து ஒரு சில கற்பனை நிகழ்வுகளுடன் வரையப் பெற்ற நாடகமே ‘தாயகம்’.

2005.07.10 அன்று நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலகங்களைக் காலாசாரப் பேரவையினர் இளங்கலைஞர் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றிய இந்த ஒன்றியம் மனிநேர நாடகத்தை, அரங்கை நிறைத்திருந்து மக்கள் பார்த்து ரசித்தனர்.

கண்டியைத் தாயகமாகக் கொண்ட தமிழ் நாயக்க வம்சத்தில்பு பிறந்து வளர்ந்த கண்ணுசாமி 1798 இல் பூர்விக்கிறம் ராஜாசிங்கன் என்ற பெயரோடு கண்டி அரசனாகி அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்த போது, வெள்ளையர்கள் கண்டி ராஜ்ஜியத்திலும் கண்ணவக்கின்றனர். அதுகண்டி மன்னன் தனது நிரந்தர படைக்கு உதவியாக, தளித்தமிழ்ப் படையணி ஒன்றை உருவாக்கி 1815 ஜூன் வரி மில் வெள்ளையரோடு போராடுவதை எடுத்துக்காட்டும் கதையாகவே ‘தாயகம்’ சித்தரிக்கப்பெற்றுள்ளது.

கதை வசனம் பாடல்கள் மெட்டமைப்பு நடிப்புப் பயிற்சி நெறி யாள்கை ஆகிய பொறுப்புக்களை நாடகாசிரியரான் நவாலியுரான் கையாண்டிருக்கிறார். ஆடையலங்காரத்தை வெரம் சந்திரசேகரம் கவனித்திருக்கிறார்.

நாடக நிகழ்வின் முடிவாக வரும் காட்சி எல்லோர் மனதையும் கவர்ந்த ஒன்றாகவே அமைந்தது. கண்டி நாஜ்ஜிய அரண்மனையிலிருந்து போர் முரசு ஒலி எழும்புவதும் - அது கேட்ட மன்னன் வீறுகொண் டெமந்து போர்...! போர்...! போர்...! என்று தனது உணர்ச்சித்

தொனியைத் திசையெல்லாம் பரப்புவதும் - போர்க்களம் செல்வதும் - அதேநேரம்

யுத்த முரசு கேட்குது எங்கள்

உடலில் வீரம் தேக்குது

செல்லுவோம் நாங்கள் திரண்டு எழுந்து

கொல்லும் எதிரிப் படையை அழித்து

என்ற பாடல் தொனிப்பதும் அப்பாடலுக்கேற்ப ஒரு போர்த் தறுவாயில் நடிகர்கள் அவையினர்க்கு அறிமுகமாவதும் அந்த நடிகர்கள் அவைக்கு நன்றி கூறிப்பாடுவதும் எதிர்பாராத காட்சிகளாக அமைந்தன - அவையினர்க்குப் புள்ளாங்கிதத்தைத் தந்தன.

நடிகர்கள் அத்தனைபேரும் தத்தம் பாத்திரங்களை உணர்ந்து மிகச் சிறப்பாக அளவாகச் செய்தமை பாராட்டுக்குரியது.

சுதந்தர தாகம் வீரம் சோகம் ஆனந்தம் சிந்தனை சிரிப்பு ஆகிய சவைகள் சேர்ந்து உருவான இக்கதை கண்டிட நாஜ்ஜிய மண்ணுக்கு மட்டு மல்ல சுதந்திரத்துக்காகப் போராடும் சூழலுக்கும் பொருந்தும் என்று எண்ணவும் தொன்றுகிறது.

ஒரு காட்சி நாடகமான இது அழகு தமிழையும் அடுக்குத் தமிழையும் வீரத்தமிழையும் உணர்ச்சித் தமிழையும் தன்னகத்தே கொண்ட விறுவிறுப்பான ஒன்று. இவைகள் தாயக நாடகத்தின் கணதி எனலாம்.

ஒளி ஒலி இரண்டும் ஆசிரியருக்குக் கைகொடுக்கவில்லை. நடிகர்கள் ஒரு பக்கத்திலிருந்து பேசும் ஒலி சீராக வருவதும் மறுபக்கத்திலிருந்து பேசும் ஒலி விட்டுவிட்டு வருவதும் பார்வையாளர்களுக்குச் சங்கடமாகவேயிருந்தது. ஒளியும் தனது பூரணத்துவத்தை வெளிப்படுத்த வில்லை. இது தாயகத்தின் குறை.

ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் நீண்டதொரு இடைவெளிக்குப் பின்னர் சலிப்போ அலுப்போ தட்டாத ஒரு நல்ல நாடகந்தான் 'தாயகம்' என்பது பார்வையாளர்களின் கருத்து. நவாலியூரான் பாராட்டுப்பெற வேண்டியவர்தான்.

அவர் கையாண்ட பூர்விக்கிறமறாஜ்சிங்கன் என்ற பாத்திரம் (நடித்தவர் வை. சந்திரசேகரம்) துடிப்பும் மிடுக்கும் எடுப்பும் பேசும் திறனும் வாய்க்கநடித்தமை, நாடகத்தின் மெருகேற்றத்துக்கு இன்னொரு சிறப்பாகவும் ஊக்க மாத்திரையாகவும் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது."

இவ்வாறு சாரங்கி என்பவர் எழுதியிருந்தார்.

∞

இந் நாடகங்கள் மூலம் வரலாறு மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்த அறிவு பரீட்சையம் நவாலியூரானிடம் நிறையவே உண்டு எனக்கொள்ளலாம். வரலாற்றுக் கதைகளை நாடகமாக்கும் பொழுது அதனைப் பார்க்கும் பார்வையாளர் வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த கற்றல் முயற்சிக்குப் பால நவாலியூரானின் கலை இக்கியப் பணிகள்

மாக அமைகிறது இவரது வரலாற்று நாடகங்கள். மற்றும் புராண இதிகாசக் கதைகளைக் கூட இலக்கியச் சுவைகுன்றாமல் நாடகமாக்கும் ஆளுமை நவாலி யூரானிடம் உண்டு. பாத்திரச் சித்தரிப்பு, காட்சி விதானம், பாடல்கள் என்பன பாராட்டுப்பெறும் வகையில் தனது நாடகங்களில் இவர் கையாண்டிருப்பது இவரது சிறப்புத் தன்மையாகும்.

oo

1992 முதல் 1995 வரை யாழ்ப்பாணம் கண்ணியர்மட மகாவித்தியாலய மாணவிகளுக்கு நாடகங்களைப் பழக்கி மேடையேற்றும் பணியை நவாலியூரான் ஏற்றிருந்தார். அம் மகாவித்தியாலயத்தின் தமிழ்த்தினம், ஒளிவிழா போன்ற நிகழ்வுகளுக்காக மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்கள்; ‘தாய்நாடு’, ‘நீதிகேட்டாள் சோழநாட்டாள்’, ‘விதியா இது சதியா’, ‘அன்பு இல்லம்’, ‘மயானம் காத்த மன்னன்’, ‘குடும்பங்கள் பலவகை இது ஒருவகை’, ‘ஜீவனுள்ள நாட்களொல்லாம்’ என்பனவாகும்.

oo

சிந்துநடைக் கூத்து

ஏராளமான நாடகங்களை எழுதி நெறியாள்கை செய்த நவாலியூரான் சிந்துநடைக் கூத்தினையும் எழுதியுள்ளார். ஈழவளநாட்டில் சிந்துநடைக்கூத்து பிரபல்யம் பெற்றுவிளங்குகின்றது. இக்கூத்துப் பாடல்கள் கேட்பதற்கு இனிமையானவை. எல்லோராலும் பாடக்கூடிய எளிமையான இசை வடிவம் கொண்டவை. பாடலுக்கு ஏற்ற ஆடலும் மனத்திற்கு இனிமை தரக்கூடியது.

இந்த ஆட்டத்தில் சில மாற்றங்களும் ஏற்படுகின்றன. பார்வையாளர்களைக் கவரும் பொருட்டு, சிந்துநடைக் கூத்தைப் பழக்கும் நெறியாளன்தான், இத்தகைய மாற்றத்தைச் செய்யத்தாண்டுகின்றார். கால ஒட்டத்தில் மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் இது மாற்றப்படுவதைக் குறைக்குவதற்கில்லை.

‘காத்தவராயன் கூத்து’ ஈழத்தில் விடிய விடிய ஆடப்பட்டு பக்திப்பரவசம் ஊட்டியது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்காலத்தில் இரண்டு மூன்று மணி நேரம் எனச் சுருக்கப்பட்டு நகரமேடைகளிலும் ஆடப்பட்டு வருகின்றது.

ஒரே கதையை மையமாகக் கொண்டு மேடையிட்ட கூத்தை வேறு ஒரு கதை வடிவத்தில் சமகாலப் பிரச்சினைகளையும் உள்வாங்கி, சிந்துநடைக் கூத்தாகத் தயாரித்துள்ளார் நவாலியூரான்.

ஒருவகை நெகிழிச்சித்தன்மையுடைய இக்கூத்துக்குப் பின்னனி இசையாக ஹார்மோனியத்தையும் உடுக்கையும் பயன்படுத்துவது ஒரு பாரம் பரிய மரபு. இனிவரும் காலத்தில் வெவ்வேறு இசைக்கருவிகளைப் பயன்படுத்தினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

○○

நவாலியூரானின் ‘சின்னவனா பெரியவனா’ சிந்துநடைக் கூத்து, 1998 கார்த்திகையில் யாழ்ப்பாணம் இந்துமகளிர் ஆரம்ப பாடசாலை மண்டபத்திலும், 1999 ஆவணியில் யாழ்ப்பாணம் தென்னிந்தியத் திருச்சபையின் பேராயர் எஸ். ஜெபநேசனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஒட்லி மண்டபத்திலும், 1999 புரட்டாதியில் தெற்கு நவாலியூர் முரசொலி சனசமூக நிலைய முன்றலிலும், 2000 புரட்டாதியில் மீண்டும் பேராயர் எஸ். ஜெபநேசனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும், 2001 பங்குணி 06 இல் மருதனார்மடம் இறையியல்க் கல்லூரியிலும், 2003 கார்த்திகை 15 இல் - 2003 மார்கழி 19 இல் நல்லூர் சென். பெனடிக்ர் ரோமன் கத்தோலிக்க ஆரம்ப பாடசாலையிலும், மேடையேற்றப்பட்டது.

இக்கூத்தைப் பார்த்த பேராயர் எஸ். ஜெபநேசன் 'உதயன்' கலைச்சுடர் பகுதியில் 12.11.2000 அன்று எழுதிய விமர்சனம்,

"சிறியவனான தாவீது பெரியவனான கோலியாத்தை வென்ற வரலாறு கிறிஸ்தவ திருமறையில்க் காணப்படும் உணர்ச்சியைட்டும் சம்பவங்களில் ஒன்று. கோலியாத்தீன் உயரம் பத்து அடி ஆறு அங்குலம் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவனாகிய தாவீது கவனம் வீசிக் கல்லெறிந்து அவனைக் கொள்ளான். இந்த வெற்றியைக் கர்த்தரே தமக்களித்தார் என்று இஸ்ராயல் இன்று வரை கொண்டாடி வருகின்றது.

மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் இந்த வரலாற்றை, பக்திச்சுவை நனிசொட்டும் வண்ணம் சிந்துநடைக் கூத்தாக அமைத்துள்ளார் பிரபல எழுத்தாளரும் கவிஞருமாகிய நவாலியூர் நா. செல்லத்துறை.

இந்தக் கூத்தில் வரும் பாடல்கள் ஆசிரியரின் எண்ணக் குழுறல்களை யும் எமது நாட்டின் இன்றைய துண்பங்களையும் அடக்குமுறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

தாவீது : ஒரு இனத்தைக் கிண்டல் செய்வதற்கு இவன் யார்?

அபி : அது உனக்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை

தாவீது : நீங்கள் வாழ்ந்தவர்கள் நாங்கள் வாழ வேண்டியவர்கள் ஆகவே நீங்கள் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அந்தப் பதிலை நான் அறிந்துதான் ஆகவேண்டும், எதிர் கால வாழ்வுக் காக நன்மைக்காக,

இந்த வீராராயில் ஆசிரியரின் சத்திய ஆவேசம் புலனாகின்றது அல்லவா.

கோலியாத்தை நேருக்கு நேர் சந்தித்த தாவீது பின்வருமாறு கூறு கின்றான்.

தாவீது: 'அன்றைக்குன்னை மோத எவரும்

அகப்படாத எண்ணமோ

அடுத்த இனத்தை அடிமையாக்கும்

ஆசையில்லை எமக்கடா

மண்டைக்குள்ளே சரக்கு இல்லா

மூடா இதைக் கேள்டா

இனியும் விட்டு வையேன் உன்னை

இதர விளைவை எண்ணடா'

தாவீது கோலியத்தின் கதை திரும்பத்திரும்ப நரம் படித்த - கேட்ட வரலாறு, பல முறை நாட்கமாக மேடையேறியது. ஆனால் முதல்முறையாக சிந்து நடைக்கூத்தாக இதனைத் தந்திருப்பவர் நவாலியூரான்.

சிந்துநடைக் கூத்தை எழுதுவதில் மட்டுமென்றி அதனை ஆடிக்காட்டு வதிலும் நெறியாள்கை செய்வதிலும் தமது திறமையைக் காட்டியுள்ளார் நவாலியூரான். கலைக்குத் தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்த கவிஞர் திலகம், தமது நேரத்தையோ பொருட் செலவையோ பெரிதாகக் கருதாது பல

மணி நேரத்தை நாடகங்களை நடிப்பதிலும் பயிற்றுவிப்பதிலும் செலவிடுவார். அவர் வாழ்வு ஒரு கலைஞரின் வாழ்வு.

கவிதையிலும் நடிப்பிலும் மட்டுமல்ல நெறியாள்கையிலும் இசையிலும் ஆற்றல்பெற்ற நவாலியூரான் சரியான நடிகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல் - கூத்தின் அம்சங்களைப் போதித்தல் - சுருதி பிச்காதபடி அசைவுகளைக் காட்டுதல் என்பவற்றினால் அதனை ஒரு பெருவெற்றியாக்கி னார்.

சிந்து நடைக் கூத்தினை முன்னெப்போதும் பார்த்திராத பார்வையாளர் பலர் பரவசமாக்கினர். கோவியாத்தையும் தாவீதையும் முகம் முகமாகச் சந்திப்பது போன்ற உணர்ச்சி மேலிடவே கரகோசம் வாணைப் பிளந்தது. கோவியாத்தைத் தாவீது கொன்ற வரலாற்றினை அறியாத கிறிஸ்தவர்கள் இருக்க முடியாதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தச் சிந்துநடைக்கூத்தில், கோவியாத்தாக நடித்தவர் றஞ்சன். கலையுலகில் அவருக்கு ஒரு சிறந்த எதிர்காலமிருக்கிறதென்பது வெள் ளிடைமலை, தாவீதாக நடித்தவர் அ. அருள்ராஜ். நடிப்பு ஆடல் இரண் டும் இவருக்கு லாவகமாக இருந்தது. சவுல் மன்னாக நடித்த ரஜீப்சன் பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்துள்ளார்.

கூத்துக்கான ஒப்பளையை தெரியநாதன் பொறுப்பேற்றிருந்தார்.

கிறிஸ்தவ சமயத்தை க்கேதேச நிலைப்பட்டுத்துவதில் இந்தச் சிந்துநடைக் கூத்து ஒரு முக்கியமான மைல்க்கல். கிறிஸ்தவ திருச்சபையினரும் தமிழ் அன்பர்களும் நவாலியூரானுக்குக் கடமைப்பட்டவர்களாவார்கள்.”

○○

‘சின்னவனா பெரியவனா’ சிந்து நடைக் கூத்தைப் புத்தகமாக நவாலியூரான் வெளியிட்டுள்ளார். 1999 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இந்தப் புத்தகத்தில் கலாநிதி காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை “சின்னவனா பெரியவனா எனும் இந்நால் சிந்து நடையில் அமைந்துள்ளது. காத்தான் கூத்தையடுத்து நூலு ருவில் வரும் முதலாவது கிறிஸ்தவச் சிந்துநடைக்கூத்து இதுவாகும்” என்று குறிப்பிட்டது மெய்யே.

இந்நாலை வாசித்த சொல்லின் செல்வர்-இலக்கியச் செம்மல் இள வாலை அமுது பிரான்சிலிருந்து வெளிவரும் ‘வண்ணை’ என்னும் இதழில் 01 மாசி 2001 அன்று எழுதிய விமர்சனம்;

“சின்னவனா? பெரியவனா? என்னும் இந்த சிந்துநடைக்கூத்து நாலை வாசித்தேன். இந்த நூல் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை அவர்களின் படைப்பு. கலாபூஷணம் செல்லத்துரை அவர்கள் சமூகம், இலக்கியம், வரலாறு தொடர்பாக பல நாடகங்களை எழுதியவர் என்பதும், பல வற்றில் தானும் ஒரு நாடக மாந்தராக நடித்தவரென்பதும், நாம் நினைவு கூரத்தக்கவை.

இந்த நூலில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள செய்தி திருவிவிலிய நூலில்க் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள் வி.பி.தனேந்திரா

காணக்கிடக்கும் ஒரு சிறு கதையாகும்.

சாழுவேல் ஆகமத்தில் இல்வாறு வருகின்றது. இஸ்ராயல்ப் படை வீரர்களும் பெலிஸ்தியப் படை வீரர்களும் பாசறை அமைத்துப் பெரும் போர் புரிந்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கிடையே ஒரு பெரும் பள்ளத் தாக்கு விரிந்து கிடக்கின்றது. அவ்வேளை கோலியாத்து என்பவன் பெலி ஸ்தியப் பாசறையிலிருந்து புறப்பட்டு வருகின்றான். ஆழரை முழும் உயரமான அவன் மலை உச்சியில் நின்று கூச்சல் இடுகின்றான். ‘இஸ்ரா யலரே! உங்களில் ஒருவனைத் தேர்ந்து அனுப்புங்கள். என்ன அவன் கொன்றால், பெலிஸ்தியர்கள் எல்லோரும் உங்களுக்கு அடிமைகளா வோம். நான் அவனைக் கொன்றால் நீங்கள் அனைவரும் எனது அடிமை கள்’ என்கின்றான்.

இஸ்ராயல்ப் படை அஞ்சி ஒடுங்குகின்றது. சவுல்மன்னன் செய் வதறியாது திகைக்கின்றான்.

தாவீது என்பவன் ஓர் ஆடு மேய்க்கும் சிறுவன். போர்ப் பயிற்சி இல்லாதவன். சங்கீதமே அவனது பொழுதுபோக்கு. கோலியாத்தை நான் கொல்லுவேன் என்று துணிந்து அரசிடம் வருகின்றான். சிங்கம், புலி களைத்தான் கொன்றிருப்பதாகத் துணிவுடன் கூறுகின்றான். அரசன் அவனைப் போர்க்களத்திற்கு அனுப்பி வைக்கின்றான்.

போர் வீரனுக்கான உடை இல்லை! ஆயுதங்கள் இல்லை! கேட யம்கூட இல்லை! ஒரு கவனையும், அதில் வைத்துச் சமூற்றக் கற்களையும் கொண்டு சென்று கோலியாத்தைக் கொல்கின்றான் தாவீது. அவனு டைய நெஞ்சுத்துணிவும், கவனும், இறை நம்பிக்கையுமே அவனுடைய போராயுதங்கள்.

இதனைச் ‘சின்னவனா? பெரியவனா?’ என, சிந்து நடையிலே நயம் பட உரைக்கின்றார் நவாலியூரான்.

வெய்யில், மழை, காற்று இவற்றினால் பூக்கும் பூக்களைப்போலில் லாமல், ஆழ்ந்த சிந்தனை - அனுபவத்தின் பதிவுகள் - இலக்கியக் குறிப்பு - ஈழநாட்டின் நிகழ்கால அதிர்வுகள் எல்லாம் இக்கூத்தில் குமிழி விடு கின்றன.

மூவாயிரம் ஆண்டுக்கட்டு முன் நடந்த கதையிதுவாம்.

‘சீராய் இளம் சந்ததிகள் வாழுநல்ல பாடமிதாம்’

என வரும் வரிகள் நூலாசிரியரை அறியாமலேயே வந்து உதிர்ந்திருக்க வாம்.

‘நாடி நரம்பு படக்குப் படக்கு என்று இங்கு அடிக்குது எங்கும் ஓட வழியில்லாமல் எமது இரத்தம் துடிக்குது!

பாதி உடம்பு உயிர் குறைந்து பிழைக்கத்தடு மாறுது

தழைத்து வந்த எமது இனம் தரையில்ச் சாயப்போகுது!!’

இப்பாடவில் இஸ்ராயலரின் அச்சத்தை அழகாகக் குறிப்பிடுகின்

றார் ஆசிரியர்.

கோவியாத்து: பேடிகளே துணிந்து வாருங்கள்; துணிந்தவன் வீரம் அணிந்தவன் மறம் படிந்தவன், நெஞ்சால் நிமிர்ந்தவன், உரம் செறிந்தவன், வேகங் கொண்டவன், மாணம் உணர்ந்தவன், நாட்டுப்பற்று நிறைந்தவன், தன் அரசை மதிப்பவன், எதிரியை எதிர்ப்பவன், எதிர்த்துச் சரிப்பவன், சரித்து மிதிப்பவன், மிதித்து அழிப்பவன், வெற்றி படைப்பவன், இந்தப் பட்டியலில் எவனாய் இருந்தாலும் அவன் வரட்டும்! என்று கூறுவது வீர வார்த்தைகளின் நச்சத்திராவகம்.

கோவியாத்தின் உரையில் எரிமலையின் நெருப்பும் அகோரப் புயலும் தேசுபக்தியின் சுவாலையும் தோன்றுகின்றன. இவ்வசனங்களை நமது இளைஞர்கள் ஆணையிறவிற் கேட்டிருப்பார்களோ! என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

சிந்து நடைக்கூத்து, நாடகத்துறையில் புதிய பரிமாணம் ஆகும். அரங்கில் நிறைவேறும் ஆட்ட வடிவங்களை அப்படியே எழுத்தில் எழுதுவது இலகுவான செயலன்று. அடைப்புக் குறியீட்டுக்குள்ளே ஆசிரியர் கூறும் விபரணங்கள் சில்லரை வெருட்டவும் கூடும். இயன்ற வரையிலே ஆசிரியர் முயன்றிருப்பதை அவை புலப்படுத்துகின்றன. சோகம், துயரம், ஆக்திரம், கோபம் என்ற சவைகளுக்கேற்பச் சொற்கள் பாலைப்பழும் போல உதிர்கின்றன. ஆணவழும் அக்கிரமமும் நிறைந்த அதிகாரச் சண்டைகளுக்கான பயங்கர அதட்டல்களைப் பைத்தியக்காரனின் உள்ளாக எடுக்கும் சிறுவன் தாவிதின் உரைகள் முடிகுட்டுகின்றன.

இந்தச் சிந்துநடைக்கூத்து சிறந்த ஆக்கமென்று பாராட்டுகின்றேன்."

∞

‘குழ்ச்சியும் வீழ்ச்சியும்’ துரோணர் ஏகலைவன் பாண்டவர் கதையை மையமாகக் கொண்ட சிந்துநடைக்கூத்து, யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் ஆரம்ப பாடசாலை அதிபர் வனஜா துரைசிங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணக்கி அப்பாடசாலை மாணவிகள் நடிப்பதற்காக எழுதப்பட்டது. எனினும் அது கைகூடிவரவில்லை. ஆனாலும் இந்தக் கூத்து 2007.09.27 அன்று நல்லூர் பிரதேசசபைக் கலாசாரப் பேரவையால் நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது.

இக்கூத்தில், துரோணாச்சாரியார் (துரோணர்) ஏகலைவனிடம் அவனது பெருவிரலைத் தானமாய்க் கேட்டுப் பெற்றபின் அவரது மனச்சாட்சியுடன் அவர் போராடும் நிகழ்வை மாதிரியாக இங்கு தருகின்றேன்.

துரோ - (தனக்குள்ளாக) துரோகம் (உரத்து) துரோகம் (மேலும் உரத்து) நான் செய்தது துரோகம். நான் துரோகம் செய்து விட்டேன். ஏகலைவன் ஆசைக்கு விரோதமாக நடந்துவிட்டேன். (இப்படிக் கூறியபின் அழுகிறார் அதன்பின் இறைவனுக்குச் சொல்கிறார்) இறைவா....! மனித நவாளியுரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

இனத்தைச் சமமாகத் தானே..., நீ படைத்தாய். ஆனால் எல்லா மனிதரும் அதை மனமாக ஏற்றுக்கொண்டார்களா? ஏற்றுக்கொள் ளாதபடியால்த் தானே...., நானும் அந்தப் பாவத்துக்குள் மாட்டிக் கொண்டேன் - வேற்றுமையைக் காட்டிவிட்டேன். அரசவும்சம் ஆண்டிவும்சம் - உயர் தொழில் கீழ்தொழில் என்ற உணர்வு வெறியை என் நெஞ்சில் ஏற்றிவிட்டேன். ஏகலைவனை மோசஞ்செய்துவிட்டேன். நான் செய்தது அந்தி (உரத்து) அந்தி (மேலும் உரத்து) அந்தி. என் மனச்சாட்சி என்னைக் கொல்லட்டும். (உரத்து) என்னைக் கொல்லட்டும்

(என்று சொன்ன துரோணர் மேல்மேடை வலது மையம் நோக்கி இறுதி வசனங்களைப் பேசியபடி சென்று அந்த மையத்தில் முகங்குப்புற வீந்து கிடக்கிறார். அப்போது அவரின் மனச்சாட்சிகளுள் ஒன்றான கெட்ட மனச்சாட்சி அவருளிருந்து வெளியேறி, பாட ஆடியபடி நடுவு மேடைக்கு வருகிறது... பின்னர் முழுமேடையையும் பயன்படுத்தி ஆடுகிறது.)

பாடல் மெட்டு: காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்தில்வரும் “நானும் ஆதிசிவன் மைந்தனல்லோ”

கெ.ம- உந்தன் செய்கை அது நீதி அன்றோ - ஒரு குறை உன்னில்க் காண்பதற்கு யாரெவ ருண்டோ புத்தி கொண்டு நீயும் செய்தாய் இன்று - வேறு எவரிந்த உத்தி செய்வர் உன்னைப் போலிங்கு (இதே நேரம் துரோணருளிருந்து வெளிக்கினம்பிய நல்ல மனச்சாட்சி மேல் மேடை வலது மையத்திலிருந்து பாடிப்பாடு புறப்பட்டு முழு மேடையையும் பயன்படுத்துகிறது ஆடி-ஆடி..)

ந.ம. - பெரும் சூழ்ச்சி இது சூழ்ச்சி இது - இந்தப் பாருலகில் நல்லவர்கள் செய்வரோ சொல்லு ஆசான் என்பதற்கு மாறு செய்தாய் - மாசு அகற்றிட வேண்டிய நீ மாசு ஏன் செய்தாய்

கெ.ம- இதில் என்ன மாசு மாசு உண்டு - என்று சொல்லுகிறாய் நீயுமெந்தக் காரணங்கொண்டு நானும் துரோணர் மனச் சாட்சியல்லோ - அவர் செய்யும் தீய செயலெந்தன் திட்டமல்லவோ

ந.ம. - கெட்ட உள்ளங்கொண்ட தீயவனே - நீயும் நல்லமனச் சாட்சியாகு நன்மை செய்வே மாந்தர் நல்ல செயல் செய்வதற்கு - உன்னைப் போன்ற கெட்ட மனச்சாட்சி தடை அதற்கு

கெ.ம- நீயும் பூமியைப் பார் வானத்தைப்பார் அதில் ஒற்றுமைகள் உண்டா என்று நன்றாய் என்னிப்பார் இது இயல்பு இதை மாற்றலாமோ - வேறு

பாடுகளை மாற்ற உண்ணால் ஆகிடுமாமோ

நீயும் நானுமிங்கு வாழுவேண்டும் - எங்கள்

செய்கைகளில் உள்ளவேறு பாடுகள் தோன்றும்

- ந.ம. - உன்னைப் போன்ற மனச்சாட்சி நெஞ்சில் - படிந்தால் மானிடரின் நெஞ்சம் அது தோய்ந்திடும் நஞ்சில் அந்த வேளையெங்கும் பூகம்பமே - மனித வாழ்விலெந்த நேரத்திலும் தொல்லை துண்பமே அதால் தெய்வம் விட்டு வையாதுன்னை - இந்த வையத்தில் நீ வேதனையால்ச் சாகுவாய் உண்மை (இப்படி நல்ல மனச்சாட்சி சொன்னதும் ஆக்திரமடைந்த கேட்ட மனச்சாட்சி பாடுவதையும் ஆடுவதையும் நிறுத்தி, வசன நடையில்க் கேட்கிறது நல்ல மனச்சாட்சியை)

கெ.ம- தெய்வம்...., யாரடா அது

- ந.ம - வைய்யம் இன்று வாழ்கிறதென்றால்..., அது தெய்வம் காட்டும் கருணை. இதை நீ புரிந்தால்..., தெய்வம் எது என்று புரியும் உனக்கு. (இது கேட்ட கெட்ட மனச்சாட்சி மறுபடியும் பாடி ஆடுகிறது சிந்து நடையில். அதே மெட்டு: நானும் ஆதிசிவன் மைந்த...)

- கெ.ம- தெய்வம் என்று இல்லை எந்தன் வாழ்வில் - உதை வேண்டுமென்றால்ச் சொல்லு அந்தப் பித்தனின் காதில் வைய்யம் வாழும்வரை நானும் வாழுவேன் - என்றும் என் கருத்தை ஊட்டி ஊட்டி மக்களை ஆள்வேன்.

- ந.ம. - அறிவுத் துரோணரையும் நீயே ஆட்டிப் - படைத்த காரணத்தால்ச் செய்தார் அவர் அன்று ஒரு குழ்ச்சி கீழ்ப் படிவு என்ற பேரைச் சூட்டி - அந்த ஏகலைவன் பாவும் இங்கு கண்டான் ஒரு வீழ்ச்சி

- கெ.ம- அது என் திறமை உண்ணிடத்தில் - இருந்தால் சொல்லிக்காட்டு நடந்தது எந்த இடத்தில் எனக்குப் பூச்சாண்டிநீ காட்டிடாதே - கேட்பாய் தோல்வி என்றும் எனக்கில்லை நீ வெருட்டாதே

- ந.ம. - நீயோ நல்லமனச் சாட்சிதனை - மடக்கி வைப்பதனால் இவ்வுகைம் சீறுது உன்னை கண்ணை மூடிச்செயல் செய்யும் உன்னை - தெய்வம் கொல்லாவிடில் நீயழிப்பாய் எங்களின் மன்னை

- கெ.ம- என்னைக் கொல்லுமுன்நான் உன்னைக் கொல்வேன் - என்னைச் சீறுகின்ற தெய்வத்தையும் நிச்சயம் வெல்வேன். இங்கு யாரெனக்கு ஈடாகுவார் - எந்தன் வலையினில் வீழ்ந்தவர்கள் பாழாகி மாழவர்

- ந.ம. - அப்போ போர் இரண்டு பேர்க்குமாகும் - அதில் நவானியூராளின் கலை திலகீயப் பணிகள்

உந்தன் கெட்ட மனச்சாட்சி சத்தியம் சாகும்

தெய்வத் தீர்ப்பு அது மாறிடாது - தீர்ப்பில்

உந்தனுயிர் நிச்சயமாயத் தப்பமுடியாது

(இதுகேட்ட கெ.ம. சொல்கிறது ந.மனச்சாட்சிக்கு உரை நடையில்)

கெ.ம: எடா நல்ல மனச்சாட்சி, போதுமெடா உனது அறிவுரையும் தெளி வுரையும். இந்த நொடி தொடக்கம் எனக்கும் உனக்கும் அடிப்பிடி, உன்னை இனி விட்டு வைக்கேன். பின்மாக இட்டு வைப்பேன் இந்த மன்னுக்குள். அப்போது தான் மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சியாய் ஊறும் என் கண்ணுக்குள்

ந.ம. - தேவையின்றிச் சொல்லமாட்டேன் காரணமின்றிச் சண்டைக்கு இறங்க மாட்டேன். என்றைக்கு எவர் என்னை எதிர்க்கிறாரோ..., அன்றைக்கு அவர் தன்னை இழுக்கிறார். அந்த நாள் அவருக்கு மரணநாள். ம்... தொடங்கு.

(சண்டை நடக்கிறது இருவருக்கும். கெ.மனச்சாட்சி மடிகிறது. அந்த உடலை மேல் மேடை இடது பக்கத்தால் இழுத்தெறிந்த நல்ல மனச்சாட்சி நடுவு மேடை நடுவு மையத்துக்குச் சென்று சொல்கிறது உரை நடையில்)

ந.ம. - இனி..., இந்தப் பொழுது தொடக்கம்..., துரோணாச்சாரியாரின் மனதில் நல்ல மனச்சாட்சி மட்டுமே வாழும் - நல்ல திட்டமே தீட்டும். அப்போதுதான் அமைதியும் நிம்மதியும் இந்தப் பூமியை ஆளும். எனவே..., துரோணாச்சாரியார் மனதில் மட்டுமல்ல..., எல்லோர் மனதிலும் நல்ல மனச்சாட்சி மட்டுமே வாழ்டும் இதோ ... மறு படியும் குடியேறுகிறேன் அவரின் மனதுக்குள்.

(என்று சொல்லி, குப்பற விழுந்திருக்கும் துரோணாச்சாரியாரின் மனதுக்குள்ப் புகுந்து விடுகிறது நல்ல மனச்சாட்சி. உடனடியாக எழுந்து சிந்து நடையில்ப் பாடியாடுகிறார் துரோணாச்சாரியார். மெட்டு: காத்தவராயனில் வரும் “வென்று வந்தேன் அம்மா வென்று”)

துரோ- கற்றுக் கொண்டேன் இன்று ஒத்துக்கொண்டேன் - எந்தன் கெட்ட மனச்சாட்சி தீது என்பேன் தன்வினை தன்னைச்சுடும் நிச்சயமாம் - அது தெய்வத்தின் தீர்ப்பென்ற முத்திரையாம் என்றோ வரும்மரு நாள் எனக்கு - தெய்வம் அன்றைக்கே தீர்த்திடும் என் கணக்கு அழுந்திடும் சாவாக அது இருக்கும் - எந்தன் பாவத்தின் சம்பளமாய் விளங்கும் வேதனைத் தீ அப்போ என்னை வாட்டும் - அது தீவினை யோர்க்கொரு பாடம் ஊட்டும் நல்லோரைத் துன்பத்தில் ஆழ்த்திடுவோர் - கொடிய

சாவுக்குள்த் தினந்தினம் வீழ்ந்தெழுவோர்
 அந்த வகைக்குள்ளே நான் விழுந்தேன் - நல்ல
 ஆசானென் ரெவ்விதம் பேரெடுப்பேன்
 நிம்மதி எனக்கிணி இல்லையில்லை - எந்தன்
 பாவத்தைக் கழுவுதல் முடியா துண்மை
 (என்று முடித்து மேல்மேடை வலது பக்கத்தால் வெளியேறுகிறார் துரோ
 ணாக்சாரியார்)

இவ்வாறு நல்ல நல்ல கருத்தியல்களைத் தனது சொல்வீச்சினால் மக்
 களுக்குக் கொடுப்பதில் நவாலியூரான் தனித்துவம் வாய்ந்தவர். ‘குழ்ச்சியும்
 வீழ்ச்சியும்’ சிந்துநடைக்கூத்து வெகுவிரைவில் நூலாக வெளியிடப்பட
 வுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

∞

நாடக உத்திமரைகள்

நவாலியுரான் யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றிய பல நாடகங்களுள் சிலவற்றில் நடிக்கும் வாய்ப்பும், ஏனைய சிலவற்றைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் எனக்குக் கிடைத்தது. முதலில் நடிகர் எல்லோரையும் வட்டமாக இருக்க வைத்து அந்த வட்டத்தில் ஒருவனாகத் தானுமிருந்து நாடகக் கதையை எமக்கு எடுத் துரைப்பார். எந்தப் பாத்திரங்களுக்கு எந்தக் குரல் எந்தத் தோற்றும் பொருந்துமோ என்று எங்களைப் பேசவைத்து அதாவது தான் படைத்த பாத்திரங்களுக்குரிய வசனங்களைத் தந்து பேச வைத்து, குரலும் தோற்றும் எந்தப் பாத்திரத்துக் குப் பொருந்துமோ அந்தப் பாத்திரத்துக்கு ஏற்ற - பொருத்தமான நடிகர் களைத் தேர்ந்தெடுப்பார். அப்படிப்பொருத்தமான ஆள் கிடைக்காவிட்டால் கிட்டத்தட்ட அந்தக் குரலும் தோற்றும் உள்ள ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவரைப் பழக்குவார். அந்தந்தப் பாத்திரங்களுக்குரிய குரலைத்தானே பேசிக் காட்டி அந்தப் பாத்திரமாக அந்த ஆளை - அந்த நடிகரை ஆக்கும் திறன் அவருக்கு நினையவுண்டு அதனால்ததான் அவர் தெரிவுசெய்யும் நடிகர்கள் நடிப்பில் வெற்றி பெறுகிறார்கள்.

ஜங்கு பத்து இருபதுதரமென்று எதுவித சலிப்புமின்றி, தானே நடித்துக் காட்டுவார். நடிப்புக்குப் புதியவராயிருந்தாலும் ஏற்கனவே வேறு நாடகாசிரி யர்களின் நாடகங்களில் நடித்தவர்களாயிருந்தாலும், தன்னுடைய திருப்தி வரும்வரை நடித்துக் காட்டி அந்தவிதமாக அவரை நடிக்கவைப்பார். ஒரு பாத்திரம் பேசும் போது காட்டவேண்டிய ஏற்றத்தாழ்வு அதாவது குரலை அந்தந் தச் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப உயர்த்தியும் குறைத்தும் பேசும் முறை மிகமிகப் பிரதானம் என்பதை வலியுநுத்தி நடித்துக்காட்டுவார்.

இரண்டு கிழமைகள் (நாளாந்தப் பயிற்சி) வட்டமாக இருந்து ஏற்றத்தாழ் வுடன் பேசும் விதத்தையும் எந்தெந்த இடத்தில் எந்தெந்த வசனமுடிவில் நிறுத்தி ஒருசில வினாடிகளின் பின் மறுபடியும் தொடங்கவேண்டுமென்பதை யும் வசனங்களை அறுத்திருத்தித் தெளிவாகப் பேசவேண்டுமென்பதையும் சொல்லிக் கொடுப்பார். இவர் சொல்லித் தருவதைச் சரியாக ஒருநடிகனோ நடிகையோ செய்யாவிட்டால் சலிக்காமல் அலுக்காமல், தானே அப்பாத்தி ரத்தை கை கண்முகம் ஆகியவை காட்டவேண்டிய பாவனைகளையும் செய்து நடித்துக் காட்டுவார்.

வட்டமாயிருந்து செயல்ப்பட்டது திருப்தி - வசனங்களைப் பாடமாக்கி விட்டார்கள் என்பது திருப்தி என்று இவர் நினைத்தபின் நாங்கள் மேடையேறி நடிப்போம். எமது வசனத்தாள்கள் எமது கையிலிருக்கா. தொடக்க நவாலியுரானின் கலை கிளக்கீயப் பணிகள்

வசனத்தை மறந்து நடிகளொருவன் முழிக்கும் போது திரைக்கு வெளியே நாடக் கொப்பியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் (புறோம்ர் Prompter) தூண்டு நர் விடுபட்டதை மெதுவாகச் சொல்லித் தருவார். அப்போது அதைச் செவி மடுக்கும் நடிகர் தொடர்ந்து வசனத்தைப் பேசுவார். மேடையில் பேசும் போது - நடிக்கும்போது மேடையைச் சரியாகப் பயன்படுத்துங்கள் என்பார். பின்னனி இசைக்கருவியின் ஒலிபெருக்கிகள் ஒளிச்சாதனங்கள் எப்படி அமைகின்றன என்பதை நடிக நடிகையர் புரிந்து அதற்கேற்றவாறு நடிக்க வேண்டுமென்பதும் இவரது வேண்டுகோள்.

மேடை

மேடை அல்லது அரங்கு என்ற சொல் பொதுவாக வெறும் மேடையைக் குறிப்பது என்பது அனைவராலும் அறியப்பட்ட ஒரு பதம். அதை முழுமையாக ஆராய்ந்து பார்ப்போர்க்கு அது வெறும் மேடை மட்டுமல்ல நாடகச் செயல்ப்பாடு அந்த மேடையில் இருக்கும்போது, கதைவசன கர்த்தா - நெறியாளர் - பாடலாசிரியர் - வசனத் தூண்டுநர் (Prompter) - ஒலி அமைப்பாளர் - ஒளி அமைப்பாளர் - பின்னணிப்பாடகர் - பின்னணி வாத்தியக் கலைஞர் - ஒப்பனையாளர் ஆகியோரே அரங்கு ஆகும். இவர்களின் செயற்பாடுகளை நடிகர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டிய அவசியத்தை நடிகர்களுக்குச் சொல்லி வைக்கும் பழக்கமும் நவாலியூரானுக்குண்டு.

அரைப்பிறை வழவு நழைப்பு

நடிகர்களை அரைப்பிறை வடிவத்தில் நகர்த்தி நடிக்க வைப்பதை அவர் தனது ஒவ்வொரு நாடகத்திலும் அறிவழுத்துவார். உறுதி செய்வார். அதே நேரத்தில் வசனங்களைப் பேசும்போது நடிகளொருவன் அல்லது நடிகை ஒருத்தி தேவையின்றி நடப்பதையும் ஒரு நடிகன் மற்றொரு நடிகளைக் கடந்து (Crossing) செல் வதையும் தாறுமாறாகக் கால்களை வைப்பதையும் அவர் திருத்தி விடுவார்.

உத்திகள்

இன்றைய நாடகாசிரியர்கள் பெரும்பாலும் ஒரு காட்சி நாடகங்களையே எழுதுகிறார்கள். இல்லையென்றால் மேடையில் அரங்கப் பொருள்கள் (உதாரணமாக வீடென்றால் வீட்டுக்குரியவைகள்) இல்லாமலே வெவ் வேறு களங்களில் நடக்கும் சம்பவங்களை ஒரே மேடையில் நடத்தியும் காட்டுகிறார்கள். இதுவும் ஒரு நாடக உத்தி என்றே கூறலாம்.

நவாலியூரானின் நாடகங்களில் 95 வீதமானவை ஒரு காட்சி நாடகங்களாகும். இவருடைய காசியப்பா ஏழு காட்சிகளைக் கொண்ட நாடகம். இந்த நாடக மேடையின் நடுவிலும் ஒரு திரைச்சேலை கட்டப்பட்டிருக்கும். முதலாம் காட்சி நடந்து கொண்டிருக்கும் அதேவேளை நடுத்திரைக்குப் பின்னால் அதாவது மேல்மேடையில் இரண்டாம் காட்சிக்குரிய அரங்கப் பொருட்கள் அந்தந்த இடங்களில் வைக்கப்பட்டு நடிகர்களும் நடிப்பதற்கான ஆயத்தத்தோடு நிற்பர். முதலாம் காட்சி முடிவுற்று நடிக, நடிகையர் வெளியேறி நவாலியூரானின் கலை இகையைப் பணிகள்

யதும் நடுத்திரை விலகும். இரண்டாம் காட்சிக்குரியவர்கள் (கீழ் மேடைக்கு) வந்து நடிப்பர். அப்போது நடுத்திரை இறங்கும். அத்திரைக்குப் பின்னால் (மேல் மேடையில்) மூன்றாம் காட்சிக்குரிய அரங்கப் பொருள்கள் அந்தந்த இடங்களில் வைக்கப்படும். நடிகர்களும் நடிப்பதற்கான ஆயத்தத்தோடு நிற்பர். இவ் விதமாகவே நாடகத்தில் எத்தனை காட்சிகளோ அத்தனை காட்சிகளும் நடந்தேறும். ஒரு வினாடி தாமதம்கூட இருக்காது. நவாலியூரானின் ஏழு காட்சிகள் கொண்ட காசியப்பா நாடக வெற்றிக்கான காரணிகளுள் இந்த உத்தியும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறுகாட்சிகளைக் கொண்ட நவாலியூரானின் “நாளை மலரும்” என்ற நாடகத்தில் இன்னுமொரு உத்தி கையாளப்பட்டிருக்கிறது. முதலாம் காட்சி, மூன்பக்கத்தில் (நடுமேடையிலும், கீழ்மேடையிலும்) நடைபெறும்போது மேடையின் பின்பற்றத்தின் (மேல் மேடையின்) வலது பக்கத்தில் இரண்டாவது காட்சிக்குரிய நடிக நடிகையர் தத்தமக்குரிய இடங்களில் உறைநிலையிலும் (still) மேல் மேடையின் இடது பக்கத்தில் மூன்றாம் காட்சிக்குரிய நடிக நடிகையர் வசனம் பேசாது மெளனிகளாய் நின்று தமது செயல்ப்பாடுகளைச் செய்து கொண்டும் காணப்படுவர். முதலாம் காட்சி நடிக நடிகையர் தமது காட்சியை முடித்து மேடையின் இடது வலது பக்கமாக வெளியேறியதும் இரண்டாம் காட்சிக்குரியவர்கள் கீழ்மேடையையும் நடுவு மேடையையும் பயன்படுத்தி நடித்துக் கொண்டிருக்க மூன்றாம் காட்சிக்குரியவர்கள் மேல் மேடை வலது பக்கத்துக்கு நகர்ந்து வசனம் பேசாது மெளனிகளாகி உறைநிலைச் செயல்ப் பாடுகளோடு காணப்படுவர். அப்போது 4ஆம் காட்சிக்குரியவர்கள் மேல் மேடை இடது பக்கம் வந்து வசனம் பேசாது தத்தம் செயல்களை மட்டும் செய்து கொண்டிருப்பர். இவ்வாறு ஆறுகாட்சிகளும் நடைபெற்று முடியும். காட்சிகளுக்கிடையே எந்தத் தாமதமும் இருக்காது - இருக்கவும் முடியாது.

இவருடைய நாடகங்களில் இன்னுமோர் உத்தியைப் பார்த்திருக்கிறேன். இந்த உத்தியை வேறு நாடகாசிரியர்களும் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இவரும் அதைத்தனது ஒருசில நாடகங்களில் பயன்படுத்தியதைக் காணமுடிந்தது. பற்பல இடங்களில் அதாவது வெவ்வேறு களங்களில் நடக்கும் சம்பவங்கள், களங்கள் எத்தனையாயிருந்தாலும் அதற்குரிய நடிகர்களை மேல் மேடை, இடது - மேல் மேடை நடுவு - மேல்மேடை வலது - நடுவு மேடை இடது - நடுவு மேடை நடுவு - நடுவு மேடை வலது - கீழ்மேடை இடது - கீழ் மேடை நடுவு - கீழ்மேடை வலது என்றாள்ள பகுதிகளில் நிறுத்துவார். உதாரணமாக ஒன்பது களங்களில் நடக்கும் சம்பவங்களாயிருந்தால் இந்த ஒன்பதிலும் அந்தந்தக் களங்களுக்குரிய நடிக நடிகையரை நிறுத்துவார். ஐந்து களங்களாயிருந்தால், பார்வையாளருக்கு நன்கு தெரியக்கூடிய பகுதிகளில் (மையங்களில்) அந்தந்தக் களங்களுக்குரிய நடிகர் நடிகையர் நிறுத்தப்படுவர்.

திரை திறக்கப்படும் போது எந்தக் களத்துக்குரியவர் முதலில் பேசவேண் டுமோ அவர்கள் பேச ஆரம்பிப்பர். அங்கு நடிகர்களின் நடைகள் ஓரளவு மட்டுப்படுத்தப்படும். முகபாவம் - கையசைவு - ஒருவர் பேசும் போது மற்றவர் நவாலியூரானின் கலை இகையைப் பணிகள்

காட்டும் எதிர் உணர்வு (reaction) அங்கு பளிச்சிடும். அவர்களின் பேச்சு - நடிப்பு முடியும் போது அவர்கள் உறைநிலையிலிருப்பார்கள். அதே நேரம் இரண்டாம் களத்துக்குரியவர்கள் பேசுவார்கள் - நடிப்பார்கள். அப்போது ஏனைய களத் துக்குரியவர்களெல்லாம் உறைநிலையில் (still)க் காணப்படுவார்கள். இறுதிக் களமோ கதையின் இறுதியோ வரும்வரை இந்த நிலை தொடரும். கதை முடியும் போது திரை இறங்கும் அதாவது மூடப்படும்.

இப்படியான உத்திகள் பயன்படுவதற்கு இரண்டு காரணங்களைச் சொல்லலாம். ஒன்று - காட்சிக்குக் காட்சி திரை விலகி திரைமுடி மறுதிரை விலகும் வரை ஒருசில நிமிட காலதாமதம் ஏற்படும். அந்தக் காலதாமதம் பத்துப் பதினெண்து நிமிடங்கள் கூட நீடிக்கலாம். அந்த நேரத்தில்ப் பார்வையாளர்களின் மத்தியில் சில சலசலப்புகள் ஏற்படும். அல்லாவிடில், தங்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளை - அரசியல்ப் பிரச்சனைகளை - கூடுதலாக நடிக்கடிகையரின் குறைகளை அலகுபவர்களாகவே அந்தப் பார்வையாளர்கள் காணப்படுவர்.

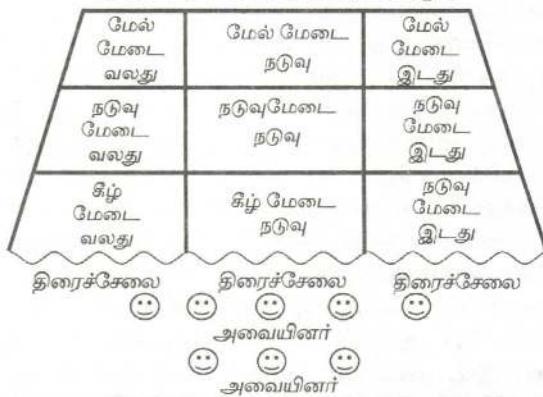
இரண்டு - பல காட்சி நாடகங்களில் அந்தக் காட்சிக்குரிய அரங்கப் பொருள் களைச் சேகரிக்கும் இடையூறுகளைப் போக்கிவிடலாம் என்பதும் தற்செயலாக அந்த நாடகத்தை வேறு ஓர் ஊரில் நடிப்பதாயிருந்தால் அவைகளைக் காவிச் செல்லும் சிரமமும் தவிர்க்கப்படும் என்பதுவும் ஒரு காரணியாயிருக்கலாம்.

நவாலியூரானின் இன்னொரு உத்தியை அவருடைய 'நீதிகேட்டாள் சோழ நாட்டாள்' என்ற நாடகத்தில் பார்த்தேன். மன்னன் பாண்டியன் (பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்) இறந்தும் ஆவேசங்கொண்ட கண்ணகி அதாவது நீதிகேட்ட சோழநாட்டாள், பொது மக்களைக் கொண்டு பாண்டிய மன்னனின் அரச வையைக் கொழுத்தி எரித்து நீறாக்குங்காட்சி. அதுவும் ஒருவகை உத்தியென்றே கூறவேண்டும்.

இப்படியான பல உத்திகளைத் தனது நாடகங்களில் நவாலியூரான் பயன்படுத்தியமை பார்வையாளரை ஈர்த்த தென்றால் மிகையல்ல.

80

மேடையும் மேடைப் பிரிவுகளும்

பட்டங்களும் விருதுகளும்

1950களில் நாடகத்துறைக்குள் நுழைந்த நவாலியூரான் இன்றுவரை பெற்ற பட்டங்கள் விருதுகள் கொரவங்கள் ஏராளம். இவரது கலை ஆளுமையின் உச்சத்துக்குக் கட்டியம் கூறுவனவாக இவை அமைகின்றன.

ஒரு கலைஞன் தான் வாழும் காலத்தில் - தனது திறமைக்கான பெறுபேறுகளை அனுபவிப்பது குறைந்துவரும் இக்காலத்தில் நவாலியூரான் தனது ஆளுமையின் பெறுபேறுகளை அனுபவித்துள்ளார். அந்த வகையில் இவர் கொடுத்து வைத்த ஓர் உண்ணதக் கலைஞர்.

நவாலியூரான் பெற்ற பட்டங்களும் விருதுகளும்:

1952 இல் தெற்கு நவாலியூர் சனசமூக நிலையத்தில் ‘முதல்கல்’ என்ற நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இந்நிகழ்வுக்கு பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தவிங்கம் ‘புதுமை நடிகள்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

1980 இல் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் வழங்கிய பட்டம்தான் ‘கலைமதி’

1983 இல் கண்டி கலாரசிகர் மன்றம் ‘சர்வகலா வல்லவன்’ என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்தது. கண்டியிலும், அதனைச் சூழவுள்ள பிரதேசங்களிலும் இருபத்தி ஐந்து வருடங்களாக நாடகப் பணியாற்றியமைக்காகவும், ஹார் மோனியம் - வயலின் போன்ற இசைக் கருவிகளை, பின்னணி வாத்தியங்களாக வாசித்தமைக்காகவும், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியமைக்காகவும், எழுத்தாளுமைக்காகவும் இப்பட்டம் கலாரசிகர் மன்றத்தினால் வழங்கப்பட்டது.

1987 இல் கந்தர்மடம் புவவர் சிந்தனைச் சிற்பி செ.து. தெட்சணா மூர்த்தி ‘நடிப்பிசைத் திலகம்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கினார்.

1989 இல் யாழ்ப்பாணம் பெரியபுலம் தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தினால் ‘நாடகக்குருரிசில்’ என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. 1986 தொடக்கம் 1989 வரை அப்பாடசாலைக்கு நவாலியூரான் வழங்கிய நாடகங்களுக்காக,

1991 இல் யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம் ஆத்திகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலையத்தினால் ‘தமிழ் நாடகக் கலைத்திலகம்’ என்ற பட்டம்...

2002 இல் நல்லூர்ப் பிரதேசச் செயலக் கலாசாரப் பேரவையால் ‘கலை ஞானச் சுடர்’ என்ற பட்டம்...

2002 இல் கண்டி மத்திய மாகாண சபையினால் ‘கலை மாணிக்கம்’ (கலைஞர் பிரிவு) பட்டம் சூட்டப்பட்டது.

2003 இல் மாணிப்பாய் பூர்முருகன் அருள் மார்க்கண்டு சவாமிகள் ‘கலைத் தென்றல்’ என்ற பட்டத்தை...

‘கலாபூஷணம்’ விருதை பூர்லங்கா கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு 1998 இல் வழங்கியது.

‘முதுகலைஞர்’ விருதை இலங்கைக் கலைகழகத்தின் தேசிய நாடக சபை 2004 இல் வழங்கியது. இவ்விருது பெற்ற முதல் தமிழன் நவாலியூரான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கலாபூஷணம் மெற்றாஸ் மயிலின் வழிகாட்டலில் இயங்கும் பாரம் பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் 2002.08.24 அன்று எவர் சில்வர் முடிகுடி பொன்னாடை போர்த்தி கெளரவித்த 23 கலைஞர்களுள் நவாலியூரானும் ஒருவர்.

‘கலைப்பேரரசு விருது’ இது கலைப்பேரரசு ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை நினைவு விருது சபையினால் 2005 இல் வழங்கப்பட்டது.

நவாலியூரானின் கலைப்பணியை உணர்ந்த இவரது ஊர்மக்களினால் நவாலி தெற்கு முரசோலி சனசமூக நிலையத்திற்கு அருகில் ‘கலாபூஷணம் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை கலையரங்கு’ 2001 சித்திரையில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. எஸ். பாலநாதன் தலைமையில், மாணிப்பாய் பிரதேசசபைத் தலைவர் வெ.அ.ஜோன்சன் நாடாவை வெட்டி கலையரங்கத்தைத் திறந்து வைத்தார். இந்திகழிவில் தென்னிந்திய திருச்சபையைச் சேர்ந்த அருள்பணி ஏ. ஜெயக்குமார் - உள்ளுராட்சி உதவியாளர் எஸ். ரமேஷ் கிராம அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் க. சிறிபதி ஆகியோர் கலந்து சிறப்புரைகள் ஆற்றினர்.

யாழிப்பாணம் மத்திய கல்லூரியின் ‘வாழும் கலைஞர்களைக் கெளர விக்கும் அமைப்பு’ நவாலியூரானின் பவளவிழாவை 2004 நே 06 இல் வெகு கோலாகலமாகக் கொண்டாடியது. வாழும் கலைஞர்களைக் கெளரவிக்கும் அமைப்பின் தலைவரும் இணைப்பாளருமாகிய க. இராசதுரையின் தலைமையில் நடைபெற்ற இந் நிகழ்வில் ‘நவாலியூரான் பவள விழா மலர்’ வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்த செல்வி நிறைஞ்சலா ஜீவானந்தம், தனது நுண்கலைமாணிப் பட்டத்திற்கான இறுதித்தேர்வின், ஒரு பகுதித்தேர்வை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரை “முதுகலைஞர் கலாபூஷணம் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரையின் நெறியாள்கையிலான நாடகங்களும் ஆடலுக்கான பாடல்களும்” என்ற தலைப்பிலாகும்.

திரைப்படம்

இலங்கைத்தமிழ்த் திரைப்படங்களாக ‘சமுதாயம்’ (1962), ‘தோட்டக்காரி’ (1963), ‘கடமையின் எல்லை’ (1966), ‘பாசநிலா’ (1966), ‘ராக்கிடிறைவர்’ (1966), ‘நிர்மலா’ (1968), ‘மஞ்சள் குங்குமம்’ (1970), ‘வெண்சங்கு’ (1970), ‘குத்துவிளாக்கு’ (1972), ‘மீனவப் பெண்’ (1973), ‘புதிய காற்று’ (1975), ‘கோமாளிகள்’ (1976), ‘காத்திருப்பேன் உனக்காக’ (1976), ‘பொன்மணி’ (1977), ‘நான் உங்கள் தோழன்’ (1978), ‘வாடைக் காற்று’ (1978), ‘தென்றலும் புயலும்’ (1978), ‘தெய்வம் தந்த வீடு’ (1978), ‘ஏமாளிகள்’ (1978), ‘அநுராகம்’ (1978), ‘எங்களில் ஒருவன்’ (1979), ‘மாமியார் வீடு’ (1979), ‘நெஞ்சுக்கு நீதி’ (1980), ‘இரத்தத்தின் இரத்தமே’ (1980), ‘அவள் ஒரு ஜீவநதி’ (1980), ‘நாடுபோற்ற வாழ்க்’ (1980), ‘பாதை மாறிய பருவங்கள்’ (1982), ‘ஷர்மிளாவின் இதய ராகம்’ (1993) இவ்வாறு 28 நேரடித் தமிழ்த் திரைப்படங்களும் - சிங்களத் திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டு வெளியான ஒன்பது திரைப்படங்களுமாக மொத்தம் 37 திரைப்படங்கள் இலங்கையில் வெளிவந்துள்ளன. 1993இல் வெளிவந்த ‘ஷர்மிளாவின் இதய ராகம்’ என்ற ஒரே ஒரு திரைப்படத் தைத் தவிர கடந்த 22 ஆண்டுகளில் (2004க் கணிப்பின்படி) வேறொந்தத் தமிழ்த் திரைப்படமும் இலங்கையில் வெளிவரவில்லை. இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படத்திற்குப் பெரும் தாக்கத்தைக் கொடுத்தது 1983ஆம் ஆண்டு யூலை இனக்கலவரமே ஆகும்.

இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் நவாலியூரானுக்கும் இடமுண்டு. இலங்கையில் 1960களிலிருந்து தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளிவந்தன. இத்திரைப்படங்களுள் நவாலியூரானின் கதைவசனம் பாடல்களில் உருவான ‘காத்திருப்பேன் உனக்காக’ என்ற திரைப்படமும் ஒன்றாகும்.

மலையக்குடில் வத்தேகம் என்ற ஊரில் உள்ள ஒரு தமிழ்முருக்கு எஸ்டேட்டும் பல தொழில்களும் சொந்தமாக இருந்தன. இவரின் புதல்வர்கள் சினிமாமீது கொண்ட பற்றுதலினால் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றுக்குத் தம்மால் இயன்ற பங்களிப்பைச் செய்யத் தீர்மானித்தனர். அதன்படி ‘காத்திருப்பேன் உனக்காக’ என்ற பெயரில் திரைப்படமொன்றைத் தயாரிக்கலாம் என்று முடிவு செய்தார்கள். அப்படி முடிவுசெய்த சகோதரர்கள்தான் எம்.ஜெயராமச்சந்திரன், எம்.தீனதயாளன், எம்.ஜெயராஜ் ஆகியோராவர். படத்திற்கான கதை எம்.ஜெயராஜ்சிதம் ஏற்கனவே தயாராக இருந்தது. அது ஓர் உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கலைத்துறையில் இவர்களது குழுவான நவாலியூரானின் மூலம் கதைக்கான திரைக்கதையையும் வசனங்களை நவாலியூரானின் கணக் கையிடப் பணிகள்

யும் பாடல்களையும் எழுதுவித்தனர்.

'காத்திருப்பேன் உனக்காக' என்ற திரைப்படத்தின் இயக்குநர் பொறுப்பு எஸ்.வி.சந்திரனுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஆர்.முத்துச்சாமி பாடல்களுக்கு ஏற்ற வகையில் இசையமைத்திருந்தார். ஒளிப்பதிவினை எஸ்.தெய்வேந்திரா செய்திருந்தார்.

∞

காத்திருப்பேன் உனக்காக கதைச்சுருக்கம்

கொழும்பு நகரைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்ட சிவகுமாரனும் சன் முகறாஜீயும் வியாபார நிறுவனமொன்றின் பங்காளிகள் மட்டுமல்ல மிகமிக நெருங்கிய நண்பர்களுமாவர். தமது நட்பை மேலும் வலுப்படுத்துவதற்காக, இருவிட்டாரும் திருமண ஒப்பந்தங்களையும் செய்து கொள்கின்றனர். அதன் படி சிவகுமாரனின் மூத்த மகன் றாஜா, சன்முகறாஜீன் மகன் ராஜியையும், சன்முகறாஜீன் மகன் கண்ணன் சிவகுமாரனின் மகன் வதனியையும் மனம் முடிக்க வேண்டும். சிவகுமாரனின் முதல் மனைவி காலஞ்சென்ற மல்லிகாவுக் குப் பிறந்தவன்தான் றாஜா. இரண்டாவது மனைவி சந்தரிக்குப் பிறந்தவர்கள் பாடு. மற்றது வதனி. சன்முகறாஜீன் பிள்ளைகள் இருவர். ஒருவன் கண்ணன். நிறுவனமொன்றில் வேலை பார்க்கிறான். மற்றது றாஜி. இவர்களுக்குத் தாயில்லை. சன்முகறாஜீயும் வேறு திருமணஞ்ச செய்யவில்லை. கண்ணனும் வதனியும் ஏற்கனவே ஒருவரையொருவர் விரும்பியதால் காதலர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் றாஜாவும் றாஜியும் அப்படியில்லை. றாஜி மனப்பூர்வமாக றாஜாவை விரும்புகிறாள். ஆனால் றாஜா, மாத்தளையிலுள்ள தனது தகப்பனின் மிகப் பெரிய பண்ணையொன்றை நடாத்திக் கொண்டிருக்கும். தனது தாய்மாமன் றாஜாசுந்தரத்தின் மகன் சாந்தாவையே விரும்புகிறான். கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில், பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருக்கும் றாஜா வோடுதான் றாஜியும் படிக்கிறாள். இந்த நிலையில் எப்படியாவது றாஜா வை, தான் மனம் முடிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கோடு செயல்ப்படும் அந்த றாஜிக்கு, சாந்தாவை றாஜா காதலிப்பது கசப்பாகிறது, எனவே றாஜாவை அடைய ஒரு சூழ்சி செய்கிறாள் றாஜி. காலம் நகர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. றாஜாசுந்தரமும் சாந்தாவும் வழக்கமாக வருவதுபோல் அன்றைக்கும் சிவகுமாரன் வீட்டுக்கு வருகை தந்தார்கள். மறுநாள் மாத்தளை திரும்ப வேண்டும். சாந்தாவை, ஒரு சில கிழமைகள் தமிழ்மோடு தங்கும்படி சிவகுமாரன் பணித்த தால். றாஜாசுந்தரம் மாத்தளை திரும்பிவிட்டார்.

றாஜா - சாந்தா காதல் விவகாரம் உச்சமடையத் தொடங்கிவிட்டது. இதை எப்படியோ அறிந்த சிவகுமாரன் றாஜாவை அடித்துத் தண்டித்தது மட்டுமல்ல, சாந்தாவை மாத்தளைக்கும் அனுப்பிவிடுகிறார் உடனடியாக. சாந்தா வைத் தனது காரில் கூட்டிச் செல்கிறான் பாடு. இடைவழியில் கார் நிற்கிறது. தனது மோபைக்கில், காரைத் தொடர்ந்து வந்த றாஜா, தனது காதலியுடன் ஒரு சில நிமிடங்கள் கதைத்துவிட்டு மறுபடியும் தம்பியாருடன் (பாபுவுடன்) நவாலியூரானின் கலை இக்கியப் பணிகள்

சாந்தாவை அனுப்பிவிடுகிறான்.

இதன்பின்னர் ராஜியின் சூழ்சியையும் - ராஜா உணவின்றி உறக்க மின்றி மனச்சோர்வுடன் இருப்பதையும் சந்தரி மூலம் சிவகுமாரன் அறிந்து ராஜாவுடன் பேசுகிறார். தனது படத்தை, தான் ராஜியிடம் கொடுக்கவில்லை என்ற உண்மையையும் தகப்பனுக்கு விளக்கப்படுத்துகிறான் ராஜா. அதன்பின் ராஜா சாந்தா கலியாணம் உறுதியாகிறது. சாந்தாவின் கழுத்தில், தாலி அணிவதற்கு ராஜா தயாராகிக் கொண்டிருந்த அதே நேரம் கத்திக் கதறி ஒடி வந்த வதனியால், கலியாண மண்டபம் அல்லோல் கல்லோலமாகிறது. அவளை இழுத்துவந்த கண்ணன் “இவளை நான் கெடுத்துவிட்டேன். எனது தங்கை ராஜி யின் கழுத்தில் ராஜா தாலி கட்டாவிட்டால் - பதிலாகச் சாந்தாவின் கழுத்தில் ராஜா தாலியைக் கட்டினால் இந்த வதனிக்கு நான் இனிக் கணவனில்லை. அவள் விதவை” என்று அடித்துக் கூறுகிறான். கலியாணம் சூழ்ம்புகிறது - சிவகுமாரன் அதிர்ச்சியினால் அதே இடத்தல் இறந்தது - வதனி கற்பிழந்தது - சிவகுமாரன் இறந்ததால் சுந்தரி விதவையானது - இவைகளை நினைத்து விரக்தியடைந்த பாடு குடிகாரரானானது ஆகிய செயற்பாடுகள் சாந்தாவின் மனதில் மாபெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின.

இந்த நிலையில், சாந்தாவைச் சந்திக்க மாத்தளை வருகிறான் ராஜா. அங்கு ராஜாசுந்தரமும் சிவாகமியுமில்லை. பண்ணைக்குப் போய்விட்டார்கள். சாந்தா கதைக்கிறாள் ராஜாவுடன். ராஜா வீட்டார் (தனது மாமன் வீட்டார்) நிம்மதியாக வாழ வேண்டில் ராஜா கட்டாயமாக ராஜீயை மனம் முடிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திய சாந்தா, தானும் வேறொருவனை மனம் முடிக்கப் போவதாக வாக்குறுதியளிக்கிறாள்.

ராஜி - ராஜா திருமணமேடை, எல்லோரையும் வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. திடீரென ஒரு தந்தி மாத்தளையிலிருந்து. “சாந்தாவுக்கு ஆபத்து உடன் வரவும்” ராஜாவுக்கு வந்த இந்தத் தந்தி ராஜாவை மாத்தளைக்குப் பறக்கவைத்தது. அவனது மோபைக் இனியில்லை என்ற வேகத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் பாடுவின் கார் அதில், சுந்தரியும் இருக்கிறாள்.

அதே நேரம் திருமண மேடையிலிருந்த ராஜி தனது சூழ்சியைத் தனது தந்தைக்கும் தமயனுக்கும் அம்பலப்படுத்தியதும் சன்முகராஜ் குடும்பமும் பறக்கிறது மாத்தளைக்கு. ஏற்கனவே மாத்தளை சென்ற ராஜா, ராஜாசுந்தரம் வீடு செல்கிறான் அங்கு ராஜாசுந்தரமில்லை. சிவகாமி அழுதுகொண்டிருக்கிறான். திட்டித்தீர்க்கிறாள் ராஜாவை “சுடுகாட்டுக்குப் போய் உன் சாந்தாவைப் பார்” என்று கடுந்தொனியில் கூறுகிறாள். ராஜாவின் மோ-பைக் மாத்தளைச் சுடலையை அடைகிறது. கத்திக் கதறியபடி போய்க்கொண்டிருந்த ராஜா, மோ-பைக்கிலிருந்து தவறி விழுந்து உருண்டு, புரண்டு, சாந்தாவை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் நெருப்பில் விழ ஒடுகிறான். அங்கிருந்த ராஜாசுந்தரமும் மற்றவர்களும் சேர்ந்து அவனை இருக்கிப் பிடித்து நெருப்பில் நவாவியூரானின் கலை தீலக்கியப் பணிகள்

அவனை விழுவிடாது தடுத்த போது அவனது ஆவி திடமிரெனப் பிரிகிறது.

“நானும் கட்டாயம் திருமணம் செய்யப் போறன். நீங்களும் றாஜீயைத் திருமணஞ் செய்து குடும்ப நிம்மதியை ஏற்படுத்துங்கோ” என்று பொய் சொல்லி, தற்கொலை செய்து கொண்டாள் சாந்தா. அதனால் நெருப்பிலெரிந்து கொண்டிருக்கிறது சாந்தாவின் உடல். அந்த உடலை நீக்கிச் சென்ற அவளது ஆவி வானத்திலிருந்து

“காத்திருப்பேன் உனக்காக” என்ற பாடலை இசைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

○○

ஜெயராஜின் இக்கதைக் கருவை நவாலியூரான் மிக அழகாகத் திரைக் கதை வசனமாக்கியுள்ளார். அதிலொரு காட்சி: றாஜாவும் சாந்தாவும், சாந்தாவின் அறையில், காதலின் உச்சகட்டத்திலிருந்தபோது திடமிரென அந்த அறைக் குள்ப் புகுந்த சிவகுமாரனுக்கும் றாஜாவுக்குமிடையிலான உரையாடல் இவ்வாறு அமைகிறது.

சிவ : றா... ஜா... (ஆத்திரத்தோடு விளிக்கிறார் மகனை)
(றாஜா திரும்பிப் பார்க்கிறான்)

நீ செய்யிறு உனக்கே நல்லாயிருக்காண்ணு கொஞ்சம் சிந்திச்சுப் பாரு.

றா : அப்பா..., நீங்க எனதயுமே மறைக்காம..., வெளிப்படையாய்ச் சொல்லி..., எதுக்கும் சரியான விளக்கம் கொடுக்கிறவர் எங்கிறது எல்லாத்துக்கும் தெரியுமப்பா.

சிவ : ஆனபடியாத்தான் வெளிப்படையாகச் சொல்றன்.

றா : சாந்தாவுக்கும் எனக்குமேற்பட்ட உறவைத்தானே சொல்லீங்க.

சிவ : சொல்றது மட்டுமில்லடா.., அந்த உறவை நீ வேறுறுத்துமாகணும் அப்பிடியெண்ணு எச்சரிக்கையும் பண்றன்.

றா : எதுக்காக

சிவ : அந்தஸ்து அதுக்காக

றா : அந்தஸ்து ஒன்னை மட்டும் வைச்சுத்தான், மனுஷன் வாழ்வா மெண்ணு நினைக்கிறீங்களா?

சிவ : தாழ்வும் உயர்வும் இந்த உலகத்திலை.., எப்பிடி நிலைச்சிருக்கெங்கிறதை மறந்திட்டியா

றா : உயர்வு தாழ்வு ஏழை செல்வன் எங்கிற நிலையெல்லாம்.., இனிமே இருக்கக் கூடாதெங்கிறதுதானே அறிவு படைச்சவங்க கருத்து

சிவ : அந்த நிலையிருக்கணும் இருந்தே ஆகணும், என்கிறதுதான் இயற்கை யின் நியதி.

றா : அப்பா.., உயர்வு தாழ்வு பேசி..., அன்னைக்கொரு காலம் மனு ஷனை மனுஷன் ஆட்டிப்படைச் சு படியாத்தான்.., இன்னைக்கு இந்த உலகம் இந்த நிலையில்..., சீரழிஞ்சிருக்கு

சிவ : உலகம் சீரழிஞ்சுதென்னு..., முட்டாள் தனமாப் பேசாத. இயற்கைக்கு மாறாக..., யாராலும் எதையும் செய்ய முடியாது. செடிகொடி மிருகம் பறவை.., இதிலை சிறிசுமிருக்கு..., பெரிசுமிருக்கு. அது போலத் தாண்டா மனுஷ வாழ்க்கையும். பெரிசு சிறிசு ஏழை பணக்காரன் இருந்து தான் ஆகனும்.

ரா : அப்பா இதுதான் உங்க தத்துவமா?

சிவ : ஆமாடா ஆமா.

ரா : அப்பிடியென்னா அதை மாத்தமாட்டாங்களா

சிவ : முடியாதெடா முடியாது

ரா : அதனால..., ஒன்னு சேந்த உள்ளங்களைப் பிரிச்ச வேறாக்கி..., அவங்க வாழ்வைப் பாழாக்கிறதுதான் உங்க முடிவா?

சிவ : டேய் ராஜா

(ராஜாவை அடிக்கிறார் கண்ணத்தில். இந்த நேரம் விஷயமறிந்து உள்ளே வந்த சுந்தரி)

சுந் : என்னாங்க இது? அவனை அப்பிடி அடிக்காதிங்க.

சிவ : அடிக்கிறதில்லை. அவனைக் கொல்லனும். இந்த வீட்டிலை இது வரை யாருமே என் வாத்தைக்கு எதிர்வாத்தை பேசியது கிடையாது. ஆனா இவன்? அப்படிப் பட்ட இவனைக்கொல்லாமலிட்டது நம்ம தப்புத்தான். நாஸ்கல்.

(என்று சொல்லி மறுபடியும் தனது கையை ஒங்குகிறார் ராஜாவை அடிக்க.. சுந்தரி தடுத்து விடுகிறாள்)

சுந் : அடிச்சது போதும். இனிப்பேசாதிங்க

சிவ : எல்லாத்துக்கும் நீதாண்டி காரணம்

சுந் : என்னாங்க இது

சிவ : சாந்தா இப்பிடியெல்லாம் செய்யிறதுக்குக் காரணம் அவளுக்கு நீ குடுத் திடந்தான். சாந்தா இனியும் இந்த வீட்டிலை இருக்கக்கூடாது. அவ உடனடியாப் போயிடனும்.

(என்று சொல்லி, பாபுவைப் பார்த்து)

பாபு...!

பாபு: சொல்லுங்கப்பா...

சிவ : சாந்தாவைக் கூட்டிக்கிட்டுப் போய் அவ வீட்டிலை விட்டிடு. ரேக்கே இம்மீடியற்றி - ஐ ஷால் நொற் ரொல்மேற் எனி நொன்சென்ஸ் இன் திஸ் ஹவுஸ் (Take her immediately. I shall not tollerate any non-sense in this house)

○○

ராஜாவை மனப்பூர்வமாக விரும்பும் ராஜி அன்றொருநாள் ராஜா வீட்டுக்கு வருகிறாள் தனது காரில். அங்கு பாபு மட்டுந்தான் இருக்கிறான். ராஜியை அறவே வெறுக்கும் பாபுவோடு உரையாடும் காட்சியை நவாலியுரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

- நவாலியூரான் மிகவும் விறுவிறுப்பாக நகர்த்திச் செல்வதைக் காணலாம்.
- நாஜி: ஹலோ... ஹலோ... (எவ்வரையும் காணாததால் கூப்பிடுகிறாள்)
- பாடு: கல்லோவுமில்லை கில்லோவுமில்லை - ஆரு இந்த ஆளோ (உள்ளேயிருந்து குரல் கொடுத்த பாடு இப்படிச்சொன்னதும் நாஜி சொல்கிறாள் தலைக்குள்)
- நாஜி: அமா, இந்த வீட்டில் ஆருமே இல்லையா?
- பாடு: (நாஜிக்கு அருகே வந்து) நான்தான் இருக்கேன் தெரியல்லையா? கண்ணு ஒண்ணு பொட்டையாக்கும்.
- நாஜி: (கோபமாக) பா...பு...
- பாடு: நான்தான் இருக்கேன் தெரியல்லையா என்னன்
- நாஜி: அது தெரியது ஆனா...
- பாடு: இருட்டிப் போச்சென்னு யோசிக்கிறீங்களா?
- நாஜி: ஏ... பாடு...
- பாடு: கோவிச்சிடாதீங்க. மூச்செல்லாம் வெளியிலை போயிடும்
- நாஜி: ஆளைக் கொஞ்சம் தெரிஞ்சு பேசங்க
- (பாடு சிரிக்கிறான்)
- நாஜி: ஆமா ஏன் சிறிக்கிறீங்க
- பாடு: நான் இந்த வீட்டிலை கோயில் செலைமாதிரி இருந்தது தெரிஞ்சம் இந்த வீட்டிலை யாருமே இல்லையா என்னு கேட்மங்களே? அந்த நேரம் ஆளைத் தெரிஞ்சா பேசினீங்க
- நாஜி: சரி சரி நாஜாவை நான் பாக்கணும்
- பாடு: நம்மளைப் பாத்தாப் போதாதுங்களா?
- நாஜி: எனக்குத் தேவை நாஜாதான்
- பாடு: எனக்குத் தேவை நீங்கதானே
- நாஜி: (ஆத்திரமாக) பாடு... பா...பு..
- பாடு: மன்னிச்சிடுங்க - விஷயத்துக்கு வாங்க
- நாஜி: நம்ம கார் பங்ஷராய்ப் போச்சு உங்க கேற்றடியிலை நிக்குது.
- பாடு: நல்லவேளை நீங்க மட்டும் பங்ஷராகல்லை
- நாஜி: (கோபமாக) கேவியோ
- பாடு: ஜயையோ போயும் போயும் உங்களைக் கேவி பண்ணலாமா விஷயத் துக்கு வாங்க
- நாஜி: காத்தடிக்கணும்
- பாடு: ஒங்களுக்கா
- நாஜி: (மிக ஆக்திரமாக) ஏ.. பா..பு
- பாடு: காருக்கா
- நாஜி: (கோபமாக) காருக்குத்தான். நாஜா இல்லையா
- பாடு: அண்ணன் வெளியிலை போயிட்டாரே (கேவியாக)
- நாஜி: அப்ப என்ன பண்றது
- பாடு: நானே அடிச்சிடுறன்

ராஜி: (கண்டிப்போடும் ஆத்திரத்தோடும்) பேச்சுக் கொஞ்சம் நிதானமாயிருக்கட்டும்

பாபு: ஆத்திரப்படாதீங்க. ஒங்க காருக்கு நான் காத்தடிச்சா என்ன ஏன் அன்னன் அடிச்சா என்ன ரெண்டும் ஒண்ணுதான். ஆமா...! பம் இருக்கு. தரட்டுங்களா

ராஜி: (வெறுப்போடும் ஆத்திரத்தோடும்) அதொண்ணும் வேணாம். றாஜா இருந்தா மட்டும் சொல்லுங்க.

பாபு: அவரு..., காரை எடுத்திட்டுப் போயிட்டாரு. கையோட பம்மையும் எடுத்துப் போயிட்டாரு. நம்ம காரும் பம்மூழிருக்கு.

ராஜி: (வெறுப்பாக) அது வேணாம்.

பாபு: அடிக்காதென்னு பயப்படாதீங்க. அதில்... பழுதே இல்லை. (கிண்டலாக) அதால் அடிச்சா நல்லாவே ஊதியிடும். (நக்கலாக) அடிக்.. கட....டுமா

ராஜி: (கோபமாக) கிண்டலோ

பாபு: உதவி பண்ணப் போனா கிண்டலாண்ணு சொல்றீங்க. அப்போ.. என்ன பண்றது.

ராஜி: அது போகட்டும். ஒங்க அன்னன் என்னை விசாரிப்பாரா.

பாபு: அவருக்கு (நக்கலாக) நிறைய வேலையிருக்கு. அதுவும் பிரயோசனமான - நல்ல வேலை.

(முக்கைச் சுறிச்சுப் பல்லைக்கடிகிறாள் ராஜி, பாபு தொடர்கிறான்)

அதால்.. தேவையில்லாத விஷயத்தில் ஈடுபட அவருக்கு ஏதுங்க நேரம்.

ராஜி: (ஆத்திரமாக) இப்ப நேரம் சரியில்லை - வர்றன்

(ராஜி வெளியேறுகிறான் - பாபு சொல்கிறான் தனக்குள்)

பாபு: ஆளைப்பாரு, காரு பங்ஷுராய்ப் போக்செங்கிற சாட்டில அன்னன் கிட்ட வந்திருக்கா. வல்வு பண்ண வல்வ...வு

○○

சாந்தாவுக்கு ஆபத்து என்று வந்த தந்தி கண்டு தனது மோ-பைக்கில்ப பறந்து சென்ற றாஜா, சாந்தாவீடு சென்றடைகிறான். அங்கு சிவகாமி காணப் படுகிறாள் கத்திக்கத்தி அழுதபடி, அவரோடு அவளின் இனத்தவர் சிலரும் கண்ணீர் வடித்த நிலையில். சாந்தா சாந்தா என்று உரத்துக் கத்தி அழுதபடி சிவகாமியின் அருகே செல்கிறான் றாஜா. இந்த உரையாடலை நவாலியூரான் மிக அழகாகத் திரைவசனமாக்கியுள்ளார்.

றாஜா : சாந்தா... சாந்...தா.. (என்று கத்திக்குழறியியின் தனது மாமியார் சிவகாமியிடம் கேட்கிறான்)

அத்தை.., என் சாந்தா எங்கை.. அவளை நான் பாக்கணும்

சி வ : உன் சாந்தாவை.. இல்லை இல்லை, என் சாந்தாவைத்தானே நீ பாக்கணும்.

ପ୍ରାଚୀରି : ଅମିତ

சிவ : வந்து பார் அந்தச் சாந்தாவை

(நாலூவை உள் ஹோலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான் சிவகாமி. அங்கே வெறுங் கட்டிலில் குத்துவிளக்கொரிகிறது, சுவரிலுள்ள படங்கள் மறுபக்கமாக மாட்டப் பட்டிருக்கின்றன. அது கண்ட நாலா கதறியமதிரான்)

ாஜா: ஜயோ சாந்தா. கடைசியாக உன்னெப் பாக்க முடியாத பாவியாகி பிட்டனே. ஜயோ தேய்வமே... (அமுதிரான்)

சிவ : இப்பு அழுதென்ன பயன், என் சாந்தாவின் பேதை மனசிலை ஆசையை வளத்து, அதுக்கப்பறும் நீயாகவே அதைப் பறிச்சிட்டு..., வந்து நிக் கிறியே... உனக்கு வெக்கம் ரோசம் ஏதாவது இருக்கா.

(சிவகாமி சொல்லச் சொல்ல அழிக்ரான் ராஜா. சிவகாமி தொடர்கிறான்) எனக்கிருந்த ஒரே செல்வத்தை அழிச்சிட்ட நீ ஒரு மனுஷனா? வாழ்ந்தால் அத்தானோடு.., இல்லையென்னா.., கன்னியாக வானத்தைக் காட்டி)

அந்த வோகத்திலை காத்திருப்பன் அவருக்காக எண்ணு சொல்லித் தற்கொலை செய்திட்ட என் செல்வம், தானாக இருக்கல்லையுடா..

றாஜா : அத்... தெ (அமுகிறான்)

சிவ : உள்ளுடைய அசரப்பிடியில் சிக்கவைச்சு..., பலவந்தமா அவளைக் கொண்ணிட்டியே பாவி.

நாஜூ : ஜேயோ அத்தை... நான் என்ன செய்வன். என் சாந்தாவைக் கூப்பாத்த என்னாலே முடியல்லை. என் சாந்தாவை நான் பாக்கணம்.

சிவ : சுடுகாட்டுக்குப்போ. தன்னுடைய பொல்லாத வாயிலிப் போட்டு விழுங்கக்காத்துக்கிட்டிருக்கே ஒரு நெருப்பு..., அதைப் போய்க் கேளு. (கதறியபடி ஓடுகிறான் ராஜா, சுடுகாடு நோக்கி)

88

இவ்வாறு, திரைக்கதை வசனத்தை விறுவிறுப்பட்டும் வகையில் அமைப்பதற்கான கெட்டித்தனம் மிக்க நவாலியூரான் 'காத்திருப்பேன் உனக்காக' என்ற திரைப்படத்தின் பாடல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று, ராஜா தன்னை விரும்புகிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட சாந்தா, தனது தகப்பன் ராஜசுந்தரம் மேற்பார்வை செய்யும் மாத்தளைப் பண்ணையில் அங்கு மிங்கும் ஓடி ஆடிப்பாடும் ஒரு சந்தோஷப் பாடல்.

பட்டுப் புல்லின் தளிர்மேனி
கொட்டும் பனியின் நீர்தேக்கி
உறவில் நனைந்து உடல் சிலிரத்து
யயர்ந்து வளரும் மனம் மகிழ்ந்து (பட்டுப்...)

எங்கும் எதிலும் இன்பரசம்
என்றுமில்லைத் துன்பமயம்

வளரும் பயிர்கள் சுதிராட
பாலை வந்தேன் சேர்ந்தாட (பட்டுப்...)

வானமென்னும் வீட்டினிலே
வாடகைக் காற்றின் சூளிர்ச்சியிலே
கானம் பாடும் பறவையென
வாழ்வன பொங்கும் பெருமைவர (பட்டுப்ப...)

இப்பாடலுக்கான இசையை ஆர். முத்துச்சாமி அமைத்துள்ளார். சுஜாதா என்பவரின் மிகவும் இனிமையான குரலில் இப்பாடல் வெளிவந்துள்ளது.

நாஜா சாந்தா இருவரும் நாஜா வீட்டில் இருந்த வேளையில் கனவுக் காட்சியாக வரும் சோடிப் பாடல் இது.

சாந்: காணிக்கை என்னநான் தரவேண்டும்
காவலனே எது வேண்டும்.
நாஜா: மாணிக்கப் பதுமை பிறந்திட வேண்டும்
மாதரசே அது வேண்டும் (இனறு...)

சாந்: புன்னகை யோட்டு பிறக்கும்
மற்றொரு உதயம் ஆக்கம்
நாஜா: பாசத்தின் முத்திரை நீதரவேண்டும்
உறவுக்கு வேறென்ன வேண்டும் (இன்று...)

உங்கள் அமைதிக்காக நான் திருமணம் செய்கிறேன். என்று பொய் சொல்லி நாஜாவை அனுப்பி விட்டு, தற்கொலை செய்த சாந்தாவின் ஆவி, வானத்தில் இருந்து பாடுவதாகக் கீழ்வரும் பாடல் அமைகிறது. இப்பாடல் படத்தின் உச்சமாகவும் படத்தின் முழுமையை வெளிப்படுத்துவதாகவும் நவாலி யூரானால் எழுதப் பெற்றது.

காத்திருப்பேன் உனக்காக
காலமெல்லாம் தனியாக
நீவரவேண்டும் எனக்காக
கலந்திடவேண்டும் உயிராக (இருப்பேன்...)

○○

இத் திரைப்படம் திரையிடப்பட்ட போது மத்திய கொழும்பில் (செல்ல மஹால்) 24 நாட்களும், தென் கொழும்பில் (பிளாசா) 21 நாட்களும் ஓடியது. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டும் அதிக நாட்கள், அங்கு (வின்ஸர்) 42 நாட்கள் தொடர்ந்து ஓடியது. மட்டக்களப்பில் (ராஜேஸ்வரா) 15 நாட்களும், திரு கோணமலையிலும் (ராஜி), பதுளையிலும் (விபர்ட்டி) தலா 11 நாட்களும், கட்டுகல்ஸ்தோட்டையில் (சிகிரி) 10 நாட்களும் ஓடியது.

1984ஆம் ஆண்டு காலத்தில் ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சி, இலங்கைத் தமிழ்ப்படங்கள் பலவற்றை வாராவாரம் தொடராக ஒலிபரப்பியது. ‘காத்தி ருப்பேன் உனக்காக’ 13.11.1984இல் ஒலிபரப்பப்பட்டது.

வத்தேகம ஜெயின்திரா மூவில், ‘காத்திருப்பேன் உனக்காக’ திரைப்படத்தில் நடிப்பதற்கு விண்ணப்பங்களைக் கோரியிருந்தது. நவாலியூரான் நடிப்பதற்கு விண்ணப்பிக்காத போதும் அக்கதையில் வரும் சிவகுமாரன் என்ற தந்தை பாத்திரத்தை அவருக்குக் கொடுத்துக் கட்டாயம் நடிக்க வேண்டும் என்று தயாரிப்பாளர்கள் கோரியிருந்தனர். இந்த வேண்டுகோளுக்கமைவாக இவர் மிகவும் சிறப்பாக நடித்து, திரைப்படவரலாற்றில்த் தனக்கென ஒரு வரலாற்றைப் பதிவாக்கியுள்ளார்.

○○

இத் திரைப்படத்தில் நடித்தவர்கள் எல்லோரும் தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பாத்திரங்களை உணர்ந்து சிறப்பாக நடித்துள்ளனர். இதனை, அக்காலத்தில் வெளிவந்த இத்திரைப்படம் சார்ந்த விமர்சனங்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதில் நவாலியூரானின் தனித்துவ ஆளுமையினையும் புடமிட்டுப் பார்க்க முடியும்.

1977ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கையில் வெளிவந்த சினிமாப் பத்திரிகையாகிய ‘கீதா’ வில் வந்த விமர்சனம் ‘செல்லத்துரை, வத்தீப், தர்மலிங் கம் ஆகியோர் தந்தைகளுக்குரிய தாக்கமான நடிப்பினைச் சிறப்பாகவே வெளிப் படுத்துகிறார்கள்’ என்றால்து.

03.07.1977 இல் ‘வீரகேசரி’ யில் கண்ணன் என்பவர் எழுதிய விமர்சனம் வருமாறு: ‘உள்நாட்டுத் திரைப்பட வளர்ச்சியில் காத்திருப்பேன் உனக்காக ஒரு புதிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எம். ஜெயராஜன்ஜின் இக்கதை சிறு கதையாக இருந்தபோதிலும் நவாலியூரானின் திரைக்கதை தொய்வில்லாமல் விறுவிறுப்பாக ஒடுத் துணைசெய்கிறது. காதல், சண்டை, சோகக் காட்சிகளில் தனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை நன்றாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் கதாநாயகன் சிவநாம். கதாநாயகி கீதாஞ்சலி சோகக் காட்சிகளில் தனித்துப் பிரகாசிக் நவாலியூரானின் கலை இகையைப் பணிகள்

கிறார். வில்லனாக நடிக்கும் செல்வராஜ் சோடைபோகவில்லை. வில்வநாத ராஜாவின் நடிப்பை எவராலும் மறக்கமுடியாது. அவர் நகைச்சவையிலும் சோகத் திலும் இணையற்று நிற்கிறார். ஸ்ரீதேவியும் கிருஷ்ணகுமாரியும் இலங்கையில் நடிகைகள் பஞ்சத்தை நீக்குவார்கள் என நம்பலாம். நா.செல்லத்துரை, தான் ஒரு பண்பட்ட குணச்சித்திர நடிகர் என்பதை நிருபித்துவிட்டார். லத்தீப், தன் பாத்திரத்தை உணர்ந்து நன்றாக நடித்துள்ளார்.'

எழுத்தாளரும், டாக்டருமாகிய நந்தி அவர்கள் நவாவியூரானுக்கு அனுப்பிய அஞ்சல் அட்டையில் 'படம் நன்றாக இருந்தது. உங்கள் நடிப்பு விஶேஷம் கமரா அருமை' என்று வரைந்துள்ளார்.

சித்தங்கேணி பன்மூலை என்ற இடத்திலிருந்து டாக்டர் ந. சுப்பிரமணி யம் எழுதியது 'இனபம்,துன்பம், அனுதாபம், வெறுப்பு, கோபம், வீரம் முதலியவற்றைத் தனது முகபாவனையினாலும் பேச்சினாலும் காட்டும் கதாநாயகனின் தந்தை நவாவியூர் நா.செல்லத்துரை ஒரு குணச்சித்திர நடிகனே.'

கண்ணகி என்பவர் எழுதியது. 'எம்.ஜெயராஜின் இக்கதை ஒரு சிறு கதையாக இருந்தபோதும் நவாவியூரானின் திறைக்கதை தொய்வில்லாமல் விறு விறுப்பாக ஓடத் துணைசெய்கிறது. கதாநாயகனின் தந்தையாக நடிக்கும் நவாவியூர் நா.செல்லத்துரை ஒரு பண்பட்ட குணச்சித்திர நடிகர் என்பதைச் சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் நிருபித்துவிட்டார்.'

'எம்.ஜெயராஜின் எண்ணத்தில் உருவான இக்கதைக்கு நவாவியூர் நா.செல்லத்துரை அற்புதமாக உயிர்கொடுத்திருக்கிறார்.கதாசிரியர் தமது சிறப்பான வசனங்களின் மூலம் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும், கலங்கவும் வைத்திருக்கிறார்.' என்று ஒரு சஞ்சிகையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ரமேஷ் என்பவர் குறிப்பிடும் போது 'வசனம் பாடல்கள் ஆகிய பொறுப்புக்களை நவாவியூரான் ஏற்றுள்ளார். வசனங்கள் கருத்தாழம் மிக்கவையாக உள்ளன. சில வசனங்கள் ரசிகர்களின் மனதில் ஆழப் பதியக்கூடியனவாகும்.'

கண்டி நகரில் மருத்துவராகக் கடமையாற்றிய டாக்டர் குமரேந்திரன் 04.07.1976 அன்று எழுதியது 'சிகிரித் தியேட்டரில் ஓடிய திரைப்படம் பார்க்கச் சென்றோம். உங்களுடைய மிகத் திறமான நடிப்பிற்கும் படத்தின் வெற்றிக்கும் உங்களை வாழ்த்துகிறோம். இந்தத் திரைப்படம் உண்மையிலேயே எங்களுக்கு இனபத்தைத் தந்தது. மிகமிக நல்லபடம். உங்கள் நடிப்பில் நாங்கள் பெருமளவில் லியித்திருந்தோம் அதைப்போல மற்றவர்களின் நடிப்பும் அற்புதமாக அமைந்திருந்தது. நடிகைகளைப் பொறுத்தவரை பெரியளவில் சொல்ல முடியா விட்டாலும் சமாராக நடித்துள்ளார்கள்...'

தம்பிஜுயா தேவதாஸ் இலங்கைத் தமிழ் சினிமாவின் கதை என்ற நூலில் இத் திரைப்படத்தைப்பற்றிக் கூறும்பொழுது 'பொருளாதார ரீதியில் இப்படம் வெற்றிபெறவில்லை. பொதுவாக ரசிகர்கள் 'நல்ல படம்' என்று சொல்லும் அளவிற்குச் சிறந்து விளங்கியது.' என்று கூறுகின்றார்.

இந்த விமர்சனங்களின் மூலம் அக்காலத்தில் வெளிவந்த 'காத்திருப்பேன் நவாவியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள் வி.பி.தனேந்திரா

உனக்காக் திரைப்பட நடிகர்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அற்ற காலகட்டத்தில் இப்படியொரு திரைப்படத்தைத் தயாரித்து இலங்கையில் சாதனை புரிந்தவர்கள் இலங்கைத் திரைப்பட வரலாற்றில் என்றும் நினைவுகூரத்தக்கவர்கள் - பெருமைக்குமுரியவர்கள்.

அதே நேரத்தில், திரைப்படமொன்றுக்குக் கதை - வசனம் - பாடல்கள் எழுதி அதே படத்தில் நடிக்கவும் செய்த ஒரு சில யாழிப்பாணத்தவருள் நவாலி யூரானும் ஒருவர் என்பது நினைவில்க கொள்ள வேண்டும்.

○○

நாவல்

‘முகை வெடித்த மொட்டு’ என்ற நாவல் 1967 இல் நவாலியூரானால் எழுதி வெளியிடப்பெற்றது. இந்த நாவலுக்கு இலங்கை சாஹித்திய மண்டலம் 1968டின் நாவலுக்கான முதல்ப்பரிசு வழங்கியது.

‘முகை வெடித்த மொட்டு’ நெடுங்கதையின் கரு இது தான்.

கண்டி - கச்சேரியில் வேலை பார்க்கும் பாலமுரளி என்ற இளைஞன், பாரதி என்ற நொண்டிப் பெண்ணைக் காதல்த் திருமணம் செய்கிறான். யாழ்ப் பாண வாசியான பாரதி சிறுமியாயிருந்த போது தாயை இழக்கிறாள். தகப் பணின் குடிவெறியால் கொழும்பில் வாழும் தனது மாமி மாமாவோடு தங்கி அங்கு தையல்நிறுவனமொன்றில் மேற்பார்வையாளராக வேலை செய்து, திருமணத்தின்பின் பாலமுரளியோடு கண்டியில் வாழ்ந்தவள். அந்தப் பாரதி மூலம் பாரதியின் மாமான் மதன்மோகன் அவனது மனைவி (பாரதியின் மாமி) வளர்மதியைப் பிரிந்த சேதி அறிகிறான் பாலமுரளி. ஆறு குழந்தைகளுக்குத் தாயான வளர்மதியோடு மறுபடியும் மதன்மோகனைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்ற பாரதியின் விருப்பைப் பூர்த்தி செய்யமுயன்ற பாலமுரளி கொழும்பு சென்று கொழும்புக் கல்விக் கந்தோரில் வேலை செய்த மதன்மோகனின் நடந்தையையும் அதனால் பல இளம் பெண்கள் ஒன்றில் கெடுக்கப் பட்டு அல்லது பைத்தியமாகி வேதனைப்பட்டதையும் துப்புத்துலக்கிவிடு கிறான்.

இறுதியாக வெவ்வேறு பெயர்களில் மதன்மோகன் செய்த அட்டுழியத் தையும் கொழும்பு வத்தளை வாசியான வாசநாயகி என்ற பெண்ணைத் திருமணம் செய்த நிகழ்வையும் அறிந்து நேரடியாக மதன் மோகனைக் குற்றம் பிடித்ததுமன்றி அதனை வாசநாயகியின் கவனத்துக்கும் கொண்டு வருகிறான். ஆறுகுழந்தைகளின் தாயை ஏமாற்றியவன் தன்னையும் ஒரு காலத்தில் ஏமாற்றலாமென்ற ஆத்திரத்திலிருந்த வாசநாயகி மதன்மோகனைக் கண்டிக்கிறாள். சந்தர்ப்பவசத்தால் அன்றைக்கு அங்கு சென்ற பாலமுரளியும் நேருக்கு நேர் நடந்தவைகளை அம்பலத்துக்குக் கொண்டு வருகிறான். ஆத்திரமடைந்த மதன்மோகன் ஏழுமாதக் கார்ப்பினியான வாசநாயகியை உதைத்து தள்ளிக் கிழே விழுத்தியபோது ஆத்திரமடைந்த வாசநாயகியின் தங்கை முத்தழகி தண்டமொன்றால் மதன்மோகனின் மண்டையைப் பலதடவைகள் பதம் பார்க்கிறாள். மதன்மோகன் இறக்கிறான். மதன்மோகனை ஒன்றில், வளர்மதியோடு சேர்க்க வேண்டும் அல்லது போலிசில் ஓப்படைத்துச் சிறைக் கனுப்ப வேண்டும் என்று நினைத்த பாலமுரளியின் நினைவு தோற்றுவிடு நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பள்ளிகள்

கிறது. தான் இறக்குமுன் தன்னை எப்படிப்பட்டவன் என்று இனங்காட்டிய பாலமுரளியின் உள்ளத்தில் ஒரு சலனம் ஏற்படும் படியான வார்த்தைகளைக் கூறிவிட்டு மடிகிறான் மதன்மோகன். என் மனைவி மதன்மோகனால் கெடுக் கப்பட்டவளா - குழந்தை ஒன்றைப் பெற்றெடுத்து அந்தக் குழந்தையை மற்ற வர்களுக்குத் தெரியாமல்க் கொண்றவளா என்ற சலன உள்ளத்தோடு வத்தளை யிலிருந்து கண்டி வருகிறான் பாலமுரளி, பாரதியைப் பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும். ஆனால் பாரதி...? பாலமுரளி தனது கண்டி வீட்டில் காலடிவைத்த அதேவேளை.....?

நாவளின் இறுதிப்பகுதி கீழ்வருமாறு அமைகின்றது. அதனை உங்கள் பார்வைக்குத் தருகிறேன்.

“கனல் கக்கி எரிந்துகொண்டிருந்தது நெருப்பு. பெரியதொரு சுவாலை... காற்றோடு கலந்து அங்குமிங்கும் அலையடித்துக் கொண்டிருந்த அந்தக் கொடும் நெருப்பு, தனது அசர வாய்க்குள்ப் போட்டு விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது பாரதியை...”

அந்தப் பாரதிதான் தனது தாய் என்று தெரியுமா குழந்தை வெண்ணிலாவின் கண்களுக்கு...? ஆனால் பாலமுரளிக்கு...? சிந்தை நொந்து மனத்திலே வேதனையைத் தேக்கி நின்ற அந்த இளம் உள்ளத்திற்கு..?

பூவுலகின் எல்லையை விட்டுப் போய்விட்டாள் பாரதி. பொல்லாத உலகத்தைப் பிரிவதற்கு விடை கிடைத்துவிட்டது அவளுக்கு. இல்லாதவர் மேல் பொய்யும் புரட்டும் ஏற்றி, அந்த நல்லவர்களின் பெயரிலே வஞ்சனை யென்ற நஞ்சைப் பரப்பும் உலகத்தைப் பிரிவதற்குக் காலம் அவளுக்கு உறுதுணை செய்தது. ஆகவே அவள் போய்விட்டாள். போய்விட்டாள் என்று சொல்வதைவிட, பொய்யும் புரட்டுமில்லாத வேற்று மண்ணிலே புகுந்து விட்டாள் என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

பாலமுரளியோடு வாழுவேண்டிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போது பாலமுரளியின் உடலிலே உயிராகி நின்றவள் பாரதி. பாலமுரளியின் வாழ்க்கையிலே ஒளிவீசி நின்ற வெண்ணிலாத்தான் பாரதி. ஆகவேதான் தனது அன்புப் பரிசாக-காணிக்கையின் அடையாளமாக ஒரு வெண்ணிலாவைப் பாரமுரளியிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டாள் வேளைக்கே.

வானத்து வெண்ணிலாவில் கறை படிந்திருக்கிறது என்று வர்ணிக்கிறார் கள் மக்கள். எவ்வளவுதான் கறையோ குறையோ படிந்திருந்தாலும் வெண்ணிலா வெண்ணிலாத்தான். அது ஒளி கொடுக்கிறது. குளிர் தெளிக்கிறது. அது போலத்தான் பாரதியும், எப்படித்தான் மதன்மோகனால் குறைசொல்லப் பட்டாலும் அவள் வெண்ணிலாத்தான் என்ற நினைப்பிலிருக்கிறானா பாலமுரளி-இல்லையென்றால் மதன்மோகனின் கைப்பட்டுக் கசங்கிய மலர் களான சித்திரவனி, வாசநாயகி, கமலா ஆகியோரைப்போல், தானாக விரியாமல் மொட்டிலே யாரோ ஒரு கயவனால் கிள்ளப்பட்டு முனைவெடித்த நவாலியூரானின் கலை கிளக்கியப் பணிகள்

மலர் என்ற எண்ணத்தில் அதாவது முகை வெடித்த மொட்டு என்ற சந்தேகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறானா?" (பக. 175-176)

००

நவாலியூரானின் 'முகைவெடித்த மொட்டு' வெண்ணிலா வெளியீடாகும். இந்நாவலை முதுபெரும் எழுத்தாளரான தாழையடி சபாரத்தினம், இளங்கவிஞான் கற்கையாளன் ஆகியோருக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார் நவாலியூரான். 176 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நாவலுக்குப் பாயிரம் எழுதியுள்ளார் இரா.சிவலிங்கம். அவற்றின் ஒருபகுதி பின்வருமாறு அமைகிறது.

"...முகை வெடித்த மொட்டு படிப்பதற்கு இனிய நெடுங்கதை. இதன் தமிழ்நடை ஆரம்பமுதல் இறுதிவரை நம்மை ஈர்த்துச் செல்கிறது. கதையை அறியுமுன்னர், அதன் நடையிலேயே நாம் நம்மை இழந்துவிடுகிறோம்.

இங்கு கையாளப்பட்டிருக்கும் யுக்திகள், மேடை யுக்திகள், ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் முடிவிலும் காணப்படும் புதிய திருப்பங்களும், எதிர்பாராத சம்பவங்களும் வாசகணைக் கதையோடு பின்னிப்பினைக்கிறதைவிட, மேடையேற்றப்பட்டால் அவையோரை இமைவெட்டாதிருக்கச் செய்யத்தக்கன என்பதும் நன்கு விளங்குகிறது. வாழ்க்கையின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைக் கோர்த்த மைத்து, அலுக்காத நெடுங்கதையாய் ஆக்கிய ஆசிரியரின் கைத்திறனும், கற் பணைத்திறனும் இந்நாலுக்கு எழிலுட்டுகின்றன. இந்நாவலின் மூலம் நமக்கு அறிமுகமாகும் பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள், மேடைக்கேற்ற நாடக வசனங்கள், நாடகமும், நாவலும் இணைந்து இலங்குகிறது இந்த இனிய நாவல்.

தற்கால வாழ்க்கையின் அலங்கோலங்களை ஆசிரியர் அழுகுச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். உடல் உணர்ச்சிகளுக்கும், ஒழுக்க உணர்வுகளுக்குமிடையே ஏற்படும் மோதல்களும், முரண்பாடுகளும் இங்கு நன்கு வடிக்கப்படுகின்றன. நல்லவர்களின் வாழ்விலும் மற்றவர்களின் கறைபடிந்த வாழ்க்கை களங்களுடைக்கூடுமென்பது நன்கு கையாளப்பட்டுள்ளது."

००

நவாலியூரான், அறவுரை - தத்துவங்கள் எனப் பல நல்ல விடயங்களை இந்நாவலில் கையாண்டுள்ளார்.

குடிவெறியின் கொடுரைத்தையும் அதனால் குடும்பத்தில் ஏற்படுகின்ற அவக்கேடுகளையும் மிக அழகாக ஒரு தாய் தன்மகனுக்குக் கூறும் அறிவுரையாகத் தரப்படுகின்றவை எம்மை ஆழமாகச் சிந்திக்கத்துங்கூடுகின்றன. 'மகனே, ஒரு தந்தையின் குடிவெறி காரணமாக ஒரு மக்களுக்கு ஏற்பட்ட தீமையைப் பாரதியில் மட்டுமல்ல, பாரதியைப் போன்ற பல இளம் பெண்களிலும் காணமுடிகின்றது. ஆனபடியால்ததான் மனம் முடித்துக் குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாகின்றவர்கள் குடிவெறியையோ, கூடாத நடத்தையையோ உடனடியாக விட்டுவிட வேண்டும் என்று அனுபவசாலிகளும், அறிஞர்களும் கூறிவைத்திருக்கிறார்கள். தாய் என்ற முறையில் உன்னையும் ஒன்று கேட்கி ரேன். மகனே, நீ மட்டும் குடித்துவெறித்துப் பழகாதே. இன்றிருக்கும் நவாலியூரானின் கலை திலக்கியப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்தீரா

பாலமுரளியாகவே என்றும் நீ இருக்கவேண்டும்...’ (பக. 65-66)

மேலும் இந்நாவல் அக்காலத்தில் நிலவிய பிரதேசவாதச் சிக்கல் நிலைகளையும் எடுத்து இயம்பத்தவறவில்லை. பிரதேசவாதம் என்பதிலும் பார்க்க மனிதம் என்ற தன்மையே மேலானது என்பதையே இந்நாவலில் காட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

‘பாரதி! ஆதியிலே வாழ்ந்த ஒருத்தன் ஒருத்தியின் முயற்சியிலே தோன்றி யதுதான் மனித வர்க்கம். அப்படிப்பிறந்து வளர்ந்த அந்த இனமே காலவோட்டத்தில் வளர்ந்து கிளையாகிக் கொம்பாகி மலராகிக் கணியாகி இன்று பற்பல மரங்களாகி நிற்கின்றது. இந்த உண்மையை என்றைக்காவது உணரத்தான் வேண்டும். அதன் பிறகாவது மனிதனிடம் ஓர் இனம், ஒருகுலம் என்ற உணர்வு வேறுன்றி யாழ்ப்பாணத்தான் வேறு - மட்டக்களப்பான் வேறு - மலைநாட்டான் வேறு - திருகோணமலையான் வேறு - இந்தியத் தமிழன் வேறு - மலை யகத் தமிழன் வேறு என்று கூறப்படும் வெற்றுமை நஞ்சு அடியோடு மறைந்து, உலகம் ஒருயிரின் இரத்த ஊற்று என்ற ஒற்றுமைப் பிஞ்சு வெளிக்கிளம்பி வளர்ச்சி காணும். மனித வர்க்கத்தின் உயர்ச்சியும் தோன்றும்...’ (பக. 69-70)

சீதனத்தினால் ஏற்படுகின்ற சிக்கல் நிலைகளை ஆசிரியர் இந்நாவலில் காட்டியுள்ளார். சீதனம் பெறமறுக்கும் ஒருவரின் கூற்றினுடாக சமுதாயத் திற்கு நல்ல சுருத்தினை முன்வைத்துள்ளார்.

‘உழைத்து என்னுடைய மனைவியைக் காப்பாற்றக்கூடிய தைரியமும், உறுதியும் என்னிடம் இருக்கும்போது, எதற்காக அம்மா சீதனம்? படித்து உத்தி யோகம் பார்க்கும் நாங்கள் சீதனம் சீதனம் என்று அலைவதனால்த்தானே பல தமிழ்ப் பெண்கள் கண்ணி கழிக்க முடியாமல்க் காலங்கடத்துகிறார்கள். இதை நினைத்துத்தான் சீதனம் எடுப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன்... சீதனம் எடுக்க வேண்டியவர்கள் நாங்களால்ல, உழைப்பில்லாமல் - உழைப் பிருந்தும் ஊதியம் போதாமல் ஏழைகளாய்த் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆண்கள்தான். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சீதனம் கொடுத்தால் அந்தப் பணத் தைக் கொண்டு சிறுதொழிற்சாலை ஒன்றை அவர்கள் நடாத்தி வேலைவாய்ப் பில்லாதோர்க்கு வேலை வாங்கிக்கொடுப்பதோடு, உள்நாட்டு உற்பத்தியை யும் பெருக்கி அவர்களும் அவரவர் குடும்பத்தோடு நல்ல முறையில், செந்தழிப் பாக வாழ்மாம் அல்லவா?..’ (பக. 82-83)

இவ்வாறு இந்த நாவல் முழுவதிலும் சமுதாயத்தில் நடைபெறுகின்ற ஏதோவொரு சிக்கலைச் சுட்டிக்காட்டி அறிவுரைகளாகவும் தத்துவக் கருத்துக் களாகவும் தனது சுருத்துக்களை முன்வைத்து அச்சிக்கல்களைத் திருத்த முனைந்துள்ளார் ஆசிரியர்.

○○

இந்த நாவலின் அறிமுகவிழா யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சியில் உள்ள கரவெட்டி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியில் 1968.04.24 அன்று நடை பெற்றது. அந்த விழாவில் சௌவப்புலவர் சி.வல்லிபுரம் அவர்கள் இந்நாவல் நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்தீரா

நயந்து எழுதிய கவிதை இவ்வாறு அமைகிறது.

செல்லத் துரைதந்த தேன்பாய் நெடுங்கதையை
வல்லிபுரம் யான்வாங்கி வாசித்து - நல்லவராம்
பாரதிப்பெண் காதலனாம் பால முரளியிவர்
சீரதிலே கண்டேன் திளைத்து.

பெண்ணின் குறையைப் பெருந்தட் சணைகொடுத்து
மண்ணில் மறைக்கும் மதியிலிகள் எண்ணியெண்ணி
ஏங்கநொண்டிப் பாரதியை ஏற்றகதா நாயகனைத்
தாங்குக்கதை வாழ்க தமிழ்

குறைபடிந்த வாழ்க்கைக் கயவர் பிறர்மேற்
குறைமுடிந்து கூறும் குணத்தை - அறைபறைபோல்
பாத்திரங்கள் மூலம் படிப்பார்க் குணர்த்துதிறம்
நேர்த்திமிகு நேர்த்தி நிறை

காலத்தை நம்மாற் கடத்தலரி தென்பதையும்
காலமே நம்மைவெற்றி காண்பதையும் - ஞாலமது
பண்டுமின்றுங் கொண்ட பழுத்தபெரும் தத்துவத்தைக்
கண்டெடுமுதப் பெற்ற கதை.

பண்பற்ற கல்விப் படிப்பாற் பிறர்பணத்திற்
கண்பற்றக் காதலெனக் கட்டுரைத்தும் - பெண்கள்
பகைமுடித்து வேறாக்கும் பாதகர்க்கோர் பாடம்
முகைவெடித்த மொட்டு முறை

தெல்லிப்பளை வறுத்தலை விளானைச் சேர்ந்த ஆர்.ரி.சிவரட்னம்
என்பவர் நவாலியூரானின் 'முகைவெடித்த மொட்டு' நாவலை வாசித்து
13.11.1969 அன்று ஆங்கிலத்தில் விமர்சனக் கடிதம் ஒன்று எழுதினார். அக்
கடிதத்தின் தமிழ்ச்சுருக்கம் இவ்வாறு அமைகிறது.

‘..சோமசுந்தரப் புலவரைப் போன்ற மேன்மைசிறந்தோரைப் பெற்
றெடுத்த கிராமத்திற் பிறந்த நீங்கள் அவர்கள் கொண்டிருந்த எண்ணக்
கருக்களை உள்வாங்கியதால், உங்களுடைய நாவல் மூலம் எமது இன்
றைய சபிக்கப்பட்ட சமுதாய அமைப்பில் காணக்கிடக்கும் நல்லொழுக்
கக் குறைபாடுகளை-வீழ்ச்சிகளை துணிச்சலாகவும் வெற்றிகரமாகவும்
அற்புதமாகவும் வெளிக்கொணர உங்களால் முடிந்தது.

எனவே இனிமைச் சுலை தரும் தங்கள் நாவல், சரியாகச் சிந்திக்கும் நல்
லெண்ணமுடைய அனைவரது கண்களிலும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்
தும். அத்தோடு தங்களது கதையில் வெற்றிகரமான முறையில் தாங்கள்
அறிமுகம் செய்திருக்கும் - கையாண்டிருக்கும் அந்த எண்ணக்கருக்கள்
அனைவரையும் ஜயத்திற்கிடமின்றி தம்வசப்படுத்தவும் செய்யும்.

தாங்கள் கையாண்டிருக்கும் இலகுவான வீச்சான சொல் நடையும்- சரியான தீர்வைத் தரக்கூடிய தர்க்கங்களோடு தாங்கள் விளக்க விரும்பும் எண்ணக்கருக்களும்- தாங்கள் கொடுக்க முனையும் நாடக வீச்சு வெளிப்பாடுகளும்- அந்த எண்ணக்கருக்களை விளக்குவதற்காகத் தாங்கள் வெளிக்கொண்டும் சோக ரசனைகளும் வாசகன் ஒருவனை முழுமையாக ஆட்சி செய்யும் என்பது உறுதி.

மனித இனத்திற்குப் பயன்தரும் பணியொன்றை, தாங்கள் ஆற்றி யிருக்கிறீர்கள். தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தாங்கள் ஆற்றிய துல்லிய மான துலக்கமான பங்களிப்புக்கும் தற்போது மிகமிகக் கேவலமான தாழ்ந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கும் ஒழுக்க நெறிகளை மீண்டும் வளர்த்தெடுப்பதற்கு மிகத் துணிச்சலான முறையில் தாங்கள் எடுத்த முயற்சிக்கும் எங்கள் பாராட்டுக்கள்.”

○○

1967ஆம் ஆண்டு நவாவியூரான் ‘முகைவெடித்த மொட்டு’ நாவலை எழுதிய பின்பு மிக நீண்ட காலமாக எவ்வித நாவலும் எழுதவில்லை. அந்த மிகமிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்பு 2008ஆம் ஆண்டு ‘வீசிய புயல்’ என்ற நாவலை எழுதியுள்ளார். இந்நாவல் கையெழுத்துப் பிரதியாக-அச்சேருவதற்காக ஆயத் தமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்நாவலில் கூறப்படுகின்ற கதை இதுதான்.

பிள்ளையில்லாத ஒரு குடும்பம் தனது மருமக்கள் இருவரை வளர்க்க வேண்டிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வளர்த்தது. பிள்ளைகளில் அவர்களும், அவர்களிலிப் பிள்ளைகளும் அளவுக்குதிகமான பாசம். பல ஆண்டுகள் உருண்டோடின. இளம் யுவதிகளாக மாறிய அவர்கள் வேலையும் பார்க்கத் தொடங்கினார். இந்நிலையில் முப்பது ஆண்டுகளின் பின் கண்டி மாத்தளை போன்ற இடங்களில் வேலை செய்து மீண்டும் வீடுதிரும்பினர் அப்பிள்ளைகளின் பெற்றோர். தாய் தந்தையர் வீடுதிரும்பிய பின்பு பிள்ளைகளின் பற்றும் பாசமும் தாய் தந்தையர் மீது சென்றடைகிறது. மாமன் மாமியில் வைத்த பாசம் குறைந்து செல்கிறது. இதனால் மாமன் மாமிக்கு மனதில் ஒரு கிளேசம். எனவே அந்தக் குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் புயல் வேதனையை உண்டாக்கியது. மாமியார் இந்த வேதனையால் இறக்க, மாமனார் வீட்டைவிட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் வெளியேறுகின்றார். இதனால் மறுபடியும் புயல் வீசுகிறது. எதிர்பாராத செயற்பாடுகள் ஏற்பட்டு மறுபடியும் அந்த இரு குடும்பங்களும் உறவில் ஒன்றுபடுகின்றன.

நவாவியூரான் 1960களில் ஒரு குறுநாவலை மலைமுரசில் தொடராக எழுதியிருக்கின்றார். அந்தக் குறுநாவல் ‘இடிந்த மாளிகை’ என அறியமுடிகிறது. எனவே நவாவியூரான் நாடகத்துறையில் மட்டுமல்ல நாவல்த் துறையிலும் தனக்கென ஒரு துணித்துவ இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றார் என்பதும் நினைவுக்குரியது.

○○

சிறுகதை

நவாலியூரான் சிறுகதைத் துறையிலும் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு 30க்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் அனேகமானவை பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்தனவை. ஒரு சில கையெழுத் துப் பிரதிகளாகவே இருக்கின்றன. நவாலியூரானின் சிறுகதைகள் பற்றி இங்கு நோக்குவோம்.

‘நெஜினாவின் கருணை உள்ளம்’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 24.12.1988, சாரம்: தன்னிடம் மேலதிகமாக உள்ளதை இல்லாத ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து உதவுவது. அதனால் இறையின் நன்மை கிடைப்பது.

‘புதிய பாதை’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 21.01.1989, சாரம்: சண்டித்தனம் நீண்டு நிலைக்காது மங்கும். அதை உணரும் போது நல்ல பண்பு ஒங்கும்.

‘இலட்சித்தை நோக்கி’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 08.04.1989, சாரம்: குடி வெறியால்த் தன்னையும் தனது குடும்பத்தையும் தாழ் நிலைக்குத் தள்ளிய தந்தையைத் திருத்தும் மகன் அக்குடும்பத்தை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடும் நிலை.

‘நன்றி மறந்த சமுதாயமே’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 20.05.1989, சாரம்: நன்மை செய்த ஒருவனுக்கு நன்மை செய்ய நினைக்காத சமுதாயம், நன்மை செய்யும் சமுதாயமாக மாறுவது எப்போது.

‘தவறான முடிவுகள்’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 20.07.1989, சாரம்: பிள்ளை செய்யும் தவறைக் கண்டும் கேட்டும் அதைத் திருத்தாமல் இருப்பதால் ஏற்படும் விளைவு.

‘புரட்சி மலர்கள்’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 16.06.1990, சாரம்: திருமணத்திற் குரிய சீதனப் பணம் போதாமையால் திருமணம் வேண்டாமெனத் தீர்மானித்து, கல்வியில் உயர்ந்து தன் வாழ்வைச் சீராக்கிய ஒரு இளம் யுவதி.

‘தெய்வம் விடாது’ சஞ்சிவி வாராஜிதம் 30.03.1990, சாரம்: களவு என்றோ ஒருநாள் வெளிச்சமாகும். தெய்வதன்டனை கள்வனுக்கு வந்தே திரும்.

‘24ஆம் திகதி நடுச்சாமம் பன்னிரண்டு மணி’ உதயதாரரை 19.01.1991, சாரம்: காதலுக்குத் தட்டைகள் ஏற்பட்டாலும் அதை நிறைவேற்ற வழிகண்டு வாழும் காதல் உள்ளங்கள்.

‘யாழ் நங்கை’ தினக்குரல் 18.04.2004, சாரம்: 1995 ஒக்டோபர் மாதம் வலிகாம மக்கள் இடம்பெயர்ந்து வடமராட்சி - தென்மராட்சி சென்றபோது கந்தர்மடத்தில் வாழ்ந்த ஒருவன் ஏற்கனவே மனைவியை இழந்தவன் இடம் பெயர்ந்து செம்மணி வயல்ப்பாதையால் நடந்த போது அதில் நிறைந்திருந்த நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்திரா

வெள்ளத்தில் அவனின் ஓரேயொரு பிள்ளையான யாழ் நங்கை நீரில் தவறி வீழ்ந்து இறக்கிறாள். மனநிலை அவனைப் பைத்தியமாக்கிவிட்டது. தன் குழந்தையை நினைத்து அழுது, சிரித்து காலத்தைக் கடத்தும் அவனுக்கு அவனது தங்கைதான் ஆருதல். அவனின் மனநிலையைச் சிரிப்புத் த அவள் எடுக்கும் முயற்சி ஏராளம்.

‘மாற்றம்’ தினக்குரல் 06.03.2005, சாரம்: காதலில்த் தோற்றவள் கால மெல்லாம் கன்னியாக வாழ்கிறாள். வயது போய் முதுமையை எட்டியபோது, தான் காதலித்தவனை அவனது மனைவியோடு காண்கிறாள். இறுதியில் அவனின் காலடியில் இறக்கிறாள் அவள் கன்னியாக வாழ்ந்தது தவறா? சரியா என்ற கேள்வியோடு கதை முடிகிறது.

‘காத்திருந்தாள் சுகேதி’ ஞாயிறு தினக்குரல் 02.04.2006, சாரம்: சைக்கிள் மெக்கானிக்கைக் காதலித்த ஒரு பாடசாலை மாணவி தனது காதலை நிறை வேற்றாமல் வாழ்முடிந்ததா? அவனது பெற்றோர் அவனது காதலுக்குச் சம்மதித் தனரா ஏன் சம்மதிக்கக் கூடாது? இதற்கு விடை தேடிக் காத்திருந்தாள் சுகேதி.

‘தாயைக் கொன்றவன்’ மலைமுரசு மார்ச் 1962, சாரம்: சாதிக் கொடுமை பற்றி வாதம் செய்து நீ வெறுப்பைச் சம்பாதிக்காதே என்று மகனை அதட்டிய தாய் சந்தர்ப்பவசத்தால் மடிகிறாள். அப்பழி மகன்மேல் விழு மகன் சிறைச்சாலை கெல்கிறான்.

‘குருதி கண்ட கற்சிலை’ மலைமுரசு டிசம்பர் 1961, சாரம்: திருமணம் காணப் போகும் கன்னிப் பெண், திருமணத்திற்கு முதல்நாள், தனது படுக்கை அறைப் பதுமையாக வேண்டுமென்று திடம் கொண்ட தோட்டத்துரை (வெள்ளைக்காரன்)யின் எண்ணத்தை - முடிவைத் தகர்த்தெறிந்து தனது கற்பைக் காத்த ஒருத்தியின் கதை.

‘இடியும் உறவும்’ மலைமுரசு ஒகஸ்ட் 1962, சாரம்: தோட்டத் தொழி லாளர்களின் குழந்தைகள் படித்து அறிவு பெருக்கிச் சிறப்பான தொழில் புரிந்து வாழுவேண்டும் என்று உறுதி கொண்டு கடமையாற்றும் இராமு என்ற தொழி லாளிமீது பொய்க் குற்றம் சுமத்திய தோட்ட முதலாளி தனது வலக்கண்ணை யும் இடதுகாலையும் இழக்கிறார். எளியோரை வலியோர் வதைத்தால் வலி யோரைத் தெய்வம் வதைக்கும்.

‘கோமத இத்திங் சனிப்பு’ மலைமுரசு டிசம்பர் 1964, சாரம்: தன்னைப் பெற்ற தாயையும் முன்வீட்டு தமிழ்க்குடும்பத் தலைவனையும் யாரோ ஒரு இனத் துவேசியின் சூழ்சியால்த் தவறாக எட்டபோட்ட 13 வயதுச் சிங்களச் சிறுமி, உண்மையை உணர்ந்து மறுபடியும் அத்தமிழ்க் குடும்பத்தோடு ஒன்று பட்டு இன் ஜக்கியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு கரு.

‘முழுடைய சிலுவையிலே’ வாகைச்சுடர் 1989 மார்ச் மாதச் சிறப்பு மலர், சாரம்: இரண்டாம் தாரத்தின் கொடுமையால் வேதனைக்குள்ளான மகன் அந்தச் சிறிய தாயின் மகனுக்காக - தனது தங்கைக்காகத் தனது உயிரைப் பலி கொடுத்தலும் அதனால் சிறியதாய் மனம்மாறி அந்தப் பெறாமகனில் அன்பு நவாலியூராளின் கலை லைக்ஸியப் பணிகள்

கொள்ளலும்.

‘இன்று தொடக்கம் சசிகலா...’ ஆத்திருடி கலைமகள் சனசமூக நிலைய வெள்ளியிமா மலர் 24.04.1983, சாரம்: காதல் தொடர்ந்து காலமும் பெற் றோரும் தடுத்தனர். காத்திருந்த காதலர்கள் நடுப்பருவ வயதில் மறுபடியும் சந்திக்கின்றனர் -இன்று சேங்கின்றனர்.

‘பணிதொடர்கிறது’ கந்தர்மட ஜனசக்தி பொன்வியிமா மலர் 1998, சாரம்: வெளிநாட்டில் வேலைபார்த்து உழைத்த பணத்தைச் சேமித்த ஒருவன் தனது வேலையைத் துறந்து ஊர்வந்து அங்கு போர் அனர்த்தங்களினால் உடைந்து சிறுஞ்சா தனது ஊர்க்கோவிலையும் வாசிக்காலையையும் சிர்திருத்தும் பணியில் இறங்குதல்.

‘நன்றி மறக்கா ஒருவன்’ முதுசம் என்ற நூலில் ஒரு கதையாக வெளி வந்தது.

தினகரன் செய்தித் தாளில் இவர் எழுதிய ஓரிரு கதைகள் வெளிவந்தன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றைப் பெற்றுபடியவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளாக நவாலியூரான் எழுதி வைத்திருக்கும் கதைகள் ‘இன்னும் ஒரேயொரு பக்கம்தான்..’, ‘அவருக்குப் புகலிடம்’, ‘உன்னை நீ உணர்ந்திருந்தால்..’, ‘பட்டமளிப்பு நாளன்று’, ‘எவர்தேடிய மென்ன்’, ‘காதல்க் கற்சிலைகள்’, ‘விடுங்கள் அவன் போகட்டும்’ என்பன வாகும்.

நவாலியூரான் எழுதிய கதைகள் நூலுருவம் பெறுவதற்காகத் காத்திருக்கின்றன. அதற்கான காலங்கள் கைக்கூடும்போது அவை நூலுருவாக்கம் பெறும் என்பது என் நம்பிக்கை. இக்கதைகள் மூலம் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் இவர் பெயரும் பதிவாக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

○○

நன்றி மறந்த ஈழதாயமே

(இச்சிறுகதை சஞ்சிவியில் 20.05.1989 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. அதனை முழுமையாக இங்கு தருகிறேன்.)

“அவனது கண்கள் எதற்காகக் குழிவிழுந்து கிடக்கின்றன; உடல் ஏனோ ஒட்டி உலர்ந்துவிட்டது.”

அன்றொருநாள், சித்தார்த்தர் தனது தேரிலே உலாச் சென்றபோது, தான் கண்ட ஏழைகளின் நிலையைப் பற்றித் தனது தேர்ச்சாரதி சந்தகனிடம் கேட்ட கேள்விகள்தான் இவை.

இன்று இவனைப் பார்த்து நான்கூட இப்படித்தான் கேட்கத் தோன்று கிறது. அவனையே உற்றுப் பார்க்கிறேன். அவனோ தனது சிந்தனையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறான்.

கண்டி நகரத்து வீதிகளில் ஒன்று திருகோணமலை வீதி. டி.எஸ்.சேன நாயக்க மாவத்தை என்பது இதன் புதுப்பெயர். இந்த ஊரிலுள்ள மிகப் பிரபல்யமான திரித்துவக்கல்லூரியும் இதே வீதியில்த்தான் அமைந்திருக்கிறது. நவாலியூரானின் கலை திலகீயப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்திரா

அதன் அருகிலேயே இவனது இருப்பிடம்.

அது நடைபாதை. காலா காலமாக நடைபாதையிலே காலங்கடத்துகிறா என்றால் அவன் ஓர் அனாதையாக - ஏழையாக இருக்க வேண்டும். தாய் தந்தை மனைவி குழந்தை வீடு மாடு சற்றம் கொற்றம் எதுவுமே இல்லாதவன் என்பதே பொருத்தம். உண்மையும் அதுதான்.

வாழ்க்கையில் உயர்வதற்கு எதுவித ஆதாரமும் இல்லாதவன். ஆளாலும் தோற்றத்திலோ மிக உயர்ந்தவன். மெலிந்த உருவம் என்றே சொல்ல வேண்டும். வயது அறுபதைத் தாண்டியிருக்கும். கறுப்புநிற மேனி. 'சைக்கிள்' கொழுப்பை மேலெல்லாம் பூசினால் எப்படியிருக்குமோ அப்படிப்பட்ட நிறம். குளித்துப் பல மாதங்கள் என்று நம்புகிறேன். அதனால் அவனது நிறத்தோடு அழுக்கும் படிந்திருந்தது.

திருகோணமலை வீதியில் உள்ள பல வீடுகளில் நீர் வசதி இல்லையென பது எல்லோருக்குந் தெரியும். நீர்க் குழாய்கள் பூட்டப்படாத அவர்களின் வீடுகளுக்கு நீர் கொடுத்து உதவுவது கண்டி மாநகரசபை.

வீதியோரத்தில்க் காணப்படும் அந்தப் பைப் மாநகர சபையால் நிறுவப் பட்ட ஒன்று. மக்களின் வசதிக்காகப் போடப்பட்ட அந்தப் பைப் ஒருசில ஏழைகளுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது.

இந்த ரத்தியில் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொண்ட சிலரில் ஒருவன் தான் இவன். பெயர் வெள்ளாமுத்து. அவனது பெயருக்கும் நிறத்திற்கும் எதுவித ஒற்றுமையும் இல்லை.

திருகோணமலை வீதியிலுள்ள பல நீர்வசதியற்ற வீடுகளுக்கு அவன் நீர் அள்ளிக் கொடுத்து உழைப்பவன். வீதியோரத்தில் உள்ள அந்தப் பைப் மூலமே அவன் தண்ணீர் இழப்பான். தனது இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு வாளி களைத் தூக்கிச் சமப்பது அவனது வழக்கம்.

அதிகாலை 5.30 மணிக்கு அவனது வேலை ஆரம்பமாகினாலும் முடிவுறும்போது காலை 10.30 மணி ஆகிவிடும். அதன் பின்னரே சாப்பிடுவான்.

ஒரு கிளாஸ் தேநீர் அதில் நனைப்பதற்கு அரை இறாத்தல்ப் பான். அவன் பாவிப்பது ஒரு வெறும் பால்ப்பேணி.

மத்தியான வேளை இரண்டு மணிபோல் எதையாவது சாப்பிட்டு அரை குறையாக வயிற்றை நிரப்பிக்கொள்வான். சோறு கிடைக்கும் நாட்களில் அவனது இன்பத்திற்கு எல்லைக்கோடு போட முடியாது.

மதிய உணவு முடிந்ததும் ஒரு சிறு உறக்கம். தூக்கம் விழித்து எழும் அவனுக்காக வேலைகள் காத்திருக்கும். மறுபடியும் தண்ணீர் இழுக்கும் வேலை தான்.

பிற்பகல் 3.30 மணி தொடக்கம் 7.30 மணிவரை இழுத்துக் கொண்டேயிருப்பான். அவனது வாழ்வில் வேலைச் சலிப்போ அலுப்போ ஏற்பட்ட தில்லை.

வாளிகள் ஒருவேளை காலநோய்ப்பட்டு உடைந்தாலும் அவனோ நவாளியுரானின் கலை இக்கீயப் பணிகள் வி.பி.தனேந்திரா

நோய்வாய்ப்படுவதில்லை. சோம்பலும் அவனிடம் குடியிருப்பதில்லை. வேலையென்றால் வேலைதான். யாரும் குறைசொல்ல இடங்கொடான். அந்த அளவுக்கு அவனது வேலையில் நிறைவே இருந்தது,

ஆனால் இன்று...? அவனது காலும் கையும் தைரியமிழந்ததால்ச் சோர்ந்துவிட்டான். வேலை செய்ய அவனால் முடியவில்லை. ஒரே நேரத்தில் இரண்டு வாளிகளைத் தூக்கிய அவன் விரல்கள் இன்று பலம் இழந்து விட்டன. அதனால் ஒரே படுக்கை.

படுப்பதைத்தவிர வேறு வழியுவில்லைத்தான். அவனை ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிப்பதற்கு யார் இருக்கிறார்கள்? அவனது ராஜாங்கத்தில் அவன் ஒரு தனி ஆள். அரசன், மந்திரிப்பிரதானிகள், குடிமக்கள் அனைத்தும் அவனே. அவனை ஆஸ்பத்திரியில் வைத்துப் பராமரிப்பதற்கோ தேவையானவற்றை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கோ யாருமில்லை.

அவனது படுக்கையறை - குளியலறை அனைத்தும் அந்த நடைபாதைதான். மலசலங்கழிப்பதற்கு மட்டும் வேறெங்காவது போய்வருவான். அவனுடைய சிந்தனை இன்று வழக்கத்திற்கு மாறாகவேயுள்ளது. அதிக நேரம் அவன் சிந்திப்பதற்குக் காரணம்? அவனது சிந்தனையை ஓரளவுக்கு நான் ஊகிக்கிறேன்.

யார் யாருக்கு உதவி செய்தானோ அவர்கள் எவருமே அவனைக் கவனிப்பதில்லை. ‘காவோலை விழக் குருத்தோலை சிரித்தது’ போல, இளம் பெண் ணொருத்தி இவனது வேலையைத் தட்டிக் கொண்டாள்.

அவனை வரவேற்றுக் தத்தம் தேவைகளாப் பூர்த்தியாக்கிக் கொண்ட திருகோணமலை வீதி மக்கள், வெள்ளை முத்துவை...? இதை நினைக்கும் போதெல்லாம் வெடித்து வெடித்து அழுவான் வெள்ளைமுத்து. இன்றும் அவனைச் சிந்தனையில் ஆழ்த்தியது இதுதான் என்பது என்னுடைய தீர்க்கதாரி சனம்.

“காலா காலமாக வேலை செய்து உதவிய என்னை எவராவது நினைச்சுப் பாத்தாங்களா? ஒருவேளை சோறு தந்து இந்தாப்பா இதைச் சாப்பிடு. மாடு மாதிரி வாளியும் கையுமாத் தண்ணி இழுத்து நமக்கெல்லாம் உதவி செய்த வன் நீ. அதை நாம மறக்க முடியுமா? பெரிசா எதையும் நாம செய்யாட்டா லும் இந்தச் சின்ன உதவியையாவது ஏத்துக்க”

இப்படி யாராவது தனக்குச் சொல்லியிருக்கலாம் - உதவி செய்திருக்கலாம் - தன்னைத் தேற்றியிருக்கலாம் என்பது அவனுடைய ஒர் அங்கலாய்ப்பு அவனது அந்த எதிர்பார்ப்புகள் அந்த மக்கள் மனதிலிருந்து வரவேயில்லை.

அவனது முதுகைத் தட்டி அவனது சிந்தனையைக் கலைத்தபின் மெது வாகக் கேட்டேன். உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளாமல் அவனால் எப்படி இருக்க முடியும்.

‘கவலைப்படாதப்பா; நம்மஞ்சுக்கும் ஒரு காலம் வரத்தான் போகுது. அந்தக் காலம் ஏழைகளைப் பொறுத்தவரை நாளைக்கென்பது நிச்சயம்’

இப்படியெல்லாம் சொல்லி அவனைத் தேற்றுவேன். என்னால் இயன்ற நைக் கொடுக்கவும் நான் மறப்பதில்லை. எனது கையிலிருந்து ஐந்து ரூபா நோட்டைப் பெறுகின்ற நேரமெல்லாம் அவனது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வடியும்.

அவனது கண்களைக் கட்டுப்படுத்தவே முடியாது. ஆறாகப் பாடும். அதனால் அதிகநேரம் அவனோடு நான் நிற்பதில்லை. அகன்று விடுவேன். அவனோ என்னையே பார்த்து நிற்பான். என் உருவும் அவனது கண்களிலிருந்து மறையும்வரை அவனது கண்கள் வேறிடத்தைப் பார்க்கா.

வழக்கத்திற்கு மாறாக அன்று ஒரு பத்து ரூபா நோட்டை நீட்டினேன். இரண்டு கைகளாலும் அதனை வாங்கி, தனது கண்கள் இரண்டிலும் ஒற்றிய பின் 'இனி எப்பசாமி வருவீங்க' என்றான்.

தமுதமுத்த அந்தக் குரலில் ஒருவகை அன்பும் பண்பும் இருப்பதை நான் உணராமலில்லை. அவனது குரலில் எனக்கொரு தனி விருப்பம். இறுமாப்பு இல்லாத தொனி. ஒருவேளை பொருள் இல்லாமைதான் அதற்குக் காரணமோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

'எவனிடம் இல்லாமை உண்டோ, அவனிடம் பண்பு ஏராளமாக உண்டு' இப்படியாக ஒரு பெரியார் அடிக்கடி கூறுவார். இந்தக் கூற்றுக்கு வெள்ளை முத்து ஓர் உதாரணம்.

'இந்தாப்பா, எப்ப என்னைப் பாக்கணுமென்னு நீ நினைக்கிறியோ, அப்ப நான் வந்திடுவென் நாளைக்கு வரட்டுமா?'

'வேணாங்க சாமி...' - என்னைப் பார்த்து 'சாமி' என்று தான் அழைப்பான். அவனை விட ஒரு சில வயது நான் மூத்தவன். சாமி என்று என்னை அழைப் பதை நான் விரும்பாவிட்டாலும் அவனுக்கு அதுவே விருப்பம்... நான் இடை மறித்தும் கேளான். அன்றும் அப்படித்தான்.

'சாமி, உங்களுக்குச் சிரமம் தர நான் விரும்பல்லை. அடுத்த கிழமை முடிஞ்சா வாங்க. எனக்குக் காச்தர உங்களால முடியாட்டாலும் உங்க அன்பு கிடைச்சா அது ஒன்னு போதுங்க'

எனது கண்களிலிருந்து நீர்த்துவிகள் பொலுபொலென விழுந்தன. அவனைக் கட்டித்தமுவி அன்பை எல்லாம் கொட்ட வேண்டும் போலிருந்தது. அதைச் செய்ய என்னால் முடியவில்லை. வரட்டுக் கொரவமே என்னையும் தடுத்துவிட்டது என்ற நினைவோடு நடந்தேன்.

'சமுதாயம்' மாறவேண்டும். எல்லோருக்கும் போதிய உணவும், உடை யும், வசதியான இருப்பிடமும் கிடைக்க வேண்டும். இது கிடைப்பதற்கு மனித சக்தி ஒன்று திரண்டு செயல்ப்பட வேண்டும்' என்று நான் நினைத்தற்கும் வீடு சேர்வதற்கும் சரியாகவே இருந்தது.

ஒருசில வேலைகளின் மத்தியில் வெள்ளை முத்துவின் நினைவை நான் மறந்து விட்டேன். என்னைக் காணும் நேரமெல்லாம் அன்பையும் ஆதரவை யும் கொட்டிக் குவிக்கும் வெள்ளைமுத்துவை எதற்காக மறந்தேன் என்பது நவாவியூரானின் கலை தீலக்கீயப் பண்கள்

தான் எனக்குப்புரியவில்லை.

'மனிதன் என்றால் மறப்பவன் - பின் நினைப்பவன்' இப்படியாக ஒரு புத்த சுத்தில்ப படித்த ஞாபகம் என்னை உறுத்தியது. 'இன்று ஸ்ப்படியாவது வெள்ளை முத்துவைப் பார்க்கத்தான் வேண்டும்' என்ற எனது மனச்சாட்சிக்குப் பணிந்த படி திரித்துவக் கல்லூரியையும் கடந்து வெள்ளைமுத்துவின் இருப்பிடம் அடைந்தேன். அன்று பெரியவெள்ளி.

வெள்ளைமுத்து ஒரே தூக்கம். அவனது ஊன்றுகோல் நடைபாதையிலுள்ள ஒரு வீட்டின் வெளிச்சுவரில் சாத்திக்கிடக்கிறது. வேலை செய்யமுடியாத காலம் வந்தபோது ஊன்றுகோலின் உதவியோடு தான் அவன் நடப்பது வழக்கம்.

பாரமான கல்லொன்று அவனது காலில் அடித்தனால் ஏற்பட்ட நோயு தான் ஊன்றுகோல் பாவிக்கக் காரணமாயிற்று. அந்த ஊன்றுகோலைப் பார்த்தேன்.

அவனிடமிருந்த ஒரேயொரு மாற்றுடை அந்த ஊன்று கோலில்ச் சுற்றிக் கிடக்கிறது. அவனது பிச்சைப் பாத்திரமோ அவனது வலக்கரத்தின் பக்கத்தில். அதனருகில் தேநீர் குடிக்கும் பேணி. இவை நான்குந்தான் அவனது உடைமை கள் உரிமைகள். நீட்டிநிமிர்ந்து படுத்திருக்கிறான் பாவம்.

எனது அழுகையை என்னால் அடக்க முடியவில்லை. விம்மிவிம்மி அழு வேண்டும் போலிருந்தது. ஒருவாறு சமாளித்துக் கொண்டு மெதுவாகத் தட்டி ணேன் வெள்ளைமுத்துவை. அவன் எழும்பவில்லை. பசி வயிறு. அதனால் நன்றாகத் தூங்குகிறான்.' எனது மனச்சாட்சி கூறியதையும்மீறி, மறுபடியும் தட்டி ணேன். எனது கையிலிருந்த இருபது ரூபாவையும் கொடுத்து, 'நல்லாச் சாப்பி டப்பா' என்று சொல்லவே துடித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் வெள்ளை முத்து...?

இப்படியொரு காட்சி எந்த மூலை முடுக்கிலும் இருக்கக்கூடாது. பிறகு கும் போது அன்பே ஆருயிரே என்று அணைத்தனைத்துக் கொஞ்சி, பாசுத் தோடு பாதுகாப்பும் தந்து குழந்தைப் பருவத்தை வளர்த்தெடுக்கும் சமுதாயம் வெள்ளைமுத்துவை அணாதைக் கோலமாக்கியது ஏன்?

அவனது அவல முடிவுக்கு வழிவகுத்தது ஏன்? பிச்சை எடுக்கும் நிலைக்கு வெள்ளைமுத்துவை வளரவிட்டது ஏன்? இறுதியில் அவனைக் கைவிட்டது ஏன்? இந்தக் கேள்விக்கணைகள் அணைத்தும் இன்றைய சமுதாயத்தின் அங்கமான என்னையும் தைத்து ஊடற்றுத்துக்கொண்டேயிருந்தன.

பொலிலின் உதவியோடு அணாதைப் பின்மாகவே போய்க்கொண்டிருக்கிறது வெள்ளைமுத்துவின் உயிரற்ற உடல். சவக்காலையில் - அவனது குழியின்மேல் மலர்வளையம் இல்லை... மக்களின் நிழலில்லை... எனது கண் ணீர் மட்டுமே சொட்டுக்கொட்டாக விழுந்து தெறித்தது. வெள்ளைமுத்து என்மீது வைத்த அணையா அன்புக்கும் மரியாதைக்கும் நான் வடித்தது ஒரு சில கண்ணீர்த்துளிகள் மட்டுமே.

திரும்பிவரமுடியாத நீண்ட பயணம் செய்த வெள்ளைமுத்துவை இன்றைக்கும் நினைத்து நினைத்து அழுகிறேன். அவனுக்குக் கொடுப்பதற் காக நான் கொண்டு சென்ற இருபதுரூபா நோட்டு - ஞாபகமாக இன்றைக்கும் என்னிடம் இருக்கும் அந்த நோட்டு என்னைப் பார்த்து ஏனோ சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது...?

∞

କୀତାଙ୍କଳ

நவாவியூரான் 1960களில் கண்டியில் வாழ்ந்த காலத்தில் வத்துகாமம் சீ.சி.தமிழ் வித்தியாலய ஆசிரியர் தேவதாசன் ஜெயசிங்கம் - பாலசிங்கம் ஆகி யோருடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தியவர். அவர்களது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி வத்துகாமம் சீ.சி.தமிழ் வித்தியாலய கிதத்தை எழுதி இசையமைத்துக் கொடுத்தார். அப்பாடசாலைக் கிதம் இன்றுவரை மாற்றம் செய்யப்படாமல்ப் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

୪୮

வாழிய சி.சி. தமிழ் வித்தியாலயம்
வனப்புடன் ஒளியுடன் வாழி

தொடுப்பு

ஊழி தோறுமினம் கல்விக் களஞ்சியம்
உலகினில் நீடுமி வாழி

ՊՐԵՄ

வத்தேகமவில் வளந்தரு நகரில்
வியன்கலை தருவாய் வாழி
வித்தகர் வாணிகர் விளங்கிடு ஊரில்
வானுயர் சூடமாய் வாழி

(വാച്ചിയ...)

கைத்தொழில் கணிதம் நாடகம் நடனம்
சித்திரம் ஓவியம் மற்றும்

வித்தைகள் வார்த்தைகள் பிறபல மொழிகள்
விருப்புடன் விளங்கிட வாழி (வாழிய...)

தொழில்க்கல்வி விஞ்ஞானம் தொல்கலை யாவும்
தேடி வளர்த்திட வாழி

அழிவற்ற இன்பம் அறமும் பண்பும்
ஆக்கிடும் அன்பே வாழி (வாழிய...)

8

யாழிப்பாணம் கந்தர்மட்டம் ஆக்திகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலையக் கீதமும் நவாலியூராணால் எழுதப்பெற்று இசையும் அமைக்கப்பட்டது. 1973இல் எழுதப்பெற்ற இக்கிதம் ஆக்திகுடிக் கலைமகள் சனசமூக நிலைய வெள்ளிவிழா மலரிலும் (1983) இடம்பெற்றது.

அருள்வாயே கலைத்தாயே கலை
பெருகிட வரந்தருவாயே
உணைத்தானே நிதம் நாமே எங்கள்
நினைவினில் ஏற்றிடுவோமே
நினைவினில் ஏற்றிடுவோமே (அருள்வாயே...)

பண்புடன் செயலும் அண்புடன் அறமும்
 மன்னாக்கமீது ஒளிமிய நிலையும்
 ஞானவளேந் தந்தருள்வாய் இதம்
 ஆனந்தக் கோலங்கள் இல்லங்களில் நிதம்
 பூமகளே கல்விப் புகவிடமே
 நாமகளே தேன் கலைமகளே (அருள்வாயே...)

88

யாழ்ப்பானம் இந்து மகளிர் ஆரம்ப பாடசாலை அதிபரின் வேண்டு கோருக்கு இணக்கி, அப்பாடசாலையின் பரிசுள்ளிப்பு விழாவில் ஆண்டான்டு தோறும் பாடப்பெற்றுவரும் வரவேற்புப் பாடலை எழுதி மெட்டமைப்புச் செய்தவர் நவாலியூரான். இவர் எழுதிய இக்கிதம் யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரி ஆரம்பப் பாடசாலை வெள்ளிவிழா மலரில் (2004) காணக்கிடக்கிறது.

வருக வருக உங்கள் வரவுநல் வரவு
 வளர்த்திடுமே இது உங்களைங்கள் உறவு
 இந்து மகளிர் ஆரம்பப் பாடசாலை
 அழைக்குது உங்களைத் தன்கேயக் கோவிலுள்... (வருகது)

பிரதம அதிதியை சிறப்பு விருந்தினரை
எங்கள் ஆசிரியரைப் பெற்றோரை மற்றோரை

பழைய மாணவர்களை எங்கள் அபிவிருத்திச்
சங்கஹறுப் பினர்களை எங்களது அதிபரை
வருகவருக என்று அழைக்கிறோம் உங்களை
வளம்நிறை ஆசியில் நனையுங்கள் எங்களை
நனைத்திடுங்கள் எம்மை உங்களின் ஆசியில்
நடத்திடுங்கள் எம்மைத் தெய்வான்புப் பாதையில் (வருக..)

ஆகாயம் போல்நன்கு விரிகின்ற உங்களின்
அதிசய அன்பினில் நாம் வாழுவேண்டும்
தாரள மாய்நீங்கள் எங்களுக்குத் தருகின்ற
தங்கள் அறிவுரையினில் நாம்திகழு வேண்டும்
ஆதாரம் எங்களுக்கு இறைவனும் நீங்களும்
அகன்றிடும் எங்களது அல்லலும் ஏங்கலும்
சேதாரம் ஏதுமின்றிக் கல்விநம்மில்ப் பெருகும்
தேசாதி தேசமெங்கும் எங்கள்பெயர் உலவும்
வளரட்டும் வளரட்டும் அன்பினில் உலகம்
சிறக்கட்டும் சிறக்கட்டும் மானிடர் நெஞ்சம்
வருக வருகளன்று அழைக்கிறோம் உங்களை
வளம்நிறை ஆசியில் நனையுங்கள் எங்களை
நனைத்திடுங்கள் எம்மை உங்களின் ஆசியில்
நடத்திடுங்கள் எம்மை தெய்அன்புப் பாதையில் (வருக..)

அன்பே வாழ்வு என்ற நல்ல குறிக்கோளை
அகத்தினில்க் கொண்டதே எங்கள் பாடசாலை
வன்பே இல்லாத வளம்நிறை வாழ்வினை
அன்புதான் தந்திடும் நீக்கிடும் தாழ்வினை
அதன்வழி என்றுமே நாம்வாழும் போது
முரண்வழி செல்லாது வாழ்ந்திடலாமே
மகிழ்வுறும் அமைதியில் ஆழ்ந்திடலாமே
வளரட்டும் வளரட்டும் அன்பினில் உலகம்
சிறக்கட்டும் சிறக்கட்டும் மானிடர் நெஞ்சம்
வருகவருக என்று அழைக்கிறோம் உங்களை
வளம்நிறை ஆசியில் நனையுங்கள் எங்களை
நனைத்திடுங்கள் எம்மை உங்களின் ஆசியில்
நடத்திடுங்கள் எம்மை தெய்வ அன்புப் பாதையில் (வருக..)

திருப்பாடல்க் கவிதைகள்

கிறிஸ்தவர்களுக்குத் திருப்பாடல்கள் முக்கியமானதாகும். திருவிவிலி யத்தில் 19ஆவது நூலாகத் திருப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல்கள் ஒரே கவிஞரினால்ப் பாடப்பட்டவை அல்ல. மாறாக, பல்வேறு சூழ்நிலை களில் பல்வேறு கவிஞர்களினால்ப் பாடப்பட்டவை. இஸ்ராயேல் மக்கள் தங் கள் வழிபாட்டில் மிகவும் முக்கியமாகத் திருப்பாடல்களைப் பயன்படுத்தினார் கள். இயேசு கிறிஸ்துவும், தான் வாழ்ந்த காலத்தில், தன் வாழ்விலும், திருப் பணியிலும் அவைகளைப் பயன்படுத்தினார் என்பது புதிய ஏற்பாட்டில்க் காணக்கிடக்கிறது.

திருப்பாடல்கள் அர்த்தமற்ற கவிதைகள் அல்ல. ஆழமான இறையியல்க் கருத்துடைய கவிதைகளாகும். இக் கவிதைகள் இறை அனுபூதி அனுபவத்திற் குள் ஓவ்வொரு பக்தனையும் அழைத்துச் செல்லும் வல்லமை பொருந்தி யவை. இதற்குள் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாடல்கள் - இறைவனிடம் உதவிவேண்டும் பாடல்கள்- பாதுகாப்புப் பாடல்கள்- மீட்புக் கோரும் பாடல் கள்-மன்னிப்பு வேண்டும் பாடல்கள் - இறைவனின் ஆசிகளைப் பெறுதலுக் கும் அதற்கு நன்றி ஏறெடுத்தலுக்குமான பாடல்கள் - அறிவுரைசார்ந்த அறக் கருத்துக்கள் செறிந்த பாடல்கள் எனத் திருப்பாடல்களின் பாடுபொருள் பல வேறு தன்மைகொண்டு விளங்குகின்றது.

விலிலியத்தில் 150 திருப்பாடல்கள் உண்டு. அதில் தனிநபர் பாடுவது போலவும், இஸ்ராயேல் சமூகம் பாடுவது போலவும் கவிதைகள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

இந்த 150 திருப்பாடல்களையும் எளிமையான பாடல்களாகவும் புதுக் கவிதைகளாகவும் இலகு தமிழ்க் கவிதைகளாகவும் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டுமென நவாலியூரான் உட்பட சில கவிஞர்கள் முயன்றுள்ளனர். அதில் மிகச் சில கவிஞர்களே வெற்றியும் பெற்றுள்ளனர். இறுவட்டுக்கள், ஒலி நாடாக் கள், புத்தகங்கள் வெளியிட்டு திருப்பாடல்களைப் பரவலாக்கம் செய்துள்ளனர்.

நவாலியூரான் 150 திருப்பாடல்களையும் இலகுதமிழில், கவிதைகளாக்கி யுள்ளார். இவரின் சிறப்பு என்னவெனில் திருப்பாடல்களில் காணப்படுகின்ற அடிப்படைக் கருத்தியல் குன்றிப்போகாவண்ணம் வெளிப்படுத்தும் தனித்துவத் திறன்தான். அவற்றுள் 'சஞ்சிவி' வாரஇதழில் 27 கவிதைகளும், 'உதயதாரரை' பத்திரிகையில் 22 கவிதைகளும் வெளிவந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஏனைய கவிதைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இவரிடம் இருக்கின்றன.

நற்பேறு பெற்றோர் யார் என்பதைத் திருப்பாடல் முதலாம் அதிகாரத் தில்க் காணலாம். அதனை இவரது கீழே காணும் கவிதையில் வாசியுங்கள்.

கொடியவரின் ஆலோசனை, வழியதளில் நடந்திடாமல்
பாவிகரின் பாதையென்றால், கூடியதில் நின்றிடாமல்
கேவிசெய்யும் ஆட்களோடு, நாடி என்றும் இருந்திடாமல்
வாழுகின்ற மனிதனவன், ஆளுகின்ற இன்பம் கோடி
இறையவனால் ஆசிபெற்று, நிறைவதனால் பாக்கியஞ்செய்த
மனிதன் அவன் என்றிடலாம், புனிதன் அவன் என்றிடலாம்.

இத்தகைய மனிதனவன், எத்தகைய வேளையிலும்
இறைபணித்த கட்டளையின், நிறைதெரிந்த படிமகிழ்வான்
பகலிரவாய் அதனையற்ற, மனதினனாய் அக்கட்டளை
மீதில்நிறை தியானஞ்செய்வான், பூவில் அதைப் பூசைசெய்வான்
வழுவிடாது காலத்தினால், தவறிடாது இத்தகையேன்
தேன் சவையின் களிகள்தரும், நீர்க் கரையில் மரங்கள்போல்வான்
இம்மரத்து இலைகளொன்றும், எவ்விதத்தும் உதிர்வதில்லை
அவ்விதமே இவன்செயல்கள், செவ்வனவே செழித்துநிற்கும்
எச்செயல்கள் செய்திடினும், அச்செயல்கள் வளங்கொழிக்கும்
தீயவரோ அவ்விதம்தம், வாழ்வினிலே இல்லையில்லை
காற்றித்த போதினிலே, ஆற்றலற்ற நெற்பதர்போல்
மறைந்திடுவர் பறந்துளங்கோ, கலைந்திடுவர் வலுஇழந்து
ஆதிபரன் நீதிகேட்க, பூமிவரின் சோதியாக
தீயர்ளஞ்சி நிற்கமாட்டார், தீயநெஞ்சில் ஏக்கங்கொள்வார்
நீதிமான்கள் கூட்டத்தில், பாவியாட்கள் நிற்கமாட்டார்
நின்றிடவும் யோக்கியங்கள், என்றெதுவும் இவர்கட்கில்லை
நேர்மையோடும் நீதின்ற, பான்மையோடும் வாழும் நீதி
மான்களுடை வழிகளையோ, வானிலுறை இறையறிவும்
தீயமக்கள் வகுத்துநிற்கும், பாவச்சிக்கல் வழிகளைல்லாம்
நிச்சயமாய் வேறழியும், சத்தியமாய் இறையழிப்பர்.

००

இக்கட்டுக் காலத்தில் இறைவனை உதவிக்கழைக்கும் குரலைத் திருப் பாடல் ஆறில் காணலாம். இந்த உருக்கமான திருப்பாடலை இவர் எவ்வாறு உருகிப் பாடுகின்றார் என்பதைப் பின்வரும் கவிதை எடுத்தியம்புகின்றது.

கோபத்தால் எந்தனைநீ, கர்த்தாவே கடிந்து அந்த
வேகத்தால்த் தண்டித்தென்னை, வேதனைப் பொருளாக்காதே

பரிதாபம் என்னில்க்காட்டு, பலவீனன் ஆகிவிட்டேன்
இனியேதும் சொல்லாமலுன், இரக்கத்தைப் பொழிந்துநிற்பாய்
நோயாளி ஆகிப்பாயில், நொந்துமே படுத்திருக்கும்
மாபாவி எனக்குச்சுகம், மறுக்காமல்த் தந்துகாப்பாய்
வரவர என்னுடம்பின், எலும்புகள் கூட்டிங்கு
படபட எனநடுங்கிப், பயத்தினால் அசைகின்றன.

கவலையாய் வேதனையின், கோலமாய் வியாகுலமாய்
விசனமாய் இவ்வுலகில், விண்ணவா இருக்கின்றேன்நான்
இருப்பது அறிவாய்எந்தன், இதயமும் துன்பமுற்று
இருக்கு என்னிறவா, விரைவாக மீட்பாயென்னை
வருவாயே ஈசாஇங்கு, வந்துஹன் இரக்கத்தாலே
தருவாயே நற்சகத்தை, தந்துநீ என்னக்காப்பாய்

மரணத்தால் எந்தனுயிர், மடிந்துஇும் மன்னுள்ச் சென்றால்
சரணத்தால் உன்னைப்பாடிச், சொல்லிட முடியாதப்பா
மன்னிலே வாழுமெந்தன், மதிப்புறு நண்பர்களும்
என்னிலே அடங்கிடாலன், புகழினை அறியும்வண்ணம்.

எனென்னணி நான்அகற்றும், என்பெரு மூச்சினாலே
குறைமுற்றித் தேகங்கெட்டு, கடுமையாய் இளைத்துவிட்டேன்.
கண்ணீராய் இரவுதோறும், கொட்டி னேன் தலையணையும்
தண்ணீராய்த் தானேமுற்றும், தோய்ந்துமே இருக்கின்றது
உள்ளத்தால்க் கவலைகொண்டு, உருண்டிட்ட எனதுகண்ணீர்
வெள்ளத்தால் எனதுவாயும், விலக்கின்றி நனைந்திட்டது

இன்பத்தில் வாழ்ந்தெந்தன், இருகரு விழிகள்கூட
துன்பத்தில் மூழிகிநலன், குன்றியே தவிக்கின்றன
எந்தனை எதிர்த்துஇங்கு, எப்பவும் செயல்புறியும்
என்பகை ஆட்களைல்லாம், எனக்குச்செய் கொடுமைதனை
தாங்கியே நின்றிடாமல், தயங்கிய எனதுபார்வை
ஏங்கியே குறைந்துமங்கித், தேய்ந்தது ஒளியேஅற்று

வினைகொட்டும் கொடியோர்களே, விரைவாக நீங்களைல்லாம்
எனைவிட்டு அகன்றுபோங்கள், ஏனைனில் இறையைக்கூவி
அழுதிட்ட என்குரலை, அவ்ஜிறை கேட்டிட்டார்நான்
விருப்புற் படிஎனக்கு, விருப்பமாய்ச் செவிமடுத்தார்.

எந்தனின் விண்ணப்பமும், ஏற்றிட்டார் மறுப்பில்லாமல்
எந்தனின் ஜெபங்களுக்கு, ஏற்பவே விடையுந்தந்தார்

எந்தனின் பகைவரெல்லாம், ஏந்திய அவமானத்தால்
சிந்தையில்த் திகிலபிடித்துக் காய்ந்தனர் வெட்கத்தாலே
அத்தனை பகைவரையும், இறைவன்பின் வாங்கச் செய்வார்
இந்திலை யால்ப்பகைவர், இழிவுற்று ஒடுவார்கள்.

80

ஆயராகியவரையும் - மாணிடரை வழிநடத்துகின்ற விதங்களையும் - அவர் களுக்கு உணவுட்டி இருளின் வழியிலிருந்து அவர்களைக் காத்துவருகின்ற தன்மையையும் திருப்பாடல் 23 இல்க் காணலாம். இந்த நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற கருத்தியலை இவரின் பின்வரும் கவிதை வெளிப்படுத்துகின்றது.

விண்ணவன் இறைவன்அந்த, மன்னவன் என்னைநல்ல
முறையினில்ப் பூமியிலே, குறையினரி வழிநடத்திக்
காக்கின்றார் மந்தைகளைக், காக்கின்ற மேய்ப்பனைப்போல்
ஆகலால் எனக்குள்ளலாம், பூதலந் தனிலேயுண்டு
தாழ்ச்சியும் எனக்குதில்லை, வீழ்ச்சியும் இல்லையில்லை.

சுகம்புல்லுத் தரையினிலே, சுகம்கண்டு நானுமர்ந்தே
ஓய்வுகள் எடுப்பதற்கு, வாய்ப்புகள் தருவதோடு
பாலாறு போலழுடும், தேனூறு நீர்நிலைகள்
என்றுள்ள இடங்களிலும், நன்றென்னை நடத்திச்செல்வர்
உடல்ச்சுகம் குறைந்துநானும், மனப்பயம் கொள்ளும்போது
பொற்பரன் எந்தனுக்கு, அற்புத சுகம்தருவர்

தனக்கிங்கு அதிகமேன்மை, கணம்பொங்கு பணிகளைல்லாம்
நிதமும்நான் செய்வதற்கு, கணமும்வான் உதவிசெய்வர்

இறப்பென்னும் மரணஇருள், இருக்கின்ற பள்ளத்தாக்கில்
நான்நடந் தாலும் அங்கு, ஏன்பயம் எனக்குளன்பேன்
ஏன்பயம் எனக்குளன்பேன், வான்பர னேறுறைவா
நீதான்னன் னோடுவந்து, சீராய்ப்பின் னாலேநின்று
என்வழி காட்டியாக, என்உயிர் காத்திடுவாய்
உன்செங்கோல் ஆட்சியோடு, உன்கையால் நீயேறந்தும்
அதிகாரக் கோலும்என்னை, வலுவாகத் தேற்றிநிற்கும்

என்பகை ஆட்களது, முன்னிலை யில்எனக்கு
அறுகவை அதிகவையாம், புதுச்சவை விருந்தளித்தாய்
உன்னுடை நல்விருந்தாய், எந்தனை ஏற்றுக்கொண்டாய்
சொல்லவாணா முறையினிலே, என்னிலா ஆசிகரும்
கணக்கற்று இருப்பதற்காய், எனக்கென்று தந்துவிட்டாய்
எனவேஎன் பாத்திரமும், பரனேநல் உணவினாலே
நிரம்பியே வழிந்துநிற்கும், அளவிலே குறைந்திடாது

அத்துடன் நின்றிடாது, என்றும் என் நலனுக்காக
பொய்க்காத நன்மையோடு, மெய்யான ஆதரவும்
அன்பாகத் தந்தவன்றீ, நன்றாக அவையினைந்து
என்கால நேரமெல்லாம், என்கூட ஒட்டிநிற்கும்
அதன்பின்பு உனதுவீட்டில், நிதம் அங்கு வாழ்ந்திருப்பேன்.

நவாலியூரானின் இந்த இமாலயப் பணி பாராட்டத்தக்கது. இவரின் சொல் வீச்சும் சந்த அமைப்பும் கவிதையைச் சுவையாக்குவதோடு திருப் பாடல்களின் கருத்தியல்கள் அப்படியே வாசகனிடம் சென்றடைய வைக் கின்ற திறனும் இவருக்கே உரிய தனித்துவமாகும். நவாலி வை.எம்.சி.ஏ. யின் மாத வெளியீடான் ‘மகுடம்’ சஞ்சிகையில், ‘விவிலியத் திருப்பாடல்களில்ப் பரந்து கிடக்கும் ஓழுக்க விழுமியங்கள்’ என்ற தலைப்பில்த் திருப்பாடல்க் கவிதை வரிகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்று வருகின்றன என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

○○

கல்வெட்டுக் கவிதைகள்

நவாலியூரான் கல்வெட்டுக் கவிதைகள் பாடுவதிலும் வல்லவராகத் திகழ் கின்றார். இவர் ஏற்தாழ அறுபது நினைவு மலர்களில் எண்ணாறுக்கும் அதிக மான பாடல்கள் எழுதியுள்ளார்.

நவாலியூரான் எழுதிய நினைவுமலர்களை, காலத்தின் பதிவுக்காக இங்கு தருகிறேன்.

‘நினைவு மலர்’ 1986.05.09 அன்று கரவெட்டி அமரர் வள்ளியம்மை மாணிக்கம் நினைவாக...

‘இதய அஞ்சலி’ 1988.04.04 அன்று நுணாவில் அமரர் அருள்மணி சச்சி தான்ந்தம் நினைவாக...

‘இதய அலைகள்’ 1988.05.04 அன்று ஏழாலை அமரர் றுக்குமணி செல்லையா நினைவாக...

‘காணிக்கைக் கண்ணீர்த்துவிகள்’ 1989.05.04 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் சின்னத்தம்பி நாகலிங்கம் நினைவாக...

‘சோகத்துவிகள்’ 1989.05.19 அன்று கொக்குவில் அமரர் பாக்கியம் மாணிக்கம் நினைவாக...

‘நெஞ்சக் குழறல்கள்’ 1989.09.06 அன்று யாழ்ப்பாணம் ஆத்திகுடி வீதி அமரர் ஜெயலட்சுமி வீரசிங்கம் நினைவாக...

‘கண்ணீர்’ 1990.02.28 அன்று யாழ்ப்பாணம் ஆரியகுளம் அமரர் டொக்டர் அப்புத்துரை தங்கராசா நினைவாக...

‘நாகையா நினைவு வெளியீடு’ 1990.03.15 அன்று கொட்டடி அமரர் எஞ்ஜினியர் சின்னயாபிள்ளை நாகையா நினைவாக...

‘சோக அலைகள்’ 1990.06.09 அன்று கொய்யாத்தோட்டம் அமரர் அழகம்மா கந்தையா நினைவாக...

‘கண்ணீர்ச் சரங்கள்’ 1991.07.28 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் றஞ்சி தலீலா கணபதிப்பிள்ளை நினைவாக...

‘பாச அலைகள்’ 1992.05.14 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் ஜோய் இரத் தினம் ஞானப்பிரகாசம் நினைவாக...

‘அழுகின்ற இதயங்கள்’ 1992.06.13 அன்று ஏழாலை அமரர் சீலை நடராசா நினைவாக...

‘நீங்காத் நினைவுகள்’ 1994.08.06 அன்று நவாலியூர் அமரர் என்.சி. முருகேச நினைவாக...

‘இதயக் கீறல்கள்’ 1995.08.27 அன்று கீரிமலை அமரர் இராணி சத்திய தாசன் நினைவாக...

‘பொன் ஒளி’ 1998.02.06 அன்று உடுப்பிட்டி அமரர் மாணிக்கம் பொன் னம்பலம் நினைவாக...

‘சோக ஊற்றுக்கள்’ 1998.07.10 அன்று புலோலி அமரர் நகுலம்மா நாக முத்து நினைவாக...

‘இதயக் கதறல்கள்’ 1998.08.30 அன்று கோண்டாவில் அமரர் நாகர் மாணிக்கம் நினைவாக...

‘இதயங்கள் அழுகின்றன’ 1998.12.27 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் மாணிக்கம் இலங்கநாதன் நினைவாக...

‘கண்ணீர்ப் பூக்கள்’ 1999.02.06 அன்று புலோலி அமரர் நல்லம்மா சிற்றம்பலம் நினைவாக...

‘நினைவு மலர்’ 1999.11.25. அன்று மாணிப்பாய் அமரர் இராசமணி கதிர வேலு நினைவாக...

‘புனித யாத்திரை’ 2000.03.23 யாழ்ப்பாணம் அமரர் நாகமுத்து கண பதிப்பிள்ளை நினைவாக...

‘கண்ணீர்ப் பூக்கள்’ 2000.07.06 அன்று கோண்டாவில் அமரர் வனிதா கந்தையா நினைவாக...

‘கண்ணீரால்க் காணிக்கை’ 2000.12.22 அன்று கொக்குவில் அமரர் புஸ்ப ராணி சிவப்பிரகாசம் நினைவாக...

‘கண்ணீர்ப் பொழிவுகள்’ 2001.03.28 அன்று திருநெல்வேலி அமரர் சித்திரா மகாலிங்கம் நினைவாக...

‘சோக ஊற்று’ 2001.05.10 அன்று சண்டிலிப்பாய் அமரர் செல்வராணி முழுமூர்த்தி நினைவாக...

‘இதயங்கள் அழுகின்றன’ 2001.06.18 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் சின்னத்தங்கம் மாணிக்கம் நினைவாக...

‘கண்ணீர்ப் பூக்கள்’ 2002.01.10 அன்று நெடுந்தீவு அமரர் வடிவேலு நினைவாக...

‘சோகப் பொழிவுகள்’ 2002.02.08 அன்று சண்டிலிப்பாய் அமரர் நன்னியர் தம்பிமுத்து நினைவாக...

‘இதயங்கள் அழுகின்றன’ 2002.05.24 அன்று சாவகச்சேரி அமரர் மாணிக்கம் செல்வராசா நினைவாக...

‘நினைவு ஏடு’ 2002.06.21 அன்று புளியங்கூடல் அமரர் பொன்னுசாமி நடராஜா நினைவாக...

‘இதயக் கதறல்கள்’ 2002.11.04 அன்று இருபாலை அமரர் அருணா சலம் கந்தையா நினைவாக...

‘விழிசிந்தும் நீர்த்துளிகள்’ 2003.01.26 அன்று குளமங்கால் அமரர் இன்னா சிமுத்து இராசேந்திரம் நினைவாக...

‘அமரத்துவம்’ 2003.03.14 அன்று கோப்பாய் அமரர் நாகர் கணபதிப் பிள்ளை நினைவாக...

‘பவள மலர்’ 2003.05.07 அன்று யாழிப்பாணம் ஆத்திகுடி வீதி அமரர் பவளராணி தளையசிங்கம் நினைவாக...

‘இதயங்கள் அழுகின்றன்’ 2003.06.07 அன்று மந்துவில் அமரர் சின்னத் துரை யோகராசா நினைவாக...

‘ஆறாது அழுகின்ற இதயங்கள்’ 2003.10.30 அன்று அனலைதீவு அமரர் வேலுப்பிள்ளை பேரம்பலம் நினைவாக...

‘கண்ணீரில்க் கரைகின்ற நெஞ்சங்கள்’ 2004.04.01 அன்று கந்தர்மடம் அமரர் பாக்கியம் ரத்தினம் நினைவாக...

‘இதயக் கதறல்கள்’ 2004.04.25 அன்று வடமராட்சி அமரர் கந்தையா சச்சிதானந்தம் நினைவாக...

‘இரத்தின மலர்’ 2004.07.06 அன்று கந்தர்மடம் அமரர் சின்னையா ரத்தினம் நினைவாக...

‘வற்றாத சோகத்தின் ஊற்றுக்கள்’ 2004.07.20 அன்று யாழிப்பாணம் அமரர் கந்தையா ரஞ்சித் நினைவாக...

‘ஆறாது அழுகின்ற இதயங்கள்’ 2004.07.22 அன்று நல்லூர் அமரர் இராசம்மா பொன்னையா நினைவாக...

‘இதயக் கதறல்கள்’ 2004.08.18 அன்று காங்கேசன்துறை அமரர் கதிரன் கிருஷ்ணபிள்ளை நினைவாக...

‘மறக்காத நெஞ்சங்கள்’ 2004.08.21 அன்று புலோலி அமரர் கணபதிப் பிள்ளை சிவஞானசுந்தரம் நினைவாக...

‘கண்கண்ட தெய்வம்’ 2004.09.19 அன்று அல்வாய் அமரர் இரத்தி னேஸ்வரி ஜியாத்துரை நினைவாக...

‘அழியாத நினைவுகள்’ 2005.02.17 அன்று புலோலி அமரர் சின்னத் தம்பி சிற்றம்பலம் நினைவாக...

‘அழியாத பதிவுகள்’ 2005.08.14 அன்று யாழிப்பாணம் அமரர் நாகர் சின்னத்துரை நினைவாக...

‘நாம் கண்ட முதல்த் தெய்வம்’ 2005.10.15 அன்று கோப்பாய் அமரர் நல்லம்மா கணபதிப்பிள்ளை நினைவாக...

‘பவளம்’ 2006.01.04 அன்று கோண்டாவில் அமரர் பவளம் வைரமுத்து நினைவாக...

‘இராசமலர்’ 2006.07.29 அன்று காங்கேசன்துறை அமரர் இராசம்மா கந்தையா நினைவாக...

‘அம்மா’ 2006.11.13 அன்று கோப்பாய் அமரர் இராசம்மா கணபதிப் பிள்ளை நினைவாக...

‘அருமை’ 2007.12.14 அன்று நாவாந்துறை அமரர் அருமைநாயகம் நினைவாக...

'நேச ஒளி' 2007.12.26 அன்று யாழ்ப்பாணம் அமரர் நேசம்மா தம்பி முத்து நினைவாக...

இந்த நினைவு மலர்கள் கோப்பாய் கல்வியியற் கல்லூரியின் ஆய்வுத் தேவைகளுக்காக, நவாலியூரானால்க் கையளிக்கப்பட்டுள்ளன.

००

'நவாலியூரானால் எழுதப்பட்ட நினைவு மலர்களில் வரும் பாடல்கள் அனைத்தும், நமக்கு நாட்டார் பாடலையும் நல்ல ஒப்பாரியையும் நினைவு படுத்துகின்றன.' என்கிறார் கந்தர்மட்டம் புலவர் செ.து. தெட்சணாழர்த்தி. 'நவாலியூரான் எழுதிய கல்வெட்டுக் கவிதைகள்கூட என்ன வியக்கவைத்தன. அந்தக் கல்வெட்டுக் கவிதைகளில்க் காணப்பட்ட அழகு தமிழும் எனிய நடையும் என்னைக் கவர்ந்தன' என்று எம்.எஸ். மூத்யாளன் குறிப்பிட்டார்.

நவாலியூரானால் எழுதப்பெற்ற இக் கவிதைகள் ஒப்பாரி அல்ல. வார்த்தை களினால் பின்னப்பட்ட கதறல் அல்ல. அர்த்தமற்ற பிதற்றலும் அல்ல. மாறாக ஆழமான தத்துவக் கருத்துக்களும் அறவிழுமியங்களும், நிலையாமைக் கருத்துக்களும் நிறைந்து இருக்கின்றன. எட்டுத்துக் காட்டாக;

"எப்போது பிறந்தமோ அப்போ திருந்து நாம்

பயணத்தைத் தொடருகிறோம் அது

மரணத்தை நோக்கிய தாம்

இப்போது மிறக்கலாம் எப்போது மிறக்கலாம்

சகன் படைத்த விதி இறை

சட்டத்தில் உள்ளபடி

ஒன்று முளைப்பதும் ஒன்று விழுவதும்

தானிந்த வாழ்க்கையெடா இதில்

ஏனென்ற கேள்வியில்லை.

பட்டுக் கதிரொளி மேற்குத் திசையினில்

எட்டிம் றையுதெடா

கட்டுக் குலையாத பூமலர் தானாக

வாடி இறக்குதெடா

ஒட்டு மரமொன்று ஓடிய வேர் அறப்

பாறிச் சரியுதெடா

எட்டுத் திசையிலும் எத்தனை யோகாட்சி

மாறியே போகுதெடா

இந்த விதிக்கெந்த மாற்றமும் இல்லைத்தான்

இறைவனின் சித்தமெடா

வந்ததும் போவதும் ஆகிடும் வாழ்விது

ஏதும்நி லைப்பதில்லை.

தாமரை இலையீது உருண்டோடும் நீர்போலத்
 தானெங்கள் வாழ்க்கையம்மா அது
 நின்றுநி வைக்காதம்மா
 நாமிதை எண்ணுவம் ஆறியே தேறுவம்
 வாழ்க்கையென் றால் இதுதான் நமக்கும்
 ஈதுந டக்குமம்மா.

ஆறிலும் சாவுண்டு நூறிலும் சாவுண்டு
 ஆண்டவன் விதின்கிறோம்
 ஆயினும் அவர்களை நெஞ்சிலே நிறுத்தலே
 ஆறிட வழி என்கிறோம்
 ஆகையால் ஆறுவம் ஆறியே தேறுவம்
 வாழ்வைத் தொடர்ந்திடுவம்
 ஈகையால் வறியோர்க்கு நன்மைகள் செய்குவம்
 மாண்டோரை மகிழ்ச்செய்வம்.

மண்ணிலே பிறக்கின்ற எந்த உயிர்களும்
 மண்ணுக்குச் சொந்தமில்லை
 கண்ணிலே தெரிந்திட்ட நேற்றைய உயிர்களும்
 இன்று இருப்பதில்லை
 விதையொன்று வீழ்வதும் பின்து முளைப்பதும்
 வாழ்க்கையின் மாற்றங்களாம்
 தரைவந்து பிறப்பவை இறப்பது நிச்சயம்
 ஆண்டவன் சட்டமிது.

கிழக்கிலே உதிப்பதும் மேற்கிலே மறைவதும்
 கதிரவன் செய்பணியாம் அது
 கடவுளின் கட்டளையாம்
 மரத்திலே காய்த்துப்பின் நிலத்திலே விழுகின்ற
 காய்கட்கும் இவ்விதிதான் இறை
 சட்டத்தில் உள்ளது தான்
 இந்திலை தானெங்கள் மானிட வாழ்வுக்கும்
 இறப்புக்கு இறப்புஇல்லை அந்த
 நோய்க்கிங்கு மருந்து இல்லை
 இத்ரை மீதுநாம் ஆகவே ஆறுவம்
 இவ்விதி எல்லோர்க்குந்தான்”

பாட்டியை இழந்த பேரன் தனது துயரைச் சொல்லும்விதம் அற்புதம்.
 பாட்டி கூறிய அறிவுரையைத் தருகின்றார் நவாலியூரான்.

“கல்வியை நன்றாகக் கற்கவேண்டும் அந்தக் கல்விதான் உந்தனைச் சிறக்கவைக்கும் என்னிந்த நன்றாகப் படித்துவந்தால் உந்தன வருங்காலம் நிச்சயம் சிறக்கும் அப்பன்.

பண்பான பழக்கமும் உனக்கிருந்தால் வாழ்வு பயன்தரும் கடவுளும் உணை ஆசிப்பர் அன்பாகப் பழகிடு எல்லோரோடும் உன்னை அன்பாக எல்லோரும் மதித்திடுவார்.

படித்தோர்க்கு எப்பவும் நல்லதொழில் அது பயன்தரும். படிப்பினை அசட்டை செய்து பழிப்போர்க்கு எதிர்காலம் நல்லபாடம் தந்து கவலைக்குள் அவர்களை வீழ்த்திவிடும்

நேரத்தை ஒழுக்கத்தை தவறிடாமல் அவற்றைக் கட்டாயம் கடைப்பிடி உனக்குநன்மை பாரதத்தைத் தந்தார்கள் என்றெண்ணாமல் உதவி உன்னிடங் கேட்போர்க்கு மறுத்திடாதே

என்றெல்லாம் அறிவுரை எனக்குச் சொல்லி என்னை வளர்த்தன் பாட்டியை இழந்துவிட்டேன் உள்ளெல்லாம் வெடிக்குது என்னசெய்வேன் எந்தன் பாட்டியை மறந்திட முடியவில்லை.”

தாயை இழந்த பிள்ளைகள் புலம்பும் கவிதையில்க்கூட நல்ல அறிவுரை கள் அடங்கி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

“வன்பேந்தி வாழுவேண்டாம்
வாழ்க்கைபாழ் ஆகிவிடும்
அன்பேந்தி வாழ்ந்திருங்கள்
ஆண்டவன் ஆசிதரும்
என்றுநல் அறிவுகூறி
எனைநீங்கள் வளர்த்ததெல்லாம்
இன்றும்நம் உள்ளத்திலே
இயங்கிக்கொண் டிருக்குதம்மா.”

நல்லறிவுரைகள் - பாசுத்தின் வெளிப்பாடுகள் - உறவுகளின் தனித்து வங்கள் என்பவற்றை இக்கல்வெட்டுக் கவிதைகளின் ஊடாக அறியமுடிகிறது. மற்றும் யாழ்ப்பானத்து மண்வாசனை கூட இக்கவிதைகளில்ப் பிரதி பலிக்கின்றது. மூட நம்பிக்கை - இறைநம்பிக்கை - சடங்கு - சம்பிரதாயங்கள் என, எமது பிரதேசத்தில் விளங்கும் அனைத்தும் இதில் உள்ளன. எனவே கல்நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

வி.பி.தனேந்திரா

வெட்டுக் கவிதைகள் ஒருவகையில் எமது பிரதேசத்தின் வரலாறுகளைக் காட்டும் நோக்குடையவை. வழக்கொழிந்து வரும் பாரம்பரியங்கள் கல்வெட்டு மலர்களில் செறிந்து கிடக்கின்றன. இவை ஆய்வுக்குரிய அரும்பொக்கிழங்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

००

நவாலியூரான் தன் மனதிற்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், அறி ஞர்கள் இறைவனடி சேரும் போது, தன் மனதில் அவர்கள் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தைத் தனிக் கவிதைகளாக எழுதியுள்ளார். இக் கவிதைகளில்ப் பல பிரசரமாகியுள்ளன. சில கையெழுத்துப் பிரதிகளாக உள்ளன.

நவாலியூரானுடன் நெருங்கிப் பழகியவரும் ஸழத்து இலக்கிய வரலாற்றில்ப் பேசப்படுகின்ற எழுத்தாளரும் டாக்டருமாகிய நந்தி 2005.06.04 அன்று மறைந்த போது நவாலியூரான் எழுதிய கவிதை இது.

காலம் அது எமக்குத்தந்த கடவுள்வழிப் பொக்கிழமாய்
ஞானம் அது வளர்ந்துவந்து குடிப்புகுந்த பொட்டகமாய்
தங்கநிகர்க் கொள்கைகளைத் தாங்கிநிற்கும் சரங்கமதாய்
துங்கந்திகழ் நந்தியிங்கு வாழ்ந்திருந்தார் அற்புதமாய்.

அறிவுக்கொரு பொக்கிழமாய் ஞானத்துக்குப் பெட்டகமாய்
தெளிவுதரு கொள்கைகளை அள்ளித்தரு சரங்கமதாய்
பாலகர்க்குப் பாலகளாய் இளைஞர்க்கு இளைஞருமாய்
பெரியவர்க்குப் பெரியவராய் நந்திவாழ்ந்தார் அற்புதமாய்
படிப்பினிலே உச்சங்கண்டு பேர்சிறக்க வாழ்ந்தநந்தி
நடிப்பினிலே வல்லராக - கதைவரையும் சிற்பியாக
பழகுவதில் இனியராக - பார்வையிலே எளிமையாக
பக்திதனில்ப் புனிதராக வாழ்ந்திருந்தார் அருமையாக

சமுதாய மருந்துஇயல் வாழ்நாள்ப்பே ராசிரியர்
என்றான பதவியையாழ் பல்கலைக் கழகத்திலே
இறக்கின்ற வரைவகித்த நந்தியின் ஆளுமையை
வியக்கின்ற அறிஞர் 'நந்தி சிவன் அவதாரம்' என்பர்

இந்தியா பங்களாதேஷ் கொரியா மொங்கோலியா
மலேஷியா நாடுகட்கு மதிப்புரை நிபுணராகச்
சென்றுதன் சேவையாற்றிப் பெரும்பெயர் பெற்றுவந்தார்
இன்றும்நல் அறிவாளிகள் இதுபற்றி வியந்துசொல்வர்
'தரிசனம்' - 'ஹார்ந்மபுமா' - 'கண்களுக்கு அப்பால்' இன்னும்
சைவவளாம் கொண்டதான் 'நந்தியின் கதைகள்' என்ற
சிறுகதைத் தொகுப்புக்களைத் தந்திட்ட அமர்நந்தி
நெடுங்கதை நாவல்களாம் 'தங்கச்சி அம்மா' வையும்

'மலைக்கொழுந்து' - 'நம்பிக்கைகள்' என்றநாவல் நூல்களையும் வரைந்து எம்மை வியக்கவைத்தார் அத்துடனே சிறுவர்நூல்கள் என்றுள்ள வரிசையிலும் ஆத்மீக வரிசையிலும் கருவற்ற பெண்களுக்கு மருத்துவ வரிசையிலும் பல நூல்கள் எமக்குத்தந்தார் அவரினால்ப் படைக்கப்பெற்ற அந்நூல்கள் தமிழ்மொழிக்கு வளம்சேர்த்து நிற்கின்றன மறக்கவே முடிந்திடாத சிறப்பெழுத் தாளர் அவர் சிறந்துமே இங்குவாழ்ந்தார் சிந்தனைச் செம்மலவர் சாயிபாபா சிந்தனையின் சத்தியத்தை ஏற்றஅவர் சாயிபாபா நிறுவனத்தின் கல்விப்பணி ஆலோசகர் என்று ஆகிக் கல்விப்பணி புரிந்த அந்த வித்தகரை இந்தப்பூமி தனது நெஞ்சில் வைத்துஅவர் பெயர்பரப்பும் தமிழ்தந்த அறிஞர்களின் வரிசையிலே ஒருவர்நந்தி ஓளிர்கிண்ற கருத்துக்களைத் தந்தஅவர் அறிஞரேதான் தமிழ்மொழித் தொடர்மாலையில் வைரம்எனத் திகழ்ந்தஅவர் இறைவழி நாட்டத்தினால் சிவன்வீடு சென்றடைந்தார் சிவனுக்கு நந்திஎன்று இன்னுமொரு பெயருமுண்டு சிவனிங்கு நந்திஎன்ற பெயரில்வந்தார் அறிஞர்சொல்வர் வந்தபணி முடித்தநந்தி சொர்க்கத்திலே தனதுவீட்டுச் சொந்தப்படி ஏறிச்சிவன் ஆகித்தானோ அங்குசென்றார்.

○○

பிரதுரைகள்

வானோலி நாடகங்கள்

கண்டி நகரில் நவாலியூரான் மேடையேற்றிய நாடகங்களால்க் கவரப் பட்ட அருள்ப்பணி வன்றோல் அடிகளார், 1975 இல் நவாலியூரானை அணுகி, கத்தோலிக்கமல்லாத கிறிஸ்தவ நிகழ்ச்சியில் (Non R.C.) நாடக அம்சம் இல் வாத குறையைப் (தமிழ் நிகழ்ச்சியில்) போக்குவதற்கு நாடகமொன்று தேவை என்றபோது, எழுதப்பட்ட வானோலி நாடகந்தான் 'ஜீவவெளிச்சம்'.

இதைத் தொடர்ந்து; 'பூமியிலே சமாதானம்', 'உம்முடைய சிலுவை யிலே', 'நீ திருந்து உலகம் திருந்தும்', 'பழிக்குப் பழி' ஆகிய சமூக நாடகங்கள் 1976 ஆம் ஆண்டுகளில் வானோலித் தமிழ்க் கிறிஸ்தவ (கத்தோலிக்க மல்லாத) அரை மணி நேர நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பாகின. அரைமணி நேரக் கிறிஸ்தவ நிகழ்ச்சியில் முதன்முதலில் மேடையேறிய நாடகம் நவாலியூரானின் நாடகமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நவாலியூரானோடு டொக்ரர் நந்தி, அருள்ப்பணி கே. கருணசேகர, அருள்ப்பணி கோவிந்தராஜா ஆகியோர் நடித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'பூமியிலே சமாதானம்' என்ற வானோலி நாடகம் மறு ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டது.

நாதமும் கீதமும்

இருபத்தைந்தாண்டுக் (1959-1984) கல்விப்பணியை, கண்டி திரித்துவக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவராயிருந்து தொடர்ச்சியாக ஆற்றியதோடு நாடகக் கலைப்பணியையும் கண்டியோடு மட்டுப்படுத்தாமல் மலைநாட்டின் வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலும் இலங்கையின் வெவ்வேறு மாகாணங்களிலும் ஆற்றி 1984 ஏப்ரல் விடுமுறையோடு தனது பிறந்த மாகாணமான யாழ்ப் பாணம் வரவிருந்த நவாலியூரான், கண்டி நகரில் தனது இறுதி நிகழ்ச்சியான 'நாதமும் கீதமும்' என்ற கிறிஸ்தவ நிகழ்ச்சியைச் செய்தார். இந்த நிகழ்வுக்கு அக்காலப் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சர் உயர்திரு செ. இராதுரை தலைமை தாங்கினார்.

1983 ஆடி 23 இல் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரி மண்டபத்தில் 'நாதமும் கீதமும்' நிகழ்ச்சி சிறப்புற நடந்தேறியது. இந்நிகழ்வுக்கான பாடல்களை எழுதி இசையமைத்தவர் நவாலியூரான். அப்பாடல்களில் ஒன்று இவ்வாறு அமைகிறது.

தேவனே எந்தன் தேவனே உந்தன்
 ஞானமென்னில் ஊற்றிடு
 தேவ ஞானம் ஊற்றிடு ஊற்றிடு
 தேவ ஞானத்தில் வாழ்ந்திடவும்
 தீவனை ஆதாய மாக்கிடவும் - தேவனே

பாவங்கள் அன்றைக்குச் செய்து என் உள்ளத்தில்
 பொங்கி மகிழ்ந்தேனே அவை
 எந்தனைக் கொள்றிடும் தீராத நோயென
 இன்றைக்குணர்ந்தேனே
 எந்தன் தீய என்னைக்களெல்லாம்
 எரித்தழித்தாய் நீ என்னை
 உந்தன் தூய வழிநடக்க
 ஆக்கி வைத்தாய் நீ
 நன்றிகள் தேவனே உந்தனுக் கெந்தனின நன்றிகள்
 நன்றிகள் நன்றிகள் ஆயிரமாயிரம் நன்றிகள்.

நான் இனி உந்தனின் பிள்ளை நீயேன்
 அன்னை தந்தையாம் எந்தன்
 வாழ்வினிச் சீர்பெற எனதுவாயில்
 உந்தன் வார்த்தை யாம்
 இகத்திலேநான் வாழும்வரை உன்னை மறவேனே எந்தன்
 அகத்திலே நான் உன்னை வைத்துப்பாடித் தெழுவேனே.
 நன்றிகள் தேவனே உந்தனுக் கெந்தனின் நன்றிகள்
 நன்றிகள் நன்றிகள் ஆயிரமாயிரம் நன்றிகள் - தேவனே

நவாலியூரான் வாழ்வில் ஏற்பட்ட அபார வளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாக அமைந்தது திரித்துவக் கல்லூரி வாழ்வு. அதனை நினைந்து நன்றியுணர்வுடன் செய்யப்பட்ட நிகழ்வுதான் 'நாதமும் கிதமும்'.

வீழ்யோப் படம்

கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் நவாலியூரானின் ஆசிரியத்துவப்பணி முடிவுற்ற 1984 ஏப்ரல் விடுமுறையோடு திருமதி ருத் மகேஸ்வரி செல்லத் துரைக்கும் யாழ்ப்பாணம் பெரியபுலம் மகாவித்தியாலத்துக்கு மாற்றம் கிடைத்தது. இதனால் நவாலியூரானின் குடும்பம், கந்தர்மடம் ஆத்திருடி வீதியிலமைந்த தமது சொந்த வீட்டில்க் குடிபுகுந்தது.

அந்தக் காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம், புலவர் சிந்தனைச் சிற்பி செது. தெட்சணாமூர்த்தி என்பவர், தனது 'பூதத்தம்பி' வீட்டியோப் படத்தில், புரட்சிவீரன் பூலோகசிங்கர் என்ற பாத்திரத்தில் நடிப்பதற்குத் தகுதியான ஒரு நடிகரை எடுத்துத் தாருங்கள் என்று டொக்ரர் நந்தயிடம் கேட்ட நவாலியூரானின் கலை வீக்கீயப் பணிகள்

தார். அப்போதுதான் நவாலியூரானின் பெயர் புலவருக்குத் தெரியவந்தது.

நவாலியூரானும் புலவரும் சந்தித்தனர். பூத்தம்பிலீடியோப் படம் தயாரிப் பதற்குமுன் தனது எழுத்துருவில் நிறைவுபெற்ற ‘இருவரம்’ நாடகத்தில் நடிக்கும்படியும், தசரதன் வேடத்தை ஏற்கும்படியும் நவாலியூரானைப் பணித்திருந்தார் புலவர். அதன்படி 1985 இல் ‘இருவரம்’ என்ற நாடகம் கொய்யரத் தோட்டம் நோயல் வீடியோ மூலவிஸ்சாரின் வளவிலமைந்த மேடையில் அரங்கேற்றப் பட்டது. இதில் நவாலியூரான் தசரதன் வேடத்தில் நடித்தார்.

1987 இல் ‘பூத்தம்பிலீடியோப் படம் தயாரிக்கப்பட்டது. இதில் நவாலியூரான் புரட்சிவரன் பூலோகசிங்கராக நடித்தார்.

இந்த வீடியோப் படத்தைப் பார்த்தபின் சுருசிவியின் கலைக்கோட்டப் பகுதியில் 1987 ஆவணி 15 இல் ரகு என்பவர் எழுதிய விமர்சனம்:

“பூலோகசிங்கருக்கு நடித்தவருக்கு (நவாலியூரான்) பாத்திரத்துக்குப் பொருத்தமான உடல்வாகுவும் முகப்பொலிவும் உணர்ச்சிகரமான நடிப்பும்...” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘பூத்தம்பி’ வீடியோப் படத்தில் இடம்பெறும் நடனப்பாடல் நவாலியூரானால் எழுதப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அப்பாடல் இதுதான்.

தேன் மகளாய்ப் பிறந்து தேன்தமிழாய் வளர்ந்து

தேன் சுவையில்ச் சிறந்த தேன்நடனம் பயின்று

தேனாக நடமாடும் தமிழ் மங்கையே புது

வளங்காண நீயாடு என் தங்கையே உந்தன்

குலம்வாழ நீயாடு கலைச் சிந்தையே.

மயிலே உன்கவின்தோகை விரித்திங்கு நீயாடு

அழகே நீ அசைந்தாடு அசைவாலே வளைந்தாடு

மான்புள்ளி மானாக நீயாடு குதித்தாடு

வாள்ளன்ன மண்ணன்ன உணவியக்க நீயாடு

மலர்ந்தாடம்மா முகம் மலர்ந்தாடம்மா

நடைகாட்டம்மா நடன நடை காட்டம்மா

ஆடாத அபிநயங்கள் புதிதாக நீயாடு

பாடாத வாயெல்லாம் உணப்பாடுமே பல

உள்ளங்கள் உணவாழ்த்த நிதமாடம்மா

இப்பாடலுக்கு இசையமைத்தவர் யாழிப்பாணம் திருமறைக்கலாமன்ற இசையமைப்பாளர் இசைத்தென்றல் ம. யேசுதாசன் என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கது.

“நாடகம் நடிக்கும் ஆற்றலும் ஆர்வமும் இறைவன் எனக்குத்தந்த ஒருவரம்-ஒரு தாலந்து; அதை விருத்தியாக்குவது எனது பொறுப்பாகும். பொறுப்போடு பயன்படுத்தினேன் வெற்றிபெற்றேன்.” என்பார் நவாலியூரான். இவர் எங்கெங்கு சென்றாரோ அங்கெல்லாம் நாடகக் கலையை வளர்க்கப் பின்னிற்க வில்லை.

கவிதைத் துறை

நவாலியூரான், கவிதைத் துறையிலும் ஆழமான தாக்கத்தைச் செலுத்தி யுள்ளார். காதல், இறைபக்தி, சர்வமதம், தத்துவம், அறிவுரை, அறநெறி, அவலம், பிரதேச முழுமை, போன்ற அனைத்துப் பாடுபொருள்களிலும் ஏராளமான தனிக்கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இக் கவிதைகள் அனைத்தும் மரபு சார்ந்தவை. மற்றும் கீர்த்தனைப் பாடல்களும் எழுதியுள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

வாழ்த்துக் கவிதைகள் கூட அவர் எழுதத் தவறவில்லை. வெள்ளியூரா, பொன்னியூரா, மணியூரா, பவளியூரா, நூற்றாண்டு யூரா என அனைத்து யூராக் களையும் கொண்டாடும் அறிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் போன்றோரை, கவிதை வடிவில் வாழ்த்தியுள்ளார்.

அத்தோடு பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், நிறுவனங்கள் எடுக்கும் யூராக் களுக்கு அவ் அமைப்புகளின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவ் அமைப்புகளின் மலர்களுக்கு வாழ்த்துக் கவியும் எழுதியுள்ளார். மலர்கள், இதழ்கள், நூல்கள் என்பனவற்றில் இவரது தனிக்கவிதைகள் பல பிரசரமாகியுள்ளன.

திருமணவாழ்த்து, அரங்கேற்ற வாழ்த்து என வாழ்த்துக் கவிதைகளையும் பிறருக்காக எழுதிக்கொடுத்துள்ளார். இவ்வாறு இவரது கவிதைகள் பல வெளி வந்துள்ளன.

கட்டுரை

கவிதைகள், நாடகங்கள் எழுதிய அளவிற்குக் கட்டுரைகளை இவர் அதிகம் எழுதவில்லை. ஒப்பீட்டளவில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மிகச் சொற்பமாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால் அந்தச் சொற்பமான கட்டுரைகள் முழுவதும் அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளாகவே காணப்படுகின்றன.

ஒருசில விமர்சனக் கட்டுரைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். தான் பார்த்து ரசித்த நாடகங்களைப் பற்றியும், நாடக நூல்களைப் பற்றியும் அவை அமைகின்றன. இந்த விமர்சனங்கள் நாடகத் துறையை ஊக்குவிக்கும் தன்மையிலானவை.

நாடக வளர்ச்சிக்குத் தூண்கள்...

ஹற்றன் ஹலண்ட்ஸ் கல்லூரியில் (Hatton Highlands College) இரண்டு ஆண்டுகள் (1957 - 1958) ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலங்களில் அங்கு பல நாடகங்களை மேடையேற்றினார். இரா. சிவசிங்கம், மாரிமுத்து, திருச்செந்தூரன், தியாகராசா, கணேஷ், அம்பலவாணர், செபஸ்ரீன், பெஞ்சுமின் போன்ற ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும், கல்லூரி அதிபர் ஜெயசிங்கும் பக்கபலமாக இருந்து நவாலியூரானின் நாடகங்கள் அரங்கேற உதவினார்கள்.

1959 - 1984 ஆம் ஆண்டு வரை கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் (Kandy Trinity College) இருபத்தி ஐந்து வருடங்களம் அவர் ஆற்றிய ஆசிரியத்துவப் பண்டோடு நாடகப்பணிகளும் ஏராளம். இங்கு வாழ்ந்த காலத்தில், கண்டி யில் நவாலியூரானின் கலை இகைசீயப் பணிகள்

மட்டுமல்ல அதனைச் சூழவுள்ள ஊர்களான வத்தேகம் - மாத்தளை - பன்னில் - முசாக்கல் - கம்பளை - ரஜுவெல் தெல்தெனியா - நாவலப்பிடியா - குரு நாகல போன்ற இடங்களிலும் கொழும்பிலும் இவரது நாடகங்கள் பல அரங்கேறின.

கண்டியில் 'மலைமுரசு' சஞ்சிகை ஆசிரியர் க.ப. சிவம், நவாலியூரானின் நாடகங்களை விரும்பி மேடையேற்றி, இவரது நாடகக் கலைவளர்ச்சிக்கு பேருதவி புரிந்தார்.

நவாலியூரானின் நாடகங்களில், தொண்நூற்றைந்து வீதமானவை ஒரு காட்சி நாடகங்கள், திரைக்குத்திரை மூடுவதில்லை. நாடக ஆரம்பத்தில் விலகும் மேடைத்திரை, நாடகம் முற்றுப்பெறும்போது இறங்கும் - மூடும். 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இத்தகைய மாற்றத்தைக் கூடுதலான சமூக நாடகங்களிலும் ஒரு சில வரலாற்று - இலக்கிய நாடகங்களிலும் புகுத்தினார். அந்த நாடகங்கள் பார்வையாளர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்தன. மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம் அந்நாடகங்களைப் பார்க்கும். நாடகம் முற்றுப்பெற்ற கையோடு கணிசமான தொகையினர் மேடைக்கு வந்து இவரையும், இவருடன் நடித்தவர்களையும் கைலாகு கொடுத்துப் பாராட்டிச் செல்வர். இந்தப் பண்பு இவரது நாடகக் கலையை ஊக்குவித்தது என்பதை நவாலியூரானுடன் உரையாடியதிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

கண்டியில் இவரது நாடகங்கள் வளர்ச்சிபெற உறுதுணைபுரிந்தோர் பலர்: க.ப. சிவம் (வீரகேசரி நிருபர்), பி.டி.நாஜன் (கண்டி அசோகா வித்தியாலய நிறுவனர்), நடராசா (அசோகா வித்தியாலய அதிபர்), இம்மானுவேல், தேவதாசன் ஜெயசிங் (கெங்கல்ல வித்தியாலய ஆசிரியர், எழுத்தாளர்), ஷேக்ஸ்பியர் என்று அழைக்கப்படும் சுப்பிரமணிம், நாகலிங்கம் (செய்திப் பத்திரிகை ஆசிரியர்), இசைக் கலைஞர் அலோசியஸ் ஸ்ரீபன், இசைக் கலைஞர் மத்தியஸ், எழுத்தாளர் சமூக்குமார், கவிஞர் மலைத்தம்பி, நடிகன் வில்வநாத நாஜா, நடிகன் பெருமாள், நடிகன் கிருஷ்ணராவ், நடிகன் பெர்னான்டஸ், ஆசிரியர் ராசிக், அல்லஹாஜ் எஸ்.எம். ஏ. ஹுசன் (விரிவுரையாளர் ஆங்கில ஆசிரிய கலாசாலை பேராதெனியா), போன்றோரும் இன்னும் பலரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலைநாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாக்கியத்தைப் பெறாவிட்டாலும், மலைநாட்டில்ப பல ஆண்டுகளாகக் கல்விப் பணியாற்றியவர்களாகிய; தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், புவியியல்த்துறைப் பேராசிரியர் செல்வநாயகம், பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் தம்பையாபிள்ளை, பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் எஸ். சந்திரசேகரம் ஆகியோரும்,

மருத்துவக் கலாநிதிகள்; டாக்டர் நந்தி, டாக்டர் பவளத்துரை, டாக்டர் குமரேந்திரன் ஆகியோரும்.

ஆசிரியர்களான; சதானந்தன், கிறிஸ்துகாஸ், யேசுநாயகம், தர்மலிங்கம், ஜெயரட்னம், குணரட்னம், சந்திரசேகரம் கிட்னமூர்த்தி போன்றோரும் - நவாலியூரானின் கலை இலக்கியப் பணிகள்

கண்டி மகளிர் உயர்தரப் பாடசாலை உப அதிபர் திருமதி யேசுதாசன் அவர் களும் நவாலியூரானின் நாடக வளர்ச்சிக்குத் துணையாகி நின்றனர்.

“எனது நாடகக் கலைவளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்தவர்கள் -அந்தக் கலையிலே என்னை உறுதியாக நிலைக்கச் செய்தவர் கள் மலைநாட்டு மக்களென்பதைப் பெருமையாகவும் பாக்கியமாகவும் கருது கிறேன். எனது நாடகத்தை மலைநாட்டு மக்கள் புறக்கணித்திருந்தால், எனது நாடகக்கலை வளர்ச்சி அன்றே இறந்திருக்கும். நாடகப் பட்டியலிலிருந்து எனது “பெயர் நீக்கப்பட்டிருக்கும். எனவே எனது நாடகக் கலை வளர்ச்சிக்கும் விருத் திக்கும் மலைநாடுதான் காரணம். எனது உடம்பிலிருந்து ஓடுகின்ற செவ்வி ரத்தம் உறைந்து சாவைத்தழுவும் வரை எனது உடம்பின் அணுக்கரோடு அணுக்களாக மலைநாட்டு மக்களும் இருப்பர். எனது உடலைவிட்டு எனது ஆவி பிரிந்து செல்லும் நேரத்திலும் எனது அந்த ஆவியில் அவர்கள் அத்தனைபேரும் உயிர் வாழ்வார்கள். அத்தோடு எனது கலை இலக்கியப் பணிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்தாது இன்றுவரை குதூகவிப்புடன் உதவியும் ஊக்கமும் தருகின்ற எனது துணைவி மகேஸ்வரிக்கும் எனது உள்ளத்து நன்றிகள்.” என்று நவாலியூரான் என்னோடு அடிக்கடி உரையாடும் போது உரைக்கும் வார்த்தைகள் இவை.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த இவர் மலையகத்தில் தன்னுடைய ஆசிரி யத்துவ பணியின் காரணமாக நீண்டகாலம் அங்கு வாழவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்நிலை இவருக்குச் சாதகமாக அமைந்தது. எனவே நவாலியூரா னால் மலையகம் நன்மை பெற்றது. மலையகத்தினால் நவாலியூரான் உயர்வு பெற்றார்.

நவாலியூரான் ஈழத்து கலை இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென பல பதிவு களை ஏற்படுத்தி எல்லோர் மனங்களிலும் வாழும் ஒரு கலைஞர். இவர் உடல் உள் நலத்தோடு வாழ இறைவன் ஆசிபுரிய வேண்டுகிறேன்.

நவாலியூரானின் நூல்கள்

முகைவெடித்த மொட்டு

(நாவல்)

முதற் பதிப்பு : 28.12.1967

வெண்ணிலா வெளியீடு

தென்றலகம்,

56/1, கந்தர்மடம் மேற்கு,

யாழ்ப்பாணம்.

விலை : 2.50/-

பக்கம் : VIII + 176

உலகம் எங்கள் கைகளிலே

(ஆறு ஓரங்க நாடகங்கள்)

- 1) உலகம் எங்கள் கைகளிலே
- 2) மயானம் காத்த மன்னன்
- 3) உம்முடைய சிலுவையிலே...
- 4) நீதி கேட்டாள் சோழ நாட்டாள்
- 5) நீங்கள் ஒரு இல்லாமியனா?
- 6) கண்டியம்பதிக் காவலன்

முதற் பதிப்பு : 01.02.1978

வெளியீடு : அகில இலங்கைத் தமிழ் நாடகக்

கலைஞர் பேரவை

விலை : 6.00/-

சின்னவனா பெரியவனா?

(சிந்துநடைக்கூத்து)

முதற் பதிப்பு : 1999

வெண்ணிலா வெளியீடு

தென்றலகம்,

56/1, கந்தர்மடம் மேற்கு,

யாழ்ப்பாணம்.

விலை : 100/-

பக்கம் : 88

நவாலியூரான் பவளவிழா

(மலர்)

தொகுப்பு : க. கமலசேகரம்

முதற் பதிப்பு : 06.01.2004

வெளியீடு : வாழும் கலைஞர்களைக்

கௌரவிக்கும் அமைப்பு

பக்கம் : 60

கலாபூஷணம் நவாலியூர் நா. செல்லத்துரை கலை அரங்கத்தின்
முகப்புத் தோற்றும்

இந்துலாசிரியர் வி.பி.தனேந்திரா யாழ்ப்பாணம் அரியாலைப் பிரதேசத்தில் பிறந்தவர். கடந்த பத்து வருடங்களாக எழுத்துத்துறையில் மிகத் தீவிரமாக சடுபட்டு-வருகின்றார். இவர் ‘சிந்தனைக்கூடா’ (2006), ‘மனம் வெனுக்க...’ (2006), ‘நம்பிக்கை வரிகள்’ (2008) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். மற்றும் பல நூல்களைத் தொகுத்தும், பதிப்பித்தும் வெளியிட்ட இவர்; இதறியல் துறைகளிலும் சடுபாடு கொண்டவர்.

சிறந்த நடிகளுக்கான தங்கப்பதக்கத்தினை யாழ் மாவட்ட ரீதியாகப் பெற்றுக்கொண்ட இவர் ‘மனிதத்தைத் தேடி...’ (2002), ‘நீதிக்குள் அந்தி’ (2003) ஆகிய சமூக நாடகங்களையும், ‘தெய்வம் மன்னில்’ (2004) என்ற சிந்துநடைக் கூத்தையும் எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வெளியீட்டாளர்.